

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 6

við Stjórnartíðindi EB

6. árgangur

4.2.1999

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

99/EES/6/01	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 1
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/19/EB frá 18. apríl 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/221/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytisgeyma fyrir fljótandi eldsneyti og undirakstursvörn á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra 2
99/EES/6/02	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 22
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/30/EB frá 11. júní 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/758/EBE varðandi breiddarljósaker, stöðuhliðarljósaker að aftan og framan og hemlalljósaker á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra 23
99/EES/6/03	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 48
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/31/EB frá 11. júní 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/760/EBE varðandi númersljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra 49
99/EES/6/04	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 63
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/32/EB frá 11. júní 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 77/539/EBE varðandi bakkhljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra 64
99/EES/6/05	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 78
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/21/EB frá 18. apríl 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 80/1269/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vélarafli vélknúinna ökutækja 79
99/EES/6/06	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 44/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 89

	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB frá 16. desember 1996 um verndun ökumanns og farþega í vélknúnum ökutækjum við högg að framan og breytingu á tilskipun 70/156/EBE	90
99/EES/6/07	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	137
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/73/EB frá 16. desember 1996 um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum	138
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílfleiti	183
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/37/EB frá 19. júní 1997 um aðlögun að tækniframförum á I. og II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB um textílfleiti	201
99/EES/6/08	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	203
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/4/EB frá 27. janúar 1997 um breytingu á tilskipun 79/112/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda	204
99/EES/6/09	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	207
	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum	208
99/EES/6/10	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	211
	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 434/97 frá 3. mars 1997 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	212
	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 716/97 frá 23. apríl 1997 um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	213
	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 748/97 frá 25. apríl 1997 um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	216
	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 749/97 frá 25. apríl 1997 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	219
99/EES/6/11	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	223
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/16/EB frá 10. apríl 1997 um fimmtánda breytingu á tilskipun 76/769/EBE um takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna	224

99/EES/6/12

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 227

Tuttugusta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/1/EB frá 10. janúar 1997 um aðlögun að tækniframförum á II., III., VI., og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur 228

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/18/EB frá 17. apríl 1997 um frestun á banni við því að prófa á dýrum innihaldsefni í snyrtivörum eða samsetningar af slíkum efnum⁽¹⁾ 230

99/EES/6/13

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 232

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/467/EB frá 24. október 1995 um framkvæmd 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur 233

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB frá 4. október 1996 um samantekt skrár yfir vörur sem falla undir flokk A „Stuðlar ekki að útbreiðslu elds“ sem kveðið er á um í ákvörðun 94/611/EB um framkvæmd 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur 240

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/161/EB frá 17. febrúar 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar málmfestingar sem á að nota í steinsteypu til að festa léttu byggingarhluta 243

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/176/EB frá 17. febrúar 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar smíðavið í burðarvirki og fylgihluti 245

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/177/EB frá 17. febrúar 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar límdar málmfestingar í múrvirki 250

99/EES/6/14

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 252

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/462/EB frá 27. júní 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar plötur unnar úr viði 254

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/463/EB frá 27. júní 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar plastfestingar til notkunar í steinsteypu og múrvirki 258

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/464/EB frá 27. júní 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar fráveitubúnað 260

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/555/EB frá 14. júlí 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sement, byggingarkalk og önnur bindiefni sem harðna í vatni 265

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/556/EB frá 14. júlí 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar múreinangrunarkerfi á útveggi 269

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 114, 1. 5. 1997, bls. 43.

	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/638/EB frá 19. september 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EEB að því er varðar fylgihluti fyrir smíðavið í burðarvirki	271
99/EES/6/15	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 53/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn	273
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/55/EB frá 6. október 1997 um breytingu á t ilskipun 84/450/EEB varðandi villandi auglýsingar þannig að hún taki einnig til samanburðarauglýsinga	274
99/EES/6/16	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/98 frá 3. júní 1998 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins	279
3.	Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
4.	Ráðgjafarnefnd EES	
II	EFTA-STOFNANIR	
1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
3.	EFTA-dómstóllinn	
III	EB-STOFNANIR	
1.	Ráðið	
2.	Framkvæmdastjórnin	
99/EES/6/17	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.1381- Imetal/English China Clays)	280
99/EES/6/18	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.1423- CRH/Ibstock)	281
99/EES/6/19	Tilkynning um sameiginlegt fyrirtæki (Mál nr. IV/E-2/37.359)	282
99/EES/6/20	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.1410 - Deutsche Post/Danzas)	283
99/EES/6/21	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.1335 – Dana/Glacier Vandervell)	284
99/EES/6/22	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.1387 – Lufthansa/Menzies/Sigma at Manchester)	284
99/EES/6/23	Beiðni um að mótmælum verði ekki hreyft og tilkynning um samninga (Mál nr. IV/36.551 - Financial Times Information Ltd., Dow Jones Information Publishing Inc. og Knight Ridder Business Information Inc. (nú Dialog Corporation plc.)	285
99/EES/6/24	Tilkynning um samstarfssamninga (Mál nr. IV/F-2/37.145 - MTU - Volvo Aero)	285
3.	Dómstóllinn	

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFDIN

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

99/EES/6/01

nr. 39/98
frá 29. maí 1998

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/98 frá 30. apríl 1998⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/19/EB frá 18. apríl 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/221/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytisgeyma fyrir fljótandi eldsneyti og undirakstursvörn á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 4. lið (tilskipun ráðsins 70/221/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„- 397 L 0019: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/19/EB frá 18. apríl 1997 (Stjtið. EB nr. L 125, 16. 5. 1997, bls. 1).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 97/19/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 19. 11. 1998, bls. 13 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48, 19. 11. 1998, bls. 211.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 125, 16. 5. 1997, bls. 1.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 97/19/EB

frá 18. apríl 1997

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/221/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytisgeyma fyrir fljótandi eldsneytiundirakstursvörn á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra(*)

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/221/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytisgeyma fyrir fljótandi eldsneyti og undirakstursvörn á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/333/EBE ⁽²⁾, einkum 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun 70/221/EBE er ein sértilskipana sem fjalla um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB ⁽⁴⁾. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, sem varða kerfi, íhluta og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, eiga einnig við um tilskipun 70/221/EBE.

Vegna tilskipunar 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal þar sem fram koma þau atriði í I. viðauka við þá tilskipun sem skipta máli ásamt gerðarviðurkenningarvottorði samkvæmt VI. viðauka við sömu tilskipun í því skyni að koma á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga.

Þær breytingar, sem hér um ræðir, eiga aðeins við um stjórnsýslufyrirmæli í tilskipun 70/221/EBE; af þeim sökum ber hvorki að fella úr gildi núgildandi viðurkenningar samkvæmt tilskipun 70/221/EBE né koma í veg fyrir að ný ökutæki, sem þess konar viðurkenningar gilda um, verði skráð, seld eða tekin í notkun.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum, en henni var komið á fót með tilskipun 70/156/EBE,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 70/221/EBE:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. gr.

Í þessari tilskipun merkir „ökutæki“ öll vélknúin ökutæki sem ætluð eru til aksturs á vegum, með eða án yfirbyggingar, á fjórum eða fleiri hjólum, sem eru hönnuð fyrir hámarkshraða yfir 25 km/klst., að undanskildum ökutækjum sem fara eftir teinum, landbúnaðardráttarvélum og öllum hreyfanlegum vélbúnaði.“;

2. 2. gr. breytist sem hér segir:

a) Í 2. mgr., í stað: „í skilningi 9. gr. a tilskipunar 70/156/EBE og sem sett hefur verið upp í samræmi við kröfur liðar II.5 í viðaukanum.“, komi: „í skilningi 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE og sem sett hefur verið upp í samræmi við kröfur 5. liðar II. viðauka.“

b) Í 3. mgr., í stað: „í skilningi 9. gr. a tilskipunar 70/156/EBE, uppfyllir viðeigandi kröfur sem mælt er fyrir um í viðaukanum“, komi: „í skilningi 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE, uppfyllir viðeigandi kröfur sem mælt er fyrir um í II. viðauka“.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 125, 16. 5. 1997, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 76, 6. 4. 1970, bls. 23.

(2) Stjtið. EB nr. L 131, 18. 5. 1981, bls. 4.

(3) Stjtið. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.

(4) Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7.

3. 2. gr. a breytist sem hér segir:

a) Í 2. mgr., í stað: „í skilningi 9. gr. a tilskipunar 70/156/EBE og sem sett hefur verið upp í samræmi við kröfur liðar II.5 í viðaukanum”, komi: „í skilningi 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE, uppfyllir viðeigandi kröfur sem mælt er fyrir um í 5. lið II. viðauka”.

b) Í 3. mgr. komi „2. gr.” í stað „9. gr. a”.

4. Í 2. gr. b komi: „liðum 2.1 og 2.2 í II. viðauka” í stað: „liðum II.2.1 og II.2.2. í viðaukanum”.

5. Í 3. gr. komi: „í I. viðauka” í stað: „undir lið I”.

6. Viðaukinn við þessa tilskipun komi í stað viðaukans.

2. gr.

Frá og með 1. október 1997:

- skulu aðildarríkin hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningu samkvæmt 1. mgr. 4. gr. eða, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, og

- er aðildarríkjunum heimilt að synja um innlenda gerðarviðurkenningu,

fyrir nýja gerð ökutækis af ástæðum sem varða eldsneytisgeyma fyrir fljótandi eldsneyti og undirakstursvörn eða fyrir nýja gerð undiraksturvarnarbúnaðar sem aðskilinnar tæknieiningar, sé hún

ekki í samræmi við ákvæði tilskipunar 70/221/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

Með þessari tilskipun eru engar áður veittar viðurkenningar, samkvæmt tilskipun 70/221/EBE, felldar úr gildi né komið í veg fyrir rýmkun slíkra viðurkenninga samkvæmt skilmálum þeirrar tilskipunar sem þær voru upphaflega veittar samkvæmt.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. september 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. apríl 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. viðauki: Eldsneytisgeymar fyrir fljótandi eldsneyti

1. viðbætur: Upplýsingaskjal

2. viðbætur: Gerðarviðurkenningarvottorð

II. viðauki: Undirakstursvörn

1. viðbætur: Upplýsingaskjal (ökutæki)

2. viðbætur: Upplýsingaskjal (aðskilin tæknieining)

3. viðbætur: Gerðarviðurkenningarvottorð (ökutæki)

4. viðbætur: Gerðarviðurkenningarvottorð (aðskilin tæknieining)

5. viðbætur: Gerðarviðurkenningarmerki

I. VIÐAUKI

ELDSNEYTISGEYMAR FYRIR FLJÓTANDI ELDSNEYTI

1. GILDISSVIÐ

- 1.1. Viðauki þessi gildir um ökutæki sem tilskipun 70/156/EBE tekur til.

2. SKILGREININGAR

Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 2.1. „Gerð ökutækis hvað varðar eldsneytisgeyma”: ökutæki sem eru ekki verulega frábrugðin hvert öðru með tilliti til:
- 2.1.1. gerðar, lögunar, mála og smíðaefnis geymisins eða geymanna;
- 2.1.2. staðsetningar geymisins eða geymanna í ökutækinu (hægri og/eða vinstri, að framan, aftan, fyrir miðju).
- 2.2. „Geymir”: geymir eða geymar fyrir fljótandi eldsneyti samkvæmt skilgreiningunni í lið 2.3., einkum ætlað til að knýja ökutækið og að frátöldum aukabúnaði (t.d. aðleiðslu (ef hún er sjálfstæð eining), opi, loki, mæli, leiðslum að hreyflinum eða til þess að jafna þrýsting, o.s.frv.).
- 2.3. „Fljótandi eldsneyti”: eldsneyti sem er fljótandi við venjuleg umhverfisskilyrði.

3. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU

- 3.1. Framleiðandi skal sækja um EB-gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki hvað varðar eldsneytisgeyma þess í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 3.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjali er að finna í 1. viðbæti.
- 3.3. Láta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
- 3.3.1. Dæmigert ökutæki fyrir gerðina, sem á að viðurkenna, eða þá íhluta ökutækisins sem tæknipjónustan telur þurfa til gerðarviðurkenningarprófana.

4. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR

- 4.1. EB-gerðarviðurkenning skal veitt samkvæmt 3. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef viðeigandi kröfum er fullnægt.
- 4.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningavottorðinu er að finna í 2. viðbæti.
- 4.3. Allar viðurkenndar gerðir ökutækis skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.

5. FORSKRIFTIR

5.1. Eldsneytisgeymar verða að vera tæringarþolnir. Þeir þurfa að standast lekaprófanir, sem framleiðandi annast, við þrýsting sem jafngildir tvöföldum vinnuþrýstingi, þó aldrei við minni þrýsting en 1,3 bör. Allan umframþrýsting eða þrýsting, sem fer yfir vinnuþrýsting, þarf að jafna sjálfvirkt með hentugum búnaði (útrásur, öryggislokum, o.s.frv.) Útrásirnar þarf að hanna þannig að þær komi í veg fyrir eldhættu. Eldsneytið má ekki komast út um lok eldsneytisgeymisins eða í gegnum þann búnað sem á að jafna umframþrýsting jafnvel þótt geymirinn snúist á hvolf. Leyfilegt er að dropi úr geyminum.

5.2. Eldsneytisgeymum ber að koma þannig fyrir að þeir séu varðir fyrir afleiðingum af höggum á fram- eða afturhluta ökutækisins. Engir útstæðir hlutar, skarpar brúnir o.þ.h. skulu vera nálægt geymunum.

6. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM

6.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar um er að ræða lagfæringar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.

7. SAMRÆMI Í FRAMLEIÐSLU

7.1. Gera ber ráðstafanir til að tryggja samræmi í framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

I. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL nr....

í samræmi við I. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EEC(*) sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til eldsneytisgeyma þess fyrir fljótandi eldsneyti

(Tilskipun 70/221/EEC, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EEC)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, hlutar eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti):
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennis:
- 0.4. Ökutækjaflokkur^(c):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS

- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki (aðeins ólíkar útfærslur yfirbyggingar):.....
.....

3. HREYFILL ^(d)

- 3.2.2. Eldsneyti: dísilolía/bensín/LPG/annað⁽¹⁾
- 3.2.3. Eldsneytisgeymir eða -geymar
- 3.2.3.1. Aðaleldsneytisgeymir eða -geymar
- 3.2.3.1.1. Fjöldi, rúmtak, efni:
- 3.2.3.1.2. Teikning af geymi eða geymum og tæknilysingar ásamt öllum tengingum og línunum inn- og útstreymiskerfis, lásun, lokum og festibúnaði:
- 3.2.3.1.3. Teikning sem sýnir greinilega staðsetningu geymisins eða geymanna í ökutækinu:
- 3.2.3.2. Varaeldsneytisgeymir eða -geymar:
- 3.2.3.2.1. Fjöldi, rúmtak, efni:
- 3.2.3.2.2. Teikning af geymi eða geymum og tæknilysingar ásamt öllum tengingum og línunum inn- og útstreymiskerfis, lásun, lokum og festibúnaði:
- 3.2.3.2.3. Teikning sem sýnir greinilega staðsetningu geymisins eða geymanna í ökutækinu:

.....
(Dagsetning, skrá)

(*) Númer liða og neðanmálsgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EEC. Liðum, sem varða ekki þessa tilskipun, er sleppt.

(^b) Stríkið yfir það sem ekki á við.

2. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhluta/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun ... /... /EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾(²):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾(³):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Viðbótarupplýsingar (ef við á): sjá viðbót
2. Tæknipjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita, en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta vottorð um gerðarviðurkenningu nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreiningu í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr...

*varðandi gerðarviðurkenningu ökutækis með hliðsjón af tilskipun 70/221/EBE (um eldsneytisgeyma),
eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB*

1. Viðbótarupplýsingar
- 1.1. Smíðæfni:
- 1.2. Rúmtak:
- 1.3. Staðsetning(ar):
- 1.4. Eldsneyti: dísilolía/bensín/annað⁽¹⁾
5. Athugasemdir:

⁽¹⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.

II. VIÐAUKI

UNDIRAKSTURSVÖRN AÐ AFTAN

1. ALMENNT

Ökutæki, sem tilskipun þessi tekur til, skulu hönnuð á þann veg að á þeim sé skilvirk vörn gegn undirakstri ökutækja úr flokkunum M₁ og N₁ að aftan ⁽¹⁾.

2. SKILGREININGAR

2.1. Gerð ökutækis fyrir undirakstursvörn að aftan

Með hugtakinu „gerð ökutækis fyrir undirakstursvörn að aftan” er átt við ökutæki sem eru eins að því er tekur til eftirfarandi eiginleika:

2.1.1. breiddar aftari áss, byggingar, stærðar, lögunar og efna í aftari hluta ökutækisins að svo miklu leyti sem þau hafa áhrif á kröfur í liðum 5.1 til 5.4.5.5;

2.1.2. eiginleika fjöðrunar að svo miklu leyti sem þeir hafa áhrif á kröfur í liðum 5.1 til 5.4.5.5.

2.1.3. gerðar undirakstursvarnarbúnaðar að aftan, þar sem við á.

2.2. Gerð undirakstursvarnarbúnaðar að aftan

Með hugtakinu „gerð undirakstursvarnarbúnaðar að aftan” er átt við búnað sem er eins að því er tekur til eftirfarandi eiginleika:

2.2.1. lögunar,

2.2.2. stærða,

2.2.3. tenginga,

2.2.4. efna.

3. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU

3.1. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu á gerð ökutækis.

3.1.1. Framleiðanda ber að leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu á gerð ökutækis vegna undirakstursvarnar að aftan samkvæmt 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

3.1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.

3.1.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té dæmigert ökutæki fyrir þá gerð sem viðurkenna á.

3.2. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu á búnaði til undirakstursvarnar að aftan sem telst vera aðskilin tæknieining.

3.2.1. Framleiðandi ökutækisins eða framleiðandi undirakstursvarnarinnar skulu leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu samkvæmt 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE á búnaði til undirakstursvarnar að aftan sem telst vera aðskilin tæknieining í skilningi 2. gr. téðrar tilskipunar.

⁽¹⁾ Eins og þau eru skilgreind í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156 EBE.

- 3.2.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 2. viðbæti.
- 3.2.3. Látja ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té sýnishorn af gerð undirakstursvarnarbúnaðarins. Ef tækniþjónustan telur það nauðsynlegt er henni heimilt að óska fleiri sýnishorna. Sýnishornin skulu greinilega og óafmáanlega merkt með viðskiptaheiti umsækjanda eða auðkenni, svo og tegundarheiti.

4. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR

- 4.1. EB-gerðarviðurkenning skal veitt samkvæmt 3. mgr. 4. gr. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, ef viðeigandi kröfum er fullnægt.
- 4.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í:
- 4.2.1. 3. viðbæti vegna umsókna sem um getur í lið 3.1; og
- 4.2.2. 4. viðbæti vegna umsókna sem um getur í lið 3.2.
- 4.3. Hverri gerð ökutækis eða undirakstursvarnarbúnaðar, sem fær viðurkenningu er úthlutað viðurkenningarnúmeri í samræmi við VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Aðildarríki má ekki úthluta sama númeri fyrir aðra gerð ökutækis eða undirakstursvarnarbúnaðar að aftan.

5. FORSKRIFTIR

- 5.1. Öll ökutæki skulu smíðuð og/eða útbúin á þann veg að skilvirk vörn sé eftir fullri breidd þeirra gegn undirakstri ökutækja úr flokkunum M_1 og N_1 ⁽¹⁾ að aftan.
- 5.2. Sérhvert ökutæki í flokki M_1 , M_2 , M_3 , N_1 , O_1 eða O_2 ⁽¹⁾ skal teljast uppfylla skilyrði sem um getur í lið 5.1:
- ef það fullnægir skilyrðum sem um getur í lið 5.3, eða
 - hæð aftari hluta óhlaðins ökutækis frá jörðu er ekki meira en 55 cm yfir breidd sem er ekki meira en 10 cm minni hvorum megin en aftari ás (að frátalinni bungi á hjólbörðum nærri jörðu).

Ef um er að ræða fleiri en einn afturás skal miða við þann sem breiðastur er.

Þessi krafa skal að minnsta kosti uppfyllt á línu sem er mest í 45 cm fjarlægð frá aftasta hluta ökutækisins.

- 5.3. Öll ökutæki í flokkunum N_2 , N_3 , O_3 eða O_4 ⁽¹⁾ teljast fullnægja skilyrði sem um getur í lið 5.1 að því tilskildu að:
- ökutækið sé búið sérstökum undirakstursvarnarbúnaði að aftan í samræmi við kröfur í lið II.5.4, eða
 - ökutækið sé hannað og/eða útbúið á þann veg að aftan að, vegna lögunar sinnar og eiginleika, komi íhlutar þess í staðinn fyrir undirakstursvarnarbúnað að aftan. Íhlutar, sem til samans uppfylla kröfur, sem um getur í lið 5.4, teljast mynda undirakstursvarnarbúnað að aftan.
- 5.4. Búnaður til undirakstursvarnar að aftan, hér kallaður „búnaður“, samanstendur að öllu jöfnu af þverbita og tengihlutum sem tengdir eru við langbita undirvagns eða það sem er í stað þeirra.

⁽¹⁾ Eins og þau eru skilgreind í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Hann skal hafa eftirfarandi eiginleika:

- 5.4.1. búnaðurinn skal festur eins nærri afturenda ökutækisins og hægt er. Ef ökutækið er óhlaðið ⁽¹⁾ skal lægri brún búnaðarins hvergi vera meira en 55 cm frá jörðu;
- 5.4.2. breidd búnaðarins skal hvergi vera meiri en breidd aftari áss frá ystu punktum hjólanna, að frátalinni bingu á hjólbörðum nærri jörðu, né skal hann vera meira en 10 cm styttri á hvorri hlið. Ef er að ræða fleiri en einn aftari ás skal miða við þann sem breiðastur er;
- 5.4.3. hæð þversniðs þverbitans skal ekki vera minni en 10 cm. Ekki skal vera beygja í átt að afturhluta ökutækisins á hliðum þverbitans og þær skulu ekki hafa skarpar ytri brúnir; þetta skilyrði telst uppfyllt ef hliðar þverbitans eru ávalar hið ytra og hafa bogferil sem er ekki minni en 2,5 mm;
- 5.4.4. heimilt er að hanna búnaðinn á þann veg að unnt sé að breyta stöðu hans í afturhluta ökutækisins. Ef svo er gert skal vera tryggð aðferð til að festa hann í notkunarstöðu þannig að engin hætta sé á að hann færist úr henni án þess að til þess sé ætlast. Stjórnandi skal geta breytt stöðu búnaðarins með því að beita krafti sem er ekki meira en 40 daN;
- 5.4.5. búnaðurinn skal veita kröftum sem verka langsum eftir áslínu ökutækisins nægilega mótstöðu og vera tengdur við langbita undirvagns eða það sem er í stað þeirra í notkunarstöðu.

Þessi krafa telst uppfyllt ef sýnt er fram á að fjarlægð milli afturhluta búnaðarins og aftasta hluta ökutækisins sé ekki meiri en 40 cm á neinum af punktum P1, P2 og P3 á meðan og eftir að búnaðurinn er settur á. Þegar þessi fjarlægð er mæld skal skilja undan þá hluta sem eru í meira en 3 m hæð frá jörðu þegar ökutækið er óhlaðið;

- 5.4.5.1. punktarnir P1 eru 30 cm frá langsum snertifleti ytra byrðis hjóla aftari áss; punktarnir P2, sem eru á línu sem tengir punktana P1, eru samhliða miðfleti ökutækisins langsum í 70 til og með 100 cm fjarlægð frá hvor öðrum en nákvæma staðsetningu þeirra ákveður framleiðandi. Hæð punktanna P1 og P2 frá jörðu skal framleiðandi ökutækisins skilgreina innan þeirra marka sem láréttar línur búnaðarins afmarka. Hæðin skal hins vegar ekki vera meiri en 60 cm í óhlöðnu ökutæki. P3 er miðpunktur beinnar línu sem tengir punktana P2;
- 5.4.5.2. beita skal láréttum krafti, jöfnum 12,5% af tæknilegri hámarksþyngd ökutækisins en þó ekki meiri en $2,5 \times 10^4$ N, stöðugt á báða punktana P1 og punktinn P3;
- 5.4.5.3. beita skal láréttum krafti, jöfnum 50% af tæknilegri hámarksþyngd ökutækisins en þó ekki meiri en 10×10^4 N, stöðugt á báða punktana P2;
- 5.4.5.4. kröftunum, sem skilgreindir eru í liðum 5.4.5.2 og 5.4.5.3 hér að framan, skal beitt sínum í hvoru lagi og getur framleiðandi ráðið því í hvaða röð þetta er gert;
- 5.4.5.5. þegar framkvæmdar eru prófanir til að ganga úr skugga um samræmi við áðurnefndar kröfur skulu eftirfarandi skilyrði ætíð uppfyllt:
 - 5.4.5.5.1. búnaðurinn skal vera tengdur við langbita undirvagns eða það sem er í stað þeirra;
 - 5.4.5.5.2. tilgreindum kröftum skal beitt með bullum með hentugri liðskiptingu (t.d. með hjöruliðum) og skulu vera samhliða miðfleti ökutækisins langsum á fleti sem er ekki meira en 25 cm að hæð (nákvæma hæð skal framleiðandi tilgreina) og 20 cm breiður, með bogferil lóðréttra brúna $5 \text{ mm} \pm 1 \text{ mm}$; miðja flatarins skal sett á punktana P1, P2 og P3, hverja á fætur öðrum.

⁽¹⁾ Eins og þau eru skilgreind í lið 2.6 í 1. viðbæti.

5.5. Þrátt fyrir undanfarandi kröfur þurfa ökutæki af eftirfarandi gerðum ekki að uppfylla kröfurnar í þessum viðauka hvað varðar undirakstursvörn að aftan:

- dráttarbifreiðar fyrir festivagna;
- undirhengdir eftirvagnar eða annars konar eftirvagnar sem ætlaðir eru til flutninga á trjábolum eða öðrum mjög löngum hlutum;
- ökutæki sem er ekki hægt að setja undirakstursvörn á vegna fyrirhugaðrar notkunar þeirra.

6. EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI

6.1. Allur undirakstursvarnarbúnaður að aftan, sem samrýmist gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun sem aðskilin tæknieining, skal hafa EB-gerðarviðurkenningarmerki.

6.2. Þetta merki skal vera réttthyrningur utan um bókstafinn „e” og skal auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fylgja:

1	fyrir Þýskaland	12	fyrir Austurríki
2	fyrir Frakkland	13	fyrir Lúxemborg
3	fyrir Ítalíu	17	fyrir Finnland
4	fyrir Holland	18	fyrir Danmörk
5	fyrir Svíþjóð	21	fyrir Portúgal
6	fyrir Belgíu	23	fyrir Grikkland
9	fyrir Spán	IRL	fyrir Írland.
11	fyrir Breska konungsríkið		

„Grunnviðurkenningarnúmerið”, sem er í 4. hluta gerðarviðurkenningarnúmersins sem um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, er sett nálægt réttthyrningnum og þar fyrir framan tölustafirnir tveir sem gefa til kynna raðnúmer síðustu verulegu tæknibreytingar á tilskipun 70/221/EBE þann dag sem EB-gerðarviðurkenning var veitt. Í þessari tilskipun er raðnúmerið „00”;

6.3. EB-gerðarviðurkenningarmerkið skal fest á undirakstursvarnarbúnaðinn með þeim hætti að það sé óafmáanlegt og auðlæsilegt, jafnvel þótt búnaðurinn hafi verið festur á ökutæki.

6.4. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerkinu er að finna í 5. viðbæti.

7. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM

7.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar um er að ræða lagfæringar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.

8. SAMRÆMI Í FRAMLEIÐSLU

8.1. Almennt ber að gera ráðstafanir til að tryggja samræmi í framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

1. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL nr.

samkvæmt I. viðauka við tilskipun 70/156/EEB(*) sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til undirakstursvarnar

(Tilskipun 70/221/EEB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þríriti og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutar eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti):
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennis:
- 0.4. Ökutækjaflokkur^(c):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS

- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.5. Efni í langbitum^(d):

2. MASSAR OG MÁL^(e)

(í kg og mm) (sjá teikningu þar sem við á)

- 2.3.3. Breidd breiðasta afturáss:
- 2.4. Stærðamörk ökutækis (heildar)
 - 2.4.1. Fyrir undirvagn án yfirbyggingar
 - 2.4.1.2. Breidd^(k):
 - 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu
 - 2.4.2.2. Breidd^(k):
- 2.6. Massi ökutækisins með yfirbyggingu, og með tengibúnaði ef um dráttarbífreid er að ræða í öðrum flokki en M₁, tilbúins til aksturs eða massi undirvagns með stýrishúsi ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu og/eða tengibúnað á (með kælivökva, olíu, eldsneyti, öllum öðrum vökvum nema frárennslisvatni, áhöldum, varahjóli og ökumanni og, ef um er að ræða hópbífreidar og langferðabífreidar, massa starfsmanns í bifreiðinni (75 kg) ef sæti er í ökutækinu fyrir starfsmann) ^(o)^(e) (hámark og lágmark fyrir hvora gerð):
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilkynnt hann ^(y) (hámark og lágmark):

(*) Númer liða og neðanmálsgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EEB. Liðum, sem varða ekki þessa tilskipun, er sleppt.

9. YFIRBYGGING

- 9.1. Gerð yfirbyggingar:(*)
- 9.2. Efni og smíðaaðferðir:(*)
- 9.15. Undirakstursvörn að aftan
- 9.15.1. Teikning af þeim hlutum ökutækisins sem skipta máli varðandi undirakstursvörnina að aftan, þ.e. teikning af ökutækinu og/eða undirvagni ásamt staðsetningu og festingu aftasta áss, teikning af festingunni og/eða festingum undirakstursvarnarinnar að aftan. Ef undirakstursvörnin er ekki sérstakur búnaður skal sjást greinilega á teikningunni að stærðir séu í samræmi við það sem krafist er:
- 9.15.2. Nú er undirakstursvörnin sérstakur búnaður og skal þá fylgja ítarleg lýsing og/eða teikning af henni (að festingum meðtöldum) eða gerðarviðurkenningarnúmer hafi hún fengið viðurkenningu sem aðskilin tækieining:

.....
(Dagsetning, skrá)

(*) Ef við á þegar hluti yfirbyggingarinnar myndar hluta undirakstursvarnarinnar að aftan.

2. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL nr.

um EB-gerðarviðurkenningu undirakstursvarnar að aftan
sem aðskilinnar tæknieiningar

(Tilskipun 70/221/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutar eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT
 - 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
 - 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti):
 - 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
 - 0.7. Staðsetning og festing EB-gerðarviðurkenningarmerkis, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
 - 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS EÐA ÖKUTÆKJANNA, sem búnaðurinn verður festur á, með tilliti til undirakstursvarnar að aftan (ljósmyndir og/eða teikningar fylgi):
- 1.1. Minnsta samhlöð hverfitregða um láréttan ás langbita undirvagns í þversniði:
- 1.2. Fjarlægð milli langbita undirvagns þar sem búnaðurinn er festur:
2. MASSAR OG MÁL
 - 2.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu
3. YFIRBYGGING
 - 3.1. Ítarleg lýsing og/eða teikning af undirakstursvarnarbúnaði (að festingum meðtöldum)

.....
(Dagsetning, skrá)

3. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis/fhluta/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun .../.../EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/fhlutanum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾(²):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾(³):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða fhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

- 1. Viðbótarupplýsingar (ef við á): sjá viðbót
- 2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
- 3. Dagsetning prófunarskýrslu:
- 4. Númer prófunarskýrslu:
- 5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót
- 6. Staður:
- 7. Dagsetning:
- 8. Undirskrift:
- 9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita, en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, fhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta vottorð um gerðarviðurkenningu nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreiningu í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til undirakstursvarnarbúnaðar (Tilskipun 70/221/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB)

1. Viðbótarupplýsingar
- 1.1. Ökutækjaflokkur:
- 1.2. Ökutækið er ekki búíð undirakstursvarnarbúnaði að aftan⁽¹⁾
- 1.3. Ökutækið er búíð undirakstursvarnarbúnaði að aftan⁽¹⁾
 - fjarlægð frá jörðu og frá aftasta hluta ökutækisins:
 - viðurkenningarmerki:
- 1.3.2. Búnaðurinn hefur ekki verið viðurkenndur sem aðskilin tæknieining⁽¹⁾
 - breidd, dýpt þversniðs, fjarlægð frá jörðu og frá aftasta hluta ökutækisins:
 - áfestingaraðferð:
5. Athugasemdir:

⁽¹⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.

4. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhluta/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun .../.../EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾(²):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾(³):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Viðbótarupplýsingar (ef við á): sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita, en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta vottorð um gerðarviðurkenningu nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreiningu í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

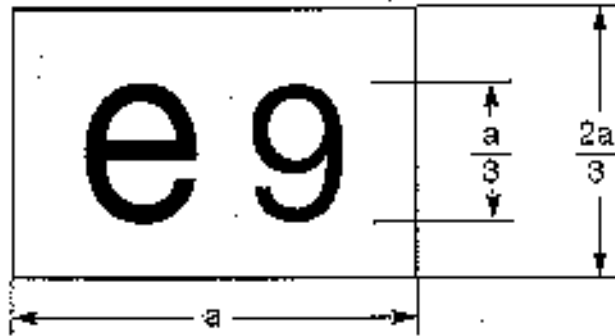
varðandi gerðarviðurkenningu aðskilinnar tæknieiningar með tilliti til undirakstursvarnarbúnaðar að aftan

(Tilskipun 70/221/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB)

1. Viðbótarupplýsingar
 - 1.1. Bygging
 - 1.1.1. Efni:
 - 1.1.2. Áfestingaraðferð:
 - 1.1.3. Mál búnaðar:
 - 1.2. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis sem búnaðurinn verður festur á:
.....
 - 1.3. Takmarkanir við notkun búnaðarins (ef við á)
5. Athugasemdir:

5. viðbætur

Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarmerki

 $a \geq 12 \text{ mm}$

000148

Undirakstursvörnin að aftan með EB-gerðarviðurkenningarmerkinu hér að framan er búnaður sem hefur verið viðurkenndur á Spáni (e 9) undir grunnviðurkenningarnúmerinu 0148 á grundvelli þessarar tilskipunar.

Tölustafirnir eru aðeins til leiðbeiningar.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

99/EES/6/02

nr. 40/98
frá 29. maí 1998

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/98 frá 30. apríl 1998⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/30/EB frá 11. júní 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/758/EBE varðandi breiddarljóskeið, stöðuhliðarljóskeið að aftan og framan og hemlaljóskeið á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 23. lið (tilskipun ráðsins 76/758/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„- 397 L 0030: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/30/EB frá 11. júní 1997 (Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 25).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 97/30/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 19. 11. 1998, bls. 13 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48, 19. 11. 1998, bls. 211.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 25.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 97/30/EB**frá 11. júní 1997****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/758/EBE varðandi breiddarljóske, stöðuhliðarljóske að aftan og framan og hemlaljóske á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópubingsins og ráðsins 96/79/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/758/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi breiddarljóske, stöðuhliðarljóske að aftan og framan og hemlaljóske á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun 76/758/EBE er ein sértilskipananna sem fjalla um EBGerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, sem varða kerfi, íhluta og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, eiga við um þessa tilskipun.

Vegna tilskipunar 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal ásamt gerðarviðurkenningarvottorði samkvæmt VI. viðauka við sömu tilskipun í því skyni að koma á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga. Því ber að breyta gerðarviðurkenningarvottorði, einu eða fleirum, sem kveðið er á um í tilskipun 76/758/EBE, til samræmis við þetta.

Nauðsynlegt er að einfalda aðferðina til þess að tilteknar sértilskipanir og samsvarandi reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu haldist jafngildar, eins og fjallað er um í 2. mgr. 9. gr. tilskipunar 70/156/EBE, þegar fyrrnefndum

reglugerðum er breytt. Fyrsta skrefið er að láta tæknilegar kröfur reglugerðar nr. 7, 87 og 91 koma í stað tæknilegra krafna tilskipunar 76/758/EBE með því að nota millivísanir.

Nauðsynlegt er að fella ljóske fyrir dagljósabúnað, þriðju hemlaljóske og hliðarljóske undir gildissvið tilskipunar 76/758/EBE.

Vísað er til tilskipunar ráðsins 76/756/EBE ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/28/EB ⁽⁵⁾, tilskipunar ráðsins 76/761/EBE ⁽⁶⁾, eins og henni var breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Tilskipun 76/758/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað fyrirsagnarinnar:

„ um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi breiddarljóske, stöðuhliðarljóske að aftan og framan, hemlaljóske, ljóske fyrir dagljósabúnað og hliðarljóske á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra.“

2. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 1. gr.:

„Aðildarríki skal veita EBGerðarviðurkenningu íhluta fyrir hverja gerð breiddarljóske, stöðuhliðarljóske að framan og aftan, hemlaljóske, ljóske fyrir dagljósabúnað og hliðarljóske sem fullnægir kröfum um smíði og prófanir sem mælt er fyrir um í viðeigandi viðaukum.“

(*) Þessi EBGerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EESviðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.

(2) Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7.

(3) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 54.

(4) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 1.

(5) Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 1.

(6) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 96.

3. Eftirfarandi komi í stað 2., 3. og 4. gr.:

„2. gr.

Aðildarríkin skulu, fyrir hverja gerð breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan og aftan, hemlaljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað og hliðarljóska, sem þau viðurkenna í samræmi við 1. gr., gefa út til handa framleiðanda EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta samkvæmt fyrirmyndinni í 3. viðbæti I. viðauka.

Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að notuð séu merki sem geta valdið ruglingi milli gerða breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan og aftan, hemlaljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað og hliðarljóska, sem fengið hafa gerðarviðurkenningu samkvæmt 1. gr., og annars búnaðar.

3. gr.

1. Aðildarríkjunum er óheimilt að banna að breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan og aftan, hemlaljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað og hliðarljóska séu markaðsett, af ástæðum sem tengjast smíði þeirra eða virkni, ef þau eru með EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta.

2. Þó má aðildarríki banna að breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan og aftan, hemlaljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað og hliðarljóska, sem bera EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta, séu markaðsett ef þau eru ítrekað í ósamræmi við viðurkenndu gerðina.

Þetta aðildarríki skal tilkynna öðrum aðildarríkjunum þegar í stað um þær ráðstafanir sem eru gerðar og tilgreina ástæður fyrir ákvörðun sinni.

4. gr.

Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu tilkynna hvert öðru, samkvæmt þeirri málsmeðferð sem er tilgreind í 6. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, um sérhverja viðurkenningu sem hefur verið veitt, synjað um eða afturkölluð samkvæmt þessari tilskipun.“

4. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 5. gr.:

„1. Ef aðildarríki, sem hefur veitt EB-gerðarviðurkenningu íhluta, kemst að raun um að breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan og aftan, hemlaljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað og hliðarljóska með eins EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta samrýmist ekki þeirri gerð sem það viðurkenndi, skal það gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleidd eintök séu í samræmi við

viðurkennda gerð. Lögbær yfirvöld þess ríkis skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum í öðrum aðildarríkjunum um ráðstafanir sem gripið hefur verið til og geta, ef ljóska standast ítrekað ekki settar kröfur, leitt til afturköllunar á EB-gerðarviðurkenningu íhluta. Umrædd yfirvöld skulu grípa til sams konar ráðstafana berist þeim tilkynning frá lögbærum yfirvöldum annars aðildarríkis um slíkt ósamræmi.“

5. Eftirfarandi komi í stað 6. til 9. gr.:

„6. gr.

Rökstyðja skal ítarlega allar ákvarðanir teknar samkvæmt reglum sem samþykktar eru til framkvæmdar ákvæðum þessarar tilskipunar þar sem synjað er um EB-gerðarviðurkenningu íhluta fyrir breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan og aftan, hemlaljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað og hliðarljóska eða hún dregin til baka eða ef markaðssetning á slíkum búnaði eða notkun er bönnuð. Ákvörðun skal tilkynnt hlutaðeigandi aðila og um leið skal kynna honum þau lagaúrræði sem hann getur nýtt sér samkvæmt gildandi lögum í aðildarríkjunum og þann frest sem hann hefur til þess.

7. gr.

Aðildarríkjunum er óheimilt að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki af ástæðum sem varða breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan og aftan, hemlaljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað og hliðarljóska þess ef þau eru með EB-viðurkenningarmerki íhluta og þeim komið fyrir í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun 76/756/EBE.

8. gr.

Aðildarríkjunum er óheimilt að synja um eða banna sölu ökutækis eða að það sé skráð, tekið í notkun eða notað, af ástæðum sem tengjast breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan og aftan, hemlaljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað og hliðarljóska ef þau eru með EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta og er komið fyrir í samræmi við kröfur sem mælt er fyrir um í tilskipun 76/756/EBE.

9. gr.

Í þessari tilskipun er með „ökutæki“ átt við vélknúið ökutæki ásamt eftirvögnum, sem er ætlað til aksturs á vegum, með eða án yfirbyggingar, á fjórum eða fleiri hjólum og sem er hannað fyrir hámarkshraða yfir 25 km á klst., að undanskildum ökutækjum sem fara eftir teinum, landbúnaðardráttarvélum og öllum hreyfanlegum vélbúnaði.“

6. Viðaukinn við þessa tilskipun komi í stað viðaukanna.

2. gr.

1. Frá og með 1. janúar 1998 eða, ef þeir textar sem um getur í 3. gr. eru ekki birtir fyrir 1. júlí 1997, sex mánuðum eftir birtingardag textanna er aðildarríkjunum óheimilt, af ástæðum er varða breiddarljósaker, stöðuhliðarljósaker að framan og aftan, hemlaljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað og hliðarljósaker:

- að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð vélknúins ökutækis eða ljósakers sem getið er hér að framan, eða
- að banna að ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun eða breiddarljósaker, stöðuhliðarljósaker að framan og aftan, hemlaljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað og hliðarljósaker seld eða tekin í notkun,

ef ljósakerin fullnægja kröfum tilskipunar 76/758/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, og sett upp, að því er viðkemur ökutækjum, í samræmi við kröfur tilskipunar 76/756/EBE.

2. Frá og með 1. október 1998:

- skulu aðildarríkin hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningu, og
- er aðildarríkjunum heimilt að synja um innlenda gerðarviðurkenningu,

fyrir gerð ökutækis af ástæðum er varða breiddarljósaker, stöðuhliðarljósaker að framan og aftan, hemlaljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað og hliðarljósaker, og fyrir gerð breiddarljósakers, stöðuhliðarljósakers að framan og aftan, hemlaljósakers, ljósakers fyrir dagljósabúnað og hliðarljósakers ef kröfum tilskipunar 76/758/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

3. Frá og með 1. október 1999 gilda þær kröfur tilskipunar 76/758/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, sem varða breiddarljósaker, stöðuhliðarljósaker að framan og aftan, hemlaljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað og hliðarljósaker sem íhluta, að því er varðar 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

4. Að því er varðar varahluti skulu aðildarríkin, þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. hér að framan, veita áfram EB-

gerðarviðurkenningu fyrir breiddarljósaker, stöðuhliðarljósaker að framan og aftan og hemlaljósaker og heimila sölu þeirra og að þau séu tekin í notkun í samræmi við fyrri gerðir tilskipunar 76/758/EBE, að því tilskildu að slík ljósaker:

- verði fest á ökutæki sem þegar eru í notkun, og
- fullnægi kröfum þeirrar tilskipunar sem var í gildi þegar ökutækin voru skráð í fyrsta sinn.

3. gr.

Birta skal málsgreinar og viðauka úr reglugerðum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 7, 87 og 91, sem um getur í lið 2.1 í II., III. og IV. viðauka, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* fyrir 1. júlí 1997.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1998. Hafi birting textanna, sem um getur í 3. gr., dregist fram yfir 1. júlí 1997 ber aðildarríkjunum að uppfylla þessa skuldbindingu sex mánuðum eftir birtingu fyrrnefndra texta. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 1998 eða, ef textarnir sem um getur í 3. gr. eru ekki birtir fyrir 1. júlí 1997, sex mánuðum eftir birtingardag textanna.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. júní 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. VIÐAUKI: Stjórnsýsluákvæði vegna gerðarviðurkenningar

1. viðbætur: Upplýsingaskjal

2. viðbætur: Gerðarviðurkenningarvottorð

3. viðbætur: Fyrirmyndir að EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta

II. VIÐAUKI: Gildissvið og tæknilegar kröfur fyrir breiddarljósaker, stöðuhliðarljósaker að framan og aftan og hemlaljósaker

III. VIÐAUKI: Gildissvið og tæknilegar kröfur fyrir ljósaker fyrir dagljósabúnað

IV. VIÐAUKI: Gildissvið og tæknilegar kröfur fyrir hliðarljósaker

I. VIÐAUKI

STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI VEGNA GERÐARVIÐURKENNINGAR

1. ÞESSI VIÐAUKI FJALLAR UM GERÐARVIÐURKENNINGU ÍHLUTA FYRIR
 - 1.1. breiddarljósker, stöðuhliðarljósker að framan og aftan og hemlaljósker sem eru ætluð til notkunar á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og uppfylla kröfur II. viðauka;
 - 1.2. ljósker fyrir dagljósabúnað sem eru ætluð til notkunar á vélknúnum ökutækjum og uppfylla kröfur III. viðauka;
 - 1.3. hliðarljósker sem eru ætluð til notkunar á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og uppfylla kröfur IV. viðauka.
2. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÍHLUTA
 - 2.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu íhluta vegna gerðar breiddarljóskers, stöðuhliðarljóskers að framan og aftan, hemlaljóskers, ljóskers fyrir dagljósabúnað og hliðarljóskers í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 2.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.
 - 2.3. Láta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
 - 2.3.1. Tvö sýnishorn með því ljóskeri eða ljóskerum sem mælt er með; ef sótt er um viðurkenningu fyrir búnað sem er ekki samskonar en samhverfur og ætlaður á vinstri og hægri hlið ökutækisins, og/eða, að öðrum kosti, framan og aftan til, mega sýnishornin tvö vera samskonar og þannig að hægt sé að festa þau einungis á hægri eða vinstri hlið ökutækisins og/eða, að öðrum kosti, einungis framan eða aftan til; ef um er að ræða hemlaljósker með tveimur stigum ljósstyrks skulu tvö sýnishorn af þeim hlutum kerfisins, sem tryggja tvö stig ljósstyrks, fylgja umsókninni.
3. MERKINGAR
 - 3.1. Búnaður, lagður fram til EB-gerðarviðurkenningar íhluta, verður að vera með:
 - 3.1.1. viðskiptaheiti eða -merki framleiðanda;
 - 3.1.2. að því er varðar ljósker með ljósgjafa sem hægt er að skipta um: gerð eða gerðir glóðarþráðopera sem mælt er fyrir um;
 - 3.1.3. að því er varðar ljósker með ljósgjafa sem ekki er hægt að skipta um: nafnspennu og vött.
 - 3.2. Þessar merkingar skulu vera auðlæsilegar og óafmáanlegar og festar á ljósflöt búnaðarins, eða einn af ljósflötunum. Þær skulu sjást utan frá þegar búnaðurinn hefur verið festur á ökutækið.
 - 3.3. Nægilegt rými skal vera fyrir gerðarviðurkenningarmerki íhluta á búnaðinum. Rýmið skal sýnt á teikningunum sem um getur í 1. viðbæti.

4. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR ÍHLUTA

- 4.1. EB-gerðarviðurkenning íhluta skal veitt samkvæmt 3. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef viðeigandi kröfum er fullnægt.
- 4.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í 2. viðbæti.
- 4.3. Allar viðurkenndar gerðir breiddarljóslera, stöðuhliðarljóslera að framan og aftan, hemlaljóslera, ljóslera fyrir dagljósabúnað og hliðarljóslera skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð breiddarljóslera, stöðuhliðarljóslera að framan eða aftan, hemlaljóslera, ljóslera fyrir dagljósabúnað eða hliðarljóslera sama númeri.
- 4.4. Ef farið er fram á EB-gerðarviðurkenningu íhluta vegna ljósa- og ljósmerkjabúnaðar sem er samsettur úr breiddarljósleri, stöðuhliðarljósleri að framan eða aftan, hemlaljósleri, ljósleri fyrir dagljósabúnað, hliðarljósleri og öðrum ljóslerum, skal eitt EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhluta veitt að því tilskildu að breiddarljóslerið, stöðuhliðarljóslerið að framan eða aftan, hemlaljóslerið, ljóslerið fyrir dagljósabúnað eða hliðarljóslerið fullnægi kröfum þessarar tilskipunar og önnur ljósler, sem mynda hluta af ljósa- og ljósmerkjabúnaðinum sem er tilefni umsóknar um EB-gerðarviðurkenningu íhluta, eru í samræmi við sértilskipanir sem um þau gilda.

5. EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTA

- 5.1. Til viðbótar merkingum sem um getur í lið 3.1 skal hvert breiddarljósler, stöðuhliðarljósler að framan og aftan, hemlaljósler, ljósler fyrir dagljósabúnað og hliðarljósler, sem samrýmist gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun, hafa EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta.

5.2. Merkið skal vera:

- 5.2.1. rétthyrningur utan um lágstafinn „e“ og skal auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fylgja:

1	fyrir Þýskaland	12	fyrir Austurríki
2	fyrir Frakkland	13	fyrir Lúxemborg
3	fyrir Ítalíu	17	fyrir Finnland
4	fyrir Holland	18	fyrir Danmörku
5	fyrir Svíþjóð	21	fyrir Portúgal
6	fyrir Belgíu	23	fyrir Grikkland
9	fyrir Spán	IRL	fyrir Írland;
11	fyrir Breska konungsríkið		

- 5.2.2. „grunnviðurkenningarnúmerið“, sem er í 4. hluta gerðarviðurkenningarnúmersins sem um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE er sett nálægt rétthyrningnum og þar fyrir framan tölustafirnir tveir sem gefa til kynna raðnúmer síðustu meiriháttar tæknibreytingar á viðkomandi viðauka við tilskipun 76/758/EBE þann dag sem EB-gerðarviðurkenning var veitt. Í þessari tilskipun er raðnúmerið:

- 02 fyrir II. viðauka,
- 00 fyrir III. viðauka,
- 00 fyrir IV. viðauka;

- 5.2.3. eitt eða fleiri viðbótartákn sem hér segir:
- 5.2.3.1. bókstafurinn „A“ á búnaði sem fullnægir kröfum er varða breiddarljóska og stöðuhliðarljóska að framan í þessari tilskipun;
- 5.2.3.2. bókstafurinn „R“ á búnaði sem fullnægir kröfum er varða breiddarljóska og stöðuhliðarljóska að aftan í þessari tilskipun;
- 5.2.3.3. bókstafurinn „S“ á hemlalljóska sem fullnægja kröfum er varða hemlalljóska ásamt tölustafnum „1“ ef búnaðurinn hefur eitt stig ljósstyrks, ásamt tölustafnum „2“ ef búnaðurinn hefur tvö stig ljósstyrks og tölustafnum „3“ ef búnaðurinn fullnægir sérstökum kröfum fyrir hemlalljóska í flokki S3;
- 5.2.3.4. bókstafirnir „R“ og „S1“ eða „S2“, eftir því sem við á, aðskildir með bandstriki, á búnaði sem er settur saman úr stöðuhliðarljóska að aftan og hemlalljóska er fullnægja kröfum þessarar tilskipunar er varða slík ljóska;
- 5.2.3.5. bókstafurinn „RL“ á búnaði sem fullnægir kröfum er varða ljóska fyrir dagljósabúnað í þessari tilskipun;
- 5.2.3.6. annað táknanna „SM1“ eða „SM2“, eftir því í hvaða flokki búnaðurinn er, á búnaði með hliðarljóska sem fullnægir kröfum í þessari tilskipun;
- 5.2.3.7. ör vísar á þá hlið sem fullnægði forskrift um ljósmælingar upp að allt að 80° horni H á stöðuljósum að framan eða aftan ef útsýnishorn þeirra eru ósamhverf miðað við viðmiðunarás í láréttri stefnu;
- 5.2.3.8. bókstafurinn „D“ til viðbótar og til hægri við táknið, sem getið er í lið 5.2.3.1 til 5.2.3.4, á ljóska sem má nota sem eitt ljóska og sem hluta tveggja samsettra ljóska.
- 5.3. EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta skulu fest á gler ljóskersins eða á eitt af glerjunum þannig að það sé óafmáanlegt og auðlæsilegt jafnvel þegar ljóskarin eru fest á ökutækið.
- 5.4. Staðsetning viðurkenningarmerkisins.
- 5.4.1. Stök ljóska:
- Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta er að finna í mynd 1 í 3. viðbæti.
- 5.4.2. Sambyggð, samtengd eða sameinuð ljóska:
- 5.4.2.1. Ef eitt EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhluta er gefið út, eins og í lið 4.4 hér að framan, vegna gerðar ljósa- eða ljósmerkjabúnaðar sem er samsettur úr breiddarljóska, stöðuhliðarljóska að framan eða aftan, hemlalljóska, ljóska fyrir dagljósabúnað, hliðarljóska og öðrum ljóska, er heimilt að festa á eitt EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta sem samanstendur af:
- 5.4.2.1.1. réttthyrningi utan um lágstafinn „e“ og skal auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fylgja (sjá lið 5.2.1);
- 5.4.2.1.2. grunnviðurkenningarnúmeri (sjá fyrri málslíð liðar 5.2.2);
- 5.4.2.1.3. viðeigandi ör, ef þörf krefur, að svo miklu leyti sem hún varðar ljóskerasamstæðuna sem heild.
- 5.4.2.2. Þetta merki má vera staðsett hvar sem er á ljóska sem eru sambyggð, samtengd eða sameinuð, að því tilskildu að:

- 5.4.2.2.1. það sjáist eftir að búið er að koma ljóskerinu fyrir;
- 5.4.2.2.2. enginn íhluti, sem á þátt í ljósdreifingu sambyggðra, samtengdra eða sameinaðra ljóskera, verði fjarlægður nema því aðeins að viðurkenningarmerkið verði fjarlægt á sama tíma.
- 5.4.2.3. Setja skal auðkennistákn ljóskers í samræmi við hverja þá tilskipun þar sem mælt er fyrir um EB-gerðarviðurkenningu íhluta, ásamt tveggja tölustafa raðtölunni (sjá seinni málslíð liðar 5.2.2) og, ef nauðsyn krefur, bókstafinn „D“ og viðeigandi ör:
 - 5.4.2.3.1. annaðhvort á viðkomandi ljósflöt;
 - 5.4.2.3.2. eða nokkur saman þannig að unnt sé að þekkja sambyggð, samtengd eða sameinuð ljósker auðveldlega.
- 5.4.2.4. Mál íhluta merkisins mega ekki vera minni en lágmarksmál sem eru tilgreind vegna einstakra merkja í ýmsum tilskipunum sem í er að finna heimildir fyrir veitingu EB-gerðarviðurkenningar íhluta.
- 5.4.2.5. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta fyrir sambyggð, samtengd eða ljósker sem eru sameinuð öðrum ljóskerum er að finna í mynd 2 í 3. viðbæti.
- 5.4.3. Um ljósker, sem eru sameinuð öðrum ljóskerum og hafa gler sem einnig er unnt að nota fyrir aðrar gerðir aðalljóskera, gildir:
 - 5.4.3.1. að þau falla undir ákvæði sem mælt er fyrir um í lið 5.4.2 hér að framan;
 - 5.4.3.2. þegar sama gler er notað er enn fremur heimilt að nota mismunandi viðurkenningarmerki fyrir mismunandi gerðir aðalljóskera eða einingar ljóskera, að því tilskildu að meginhluti aðalljóskersins sé einnig í rýminu sem er lýst í lið 3.3 hér að framan, jafnvel þótt ekki sé unnt að aðskilja það frá glerinu, og að á því séu viðurkenningarmerki sem sýna raunverulega virkni;
 - 5.4.3.3. ef mismunandi gerðir aðalljóskera eru í sömu ljóskerasamstæðu er heimilt að setja mismunandi viðurkenningarmerki á hana.
 - 5.4.3.4. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta fyrir ljósker sem eru sambyggð aðalljóskeri er að finna í mynd 3 í 3. viðbæti.

6. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM

- 6.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.

7. SAMRÆMI Í FRAMLEIÐSLU

- 7.1. Almennt ber að gera ráðstafanir til að tryggja samræmi í framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 7.2. Búnaður, sem um getur í lið 1.1 hér að framan, skal uppfylla skilyrði um ljósmælingar og varmamælingar í 6. og 8. lið(*). Hins vegar ef um er að ræða slembisýnishorn úr raðframleiðslu skal takmarka kröfur varðandi lágmarksljósstyrk (mælt í staðlaðri peru 7. liðar(*)) í hverja stefnu við 80% af lágmarksgildum sem eru tilgreind í lið 6.1 og 6.2(*).

(*) Í skjalinu sem um getur í lið 2.1 í II. viðauka við þessa tilskipun.

- 7.3. Búnaður, sem um getur í lið 1.2 hér að framan, skal uppfylla skilyrði í 7., 8., 9. og 11. lið(**). Hins vegar ef um er að ræða slembisýnishorn úr raðframleiðslu má takmarka kröfur varðandi hámarks- og lágmarksljósstyrk (mælt í staðlaðri peru 10. liðar(**)) við minnst 80% af lágmarksgildum sem eru tilgreind í lið 7.1 og 7.2(**) og mest 120% af hámarksgildum sem eru tilgreind í lið 7.3(**).
- 7.4. Búnaður, sem um getur í lið 1.3 hér að framan, skal uppfylla skilyrði í 7. og 8. lið(***). Hins vegar ef um er að ræða slembisýnishorn úr raðframleiðslu má takmarka kröfur varðandi ljósstyrk í hverja stefnu við minnst 80% af lágmarksgildum og mest 120% af hámarksgildum sem eru tilgreind í lið 7.1(***)

(**) Í skjalinu sem um getur í lið 2.1 í III. viðauka við þessa tilskipun.

(***) Í skjalinu sem um getur í lið 2.1 í IV. viðauka við þessa tilskipun.

1. viðbætur

Upplýsingaskjal nr. ...

sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu íhluta með tilliti til breiddarljóskera, stöðuhliðarljóskera að framan og aftan, hemlaljóskera, ljóskera fyrir dagljósabúnað og hliðarljóskera fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra

(Tilskipun 76/758/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutar eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1. LÝSING Á BÚNAÐINUM

- 1.1. Gerð búnaðar:
- 1.1.1. Virkni búnaðar:
- 1.1.2. Flokkur búnaðar:
- 1.1.3. Litur ljóss sem varpast eða endurspeglar:
- 1.2. Nægilega nákvæm(ar) teikning(ar) til þess að unnt sé að bera kennsl á gerð búnaðarins er sýnir (sýna)
- 1.2.1. rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu (á ekki við um númersljósker):
- 1.2.2. athugunarás sem telst vera viðmiðunarás í prófunum (lárétt horn $H = 0^\circ$, lóðrétt horn $V = 0^\circ$) og punkt sem telst vera viðmiðunarmiðja í prófununum (á ekki við um endurskinsbúnað og númersljósker):
- 1.2.3. fyrirhugaða staðsetningu EB-gerðarviðurkenningarmerkis íhluta:
- 1.2.4. að því er varðar númersljósker, rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins miðað við rými skráningarmerkisins, og útlínur flatarins sem er nægilega upplýstur:
- 1.2.5. að því er varðar aðalljósker og þokuljósker að framan, séð framan á ljóskerin auk nákvæmra upplýsinga um styrkingu glersins, sé það styrkt, og þverskurð:
- 1.3. Stutt lýsing á tækniforskriftum, einkum á flokki eða flokkum ljósgjafa sem mælt er fyrir um og svara til eins eða fleiri flokka í tilskipun 76/761/EBE, að undanskildum ljóskerum með ljósgjöfum sem ekki er hægt að skipta um, (á ekki við um endurskinsbúnað):
- 1.4. Sérstakar upplýsingar
- 1.4.1. Að því er varðar númersljósker, yfirlýsing um hvort nota eigi búnaðinn til að lýsa upp breitt/hátt/bæði breitt og hátt skráningarmerki:
- 1.4.2. Að því er varðar aðalljósker,
- 1.4.2.1. upplýsingar um hvort aðalljóskerin séu bæði notuð fyrir lágljós og háljós eða einungis annan geislann:
- 1.4.2.2. ef aðalljóskerin eru einungis notuð fyrir lágljós, sem eru hönnuð bæði fyrir vinstri og hægri handar umferð eða annaðhvort vinstri eða hægri handar umferð, skal veita upplýsingar um:

- 1.4.2.3. ef stillanlegur endurskinsflötur er á aðalljóskeri skal einungis veita upplýsingar um eina eða fleiri stillingar ljóskersins miðað við jörðu og lengdarmiðjuplan ökutækisins ef það er einungis notað í þessum stillingum:
- 1.4.3. Að því er varðar stöðuljósker, hemlaljósker og stefnuljós
- 1.4.3.1. ef einnig má nota búnaðinn í samsetningum tveggja ljóskera í sama flokki:
- 1.4.3.2. að því er varðar búnað með tveimur stigum ljósstyrks (hemlaljósker og stefnuljós í flokki 2b), skýringarmynd og forskrift fyrir það sem einkennir slíkan búnað
- 1.4.4. Að því er varðar glitmerkjabúnað, stutt lýsing á tækniforskriftum fyrir þau efni sem eru notuð í ljóseiningar glitmerkja:
- 1.4.5. Að því er varðar bakkljósker, yfirlýsing um hvort einungis sé til þess ætlast að búnaðurinn sé festur í pörum á ökutæki:

2. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhluta/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun ... /... /EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni⁽¹⁾(²):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur⁽¹⁾(³):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

S

1. Viðbótarupplýsingar (þar sem við á) (sjá viðbót)
2. Tæknipjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru) (sjá viðbót).....
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

(1) Stríkið yfir það sem á ekki við.

(2) Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

(3) Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu fhluta ljósa- og/eða ljósmerkjabúnaðar með hliðsjón af tilskipun(um) 76/757/EBE, 76/758/EBE, 76/759/EBE, 76/760/EBE, 76/761/EBE, 76/762/EBE, 77/538/EBE, 77/539/EBE og 77/540/EBE⁽¹⁾, eins og henni (þeim) var síðar breytt með tilskipun(um)...

1. Viðbótarupplýsingar

- 1.1. Tilgreina skal fyrir hvert ljósker, þar sem það á við
 - 1.1.1. Einn eða fleiri flokka búnaðar:
 - 1.1.2. Fjöldi og flokka ljósgjafa (á ekki við um endurskinsbúnað)⁽²⁾:
 - 1.1.3. Lit ljóss sem varpast eða endurspeglast
 - 1.1.4. Viðurkenning eingöngu veitt ef nota á búnaðinn sem varahlut á ökutæki sem er þegar í notkun: Já/Nei⁽¹⁾
- 1.2. Sérstakar upplýsingar er varða tilteknar gerðir ljósa- eða ljósmerkjabúnaðar
 - 1.2.1. Að því er varðar endurskinsbúnað: einn og sér/hluti af samsettum búnaði⁽¹⁾
 - 1.2.2. Að því er varðar númersljósker: búnaður til að lýsa upp há/breið skráningarmerki⁽¹⁾
 - 1.2.3. Að því er varðar aðalljósker: ef stillanlegur endurskinsflötur er á aðalljóskeri skal veita upplýsingar um eina eða fleiri stillingar ljóskersins miðað við jörðu og lengdarmiðjuþlan ökutækisins ef það er einungis notað í þessum stillingum:
.....
 - 1.2.4. Að því er varðar bakkljósker: þennan búnað skal einungis festa í pörum á ökutæki: Já/Nei⁽¹⁾

5. Athugasemdir

- 5.1. Teikningar
 - 5.1.1. Að því er varðar númersljósker: viðfest teikning nr. ... sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins miðað við rými skráningarmerkisins og útlínur flatarins sem er nægilega upplýstur.
 - 5.1.2. Að því er varðar endurskinsbúnað: viðfest teikning nr. ... sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu.
 - 5.1.3. Að því er varðar ljósa- og ljósmerkjabúnað: viðfest teikning nr. ... sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu og viðmiðunarás og viðmiðunarmiðju hans.
- 5.2. Að því er varðar aðalljósker: vinnsluháttur við prófun (liður 5.2.3.9 í I. viðauka við tilskipun 76/761/EBE):

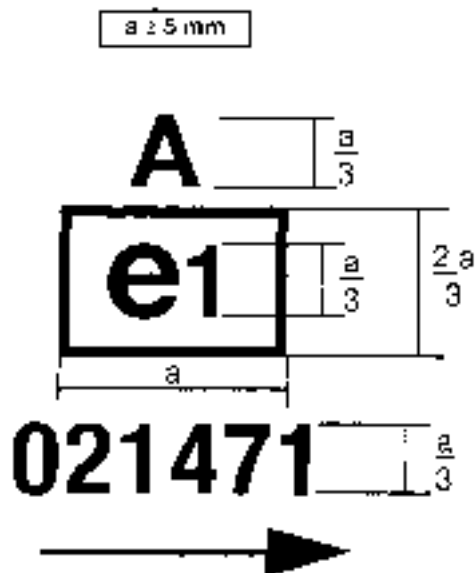
⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Tilgreina skal fjölda og heildarvött ljósgjafa sem ekki er hægt að skipta um.

3. viðbætur

SÝNISHORN AF EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTA

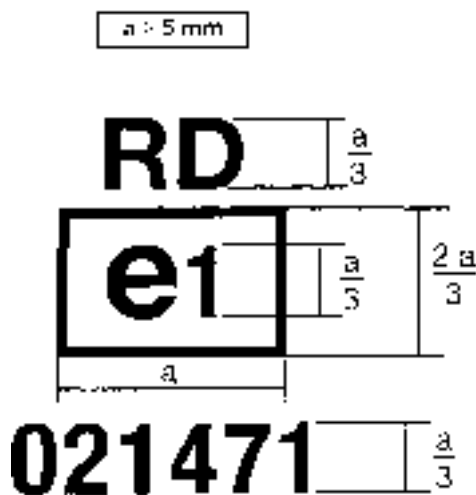
Mynd 1a

Búnaður með EB-gerðarviðurkenningarmarki íhluta hér að ofan er stöðuhliðarljósker að framan sem hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi (e1) samkvæmt II. viðauka við þessa tilskipun (02) með grunnviðurkenningarnúmerinu 1471.

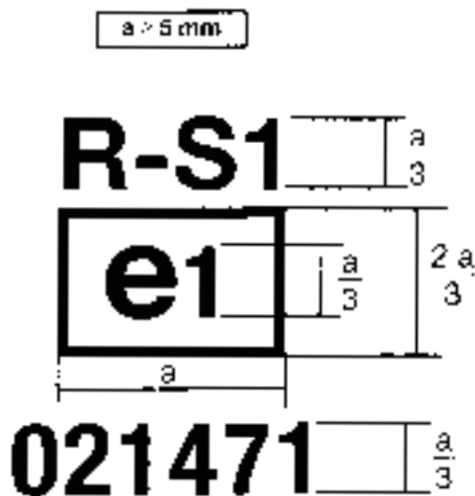
Örin vísar á þá hlið sem fullnægði forskrift um ljósmælingar upp að allt að 80° horni H.

Mynd 1b

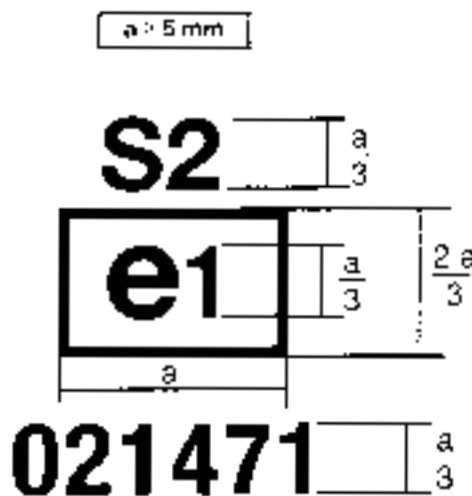
Búnaður með EB-gerðarviðurkenningarmarki íhluta hér að ofan er stöðuhliðarljósker að aftan sem hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi (e1) samkvæmt II. viðauka við þessa tilskipun (02) með grunnviðurkenningarnúmerinu 1471; hann má einnig nota í samsetningum tveggja stöðuhliðarljóslera að aftan.

Mynd 1c

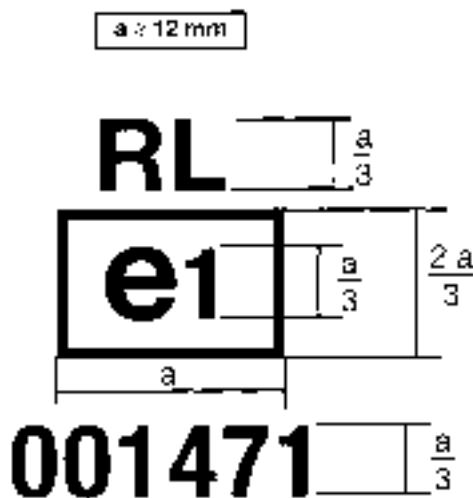
Búnaður með EB-gerðarviðurkenningarkerki íhluta hér að ofan er samsettur úr stöðuhliðarljóskeri að aftan og hemlaljóskeri með einu stigi ljósstyrks og hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi (e1) samkvæmt II. viðauka við þessa tilskipun (02) með grunnviðurkenningarnúmerinu 1471.

Mynd 1d

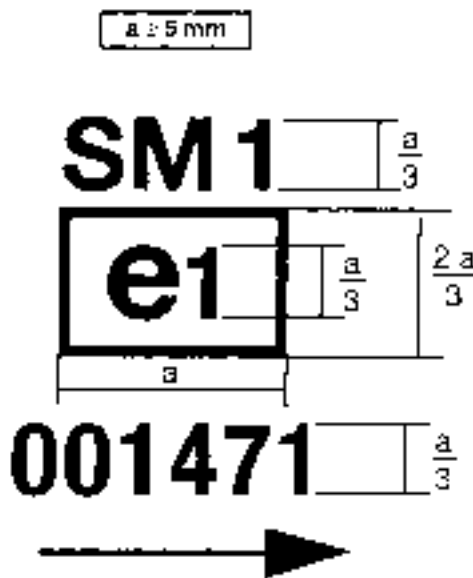
Búnaður með EB-gerðarviðurkenningarkerki íhluta hér að ofan er hemlaljósker með tveimur stigum ljósstyrks sem hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi (e1) samkvæmt II. viðauka við þessa tilskipun (02) með grunnviðurkenningarnúmerinu 1471.

Mynd 1e

Búnaður með EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta hér að ofan er ljóssker fyrir dagljósabúnað sem hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi samkvæmt III. viðauka við þessa tilskipun (00) með grunnviðurkenningarnúmerinu 1471.

Mynd 1f

Búnaður með EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta hér að ofan er hliðarljóssker í flokki 1 sem hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi (e1) samkvæmt IV. viðauka við þessa tilskipun (00) með grunnviðurkenningarnúmerinu 1471.

Mynd 2a

Einfaldaðar merkingar á sambyggðum, samtengdum eða sameinuðum ljóskerum þegar tvö ljósker eða fleiri mynda eina samstæðu

(Lóðréttu og láréttu línurnar sýna lögun ljósmerkingarbúnaðarins. Þær eru ekki hluti af viðurkenningamerkinu).

FYRIRMYND A

	1712			
	<div>e1</div>			
	1A 02	AR 00	2a 01	SM1 00
	F 00	R 02	S2 02	IA 02

FYRIRMYND B

		1AAR 2a SM1 02 00 01 00		
		F R S2 IA 00 02 02 02 1712		
		<div>e1</div>		

FYRIRMYND C

1A 02	AR 00	2a 01	SM1 00				
F 00	R 02	S2 02	IA 02				
1712							
e1							

Athugasemd: Dæmin þrjú um viðurkenningarmerki, fyrirmynd A, B og C, sýna þrjá mismunandi möguleika við merkingu ljósa- og ljósmerkjabúnaðar þegar tvö eða fleiri ljósker eru hluti af sömu einingu sambyggðra, samtengdra eða sameinaðra ljóskera. Þessi viðurkenningarmerki sýna að búnaðurinn hefur verið viðurkenndur í Þýskalandi (e1) með gerðarviðurkenningarnúmerinu 1712 og samanstendur af:

Glitmerki að aftan og á hlið í flokki IA, viðurkennt í samræmi við tilskipun 76/757/EBE, raðnúmer 02;

Stefnuljóskeri að aftan í flokki 2a, viðurkennt í samræmi við tilskipun 76/759/EBE, raðnúmer 01;

Rauðu stöðuljóskeri að aftan (R), viðurkennt í samræmi við II. viðauka tilskipunar 76/758/EBE, raðnúmer 02;

Þokuljóskeri að aftan (F), viðurkennt í samræmi við tilskipun 77/538/EBE, raðnúmer 00;

Bakkljóskeri (AR), viðurkennt í samræmi við tilskipun 77/539/EBE, raðnúmer 00;

Hemlaljóskeri með tveimur stigum ljósstyrks (S2), viðurkennt í samræmi við II. viðauka tilskipunar 76/758/EBE, raðnúmer 02;

Hliðarljóskeri í flokki 1 (SM1), viðurkennt í samræmi við IV. viðauka tilskipunar 76/758/EBE, raðnúmer 00.

Mynd 2b

Einfaldaðar merkingar á sambyggðum, samtengdum eða sameinuðum ljóskerum þegar tvö ljósker eða fleiri mynda eina samstæðu

(Lóðréttu og láréttu línurnar sýna lögun ljósmerkingarbúnaðarins. Þær eru ekki hluti af viðurkenningamerkinu).

FYRIRMYND A

	<div><div><div>e1</div><div>30</div></div><div>7120</div><div><div>02A</div><div>→</div><div>←</div><div>02HCR</div></div></div>	00 RL	01 1a
--	--	-------	-------

FYRIRMYND B

	<div><div><div>02A</div><div>→</div><div>←</div><div>02HCR</div></div><div>00 RL 01 1a</div><div><div>e1</div><div>30</div></div><div>7120</div></div>		
--	--	--	--

FYRIRMYND C

<div><div>A</div><div>02</div><div>→</div></div> <div><div>HCR</div><div>02</div><div>↔</div></div> <div><div>RL</div><div>00</div></div> <div><div>1a</div><div>01</div></div>			
<div><div>e1</div><div>30</div></div> <div>7120</div>			

FYRIRMYND D

	<div>02 A e1 30 7120 02 HCR 00 RL 01 1a</div> <div>→ ↔</div>		
--	---	--	--

Athugasemd: Dæmin þrjú um viðurkenningarmerki, fyrirmynd A, B og C, sýna fjóra mismunandi möguleika við merkingu ljósa- og ljósmerkjabúnaðar þegar tvö eða fleiri ljósker eru hluti af sömu einingu sambyggðra, samtengdra eða sameinaðra ljóskera. Þessi viðurkenningarmerki sýna að búnaðurinn hefur verið viðurkenndur í Þýskalandi (e1) með grunnviðurkenningarnúmerinu 7120 og samanstendur af:

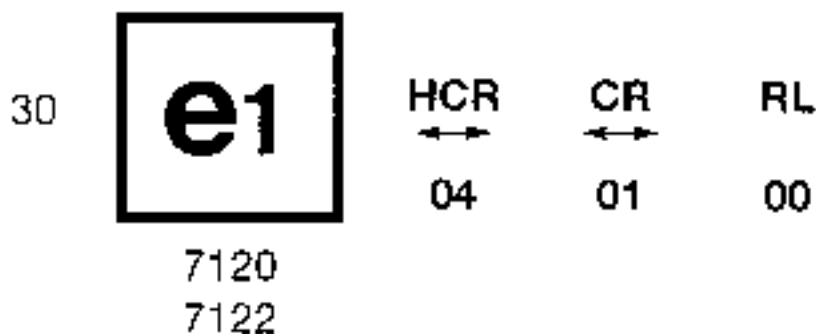
Stöðuljóskeri að framan (A), viðurkennt í samræmi við II. viðauka tilskipunar 76/758/EBE, raðnúmer 02;

Aðalljóskeri (HCR) með lágljósum fyrir hægri og vinstri handar umferð og háljósum með hámarksljósstyrk milli 86 250 og 101 250 kandela (eins og talan 30 gefur til kynna), viðurkennt í samræmi við V. viðauka tilskipunar 76/761/EBE, raðnúmer 02;

Ljóskeri fyrir dagljósabúnað (RL), viðurkennt í samræmi við III. viðauka tilskipunar 76/758/EBE, raðnúmer 00;

Stefnuljóskeri að framan í flokki 1a, viðurkennt í samræmi við tilskipun 76/759/EBE, raðnúmer 01.

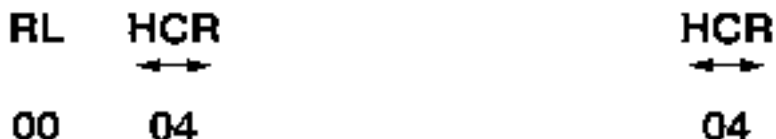
Mynd 3

Dæmið hér að ofan sýnir merkingu á gleri sem á að setja á ýmsar gerðir aðalljóskeyra, til dæmis:

- Aðalljóskeyr með lágljóskeyr fyrir bæði hægri og vinstri handar umferð og háljóskeyr með hámarksljósstyrk milli 86 250 og 101 250 kandela (eins og talan „30“ gefur til kynna), viðurkennt í Þýskalandi (e1) með grunnviðurkenningarnúmerinu 7120 í samræmi við kröfur IV. viðauka tilskipunar 76/761/EBE, raðnúmer 04, sem er sameinað ljóskeyri fyrir dagljósabúnað, viðurkennt í samræmi við III. viðauka tilskipunar 76/758/EBE, raðnúmer 00.
- Aðalljóskeyr með lágljóskeyr og háljóskeyr fyrir bæði hægri og vinstri handar umferð, viðurkennd í Þýskalandi (e1) með grunnviðurkenningarnúmerinu 7122 í samræmi við kröfur II. viðauka tilskipunar 76/761/EBE, raðnúmer 01, sem er sameinað ljóskeyri fyrir dagljósabúnað sem að framan greinir.
- Öðru þeirra aðalljóskeyra sem að framan greinir og eru viðurkennd sem eitt ljóskeyr.

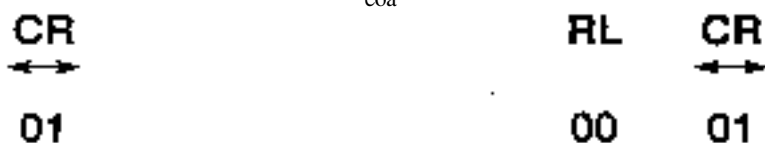
Á aðalhluta aðalljóskeyrs skal einungis vera gilt viðurkenningarnúmer, til dæmis:

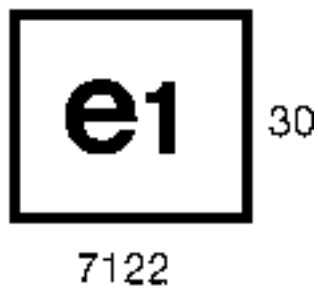
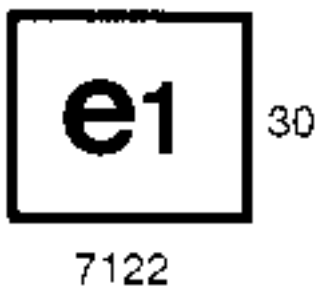
eða

eða

eða

II. VIÐAUKI

GILDISSVIÐ OG TÆKNILEGAR KRÖFUR FYRIR BREIDDARLJÓSKER, STÖÐUHLIÐARLJÓSKER AÐ FRAMAN OG AFTAN OG HEMLALJÓSKER

1. GILDISSVIÐ

Þessi viðauki gildir um breiddarljósker, stöðuhliðarljósker að framan og aftan og hemlaljósker fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra.

2. TÆKNILEGAR KRÖFUR

2.1. Tæknilegar kröfur er að finna í 1. lið og liðum 5 til 8 og í 1., 4. og 5. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 7 þar sem eftirfarandi skjölum er steipt saman:

- röð breytinga nr. 01 og 02, ásamt 1. viðbót við röð breytinga nr. 02 og ýmsar leiðréttingar⁽¹⁾,
- skrá yfir prentvillur⁽²⁾,
- 2. viðbót við röð breytinga nr. 02⁽³⁾,
- 1. leiðrétting á 2. og 3. viðbót við röð breytinga nr. 02⁽⁴⁾,

nema að:

2.1.1. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 48“ sem vísun í „tilskipun 76/756/EBE“.

2.1.2. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 37“ sem vísun í „VII. viðauka tilskipunar 76/761/EBE“.

2.1.3. Skilja ber neðanmálsgrein ⁽¹⁾ í töflu í lið 6.1 á eftirfarandi hátt:

„Í tilskipun 76/756/EBE er kveðið á um uppsetningu búnaðarins, sem getið er hér að framan, í vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra.“

⁽¹⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Viðb. 6/Endursk. 2.

⁽²⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Viðb. 6/Endursk. 2/Leiðr. 1.

⁽³⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Viðb. 6/Endursk. 2/Breyt. 1.

⁽⁴⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Viðb. 6/Endursk. 2/Breyt. 2.

III. VIÐAUKI

GILDISSVIÐ OG TÆKNILEGAR KRÖFUR FYRIR LJÓSKER FYRIR DAGLJÓSABÚNAÐ

1. GILDISSVIÐ

Þessi viðauki gildir um ljósker fyrir dagljósabúnað í vélknúnum ökutækjum.

2. TÆKNILEGAR KRÖFUR

2.1. Tæknilegar kröfur er að finna í 2. lið og liðum 6 til 11 og í 3. og 4. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 87 þar sem eftirfarandi skjölum er steipt saman:

- reglugerð í upprunalegri mynd (00)⁽¹⁾,
- 1. leiðréttingu á reglugerð nr. 87⁽²⁾,
- 1. viðbót við reglugerð nr. 87⁽³⁾,

þó þannig að:

2.1.1. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 48“ sem vísun í „tilskipun 76/756/EBE“.

⁽¹⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } 1. endursk./86. viðb.

⁽²⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } 1. endursk./86. viðb./1. leiðr.

⁽³⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } 1. endursk./86. viðb./1. breyt.

IV. VIÐAUKI

GILDISSVIÐ OG TÆKNILEGAR KRÖFUR FYRIR HLIÐARLJÓSKER

1. GILDISSVIÐ

Þessi viðauki gildir um hliðarljósker fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra.

2. TÆKNILEGAR KRÖFUR

- 2.1. Tæknilegar kröfur er að finna í 2. lið og liðum 6. til 9. lið og í 1., 4. og 5. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 91 þar sem eftirfarandi skjölum er steipt saman:

- reglugerðinni í upprunalegri mynd (00)⁽¹⁾,
- 1. viðbót við reglugerð nr. 91⁽²⁾,

þó þannig að:

- 2.1.1. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 48“ sem vísun í „tilskipun 76/756/EBE“.
- 2.1.2. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 37“ sem vísun í „VII. viðauka tilskipunar 76/761/EBE“.

⁽¹⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } 1. endursk./90. viðb.

⁽²⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } 1. endursk./90. viðb./1. breyt.“

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

99/EES/6/03

nr. 41/98
frá 29. maí 1998

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/98 frá 30. apríl 1998⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/31/EB frá 11. júní 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/760/EBE varðandi númersljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 25. lið (tilskipun ráðsins 76/760/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„ - 397 L 0031: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/31/EB frá 11. júní 1997 (Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 49).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 97/31/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 19. 11. 1998, bls. 13 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48, 19. 11. 1998, bls. 211.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 49

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 97/31/EB**frá 11. júní 1997****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/760/EBE varðandi númersljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/760/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi númersljós vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun 76/760/EBE er ein sértilskipananna sem fjalla um EBE-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE sem varða kerfi, íhluta og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum eiga við um þessa tilskipun.

Vegna tilskipunar 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal ásamt gerðarviðurkenningarvottorði samkvæmt VI. viðauka við sömu tilskipun í því skyni að koma á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga. Því ber að breyta gerðarviðurkenningarvottorði, einu eða fleirum, sem kveðið er á um í tilskipun 76/760/EBE til samræmis við þetta.

Nauðsynlegt er að einfalda aðferðina til þess að tilteknar sértilskipanir og samsvarandi reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu haldist jafngildar, eins og fjallað er um í 2. mgr. 9. gr. tilskipunar 70/156/EBE, þegar fyrrnefndum reglugerðum er breytt. Fyrsta skrefið er að láta tæknilegar kröfur reglugerðar nr. 4 koma í stað tæknilegra krafna tilskipunar 76/760/EBE með því að nota millivísanir.

Vísað er til tilskipunar ráðsins 76/756/EBE ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/28/EB ⁽⁵⁾, tilskipunar ráðsins 76/761/EBE ⁽⁶⁾, eins og henni var breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Tilskipun 76/760/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 1. gr.:

„1. Aðildarríki skal veita EBE-gerðarviðurkenningu íhluta fyrir hverja gerð númersljóskeyra sem fullnægir kröfum um smíði og prófanir sem mælt er fyrir um í viðeigandi viðaukum.“

2. Eftirfarandi komi í stað fyrstu málsgreinar 2. gr.:

„Aðildarríkin skulu, fyrir hverja gerð númersljóskeyra, sem þau viðurkenna í samræmi við 1. gr., gefa út til handa framleiðanda EBE-gerðarviðurkenningarmerki íhluta samkvæmt fyrirmyndinni í 3. viðbæti I. viðauka.“

3. Eftirfarandi komi í stað 4. gr.:

„4. gr.

Lögbær yfirlýðing aðildarríkjanna skulu tilkynna hvert öðru, samkvæmt þeirri málsmæðferð sem er tilgreind í 6. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, um sérhverja viðurkenningu sem hefur verið veitt, synjað um eða afturkölluð samkvæmt þessari tilskipun.“

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 49, var nefnd ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.

(²) Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7.

(³) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 85.

(⁴) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 1.

(⁵) Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 1.

(⁶) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 96.

4. Eftirfarandi komi í stað 9. gr.:

„9. gr.

Í þessari tilskipun er með „ökutæki“ átt við vélknúð ökutæki ásamt eftirvögnum, sem er ætlað til aksturs á vegum, með eða án yfirbyggingar, á fjórum eða fleiri hjólum og sem er hannað fyrir hámarkshraða yfir 25 km á klst., að undanskildum ökutækjum sem fara eftir teinum, landbúnaðardráttarvélum og öllum hreyfanlegum vélbúnaði.”

5. Viðaukinn við þessa tilskipun komi í stað viðaukanna.

2. gr.

1. Frá og með 1. janúar 1998 eða, ef þeir textar sem um getur í 3. gr. eru ekki birtir fyrir 1. júlí 1997, sex mánuðum eftir birtingardag textanna er aðildarríkjunum óheimilt, af ástæðum er varða númersljóskeyr:

- að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð vélknúðs ökutækis eða ljóskeyr sem getið er hér að framan, eða
- að banna að ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun eða númersljóskeyr seld eða tekin í notkun,

ef ljóskeyrin fullnægja kröfum tilskipunar 76/760/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, og sett upp, að því er viðkemur ökutækjunum, í samræmi við kröfur tilskipunar 76/756/EBE.

2. Frá og með 1. október 1998:

- skulu aðildarríkin hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningu, og
- er aðildarríkjunum heimilt að synja um innlenda gerðarviðurkenningu,

fyrir gerð ökutækis af ástæðum er varða númersljóskeyr ef kröfum tilskipunar 76/760/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

3. Frá og með 1. október 1999 gilda þær kröfur tilskipunar 76/760/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, sem varða númersljóskeyr sem íhluta, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, að því er tekur til 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

4. Að því er varðar varahluti skulu aðildarríkin, þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. hér að framan, veita áfram EB-gerðarviðurkenningu fyrir númersljóskeyr og heimila sölu þeirra og að þau séu tekin í notkun í samræmi við fyrri gerðir tilskipunar 76/760/EBE, að því tilskildu að slík ljóskeyr:

- verði fest á ökutæki sem þegar eru í notkun, og
- fullnægi kröfum þeirrar tilskipunar sem var í gildi þegar ökutækin voru skráð í fyrsta sinn.

3. gr.

Birta skal málsgreinar og viðauka úr reglugerðum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 4, sem um getur í lið 2.1 í II. viðauka, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* fyrir 1. júlí 1997.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1998. Hafi birting textanna sem um getur í 3. gr. dregist fram yfir 1. júlí 1997 ber aðildarríkjunum að uppfylla þessa skuldbindingu sex mánuðum eftir birtingu fyrrnefndra texta. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 1998 eða, ef textarnir sem um getur í 3. gr. eru ekki birtir fyrir 1. júlí 1997, koma þeim til framkvæmda sex mánuðum eftir eiginlegan birtingardag textanna.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. júní 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI**„SKRÁ YFIR VIÐAUKA**

I. VIÐAUKI: *Stjórnsýsluákvæði vegna gerðarviðurkenningar*

1. viðbætur: Upplýsingaskjal

2. viðbætur: Gerðarviðurkenningarvottorð

3. viðbætur: Fyrirmyndir að EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta

II. VIÐAUKI: *Gildissvið og tæknilegar kröfur*

I. VIÐAUKI

STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI VEGNA GERÐARVIÐURKENNINGAR

1. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÍHLUTA
 - 1.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu íhluta vegna gerðar númersljóskers í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.
 - 1.3. Láta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
 - 1.3.1. tvö sýnishorn útbúin með því ljóskeri eða ljóskerum sem mælt er með.
2. MERKINGAR
 - 2.1. Búnaður, lagður fram til EB-gerðarviðurkenningar íhluta, verður að vera með:
 - 2.1.1. viðskiptaheiti eða -merki framleiðanda;
 - 2.1.2. að því er varðar ljósker með ljósgjafa sem hægt er að skipta um: gerð eða gerðir glóðarþráðapera sem mælt er fyrir um;
 - 2.1.3. að því er varðar ljósker með ljósgjafa sem ekki er hægt að skipta um: nafnspennu og vött.
 - 2.2. Þessar merkingar skulu vera auðlæsilegar og óafmáanlegar og festar á ljósflöt búnaðarins, eða einn af ljósflötunum. Þær skulu sjást utan frá þegar búnaðurinn hefur verið festur á ökutækið.
 - 2.3. Nægilegt rými skal vera fyrir gerðarviðurkenningarmerki íhluta á búnaðinum. Rýmið skal sýnt á teikningunum sem um getur í 1. viðbæti.
3. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR ÍHLUTA
 - 3.1. EB-gerðarviðurkenning íhluta skal veitt samkvæmt 3. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef viðeigandi kröfum er fullnægt.
 - 3.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningavottorði er að finna í 2. viðbæti.
 - 3.3. Allar viðurkenndar gerðir númersljóskera skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð númersljóskers sama númeri.
 - 3.4. Ef farið er fram á EB-gerðarviðurkenningu íhluta vegna ljósa- og ljósmerkjabúnaðar sem er samsettur úr númersljóskeri og öðrum ljóskerum, skal eitt EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhluta veitt að því tilskildu að númersljóskerið fullnægi kröfum þessarar tilskipunar og önnur ljósker, sem mynda hluta af ljósa- og ljósmerkjabúnaðinum sem er tilefni umsóknar um EB-gerðarviðurkenningu íhluta, eru í samræmi við sértilskipanir sem um þau gilda.

4. EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTA

4.1. Til viðbótar merkingum sem um getur í lið 2.1 skal hvert númersljóskey, sem samrýmist gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun, hafa EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta.

4.2. Merkið skal vera:

4.2.1. rétthyrningur utan um lágstafinn „e” og skal auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fylgja:

1	fyrir Þýskaland	12	fyrir Austurríki
2	fyrir Frakkland	13	fyrir Lúxemborg
3	fyrir Ítalíu	17	fyrir Finnland
4	fyrir Holland	18	fyrir Danmörku
5	fyrir Svíþjóð	21	fyrir Portúgal
6	fyrir Belgíu	23	fyrir Grikkland
9	fyrir Spán	IRL	fyrir Írland;
11	fyrir Breska konungsríkið		

4.2.2. „grunnviðurkenningarnúmerið”, sem er í 4. hluta gerðarviðurkenningarnúmersins sem um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, er sett nálægt rétthyrningnum og þar fyrir framan tölustafirnir tveir sem gefa til kynna raðnúmer síðustu meiriháttar tæknibreytingar á tilskipun 76/760/EBE þann dag sem EB-gerðarviðurkenning var veitt. Í þessari tilskipun er raðnúmerið 00;

4.2.3. viðbótartákn sem hér segir: bókstafurinn „L”.

4.3. EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta skulu fest á gler ljóskeysins eða á eitt af glerjunum þannig að það sé óafmáanlegt og auðlæstlegt jafnvel þegar ljóskeyn eru fest á ökutækið.

4.4. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta er að finna í mynd 1 í 3. viðbæti.

4.5. Ef eitt EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhluta er gefið út, eins og í lið 3.4 hér að framan, vegna gerðar ljósa- eða ljósmerkjabúnaðar sem er samsettur úr númersljóskey og öðrum ljóskeyum, er heimilt að festa á eitt EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta sem samanstendur af:

4.5.1. rétthyrningi utan um lágstafinn „e” og skal auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fylgja (sjá lið 4.2.1);

4.5.2. grunnviðurkenningarnúmeri (sjá fyrri málslíð liðar 4.2.2);

4.5.3. viðeigandi ör, ef þörf krefur, að svo miklu leyti sem hún varðar ljóskeysamstæðuna sem heild.

4.6. Þetta merki má vera staðsett hvar sem er á ljóskeyum sem eru sambyggð, samtengd eða sameinuð, að því tilskildu að:

4.6.1. það sjáist eftir að búið er að koma ljóskeyrinni fyrir;

4.6.2. enginn íhlutur, sem á þátt í ljósdreifingu sambyggðra, samtengdra eða sameinaðra ljóskeya, verði fjarlægður nema því aðeins að viðurkenningarmerkið verði fjarlægð á sama tíma.

4.7. Setja skal auðkennistákn ljóskeys í samræmi við hverja þá tilskipun þar sem mælt er fyrir um EB-gerðarviðurkenningu íhluta, ásamt tveggja tölustafa raðtölunni (sjá seinni málslíð liðar 4.2.2) og, ef nauðsyn krefur, bókstafinn „D” og viðeigandi ör:

- 4.7.1. annaðhvort á viðkomandi ljósflöt;
- 4.7.2. eða nokkur saman þannig að unnt sé að þekkja sambyggð, samtengd eða sameinuð ljósker auðveldlega.
- 4.8. Mál íhluta merkisins mega ekki vera minni en lágmarksmál sem eru tilgreind vegna einstakra merkja í ýmsum tilskipunum sem í er að finna heimildir fyrir veitingu EB-gerðarviðurkenningar íhluta.
- 4.9. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta fyrir sambyggð eða samtengd ljósker eða ljósker sem eru sameinuð öðrum ljóskerum er að finna á mynd 2 í 3. viðbæti.
5. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM
- 5.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.
6. SAMRÆMI Í FRAMLEIÐSLU
- 6.1. Almennt ber að gera ráðstafanir til að tryggja samræmi í framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 6.2. Ljómi B frá búnaði, sem er valinn af handahófi úr fjöldaframleiðslulotu, má ekki vera minni en 2 cd/m^2 og er heimilt að breyta stuðlinum 2 í 3 í formúlunni fyrir stigul (sjá 9. mgr. skjalanna sem um getur í lið 2.1. í II. viðauka við þessa tilskipun).

I. viðbætur

Upplýsingaskjal nr. ...

sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu íhluta með tilliti til númersljóskeyra

(Tilskipun 76/760/EEC, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EEC)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutar eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1. LÝSING Á BÚNAÐINUM

- 1.1. Gerð búnaðar:
- 1.1.1. Virkni búnaðar:
- 1.1.2. Flokkur búnaðar:
- 1.1.3. Litur ljóss sem varpast eða endurspeglar:
- 1.2. Nægilega nákvæm(ar) teikning(ar) til þess að unnt sé að bera kennsl á gerð búnaðarins er sýnir (sýna)
- 1.2.1. rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu (á ekki við um númersljóskeyr):
- 1.2.2. athugunarás sem telst vera viðmiðunarás í prófunum (lárétt horn $H = 0^\circ$, lóðrétt horn $V = 0^\circ$) og punkt sem telst vera viðmiðunarmiðja í prófununum (á ekki við um endurskinsbúnað og númersljóskeyr):
- 1.2.3. fyrirhugaða staðsetningu EB-gerðarviðurkenningarmerkis íhluta:
- 1.2.4. að því er varðar númersljóskeyr, rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins miðað við rými skráningarmerkisins, og útlínur flatarins sem er nægilega upplýstur:
- 1.2.5. að því er varðar aðalljóskeyr og þokuljóskeyr að framan, séð framan á ljóskeyrin auk nákvæmra upplýsinga um styrkingu glersins, sé það styrkt, og þverskurð:

- 1.3. Stutt lýsing á tækniforskriftum, einkum á flokki eða flokkum ljósgjafa sem mælt er fyrir um og svara til eins eða fleiri flokka í tilskipun 76/761/EBE, að undanskildum ljóskerum með ljósgjöfum sem ekki er hægt að skipta um, (á ekki við um endurskinsbúnað):
- 1.4. Sérstakar upplýsingar
 - 1.4.1. Að því er varðar númersljósker, yfirlýsing um hvort nota eigi búnaðinn til að lýsa upp breitt/hátt/bæði breitt og hátt skráningarkerki:
 - 1.4.2. Að því er varðar aðalljósker,
 - 1.4.2.1. upplýsingar um hvort aðalljóskerin séu bæði notuð fyrir háljósin og lágljósin eða einungis annan geislann:
 - 1.4.2.2. ef aðalljóskerin eru einungis notuð fyrir lágljósin, sem eru hönnuð bæði fyrir vinstri og hægri handar umferð eða annaðhvort vinstri eða hægri handar umferð, skal veita upplýsingar um:
 - 1.4.2.3. ef stillanlegur endurskinsflötur er á aðalljóskeri skal einungis veita upplýsingar um eina eða fleiri stillingar ljóskersins miðað við jörðu og lengdarmiðjuplan ökutækisins ef það er einungis notað í þessum stillingum:
 - 1.4.3. Að því er varðar stöðuljósker, hemlaljósker og stefnuljós
 - 1.4.3.1. ef einnig má nota búnaðinn í samsetningum tveggja ljóskera í sama flokki:
 - 1.4.3.2. að því er varðar búnað með tveimur stigum ljósstyrks (hemlaljósker og stefnuljós í flokki 2b), skýringarmynd og forskrift fyrir það sem einkennir slíkan búnað
 - 1.4.4. Að því er varðar glitmerkjabúnað, stutt lýsing á tækniforskriftum fyrir þau efni sem eru notuð í ljóseiningar glitmerkja:
 - 1.4.5. Að því er varðar bakkljósker, yfirlýsing um hvort einungis sé til þess ætlast að búnaðurinn sé festur í pörum á ökutæki:

2. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhluta/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun ... /... /EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni⁽¹⁾(²):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur⁽¹⁾(³):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisföng samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Viðbótarupplýsingar (þar sem við á) sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru) (sjá viðbót)
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu íhluta ljósa- og/eða ljósmerkjabúnaðar með hliðsjón af tilskipun(um) 76/757/EBE, 76/758/EBE, 76/759/EBE, 76/760/EBE, 76/761/EBE, 76/762/EBE, 77/538/EBE, 77/539/EBE og 77/540/EBE⁽¹⁾, eins og henni (þeim) var síðar breytt með tilskipun(um)...

1. VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR

- 1.1. Tilgreina skal fyrir hvert ljósker, þar sem það á við
 - 1.1.1. Einn eða fleiri flokka búnaðar:
 - 1.1.2. Fjöldi og flokka ljósgjafa (á ekki við um endurskinsbúnað)⁽²⁾:
 - 1.1.3. Lit ljóss sem varpast eða endurspeglar:
 - 1.1.4. Viðurkenning er eingöngu veitt ef nota á búnaðinn sem varahlut á ökutæki sem er þegar í notkun: Já/Nei⁽¹⁾
- 1.2. Sérstakar upplýsingar er varða tilteknar gerðir ljósa- eða ljósmerkjabúnaðar
- 1.2.1. Að því er varðar endurskinsbúnað: einn og sér/hluti af samsettum búnaði⁽¹⁾
- 1.2.2. Að því er varðar númersljósker: búnaður til að lýsa upp há/breið skráningarmarki⁽¹⁾
- 1.2.3. Að því er varðar aðalljósker: ef stillanlegur endurskinsflötur er á aðalljóskeri skal veita upplýsingar um eina eða fleiri stillingar ljóskersins miðað við jörðu og lengdarmiðjuþlan ökutækisins ef það er einungis notað í þessum stillingum:
- 1.2.4. Að því er varðar bakkljósker: þennan búnað skal einungis festa í pörum á ökutæki: Já/Nei⁽¹⁾

5. ATHUGASEMDIR

- 5.1. Teikningar
 - 5.1.1. Að því er varðar númersljósker: viðfest teikning nr. ...sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins miðað við rými skráningarmarkisins og útlínur flatarins sem er nægilega upplýstur.
 - 5.1.2. Að því er varðar endurskinsbúnað: viðfest teikning nr. ...sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu.
 - 5.1.3. Að því er varðar ljósa- og ljósmerkjabúnað: viðfest teikning nr. ...sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu og viðmiðunarás og viðmiðunarmiðju hans.
- 5.2. Að því er varðar aðalljósker: vinnsluháttur við prófun (liður 5.2.3.9 í I. viðauka við tilskipun 76/761/EBE):

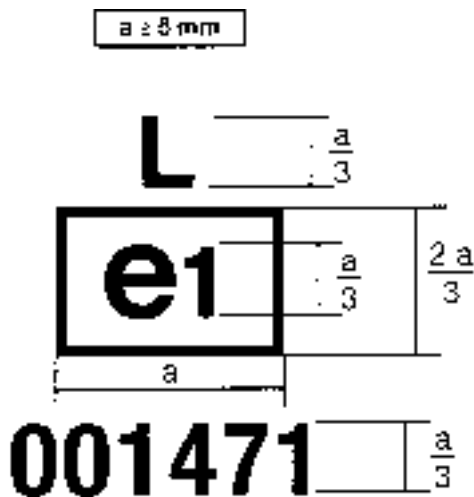
⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Tilgreina skal fjölda og heildarvött ljósgjafa sem ekki er hægt að skipta um.

3. viðbætur

SÝNISHORNAFEB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKÍ ÍHLUTA

Mynd 1

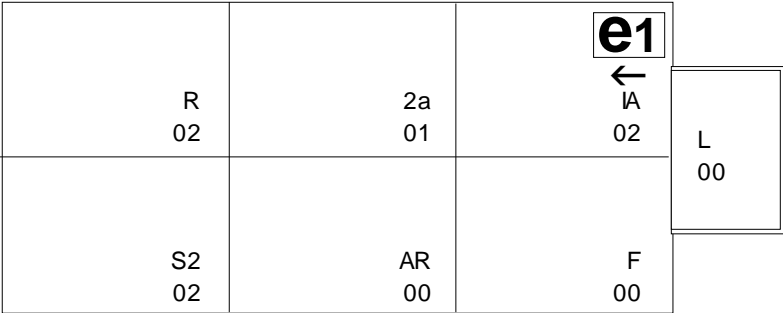
Búnaður með EB-gerðarviðurkenningarmarki íhluta hér að ofan er númersljósker sem hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi (e1) samkvæmt II. viðauka við þessa tilskipun (02) með grunnviðurkenningarnúmerinu 1471.

Mynd 2

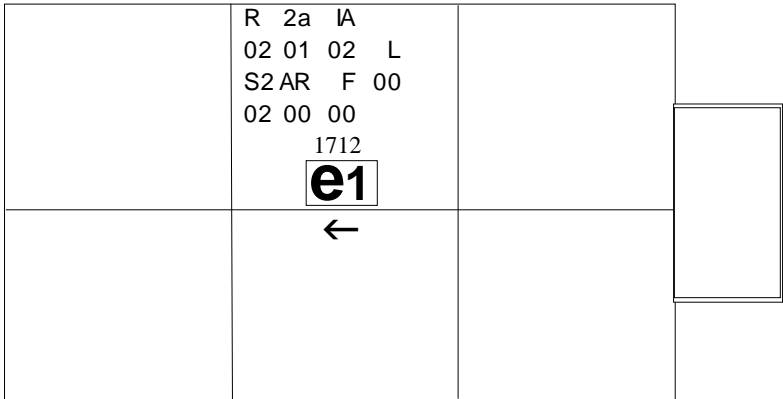
Einfaldaðar merkingar á sambyggðum, samtengdum eða sameinuðum ljóskerum þegar tvö ljósker eða fleiri mynda eina samstæðu

(Lóðréttu og láréttu línurnar sýna lögun ljósmerkingarbúnaðarins. Þær eru ekki hluti af viðurkenningamerkinu).

FYRIRMYND A

FYRIRMYND B

FYRIRMYND C

			R 2a IA 02 01 02 L 00 S2 AR F 02 00 00
			1712

Athugasemd: Dæmin þrjú um viðurkenningarmerki, fyrirmynd A, B og C, sýna þrjá mismunandi möguleika við merkingu ljósa- og ljósmerkjabúnaðar þegar tvö eða fleiri ljósker eru hluti af sömu einingu sambyggðra, samtengdra eða sameinaðra ljóskera. Þessi viðurkenningarmerki sýna að búnaðurinn hefur verið viðurkenndur í Þýskalandi (e1) með gerðarviðurkenningarnúmerinu 1712 og samanstendur af:

- glitmerki í flokki IA, viðurkennt í samræmi við tilskipun ráðsins 76/757/EBE (Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 32), raðnúmer 02,
- stefnuljósakeri að aftan í flokki 2a, viðurkennt í samræmi við tilskipun ráðsins 76/759/EBE (Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 71), raðnúmer 02,
- rauðu stöðuljósakeri að aftan (R), viðurkennt í samræmi við II. viðauka tilskipunar ráðsins 76/758/EBE (Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 54), raðnúmer 02,
- þokuljósakeri að aftan (F), viðurkennt í samræmi við tilskipun ráðsins 77/538/EBE (Stjtið. EB nr. L 220, 29. 8. 1977, bls. 60), raðnúmer 00,
- bakkljósakeri (AR), viðurkennt í samræmi við tilskipun ráðsins 77/539/EBE (Stjtið. EB nr. L 220, 29. 8. 1977, bls. 72), raðnúmer 00,
- hemlaljósakeri með tveimur stigum ljósstyrks (S2), viðurkennt í samræmi við II. viðauka tilskipunar 76/758/EBE, raðnúmer 02,
- númersljósakeri (L), viðurkennt í samræmi við tilskipun 76/760/EBE, raðnúmer 00.

II. VIÐAUKI

GILDISSVIÐ OG TÆKNILEGAR KRÖFUR

1. GILDISSVIÐ

Þessi tilskipun gildir um númersljóskeyr fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra.

2. TÆKNILEGAR KRÖFUR

2.1. Tæknilegar kröfur er að finna í 1. lið og liðum 5 til 9. og í 3. til 5. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 4 þar sem eftirfarandi skjölum er steypt saman:

- reglugerðinni í upprunalegri mynd (00)⁽¹⁾,
- 1. viðbót við reglugerð nr. 4⁽²⁾,
- 2. viðbót við reglugerð nr. 4⁽³⁾,
- 3. og 4. viðbót við reglugerð nr. 4⁽⁴⁾,
- 5. viðbót við reglugerð nr. 4⁽⁵⁾,

þó þannig að:

2.1.1. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 48” sem vísun í „tilskipun 76/756/EBE”.

2.1.2. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 37” sem vísun í „VII. viðauka tilskipunar 76/761/EBE”.

⁽¹⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } 3. viðb.

⁽²⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } 3. viðb./1. breyt. og /1. breyt./1. leiðr.

⁽³⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } 3. viðb./2. breyt.

⁽⁴⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } 3. viðb./3. breyt.

⁽⁵⁾ TRANS/WP.29/447.”

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**99/EES/6/04****nr. 42/98
frá 29. maí 1998****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/98 frá 30. apríl 1998⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/32/EB frá 11. júní 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 77/539/EBE varðandi bakkljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliður bætist við í 30. lið (tilskipun ráðsins 77/539/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 L 0032:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/32/EB frá 11. júní 1997 (Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 63).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 97/32/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 19. 11. 1998, bls. 13 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48, 19. 11. 1998, bls. 211.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 63.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 97/32/EB**frá 11. júní 1997****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 77/539/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi bakkljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 77/539/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi bakkljós vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun 77/539/EBE er ein sértilskipananna sem fjalla um EBE-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, sem varða kerfi, íhluta og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, eiga við um þessa tilskipun.

Vegna tilskipunar 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal ásamt gerðarviðurkenningarvottorði samkvæmt VI. viðauka við sömu tilskipun í því skyni að koma á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga. Því ber að breyta gerðarviðurkenningarvottorði, einu eða fleirum, sem kveðið er á um í tilskipun 77/539/EBE, til samræmis við þetta.

Nauðsynlegt er að einfalda aðferðina til þess að tiltekna sértilskipanir og samsvarandi reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu haldist jafngildar, eins og fjallað er um í 2. mgr. 9. gr. tilskipunar 70/156/EBE, þegar fyrrnefndum reglugerðum er breytt. Fyrsta skrefið er að láta tæknilegar kröfur reglugerðar nr. 23 koma í stað tæknilegra krafna tilskipunar 77/539/EBE með því að nota millivísanir.

Vísað er til tilskipunar ráðsins 76/756/EBE ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/28/EB ⁽⁵⁾, tilskipunar ráðsins 76/761/EBE ⁽⁶⁾, eins og henni var breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Tilskipun 77/539/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 1. gr.:

„1. Hvert aðildarríki um sig skal veita EBE-gerðarviðurkenningu íhluta fyrir hverja gerð bakkljóska sem fullnægir kröfum um smíði og prófanir sem mælt er fyrir um í viðeigandi viðaukum.“

2. Eftirfarandi komi í stað fyrstu málsgreinar 2. gr.:

„Aðildarríkin skulu fyrir hverja gerð bakkljóska, sem þau viðurkenna í samræmi við 1. gr., gefa út til handa framleiðanda EBE-gerðarviðurkenningarmerki íhluta samkvæmt fyrirmyndinni í 3. viðbæti I. viðauka.“

3. Eftirfarandi komi í stað 4. gr.:

„4. gr.

Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu tilkynna hvert öðru, samkvæmt þeirri málsmæðferð sem er tilgreind í 6. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, um sérhverja viðurkenningu sem hefur verið veitt, synjað um eða afturkölluð samkvæmt þessari tilskipun.“

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 63, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.

(2) Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7.

(3) Stjtið. EB nr. L 220, 29. 8. 1977, bls. 72.

(4) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 1.

(5) Stjtið. EB nr. L 171, 30. 6. 1997, bls. 1.

(6) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 96.

4. Eftirfarandi komi í stað 9. gr.:

„9. gr.

Í þessari tilskipun er með „ökutæki“ átt við vélknúið ökutæki ásamt eftirvögnum, sem er ætlað til aksturs á vegum, með eða án yfirbyggingar, á fjórum eða fleiri hjólum og sem er hannað fyrir hámarkshraða yfir 25 km á klst., að undanskildum ökutækjum sem fara eftir teinum, landbúnaðardráttarvélum og öllum hreyfanlegum vélbúnaði.“

5. Viðaukinn við þessa tilskipun komi í stað viðaukanna.

2. gr.

1. Frá og með 1. janúar 1998 eða, ef þeir textar sem um getur í 3. gr. eru ekki birtir fyrir 1. júlí 1997, sex mánuðum eftir birtingardag textanna er aðildarríkjnum óheimilt, af ástæðum er varða bakkljósker:

- að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð vélknúins ökutækis eða ljóska sem getið er hér að framan, eða
- að banna að ökutæki verði skráð, seld eða tekið í notkun eða bakkljóska seld eða tekið í notkun,

ef ljóska fullnægja kröfum tilskipunar 77/539/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, og sett upp, að því er viðkemur ökutækjunum, í samræmi við kröfur tilskipunar 76/756/EBE.

2. Frá og með 1. október 1998:

- skulu aðildarríkin hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningu, og
- er aðildarríkjnum heimilt að synja um innlenda gerðarviðurkenningu,

fyrir gerð ökutækis af ástæðum er varða bakkljóska ef kröfum tilskipunar 77/539/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

3. Frá og með 1. október 1999 gilda þær kröfur tilskipunar 77/539/EBE sem varða bakkljóska sem íhluta, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, að því er tekur til 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

4. Að því er varðar varahluti skulu aðildarríkin, þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. hér að framan, veita áfram EB-gerðarviðurkenningu fyrir bakkljóska í samræmi við fyrri gerðir tilskipunar 77/539/EBE, að því tilskildu að slík ljóska:

- verði fest á ökutæki sem þegar eru í notkun, og
- fullnægi kröfum þeirrar tilskipunar sem var í gildi þegar ökutækin voru skráð í fyrsta sinn.

3. gr.

Birta skal málsgreinar og viðauka úr reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 23, sem um getur í lið 2.1 í II. viðauka, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* fyrir 1. júlí 1997.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1998. Hafi birting textanna sem um getur í 3. gr. dregist fram yfir 1. júlí 1997 ber aðildarríkjnum að uppfylla þessa skuldbindingu sex mánuðum eftir birtingu fyrrnefndra texta. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 1998 eða, ef textarnir sem um getur í 3. gr. eru ekki birtir fyrir 1. júlí 1997, sex mánuðum eftir eiginlegan birtingardag textanna.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. júní 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

„SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. VIÐAUKI: Stjórnsýsluákvæði vegna gerðarviðurkenningar

1. viðbætur: Upplýsingaskjal

2. viðbætur: Gerðarviðurkenningarvottorð

3. viðbætur: Fyrirmyndir að EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta

II. VIÐAUKI: Gildissvið og tæknilegar kröfur

I. VIÐAUKI

STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI VEGNA GERÐARVIÐURKENNINGAR

1. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÍHLUTA
 - 1.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu íhluta vegna gerðar bakkljósers í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.
 - 1.3. Láta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
 - 1.3.1. Tvö sýnishorn með því ljóskeri eða ljóskerum sem mælt er með. Ef búnaðurinn er ekki samskonar en samhverfur og ætlaður á vinstri og hægri hlið ökutækisins mega sýnishornin tvö vera samskonar og þannig að hægt sé að festa þau einungis á hægri eða vinstri hlið ökutækisins.
2. MERKINGAR
 - 2.1. Búnaður, lagður fram til EB-gerðarviðurkenningar íhluta, verður að vera með:
 - 2.1.1. viðskiptaheiti eða -merki framleiðanda;
 - 2.1.2. orðið „TOP“ lárétt yfir efsta hluta ljósflatarins ef slíkt er nauðsynlegt til að koma í veg fyrir mistök við uppsetningu bakkljósers á ökutæki;
 - 2.1.3. að því er varðar ljósker með ljósgjafa sem hægt er að skipta um: gerð eða gerðir glóðarþráðapera sem mælt er fyrir um;
 - 2.1.4. að því er varðar ljósker með ljósgjafa sem ekki er hægt að skipta um: nafnspennu og vött.
 - 2.2. Þessar merkingar skulu vera auðlæsilegar og óafmáanlegar og festar á ljósflöt búnaðarins eða einn af ljósflötunum. Þær skulu sjást utan frá þegar búnaðurinn hefur verið festur á ökutækið.
 - 2.3. Nægilegt rými skal vera fyrir gerðarviðurkenningarmerki íhluta á búnaðinum. Rýmið skal sýnt á teikningunum sem um getur í 1. viðbæti.
3. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR ÍHLUTA
 - 3.1. EB-gerðarviðurkenning íhluta skal veitt samkvæmt 3. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef viðeigandi kröfum er fullnægt.
 - 3.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningavottorði er að finna í 2. viðbæti.
 - 3.3. Allar viðurkenndar gerðir bakkljósers skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð bakkljósers sama númeri.
 - 3.4. Ef farið er fram á EB-gerðarviðurkenningu íhluta vegna ljósa- og ljósmerkjabúnaðar sem er samsettur úr bakkljóskeri og öðrum ljóskerum, skal eitt EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhluta veitt að því tilskildu að bakkljóskerið fullnægi kröfum þessarar tilskipunar og önnur ljósker sem mynda hluta af ljósa- og ljósmerkjabúnaðinum sem sótt er um EB-gerðarviðurkenningu íhluta vegna, eru í samræmi við sértilskipanir sem um þau gilda.

4. EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTA
- 4.1. Til viðbótar merkingum sem um getur í lið 2.1 skal hvert bakkljóskey, sem samrýmist gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun, hafa EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta.
- 4.2. Merkið skal vera:
 - 4.2.1. rétthyrningur utan um lágstafinn „e“ og skal auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fylgja:

1 fyrir Þýskaland	12 fyrir Austurríki
2 fyrir Frakkland	13 fyrir Lúxemborg
3 fyrir Ítalíu	17 fyrir Finnland
4 fyrir Holland	18 fyrir Danmörku
5 fyrir Svíþjóð	21 fyrir Portúgal
6 fyrir Belgíu	23 fyrir Grikkland
9 fyrir Spán	IRL fyrir Írland;
11 fyrir Breska konungsríkið	
 - 4.2.2. „grunnviðurkenningarnúmerið“, sem er í 4. hluta gerðarviðurkenningarnúmersins sem um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, er sett nálægt rétthyrningnum og þar fyrir framan tölustafirnir tveir sem gefa til kynna raðnúmer síðustu meiriháttar tæknibreytingar á tilskipun 77/539/EBE þann dag sem EB-gerðarviðurkenning var veitt. Í þessari tilskipun er raðnúmerið 00;
 - 4.2.3. viðbótartákn sem hér segir: bókstafirnir „A“ og „R“ settir saman með þeim hætti sem lýst er á mynd 1 í 3. viðbæti;
 - 4.2.4. ör vísar á þá hlið sem fullnægði forskrift um ljósmælingar upp að allt að 45° horni H á ljóskeyrum ef útsýnishorn þeirra eru ósamhverf miðað við viðmiðunars í lárétttri stefnu.
- 4.3. EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta skulu fest á gler ljóskeyrsins eða á eitt af glerjunum þannig að það sé óafmáanlegt og auðlæsilegt jafnvel þegar ljóskeyrin eru fest á ökutækið.
- 4.4. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta er að finna í mynd 1 í 3. viðbæti.
- 4.5. Ef eitt EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhluta er gefið út, eins og í lið 3.4 hér að framan, vegna gerðar ljósa- eða ljósmerkjabúnaðar sem er samsettur úr bakkljóskeyri og öðrum ljóskeyrum, er heimilt að festa á eitt EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta sem samanstendur af:
 - 4.5.1. rétthyrningi utan um lágstafinn „e“ og skal auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fylgja (sjá lið 4.2.1);
 - 4.5.2. grunnviðurkenningarnúmeri (sjá fyrri málslíð liðar 4.2.2);
 - 4.5.3. viðeigandi ör, ef þörf krefur, að svo miklu leyti sem hún varðar ljóskeyrasamstæðuna sem heild.
- 4.6. Þetta merki má vera staðsett hvar sem er á ljóskeyrum sem eru sambyggð, samtengd eða sameinuð, að því tilskildu að:
 - 4.6.1. það sjáist eftir að búið er að koma ljóskeyrinu fyrir;
 - 4.6.2. enginn íhlutur, sem á þátt í ljósdreifingu sambyggðra, samtengdra eða sameinaðra ljóskeyra, verði fjarlægður nema því aðeins að viðurkenningarmerkið verði fjarlæggt á sama tíma.
- 4.7. Setja skal auðkennistákn ljóskeyrs í samræmi við hverja þá tilskipun þar sem mælt er fyrir um EB-gerðarviðurkenningu íhluta ásamt tveggja tölustafa raðtölunni (sjá seinni málslíð liðar 4.2.2) og, ef nauðsyn krefur, bókstafinn „D“ og viðeigandi ör:

- 4.7.1. annaðhvort á viðkomandi ljósflöt;
- 4.7.2. eða nokkur saman þannig að unnt sé að þekkja sambyggð, samtengd eða sameinuð ljósker auðveldlega.
- 4.8. Mál íhluta merkisins mega ekki vera minni en lágmarksmál sem eru tilgreind vegna einstakra merkja í ýmsum tilskipunum sem í er að finna heimildir fyrir veitingu EB-gerðarviðurkenningar íhluta.
- 4.9. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta fyrir sambyggð eða samtengd ljósker eða ljósker sem eru sameinuð öðrum ljóskerum er að finna á mynd 2 í 3. viðbæti.
5. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM
- 5.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.
6. SAMRÆMI Í FRAMLEIÐSLU
- 6.1. Almennt ber að gera ráðstafanir til að tryggja samræmi í framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 6.2. Sérhvert bakkljóskei skal uppfylla skilyrði um ljósmælingar í 6. og 8. lið(*). Hins vegar ef um er að ræða slembisýnishorn úr raðframleiðslu má takmarka kröfur varðandi lágmarksljósstyrk (mælt í staðlaðri glóðarþráðarperu 7. liðar(*)) í hverja stefnu við 80% af lágmarksgildum sem eru tilgreind í 6. lið (*).

(*) Í skjölunum sem um getur í lið 2.1 í II. viðauka við þessa tilskipun.

1. viðbætur

Upplýsingaskjal nr. ...

sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu íhluta með tilliti til bakkljóska

(Tilskipun 77/539/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þríriti og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutar eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1. LÝSING Á BÚNAÐINUM

- 1.1. Gerð búnaðar:
- 1.1.1. Virkni búnaðar:
- 1.1.2. Flokkur búnaðar:
- 1.1.3. Litur ljóss sem varpast eða endurspeglar:
- 1.2. Nægilega nákvæm(ar) teikning(ar) til þess að unnt sé að bera kennsl á gerð búnaðarins er sýnir (sýna)
- 1.2.1. rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu (á ekki við um bakkljóska):
- 1.2.2. athugunarás sem telst vera viðmiðunarás í prófunum (lárétt horn $H = 0^\circ$, lóðrétt horn $V = 0^\circ$) og punkt sem telst vera viðmiðunarmiðja í prófununum (á ekki við um endurskinsbúnað og bakkljóska):
- 1.2.3. fyrirhugaða staðsetningu EB-gerðarviðurkenningarmerkis íhluta:
- 1.2.4. að því er varðar bakkljóska, rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins miðað við rými skráningarmerkisins, og útlínur flatarins sem er nægilega upplýstur:
- 1.2.5. að því er varðar aðalljóska og þokuljóska að framan, séð framan á ljóskerin auk nákvæmra upplýsinga um styrkingu glersins, sé það styrkt, og þverskurð:
- 1.3. Stutt lýsing á tækniforskriftum, einkum á flokki eða flokkum ljósgjafa sem mælt er fyrir um og svara til eins eða fleiri flokka í tilskipun 76/761/EBE, að undanskildum ljóskerum með ljósgjöfum sem ekki er hægt að skipta um, (á ekki við um endurskinsbúnað):
- 1.4. Sérstakar upplýsingar
- 1.4.1. Að því er varðar bakkljóska, yfirlýsing um hvort nota eigi búnaðinn til að lýsa upp breitt/hátt/bæði breitt og hátt skráningarmerki:
- 1.4.2. Að því er varðar aðalljóska,
- 1.4.2.1. upplýsingar um hvort aðalljóskerin séu bæði notuð fyrir háljósin og lágljósin eða einungis annan geislann:
- 1.4.2.2. ef aðalljóskerin eru einungis notuð fyrir lágljósin, sem eru hönnuð bæði fyrir vinstri og hægri handar umferð eða annaðhvort hægri eða vinstri umferð, skal veita upplýsingar um:
- 1.4.2.3. ef stillanlegur endurskinsflötur er á aðalljóskeri skal einungis veita upplýsingar um eina eða fleiri stillingar ljóskersins miðað við jörðu og lengdarmiðjuplan ökutækisins ef það er einungis notað í þessum stillingum:

- 1.4.3. Að því er varðar stöðuljósker, hemlaljósker og stefnuljós
- 1.4.3.1. ef einnig má nota búnaðinn í samsetningum tveggja ljóskera í sama flokki:
- 1.4.3.2. að því er varðar búnað með tveimur stigum ljósstyrks (hemlaljósker og stefnuljós í flokki 2b), skýringarmynd og forskrift fyrir það sem einkennir slíkan búnað
- 1.4.4. Að því er varðar glitmerkjabúnað, stutt lýsing á tækniforskriftum fyrir þau efni sem eru notuð í ljóseiningar glitmerkja:
- 1.4.5. Að því er varðar bakkljósker, yfirlýsing um hvort einungis sé til þess ætlast að búnaðurinn sé festur í pörum á ökutæki:

2. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhluta/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun ... /... /EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni⁽¹⁾(²):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur⁽¹⁾(³):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisföng samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Viðbótarupplýsingar (þar sem við á) (sjá viðbót)
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru) (sjá viðbót)
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu fhluta ljósa- og/eða ljósmerkjabúnaðar með hliðsjón af tilskipun(um) 76/757/EBE, 76/758/EBE, 76/759/EBE, 76/760/EBE, 76/761/EBE, 76/762/EBE, 77/538/EBE, 77/539/EBE og 77/540/EBE⁽¹⁾, eins og henni (þeim) var síðar breytt með tilskipun(um)...

1. VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR

1.1. Tilgreina skal fyrir hvert ljóskef, þar sem það á við

1.1.1. Einn eða fleiri flokka búnaðar:

1.1.2. Fjöldi og flokka ljósgjafa (á ekki við um endurskinsbúnað)⁽²⁾:

1.1.3. Lit ljóss sem varpast eða endurspeglast:

1.1.4. Viðurkenningu eingöngu veitt ef nota á búnaðinn sem varahlut á ökutæki sem er þegar í notkun: Já/Nei⁽¹⁾

1.2. Sérstakar upplýsingar er varða tilteknar gerðir ljósa- eða ljósmerkjabúnaðar

1.2.1. Að því er varðar endurskinsbúnað: einn og sér/hluti af samsettum búnaði⁽¹⁾1.2.2. Að því er varðar bakkljóskef: búnaður til að lýsa upp há/breið skráningarkerki⁽¹⁾

1.2.3. Að því er varðar aðalljóskef: ef stillanlegur endurskinsflötur er á aðalljóskefi skal veita upplýsingar um eina eða fleiri stillingar ljóskersins miðað við jörðu og lengdarmiðjuþlan ökutækisins ef það er einungis notað í þessum stillingum:

1.2.4. Að því er varðar bakkljóskef: þennan búnað skal einungis festa í pörum á ökutæki: Já/Nei⁽¹⁾

5. ATHUGASEMDIR

5.1. Teikningar

5.1.1. Að því er varðar bakkljóskef: viðfest teikning nr. ... sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins miðað við rými skráningarkerkisins og útlínur flatarins sem er nægilega upplýstur.

5.1.2. Að því er varðar endurskinsbúnað: viðfest teikning nr. ... sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu.

5.1.3. Að því er varðar ljósa- og ljósmerkjabúnað: viðfest teikning nr. ... sýnir rúmfræðilega staðsetningu búnaðarins á ökutækinu og viðmiðunarás og viðmiðunarmiðju hans.

5.2. Að því er varðar aðalljóskef: vinnsluháttur við prófun (liður 5.2.3.9 í I. viðauka við tilskipun 76/761/EBE):

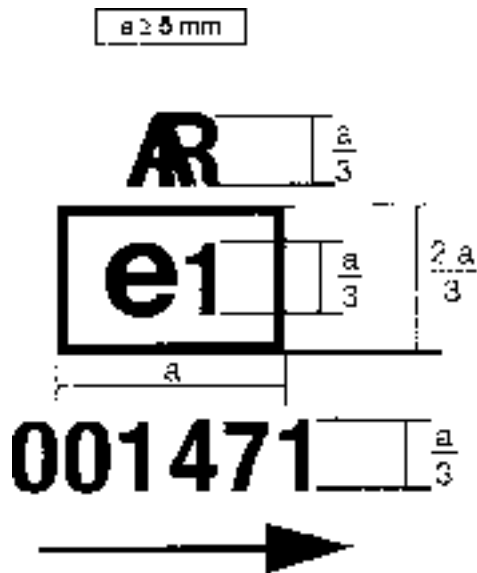
(1) Stríkið yfir það sem á ekki við.

(2) Tilgreina skal fjölda og heildarvött ljósgjafa sem ekki er hægt að skipta um.

3. viðbætur

SÝNISHORN AF EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTA

Mynd 1

Búnaður með EB-gerðarviðurkenningarmarki íhluta hér að ofan er bakkljóskeymi sem hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi (e1) samkvæmt þessari tilskipun (02) með grunnviðurkenningarnúmerinu 1471. Örin vísar á þá hlið sem fullnægðir forskrift um ljósmælingar upp að allt að 45° horni H.

Mynd 2

Einfaldaðar merkingar á sambyggðum, samtengdum eða sameinuðum ljóskerum þegar tvö ljósker eða fleiri mynda eina samstæðu

(Lóðréttu og láréttu línurnar sýna lögun ljósmerkingarbúnaðarins. Þær eru ekki hluti af viðurkenningamerkinu).

FYRIRMYND A

		<div><div>e1</div><div>←</div><div>IA</div><div>02</div></div>	<div><div>L</div><div>00</div></div>
R 02	2a 01		
S2 02	AR 00	F 00	

FYRIRMYND B

	<div>R 2a IA 02 01 02 L S2 AR F 00 02 00 00 1712 e1</div>		
	←		

FYRIRMYND C

			R 2a IA 02 01 02 L 00 S2 AR F 02 00 00 1712 <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;">e1</div> ←

Athugasemd: Dæmin þrjú um viðurkenningarmerki, fyrirmynd A, B og C, sýna þrjá mismunandi möguleika við merkingu ljósa- og ljósmerkjabúnaðar þegar tvö eða fleiri ljósker eru hluti af sömu einingu sambyggðra, samtengdra eða sameinaðra ljóskera. Þessi viðurkenningarmerki sýna að búnaðurinn hefur verið viðurkenndur í Þýskalandi (e1) með gerðarviðurkenningarnúmerinu 1712 og samanstendur af:

Glitmerki í flokki IA, viðurkennt í samræmi við tilskipun 76/757/EBE, raðnúmer 02;

Stefnuljóskeri að aftan í flokki 2a, viðurkennt í samræmi við tilskipun ráðsins 76/759/EBE (Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 32);

Rauðu stöðuljóskeri að aftan (R), viðurkennt í samræmi við II. viðauka tilskipunar ráðsins 76/758/EBE (Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 70), raðnúmer 02;

Þokuljóskeri að aftan (F), viðurkennt í samræmi við tilskipun ráðsins 77/538/EBE (Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 54);

Bakkljóskeri (AR), viðurkennt í samræmi við tilskipun 77/539/EBE, raðnúmer 00;

Hemlaljóskeri með tveimur stigum ljósstyrks (S2), viðurkennt í samræmi við II. viðauka tilskipunar 76/758/EBE, raðnúmer 02;

Númersljóskeri að aftan (L), viðurkennt í samræmi við tilskipun ráðsins 76/760/EBE (Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 85), raðnúmer 00.

II. VIÐAUKI

GILDISSVIÐ OG TÆKNILEGAR KRÖFUR

1. GILDISSVIÐ

Þessi tilskipun gildir um bakkljóskef fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra.

2. TÆKNILEGAR KRÖFUR

- 2.1. Tæknilegar kröfur er að finna í 1. lið og liðum 5 til 8 og í 3. og 4. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 23 þar sem eftirfarandi skjölum er steipt saman:

- reglugerðinni í upprunalegri mynd (00) þar sem viðbætur 1 til 4 við reglugerð nr. 23 og leiðrétting eru felldar inn í⁽¹⁾,
- 5. viðbót við reglugerð nr. 23⁽²⁾,

þó þannig að:

- 2.1.1. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 48“ sem vísun í „tilskipun 76/756/EBE“.
- 2.1.2. Skilja ber vísun í „reglugerð nr. 37“ sem vísun í „VII. viðauka tilskipunar 76/761/EBE“.
- 2.1.3. Skilja ber málslíðinn „(sjá 2. mgr. í þessari reglugerð)“ í næstsíðasta hluta liðar 6.4. sem „(sjá 1. viðbæti 1. viðauka við þessa tilskipun)“.
- 2.1.4. Skilja ber málslíðinn „yfirlýsing í reit 11 „Athugasemdir“ á eyðublaði fyrir tilkynningar (sjá I. viðauka við þessa reglugerð)“ í síðasta hluta liðar 6.4. sem „yfirlýsing í viðbót við gerðarviðurkenningarvottorð (sjá 2. viðbæti I. viðauka við þessa tilskipun)“.

⁽¹⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } 1. endursk./22. viðb./1. endursk.

⁽²⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } 1. endursk./22. viðb./1. endursk./1. breyt.“

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

99/EES/6/05

nr. 43/98
frá 29. maí 1998

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

2. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 97/21/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/98 frá 30. apríl 1998⁽¹⁾.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/21/EB frá 18. apríl 1997 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 80/1269/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vélarafli vélknúinna ökutækja⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 43. lið (tilskipun ráðsins 80/1269/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 L 0021:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/21/EB frá 18. apríl 1997 (Stjtið. EB nr. L 125, 16. 5. 1997, bls. 31).”.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 19. 11. 1998, bls. 13 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48, 19. 11. 1998, bls. 211.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 125, 16. 5. 1997, bls. 31.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 97/21/EB**frá 18. apríl 1997****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 80/1269/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vélarafli vélknúinna ökutækja(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 80/1269/EBE frá 16. desember 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vélarafli vélknúinna ökutækja⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE⁽²⁾, einkum 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun 80/1269/EBE er ein sértilskipana sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningarferlið sem komið var á með tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópubingsins og ráðsins 96/79/EB⁽⁴⁾. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE um kerfi í ökutækjum, íhluta og aðskildar tæknieiningar eiga við um tilskipun 80/1269/EBE.

Vegna tilskipunar 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal þar sem fram koma þau atriði í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE sem skipta máli ásamt gerðarviðurkenningarvottorði samkvæmt VI. viðauka við sömu tilskipun í því skyni að koma á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga.

Umræddar breytingar varða einungis stjórnsýsluákvæði tilskipunar 80/1269/EBE. Því er hvorki nauðsynlegt að fella úr gildi viðurkenningar samkvæmt ákvæðum tilskipunarinnar né koma í veg fyrir að ný ökutæki, sem slíkar viðurkenningar gilda um, séu skráð, seld eða tekin í notkun.

Ákvæði þessarar tilskipunar eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun tilskipana að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Tilskipun 80/1269/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„I. gr.

Í þessari tilskipun merkir „ökutæki“ öll vélknúin ökutæki sem ætluð eru til aksturs á vegum, með eða án yfirbyggingar, á fjórum eða fleiri hjólum og hönnuð fyrir hámarkshraða yfir 25 km/klst., að undanskildum ökutækjum sem fara eftir teinum, landbúnaðardráttarvélum og öllum hreyfanlegum vélbúnaði.”

2. Í stað „I. og II. viðauka“ í 2. gr. komi „viðeigandi viðauka“;
3. Viðaukunum er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Frá og með 1. október 1997 skulu aðildarríkin:

- ekki lengur veita EB-gerðarviðurkenningu í samræmi við 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, og
- þau geta neitað að veita innlenda gerðarviðurkenningu

fyrir nýja gerð ökutækis, að því er varðar vélaraflið, hafi vélaraflið ekki verið skilgreint í samræmi við tilskipun 80/1269 EBE eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

Með þessari tilskipun eru engar áður veittar viðurkenningar, samkvæmt tilskipun 80/1269/EBE, felldar úr gildi né komið í veg fyrir rýmkun slíkra viðurkenninga samkvæmt skilmálum þeirrar tilskipunar sem þær voru upphaflega veittar samkvæmt.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 125, 16. 5. 1997, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 375, 31. 12. 1980, bls. 46.

(2) Stjtið. EB nr. L 238, 15. 8. 1989, bls. 43.

(3) Stjtið. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.

(4) Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. september 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða fylgja þeim slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. apríl 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri

VIÐAUKI

BREYTINGAR Á VIÐAUKUNUM VIÐ TILSKIPUN 80/1269/EBE

1. Skrá yfir viðauka er bætt við milli meginmáls og I. viðauka og verði svohljóðandi:

„SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. viðauki: Ákvörðun vélarafls

- 1. viðbætur: Upplýsingaskjal
- 2. viðbætur: Gerðarviðurkenningarvottorð

II. viðauki: Prófunarskýrsla”

I. VIÐAUKI

2. 1. liður verði svohljóðandi:

„1. STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI VEGNA GERÐARVIÐURKENNINGAR

1.1. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis

1.1.1. Framleiðandi ökutækis skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis, að því er varðar vélarafli þess, í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

1.1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.

1.1.3. Ef tækniþjónustan, sem annast gerðarviðurkenningarprófanirnar, framkvæmir þær einnig, skal eftirtalið lagt fram:

1.1.3.1. dæmigerður hreyfill fyrir gerðina, sem á að viðurkenna, ásamt aukabúnaði sem tilgreindur er í töflu 1.

1.2. Veiting EB-gerðarviðurkenningar ökutækisgerðar

1.2.1. Veita skal EB-gerðarviðurkenningu samkvæmt 3. mgr. 4. gr. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, hafi viðeigandi kröfum verið fullnægt.

1.2.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í 2. viðbæti.

1.2.3. Allar viðurkenndar gerðir ökutækis skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Aðildarríki skal ekki úthluta ólíkum gerðum ökutækja sama númeri.

1.3. Lagfæringar á gerðinni og breytingar á viðurkenningu

1.3.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar um er að ræða lagfæringar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.

1.4. Framleiðslusamræmi

1.4.1. Gera ber ráðstafanir til að tryggja framleiðslusamræmi í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.”

3. Í lið 2.1.:
kemur „A-hluti II. viðauka” í stað „I. viðauki”.
4. í lið 5.6.:
kemur „II. viðauki” í stað „I. viðbætur”.
5. Í lið 6.4.2. verði formúlan svohljóðandi:
 $\alpha_d = (f_a)^{fm}$.
6. 7. liður verði svohljóðandi:
„7. „PRÓFUNARSKÝRSLA
Í prófunarskýrslu skulu koma fram allar niðurstöður og allir útreikningar sem þarf til að finna út nettóaflið eins og því er lýst í II. viðauka. Við gerð þessa skjals er lögbærum yfirvöldum heimilt að nota skýrslu sem samþykkt eða viðurkennd tilraunastofa hefur unnið samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar.”
7. Liðir 8 til 8.2.2. falli niður.
8. Liðir 9 til 9.2 verði að liðum 8 til 8.2.
9. Í stað 1. og 2. viðbætis komi eftirfarandi 1. og 2. viðbætur:

„1. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL nr ...

í samræmi við I. viðauka tilskipunar ráðsins 70/156/EEC(*) um EB-gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki að því er varðar vélarafl þess

(Tilskipun 80/1269/EEC, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þríriti og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar. Ef rafknúinn stjórnbúnaður er á kerfum, íhlutum eða aðskildum tæknieiningum skulu fylgja upplýsingar um hvernig hann vinnur.

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennis:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.8. Stýri, hægri eða vinstra megin⁽¹⁾

(*) Númer liða og neðanmálsgreina, sem eru notuð í þessu upplýsingaskjali, svara til þeirra sem koma fram í I. viðauka við tilskipun 70/156/EEC. Liðum, sem hafa ekki þýðingu að því er varðar þessa tilskipun, er sleppt.

3.	HREYFILL ⁽⁹⁾	
3.1.	Framleiðandi:	
3.1.1.	Hreyfilmerki framleiðanda: (eins og það sem sett er á hreyfilinn eða annars konar auðkenni):	
3.2.1.1	Vinnsluháttur: rafkveikja/þrýstikveikja, fjörgengishreyfill/tvígengishreyfill ⁽¹⁾	
3.2.1.2	Fjöldi og fyrirkomulag strokka:	
3.2.1.2.1.	Borvídd ^(*) :	mm
3.2.1.2.2.	Slaglengd ^(*) :	mm
3.2.1.2.3.	Kveikiröð:	
3.2.1.3.	Slagrými ^(*) :	cm ³
3.2.1.4.	Rúmmálsþrýstihlutfall ⁽²⁾ :	
3.2.1.5.	Teikningar af brunahólfi, bulluhöfði og, ef um ræðir rafkveikjuhreyfil, bulluhringjum:	
3.2.1.8.	Hámarksnettóafli ^(*) : kW við.....min ⁻¹ (uppgæfið gildi framleiðanda)	
3.2.1.9.	Leyfilegur hámarkshraði hreyfils sem framleiðandi mælir fyrir um:	min ⁻¹
3.2.1.10	Hámarkssnúningskraftur (nettó) ⁽¹⁾ : Nm við.....min ⁻¹ (uppgæfið gildi framleiðanda)	
3.2.2.	Eldsneyti: dísilolía/bensín/LPG/annað ⁽¹⁾	
3.2.2.1.	RON (prófunaroktantala), með blýi:	
3.2.2.2.	RON (prófunaroktantala), blýlaust:	
3.2.4.	Eldsneytisgjöf	
3.2.4.1.	Með blöndungi eða blöndungum: já/nei ⁽¹⁾	
3.2.4.1.1.	Tegund(ir):	
3.2.4.1.2.	Gerð(ir):	
3.2.4.1.3.	Áfast númer:	
3.2.4.1.4.	Stillingar ⁽²⁾	
3.2.4.1.4.1.	Sprautustútar:	
3.2.4.1.4.2.	„Venturi“-búnaður	Eða ferill eldsneytisöskömmunar
3.2.4.1.4.3.	Hæð í flothólfi gagnvart	loftstreymi og þær stillingar
3.2.4.1.4.4.	Flotmassi sem	þarf til að halda henni við ferilinn.
3.2.4.1.4.5.	Flotnál	
3.2.4.1.5.	Kaldræsikerfi: handvirk/ sjálfvirk ⁽¹⁾	
3.2.4.1.5.1.	Vinnsluháttur/-hættir:	
3.2.4.1.5.2.	Vinnslumörk/-stillingar ⁽¹⁾⁽²⁾ :	
3.2.4.2.	Með eldsneytisgjöf (einungis fyrir ökutæki með þrýstikveikju): já/nei ⁽¹⁾	
3.2.4.2.1.	Kerfis lýsing:	
3.2.4.2.2.	Vinnsluháttur: bein innspýting/forhitun/iðuhólf ⁽¹⁾	
3.2.4.2.3.	Inngjafardæla	
3.2.4.2.3.1.	Tegund(ir):	
3.2.4.2.3.2.	Gerð(ir):	
3.2.4.2.3.3.	Hámarkseldsneytisöskömmun ⁽¹⁾⁽²⁾ : mm ³ /slag eða hringur við dælurhæðann: min ⁻¹ eða, að öðrum kosti, línurit:	
3.2.4.2.3.5.	Ferill fyrir tímastillingu innspýtingar ⁽²⁾ :	
3.2.4.2.3.6.	Kvörðunaraðferð: prófunarbekkur/hreyfill ⁽¹⁾	
3.2.4.2.4.	Gangráður	
3.2.4.2.4.1.	Gerð:	
3.2.4.2.4.2.	Lokunarpunktur	
3.2.4.2.4.2.1.	Lokunarpunktur undir álagi:	min ⁻¹
3.2.4.2.4.2.2.	Lokunarpunktur án álags:	min ⁻¹
3.2.4.2.5.	Leiðslur fyrir inngjöf	
3.2.4.2.5.1.	Lengd:	mm
3.2.4.2.5.2.	Innanmál:	mm
3.2.4.2.6.	Inngjöf/-gjafir	
3.2.4.2.6.1.	Tegund(ir):	
3.2.4.2.6.2.	Gerð(ir):	
3.2.4.2.6.3.	Þrýstingur við op ⁽²⁾ : kPa eða línurit ⁽²⁾ :	
3.2.4.2.7.	Kaldræsikerfi	
3.2.4.2.7.1.	Tegund(ir):	

3.2.4.2.7.2.	Gerð(ir):	
3.2.4.2.7.3.	Lýsing:	
3.2.4.2.9.	Rafstýringareining	
3.2.4.2.9.1.	Tegund(ir):	
3.2.4.2.9.2.	Kerfislýsing:	
3.2.4.3.	Með eldsneytisgjöf (einungis fyrir ökutæki með rafkveikju): já/nei ⁽¹⁾	
3.2.4.3.1.	Vinnsluháttur: inntaksgrein (eins-/margpunkta ⁽¹⁾)/bein innspýting/annað (tilgreinið) ⁽¹⁾ :.....	
3.2.4.3.2.	Tegund(ir):	
3.2.4.3.3.	Gerð(ir):	
3.2.4.3.4.	Kerfislýsing:	
3.2.4.3.4.1.	Gerð eða númer stýrieiningar:	
3.2.4.3.4.2.	Gerð eldsneytisjafnara:	} Ef um önnur kerfi en samfellda innspýtingu er að ræða skal gefa jafngildar upplýsingar
3.2.4.3.4.3.	Gerð loftstreymisnema:	
3.2.4.3.4.4.	Gerð eldsneytisdreifara:	
3.2.4.3.4.5.	Gerð þrýstijafnara:	
3.2.4.3.4.8.	Gerð eldsneytisgjafarhúss:	
3.2.4.3.5.	Inngjafir: þrýstingur við op ⁽²⁾ :	kPa eða línurit ⁽²⁾ :
3.2.4.3.6.	Tímastilling innspýtingar:	
3.2.4.3.7.	Kaldræsikerfi	
3.2.4.3.7.1.	Vinnsluháttur/-hættir:	
3.2.4.3.7.2.	Vinnslumörk/-stillingar ⁽¹⁾ ⁽²⁾ :	
3.2.4.4.	Eldsneytisdæla	
3.2.4.4.1.	Þrýstingur ⁽²⁾ :	kPa eða línurit ⁽²⁾ :
3.2.5.	Rafkerfi	
3.2.5.1.	Málspenna:	V, jákvæð/neikvæð jarðtenging ⁽¹⁾
3.2.5.2.	Rafall	
3.2.5.2.1.	Gerð:	
3.2.5.2.2.	Nafnáhrif:	VA
3.2.6.	Kveikja	
3.2.6.1.	Tegund(ir):	
3.2.6.2.	Gerð(ir):	
3.2.6.3.	Vinnsluháttur:	
3.2.6.4.	Ferill tímastillingar kveikju ⁽²⁾ :	
3.2.6.5.	Stöðutímastilling kveikju ⁽²⁾ :	gráður fyrir TDC
3.2.6.6.	Bil milli platínusnertla ⁽²⁾ :	mm
3.2.6.7.	Kambhorn ⁽²⁾ :	gráður
3.2.7.	Kælikerfi (vökvi/loft) ⁽¹⁾	
3.2.7.1.	Nafnstilling stjórnbúnaðar fyrir hita hreyfils:	
3.2.7.2.	Vökvi:	
3.2.7.2.1.	Eiginleikar vökvans:	
3.2.7.2.2.	Hringdæla eða -dælur: já/nei ⁽¹⁾	
3.2.7.2.3.	Eiginleikar:	, eða
3.2.7.2.3.1.	Tegund(ir):	
3.2.7.2.3.2.	Gerð(ir):	
3.2.7.2.4.	Drifhlutfall eða -föll:	
3.2.7.2.5.	Lýsing á viftu og drifbúnaði hennar:	
3.2.7.3.	Loft:	
3.2.7.3.1.	Blásari: já/nei ⁽¹⁾	
3.2.7.3.2.	Eiginleikar:	, eða
3.2.7.3.2.1.	Tegund(ir):	
3.2.7.3.2.2.	Gerð(ir):	
3.2.7.3.3.	Drifhlutfall eða -föll	

- 3.2.8. Inntakskerfi
- 3.2.8.1. Forþjappa: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.8.1.1. Tegund(ir):
- 3.2.8.1.2. Gerð(ir):
- 3.2.8.1.3. Lýsing á kerfinu (t.d. hámarksþjöppunarálagi: , kPa, úttaksventli ef við á:
- 3.2.8.2. Innbyggt millikælikerfi: já/nei⁽¹⁾
- 3.2.8.4. Lýsing og teikningar af inntaksrörum og viðbótarbúnaði þeirra (yfirþrýstingshólf, hitunarbúnaður, viðbótarinntök fyrir loft o.s.frv.):
- 3.2.8.4.1. Lýsing á inntaksgrein (að meðtöldum teikningum og/eða ljósmyndum):
- 3.2.8.4.2. Loftsía, teikningar: , eða
- 3.2.8.4.2.1. Tegund(ir):
- 3.2.8.4.2.2. Gerð(ir):
- 3.2.8.4.3. Inntakshljóðdeyfir, teikningar: , eða
- 3.2.8.4.3.1. Tegund(ir):
- 3.2.8.4.3.2. Gerð(ir):
- 3.2.9. Útblásturskerfi
- 3.2.9.1. Lýsing og/eða teikning af útblástursgrein:
- 3.2.9.2. Lýsing og/eða teikning af útblásturskerfi:
- 3.2.9.3. Leyfður hámarksbakþrýstingur útblásturs við nafnsnúningshraða hreyfils og 100% álag: kPa
- 3.2.10. Lágmarksþversnið af inn- og úttaksrás:
- 3.2.11. Tímastilling ventla eða jafngildar upplýsingar
- 3.2.11.1. Hámarkslyfting ventlanna og stærð hornanna við opnun og lokun, eða upplýsingar um tímastillingar í annars konar dreifikerfum, miðað við miðjustöðu.
- 3.2.11.2. Viðmiðunar- og/eða stillingarmörk ⁽¹⁾:
- 3.2.12. Ráðstafanir gegn loftmengun
- 3.2.12.2. Aðrar mengunarvarnir (ef einhverjar eru og falla ekki undir aðra liði):
- 3.2.12.2.1. Hvarfakútur: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.1.1. Fjöldi hvarfakúta og eininga:
- 3.2.12.2.1.2. Stærð, lögun og rúmtak hvarfakúts eða -kúta:
- 3.2.12.2.2. Súrefnisnemi: já/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.3. Loftinnngjöf: já/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.4. Útblásturshringrás: já/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.6. Sía fyrir agnir: já/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.6.1. Stærð, lögun og rúmtak síu fyrir agnir:
- 3.2.12.2.7. Önnur kerfi (lýsing og vinnsluháttur):
- 3.6. Hitastig sem framleiðandi heimilar
- 3.6.1. Kælikerfi
- 3.6.1.1. Vökvakæling
- 3.6.1.1. Hámarkshiti við úttak: C°
- 3.6.1.2. Loftkæling
- 3.6.1.2.1. Viðmiðunarpunktur:
- 3.6.1.2.2. Hámarkshiti við viðmiðunarpunkt: C°
- 3.6.2. Hámarksúttakshiti við inntak innbyggðs millikælikerfis: C°
- 3.6.3. Hámarkshiti útblásturs við punktinn í útblástursröri eða -rörum sem er samliggjandi ytri brúnum útblástursgreinar: C°
- 3.6.4. Hitastig eldsneytis
- 3.6.4. lágmark: C°
- 3.6.4. hámark: C°
- 3.6.5. Hitastig smurolú
- 3.6.5. lágmark: C°
- 3.6.5. hámark: C°
- 3.8. Smurkerfi
- 3.8.1. Lýsing á kerfinu

- 3.8.1.1. Staðsetning olíubotnskálar:
- 3.8.1.2. Olíugjöf (með dælu/inngjöf í inntak/blöndun við eldsneyti
o.s.frv. ⁽¹⁾):
- 3.8.2. Smurdæla
- 3.8.2.1. Tegund(ir):
- 3.8.2.2. Gerð(ir):
- 3.8.3. Blöndun við eldsneyti
- 3.8.3.1. Hlutfall:
- 3.8.4. Olíukælir: já/nei ⁽¹⁾
- 3.8.4.1. Teikning(ar):, eða
- 3.8.4.1.1. Tegund(ir):
- 3.8.4.1.2. Gerð(ir):

(Dagsetning, skrá)

- (¹) Stríkið yfir það sem á ekki við.
- (²) Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

Viðbót við 1. viðbæti

1. Annar aukabúnaður sem knúinn er af hreyflinum (samanber lið 5.1.2. í I. viðauka) (skrá og stutt lýsing ef þörf krefur)
2. Viðbótarupplýsingar um prófunarskilyrði (aðeins fyrir rafkveikjuhreyfla)
 - 2.1. Kerti
 - 2.1.1. Tegund:
 - 2.1.2. Gerð:
 - 2.1.3. Neistabil:
 - 2.2. Háspennukefli
 - 2.2.1. Tegund:
 - 2.2.2. Gerð:
 - 2.3. Kveikjuþéttir
 - 2.3.1. Tegund:
 - 2.3.2. Gerð:
 - 2.4. Deyfing vegna rafsegultruflana
 - 2.4.1. Tegund:
 - 2.4.2. Gerð:

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 × 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhluta/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun .../.../EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun/...../EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðandans):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni⁽¹⁾⁽²⁾:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur⁽¹⁾⁽³⁾:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Frekari upplýsingar (þar sem við á) (sjá viðbót):
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru) (sjá viðbót)
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið út það sem á ekki við. *Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...*

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

varðandi gerðarviðurkenningu ökutækis með hliðsjón af tilskipun 80/1269/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB

1. Viðbótarupplýsingar
 - 1.1. Hreyfill
 - 1.1.1. Hreyfilmerki framleiðanda
(Eins og það sem sett er á hreyfilinn eða annars konar auðkenni):
 - 1.1.2. Slagrými:
 - 1.1.3. Eldsneyti: dísilolía/bensín/kútagas(LPG)/annað⁽¹⁾
 - 1.1.4. Hámarksnettóafli: kW viðmin⁻¹
5. Athugasemdir:

⁽¹⁾ Strikið út það sem á ekki við.”

II. VIÐAUKI

10. Í stað alls textans fyrir ofan 1. lið kemur ný fyrirsögn, „PRÓFUNARSKÝRSLA”.
11. Liðir 1 til 4 falla niður.
12. Liðir 5 og 6 verða að 1. og 2. lið.
13. Liður 2.1 (áður liður 6.1):

Í töflunni breytist textinn „Afl sem bæta skal við ... (sjá töflu 1, 5. aths.)” í „Afl sem bæta skal við fyrir aukabúnað sem festur er á hreyfilinn til viðbótar við þann sem gefinn er upp í töflu 1 í I. viðauka (sjá 1. lið viðbótar við 1. viðbæti I. viðauka). Afl sem draga skal frá ef vifta var ekki fest á (sjá I. viðauka, töflu 1, 5. aths.)”

14. Liðir 7 til 14 falla niður.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

99/EES/6/06

nr. 44/98
frá 29. maí 1998

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

2. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/98 frá 30. apríl 1998⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB frá 16. desember 1996 um verndun ökumanns og farþega í vélknúnum ökutækjum við högg að framan og breytingu á tilskipun 70/156/EBE⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 45u (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/27/EB) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„45v. **396 L 0079:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB frá 16. desember 1996 um verndun ökumanns og farþega í vélknúnum ökutækjum við högg að framan og breytingu á tilskipun 70/156/EBE (Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7).”.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 70/156/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **396 L 0079:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB frá 16. desember 1996 (Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7).”.

3. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 19. 11. 1998, bls. 13 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48, 19. 11. 1998, bls. 211.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 96/79/EB

frá 16. desember 1996

um verndun ökumanns og farþega í vélknúnum ökutækjum við högg að
framan og breytingu á tilskipun 70/156/EBE(*)EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS
HAFI,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Til að koma hinum innri markaði að fullu á er nauðsynlegt að algjör samhfæfing tæknilegra krafna fari fram með tilliti til vélknúinna ökutækja.

Til þess að fækka fórnarlömbum umferðarslysna í Evrópu er nauðsynlegt að samþykkja lagaákvæði svo auka megi enn, eins og frekast er unnt, verndun ökumanns og farþega í vélknúnum ökutækjum við högg að framan. Með þessari tilskipun eru innleiddar prófunarkröfur með tilliti til högga að framan, að meðtöldum lífaffræðilegum viðmiðunum, til þess að tryggja megi haldgóða vörn gegn slíkum höggum.

Með þessari tilskipun er stefnt að því að innleiða kröfur sem byggjast á niðurstöðum rannsókna á vegum Evrópunefndar um

tilraunaökutæki en með þeim er unnt að koma á prófunarviðmiðunum sem eru enn frekar lýsandi fyrir raunveruleg umferðarslys.

Framleiðendur ökutækja þurfa ráðrúm til þess að koma á viðunandi prófunarviðmiðunum.

Til þess að koma í veg fyrir að tvenns konar staðlar séu í gildi er nauðsynlegt að undanþiggja ökutæki, sem standast kröfur þessarar tilskipunar, frá kröfum annarrar tilskipunar, sem nú eru orðnar úreltar, með tilliti til þess hvernig stýrishjóli og -súlu reiðir af í árekstri.

Þessi tilskipun er ein sértilskipana sem ber að fara að til þess að tryggja að ökutæki séu í samræmi við kröfur um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE um kerfi, íhluta og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum eiga við um þessa tilskipun.

Aðferðinni við að ákvarða viðmiðunarpunkt sætis í vélknúnum ökutækjum er lýst í III. viðauka við tilskipun ráðsins 77/649/EBE frá 27. september 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjónsvið ökumanna vélknúinna ökutækja ⁽⁵⁾. Því er ekki nauðsynlegt að endurtaka hana í þessari tilskipun. Í þessari tilskipun ber að vísa til tilskipunar ráðsins 74/297/EBE frá 4. júní 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innri stjórnþúnað vélknúinna ökutækja (hvernig stýrisþúnaði reiðir af í árekstri) ⁽⁶⁾. Vísað er til bandarískra alríkislaga og -reglna. ⁽⁷⁾,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking orðsins „ökutæki“ sú sama og í 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 44/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/54/EB (Stjtið. EB nr. L 266, 8. 11. 1995, bls. 1).

(2) Stjtið. EB nr. C 396, 31. 12. 1994, bls. 34.

(3) Stjtið. EB nr. C 256, 2. 10. 1995, bls. 21.

(4) Álit Evrópuþingsins frá 12. júlí 1995 (Stjtið. EB nr. C 249, 25. 9. 1995, bls. 50), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. maí 1996 (Stjtið. EB nr. C 219, 27. 7. 1996, bls. 22) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 19. september 1996 (Stjtið. EB nr. C 320, 28. 10. 1996, bls. 149). Ákvörðun ráðsins frá 25. október 1996.

(5) Stjtið. EB nr. L 267, 19. 10. 1977, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/630/EBE (Stjtið. EB nr. L 341, 6. 12. 1990, bls. 20).

(6) Stjtið. EB nr. L 165, 20. 6. 1974, bls. 16. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/662/EBE (Stjtið. EB nr. L 366, 31. 12. 1991, bls. 1).

(7) United States of America Code of Federal Regulations, Title 49, Chapter V, Part 572.

2. gr.

1. Aðildarríkjum er óheimilt, af ástæðum sem varða verndun ökumanns og farþega í ökutækjum við högg að framan:

- að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis, eða
- að banna að ökutæki verði skráð, selt eða tekið í notkun,

ef ökutækið samræmist ákvæðum þessarar tilskipunar.

2. Frá 1. október 1998 er aðildarríkjunum óheimilt að veita:

- EB-gerðarviðurkenningu ökutækis í samræmi við 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE,
- innlenda gerðarviðurkenningu ökutækis,

nema ökutækið fullnægi kröfum þessarar tilskipunar.

3. Ákvæði 2. mgr. gilda hvorki um ökutækisgerðir, sem hafa hlotið gerðarviðurkenningu fyrir 1. október 1998 í samræmi við tilskipun 74/297/EBE, né um síðari rýmkun þeirrar gerðarviðurkenningar.

4. Ökutæki sem hljóta gerðarviðurkenningu í samræmi við þessa tilskipun teljast fullnægja kröfunum í lið 5.1. í I. viðauka við tilskipun 74/297/EBE.

5. Frá 1. október 2003:

- ber aðildarríkjunum að líta svo á að samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum í samræmi við tilskipun 70/156/EBE, séu úr gildi fallin, að því er varðar 1. mgr. 7. gr. þeirrar tilskipunar,
- er aðildarríkjunum heimilt að banna að ný ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun, ef þeim fylgja ekki samræmisvottorð í samræmi við tilskipun 70/156/EBE,

ef kröfum þessarar tilskipunar, þar með talinna liða 3.2.1.2 og 3.2.1.3 í II. viðauka, er ekki fullnægt.

3. gr.

Eftirfarandi bætist við í töfluna í I. hluta í IV. viðauka við tilskipun 70/156/EBE:

	Efni	Númer tilskipunar	Tilvísun í Stjtið. EB	Gildir fyrir ökutækjaflokka									
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
53	Viðnám gegn höggi að framan	96/.../EB	L...	X									

4. gr.

Sem lið í aðlögun þessarar tilskipunar að tækniframförum ber framkvæmdastjórninni:

- a) innan tveggja ára frá dagsetningunni, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., að láta fara fram endurskoðun á tilskipuninni í því skyni að hraða prófunum og fella ökutæki í flokki N₁ undir hana. Við endurskoðunina skal meðal annars taka mið af niðurstöðum slysarannsóknna, niðurstöðum úr allsherjarprófunum þar sem bíll rekst á bíl, sjónarmiðum varðandi kostnaðar- og ábatagreiningu, og einkum af gildandi nothæfiskröfum (bæði lífaflfræðilegum og rúmfræðilegum) og mótun nýrra krafna varðandi innskot gegnum gólf ökutækis. Við endurskoðunina ber að kanna hvort unnt sé að auka verndun ökumanns og farþega og hvort framkvæmanlegt sé innan iðnaðarins að hraða prófunum og færa út gildissvið tilskipunarinnar svo hún taki einnig til ökutækja í flokki N₁. Framkvæmdastjórninni ber að leggja niðurstöður þessarar endurskoðunar fyrir Evrópuþingið og ráðið í formi skýrslu;
- b) að endurskoða fyrir árslok 1996 og, ef þörf krefur, breyta 7. viðbæti við II. viðauka þannig að tillit sé tekið til

matsprófana á ökkla Hybrid-brúðunnar III, einnig ökutækjaprófana;

- c) að endurskoða fyrir árslok 1997 og, ef þörf krefur, breyta markgildunum fyrir hálsáverka, eins og þau eru skilgreind í liðum 3.2.1.2. og 3.2.1.3 í II. viðauka, á grundvelli þeirra gilda sem skráð hafa verið við prófanir vegna gerðarviðurkenninga og gagna úr rannsóknum á slysum og lífaflfræðilegum rannsóknum;
- d) að gera einnig, fyrir árslok 1997, nauðsynlegar breytingar á sértilskipununum til þess að tryggja að þær aðferðir við gerðarviðurkenningu og rýmkun hennar, sem kveðið er á um í tilskipununum, samrýmist aðferðunum sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. október 1996. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að niðurstöður gerðarviðurkenningarprófana, sem unnar eru á vegum viðurkenningaryfirvalda, séu birtar almenningi.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. desember 1996.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

K. HÄNSCH

forseti

Fyrir hönd ráðsins,

I. YATES

forseti.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. viðauki: **Stjórnsýsluákvæði vegna gerðarviðurkenningar ökutækja**

1. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu
2. EB-gerðarviðurkenning
3. Breytingar á gerð og á viðurkenningum
4. Samræmi í framleiðslu

1. viðbætur: Upplýsingaskjal

2. viðbætur: EB-gerðarviðurkenningarvottorð

II. viðauki: **Tæknilegar kröfur**

1. Gildissvið
2. Skilgreiningar
3. Kröfur

1. viðbætur: Vinnuaðferð við prófun

2. viðbætur: Ákvörðun álagsviðmiða

3. viðbætur: Fyrirkomulag og uppsetning brúðna og stilling aðhaldsbúnaðar

4. viðbætur: Vinnuaðferð við prófun með vagni

5. viðbætur: Tækni við mælingar í mælingaprófunum: mælitæki

6. viðbætur: Skilgreining á formbreytanlegu hindruninni

7. viðbætur: Vottunaraðferð fyrir fótlegg fyrir neðan hné og fót brúðu

I. VIÐAUKI

STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI VEGNA GERÐARVIÐURKENNINGAR ÖKUTÆKJA

1. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU
 - 1.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu vegna gerðar ökutækis, að því er varðar verndun ökumanns og farþega í ökutækjum við högg að framan, samkvæmt 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.
 - 1.3. Látu ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té dæmigert ökutæki fyrir þá gerð sem viðurkenna á.
 - 1.4. Framleiðanda er heimilt að láta í té öll gögn og prófunarniðurstöður, sem hann kys, sem gera það kleift að tryggja að unnt sé að uppfylla gerðar kröfur með nægilega öruggum hætti.
2. EB-GERÐARVIÐURKENNING
 - 2.1. EB-gerðarviðurkenning er veitt samkvæmt 3. mgr. 4. gr. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE uppfylli ökutækisgerðin viðeigandi kröfur.
 - 2.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningavottorðinu er að finna í 2. viðbæti.
 - 2.3. Allar viðurkenndar gerðir vélknúins ökutækis skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð vélknúins ökutækis sama númeri.
 - 2.4. Til þess að sannprófa að ökutækið sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar ber, ef um vafa er að ræða, að taka tillit til allra gagna eða prófunarniðurstaðna sem framleiðandi lætur í té og unnt er að taka til greina við að staðfesta lögmæti gerðarviðurkenningarprófunarinnar sem gerðarviðurkenningaryfirvöld framkvæma.
3. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM
 - 3.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda ef breyta á gerð ökutækis sem er viðurkennd samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar.
 - 3.2. Endurtaka ber prófunina, sem er lýst í 1. viðbæti við II. viðauka, ef gerðar eru breytingar á ökutækinu, er hafa áhrif á almennt smíðaform þess, og/eða breytingar á massa, sem nemur meira en 8% og að dómi tæknipjónustunnar hefðu merkjanleg áhrif á prófunarniðurstöður.
 - 3.3. Séu aðeins gerðar breytingar á innréttingum og ef munur á massa er ekki meiri en 8% frá massa upprunalega ökutækisins og ef upprunalegur fjöldi framsæta í ökutækinu er óbreyttur er eftirfarandi nauðsynlegt:
 - 3.3.1. einfölduð prófun eins og kveðið er á um í 4. viðbæti við II. viðauka, og/eða
 - 3.3.2. takmörkuð prófun sem tæknipjónustan ákvarðar með hliðsjón af þeim breytingum sem hafa verið gerðar.
4. SAMRÆMI Í FRAMLEIÐSLU
 - 4.1. Almennt ber að gera ráðstafanir til að tryggja samræmi í framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

*I. viðbætur***Upplýsingaskjal nr. ...****samkvæmt I. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EEB⁽¹⁾ sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu ökutækis að því er varðar verndun ökumanns og farþega vélknúinna ökutækja við högg að framan**

Eftirfarandi upplýsingar skal eftir atvikum gefa í þrítí og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, fhlutar eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. Almenn

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1. Almennir smíðaeiginleikar ökutækisins

- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.6. Staðsetning og uppsetning hreyfils:

2. Massar og mál ^(e) (í kg og mm) (sjá teikningu þar sem við á)

- 2.4. Stærðamörk ökutækis (heildarmál):
- 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu:
- 2.4.2.1. Lengd ^(f):
- 2.4.2.2. Breidd ^(g):
- 2.4.2.6. Fjarlægð frá jörðu (eins og það er skilgreint í lið 4.5.4 í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EEB):
- 2.4.2.7. Bil á milli ása:
- 2.6. Massi ökutækisins með yfirbyggingu tilbúins til aksturs eða massi undirvagns með stýrishúsi ef framleiðandi festir ekki yfirbyggingu á (með kælivökva, olíu, eldsneyti, áhöldum, varahjóli og ökumanni) ^(e) (hámark og lágmark fyrir hvora gerð):
- 2.6.1. Dreifing massans milli ásanna og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, hleðsla á tengipunkt (hámark og lágmark fyrir hvora gerð):

7. Stýrisbúnaður

- 7.2. Búnaður og stjórnæki:
- 7.2.6. Stillingarsvið og -aðferð fyrir stjórnvöl, sé slíkt fyrir hendi:

9. Yfirbygging

- 9.1. Gerð yfirbyggingar:
- 9.2. Efni og smíðaaðferðir:
- 9.10. Innréttingar:
- 9.10.3. Sæti:
- 9.10.3.1. Fjöldi:

⁽¹⁾ Númer greina og neðanmálsgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera greina og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EEB. Greinum, sem varða ekki þessa tilskipun, er sleppt.

- (R = sæti hægra megin, C = sæti í miðju, L = sæti vinstra megin)

R/C/L	Heilt EB-gerðarviðurkenningarmerki	Afbrigði, ef við á
	<p>Fremsta sætaröð</p> <p>Önnur sætaröð, o.s.frv.</p> <p>Valfrjáls aukabúnaður (t.d. fyrir hæðarstillingu sæta, spennibúnaður o.s.frv.)</p>	

- 9.12.2. Líknaþelgír við framsæti:
- ökumannsmegin já/nei/valfrjálst⁽¹⁾
 - farþegamegin já/nei/valfrjálst⁽¹⁾
 - fyrir miðju já/nei/valfrjálst⁽¹⁾
- 9.12.3. Fjöldi og staðsetning festinga fyrir öryggisbelti og sönnun þess að farið sé að tilskipun 76/115/EBE með áorðnum breytingum (þ.e. gerðarviðurkenningarnúmer eða prófunarskýrsla)^(**):

Dagsetning, skrá

(¹) Strikið yfir það sem á ekki við.

2. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 × 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhluta/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun ... /... /EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ... /... /EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni⁽¹⁾(²):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur⁽³⁾:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Viðbótarupplýsingar (þar sem við á): (sjá viðbót)
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): (sjá viðbót)
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir gögn sem gerðarviðurkenningarskýrslan samanstendur af, send viðkomandi lögbæru yfirvaldi; unnt er fá afrit sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar, sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til, skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EEB.

Viðbót

við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu ökutækis með hliðsjón af tilskipun ... /... /EB.

1. Viðbótarupplýsingar
 - 1.1. Stutt lýsing á ökutækisgerðinni með tilliti til burðarvirkis hennar, mála, lögunar og smíðaeftna:
 - 1.2. Lýsing varnarbúnaðar sem er komið fyrir í ökutækinu:
 - 1.3. Lýsing á innra fyrirkomulagi eða innréttingum sem kynnu að hafa áhrif á niðurstöður prófananna:
 - 1.4. Staðsetning hreyfils: fram í/aftur í/í miðju⁽¹⁾
 - 1.5. Drif: framhjóladrif/afturhjóladrif⁽¹⁾
 - 1.6. Massi ökutækis sem látið er í té til prófunar
- Framás:
- Afturás:
- Heildarmassi:
5. Athugasemdir: (gildir t.d. jafnt um ökutæki með stýri hægra og vinstra megin)
6. Líknarbelgir við framsæti:
 - ökumannsmegin já/nei/valfrjálst⁽¹⁾
 - farþegamegin já/nei/valfrjálst⁽¹⁾
 - fyrir miðju já/nei/valfrjálst⁽¹⁾

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

II. VIÐAUKI

TÆKNILEGAR KRÖFUR

1. GILDISSVIÐ

- 1.1. Þessi tilskipun gildir um vélknúin ökutæki í flokki M_1 , að leyfilegum heildarmassa 2,5 tonn eða minna, að undanskildum ökutækjum sem eru smíðuð í mörgum áföngum og framleidd í sama magni eða minna en því sem á við um litlar framleiðsluráðir; óski framleiðandi þess er hægt að samþykka þyngri ökutæki og ökutæki smíðuð í mörgum áföngum.

2. SKILGREININGAR

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 2.1. „Varnarbúnaður“: Innréttingar og búnaður sem er ætlað að halda ökumanni og farþega og stuðla að samræmi við kröfurnar sem kveðið er á um í 3. lið hér á eftir.
- 2.2. „Gerð varnarbúnaðar“: Flokkur hlífðarbúnaðar sem er eins að því er eftirtalin meginatriði varðar:
- tækni,
 - umfang, eða
 - smíðaeefni.
- 2.3. „Breidd ökutækis“: Fjarlægðin milli tveggja plana sem eru samhliða lóðréttu lengdarmiðjuhluta og nema við ökutækið beggja vegna þess plans, að frátöldum baksýnisspeglum, hliðarljósakerum, þrýstimælum hjólbarða, stefnuljósakerum, stöðuljósakerum, sveigjanlegum aurrhlífum og bungu á hliðum hjólbarða beint ofan við snertipunkt við jörðu.
- 2.4. „Skörun“: Það prósentuhlutfall breiddar ökutækis sem er á beinni línu við framhluta hindrunar.
- 2.5. „Framhluti formbreytanlegrar hindrunar“: Stykki sem getur þrýst saman og komið er fyrir framan á stífum klossa.
- 2.6. „Gerð ökutækis“: Flokkur aflknúinna ökutækja sem eru ekki verulega frábrugðin hvert öðru með tilliti til eftirfarandi aðalatriða:
- 2.6.1. lengdar og breiddar ökutækjanna, að svo miklu leyti sem þeir þættir hafa neikvæð áhrif á niðurstöðu þeirrar höggprófunar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun;
- 2.6.2. burðarvirkis, mála, lögunar og smíðaeftna í þeim hluta ökutækisins sem er framan við þverplaninu um „R“-punktinn í sæti ökumanns, að svo miklu leyti sem þeir þættir hafa neikvæð áhrif á niðurstöðu þeirrar höggprófunar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun;
- 2.6.3. lögunar og innri mála farþegarýmis og þeirra gerða varnarbúnaðar sem um er að ræða, að svo miklu leyti sem þeir þættir hafa neikvæð áhrif á niðurstöðu þeirrar höggprófunar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun;
- 2.6.4. staðsetningar hreyfils (fram í, aftur í, í miðju) og legu hans (þversum eða langsum);
- 2.6.5. massa án hleðslu, að svo miklu leyti sem hann hefur neikvæð áhrif á niðurstöðu þeirrar höggprófunar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun;
- 2.6.6. valkvæðs fyrirkomulags eða valkvæðs búnaðar frá framleiðandanum, að svo miklu leyti sem þeir þættir hafa neikvæð áhrif á niðurstöðu þeirrar höggprófunar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

- 2.7. „Farþegarými”: Rými fyrir ökumann og farþega sem markast af þaki, gólfi, hliðarveggjum, hurðum, ytri rúðum, skilrúmi að framan og plani aftasta skilrúms farþegarýmisins eða plani bakstuðnings fyrir aftursæti.
- 2.8. „R-punktur”: Viðmiðunarpunktur sem framleiðandinn skilgreinir fyrir hvert sæti miðað við burðarvirki ökutækisins.
- 2.9. „H-punktur”: Viðmiðunarpunktur sem tækniþjónustan, sem sér um viðurkenninguna, ákvarðar fyrir hvert sæti.
- 2.10. „Massi óhlaðins ökutækis”: massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, án ökumanns og farþega og óhlaðið en með eldsneyti, kælivökva, smurólú, verkfærum og varahjóli (ef framleiðandi ökutækis lætur slíkt fylgja sem staðalbúnað).
- 2.11. „Líknarbelgur”: búnaður til viðbótar öryggisbeltum og aðhaldsbúnaði í vélknúnum ökutækjum, þ.e. kerfi sem skýtur sjálfkrafa út mjúkum þrýstiloftsfylltum belg til að draga úr þeim áhrifum sem snerting eins eða fleiri líkamshluta ökumanns eða farþega ökutækisins við innréttingar í farþegarými getur haft ef ökutækið lendir í hörðum árekstri.

3. KRÖFUR

3.1. Almennar kröfur sem eiga við um allar prófanir

- 3.1.1. „H”-punktur fyrir hvert sæti er ákvarðaður í samræmi við aðferðina sem lýst er í II. viðauka við tilskipun 77/649/EBE.

3.2. Forskriftir

- 3.2.1. Álagsviðmiðin, sem eru ákveðin fyrir höggprófunina í samræmi við 5. viðbæti, að því er varðar brúðurnar í ystu framsætunum, skulu uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- 3.2.1.1. viðmið fyrir höfuð (Head Performance Criterion, HPC) má ekki vera umfram 1 000 og hröðun höfuðs í kjölfarið má ekki verða meiri en sem nemur 80 g í 3 millísekúndur eða skemur. Hið síðastnefnda reiknast út sem heildartala, að frátöldu afturkastsviðbragði höfuðsins;

- 3.2.1.2. viðmið fyrir hálsáverka (Neck Injury Criteria, NIC) mega ekki vera hærri en gildin sem sýnd eru á myndum 1 og 2⁽¹⁾;

- 3.2.1.3. hálsbeygjukraftvægið um y-ásinn má ekki vera umfram 57 Nm í lengingu⁽¹⁾;

- 3.2.1.4. viðmið fyrir samþjöppun brjóstakassa (Thorax Compression Criterion, ThCC) má ekki vera umfram 50 mm;

- 3.2.1.5. seigjuviðmið (V*C) fyrir brjóstakassa má ekki vera umfram 1,0 m/s;

- 3.2.1.6. viðmið fyrir kraft á lærlegg (Femur Force Criterion, FFC) má ekki vera fara yfir þau gildi sem koma fram á mynd 3 í þessum viðauka;

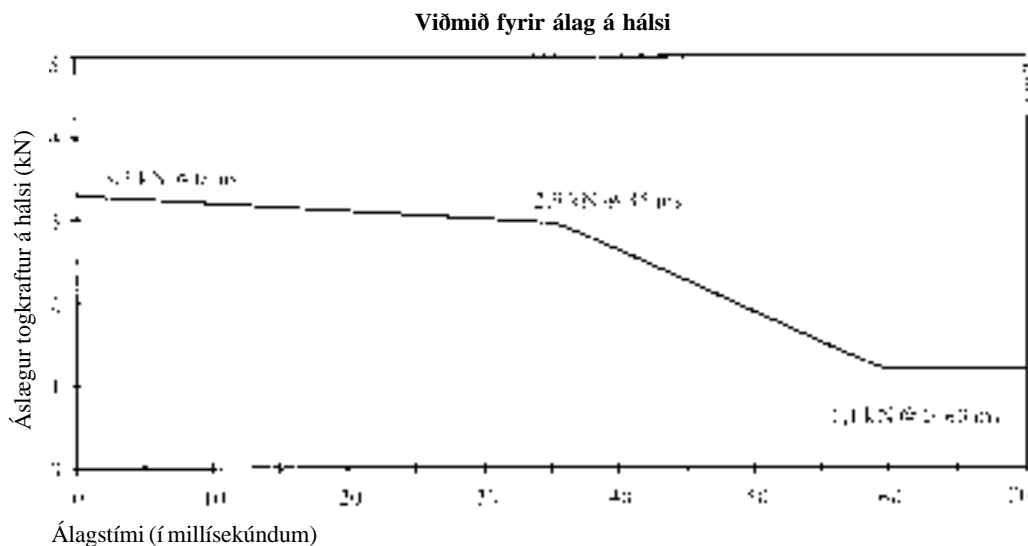
- 3.2.1.7. viðmið fyrir samþjöppunarkraft á sköflung (Tibia Compression Force Criterion, TCFC) má ekki vera umfram 8 kN;

- 3.2.1.8. sköflungsstuðull (Tibia Index, TI), mældur efst og neðst á hvorum sköflungi, má á hvorugum staðnum vera umfram 1,3;

⁽¹⁾ Fram að þeim degi sem um getur í 2. mgr. 2. gr. hafa gildin, sem eiga við um hálsinn, ekki áhrif á það hvort vara telst standast skilyrði um gerðarviðurkenningu. Niðurstöður prófunarinnar eru færðar inn í prófunarskýrslu og viðurkenningaryfirvald heldur þeim til haga. Eftir þann dag skal tekið tillit til gildanna, sem kveðið er á um í þessum lið, þegar meta á hvort vara uppfylli sett skilyrði, nema kveðið verði á um önnur gildi í samræmi við ákvæði c-liðar 4. gr.

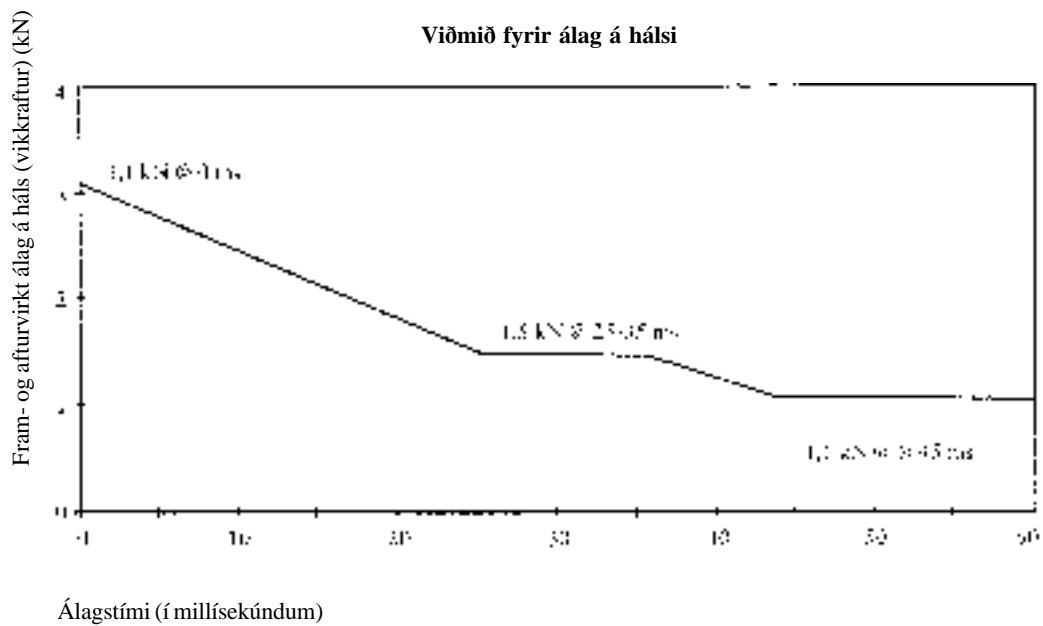
- 3.2.1.9. færsluhreyfing hnjáliðanna má ekki vera umfram 15 mm.
- 3.2.2. Varanleg færsla stýrishjóls, mæld í miðju stýrisnafs, má ekki vera umfram 80 mm lóðrétt upp og 100 mm lárétt aftur.
- 3.2.3. Meðan á prófun stendur mega engar dyr opnast.
- 3.2.4. Læsingabúnaður framhurða má ekki smella í læsingu meðan prófun fer fram.
- 3.2.5. Eftir að höggið hefur dunið á ökutækinu skal vera unnt, án þess að nota önnur verkfæri en þau sem eru nauðsynleg til að halda uppi þyngd brúðunnar:
- 3.2.5.1. að opna að minnsta kosti einar dyr, þar sem þær eru fyrir hendi, fyrir hverja sætaröð og, þar sem ekki eru dyr, að færa sætin eða halla sætisbökum til þess að unnt sé að koma ökumanni og farþegum út; þetta gildir þó aðeins um ökutæki með stífa þakgrind;
- 3.2.5.2. að losa brúðurnar úr aðhaldsbúnaðinum, en sé hann læstur á að vera unnt að opna hann með því að beita átakskrafti, sem er 60 N, eða minni á miðjan opnunarbúnaðinn;
- 3.2.5.3. að fjarlægja brúðurnar úr ökutækinu án þess að þurfi að stilla sætin.
- 3.2.6. Ef um er að ræða ökutæki sem knúið er með fljótandi eldsneyti má ekki koma til nema óverulegs leka frá eldsneytiskerfinu öllu við eða eftir árekstur. Stöðugur leki frá einhverjum hluta eldsneytiskerfisins eftir árekstur má ekki vera meiri en 5×10^{-4} kg/s; blandist vökvi frá eldsneytiskerfi vökva frá öðrum kerfum og reynist ókleift að aðskilja ólíka vökva og tegundargreina þá með góðu móti ber að taka alla vökva með í reikninginn við mat á stöðugum leka.

Mynd 1

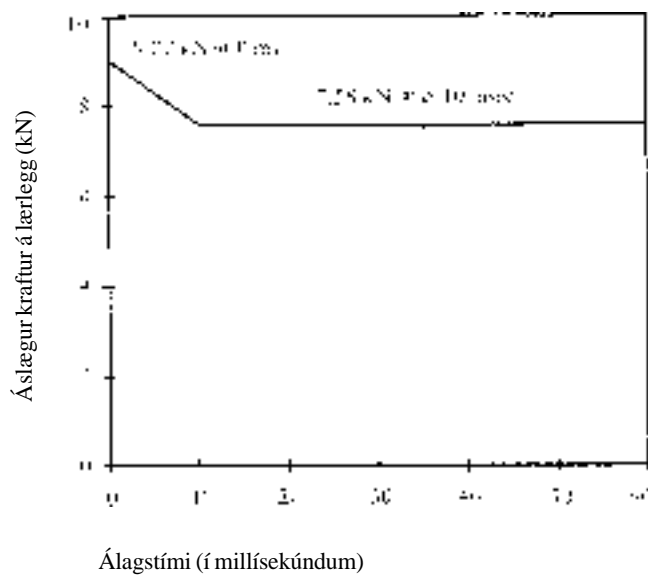
Mynd 2

Viðmið fyrir álag á hálsi

Mynd 3

Viðmið fyrir kraft á lærlegg

*1. viðbætur***VINNUAÐFERÐ VIÐ PRÓFUN****1. UPPSETNING OG UNDIRBÚNINGUR ÖKUTÆKIS****1.1. Svæði þar sem prófun fer fram**

Prófunarsvæðið skal vera nógu stórt til þess að unnt sé að koma fyrir aðkeyrslubraut, hindrun og þeim tækjabúnaði sem þarf til prófunarinnar. Lokaáfangi brautarinnar, að minnsta kosti síðustu fimm metrarnir áður en hindruninni er náð, skal vera láréttur, jafn og sléttur.

1.2. Hindrun

Framhluti hindrunarinnar er formbreytanlegt burðarvirki sem er skilgreint í 6. viðbæti við þennan viðauka. Framhluti formbreytanlega burðarvirkisins er hornréttur $\pm 1^\circ$ á aksturstefnu prófunarökutækis. Hindrunin er fest við blokk sem vegur að minnsta kosti 7×10^4 kg og er með lóðréttu framhlið $\pm 1^\circ$. Blokkinn skal annaðhvort tryggilega jarðfest eða henni komið fyrir á jörðu ásamt aukastöðvunarbúnaði, ef nauðsyn krefur, til þess að koma í veg fyrir að hún færist úr stað.

1.3. Hindruninni stillt upp

Hindruninni skal stillt upp þannig að ökutækið lendi fyrst á henni þeim megin sem stýrisbúnaðurinn er. Sé þess kostur að velja milli ökutækja með stýri hægra eða vinstra megin skal gera prófunina á því ökutæki sem er óhagstæðara að mati tækniþjónustunnar sem annast prófanirnar.

1.3.1. Staðsetning ökutækisins miðað við hindrunina

Ökutækið skal skarast við framhlið hindrunarinnar sem nemur $40\% \pm 20$ mm.

1.4. Ástand ökutækisins**1.4.1. Almenn forskrift**

Prófunarökutækið skal vera dæmigert fyrir raðframleiðsluna, hafa allan venjulegan búnað og vera tilbúið til aksturs. Heimilt er að sleppa sumum íhlutum eða setja samsvarandi massa í þeirra stað, enda hafi það engin merkjanleg áhrif á prófunarniðurstöður samkvæmt 6. lið.

1.4.2. Massi ökutækisins**1.4.2.1. Við prófunina skal prófunarökutækið hafa massa óhlaðins ökutækis.****1.4.2.2. Fylla ber eldsneytisgeymi vatni að níu tíundu af massa þess eldsneytis sem geymirinn tekur, samkvæmt upplýsingum frá framleiðanda, og eru $\pm 1\%$ frávik leyfileg.****1.4.2.3. Heimilt er að öll önnur kerfi (t.d. hemlakerfi, kælikerfi) séu tóm; ef þannig háttar til ber að bæta upp massa viðkomandi vökva.****1.4.2.4. Fari massi mælitækja, sem eru í ökutækinu, yfir leyfileg 25 kg má bæta fyrir það með því að minnka hann ef það hefur engin merkjanleg áhrif á prófunarniðurstöðurnar.****1.4.2.5. Massi mælitækjanna má ekki breyta viðmiðunaráspunga fyrir neinn ás um meira en 5% eða meira en 20 kg.**

1.4.2.6 Massi ökutækisins, eins og hann er skilgreindur í lið 1.4.2.1 hér að framan, skal tilgreindur í skýrslunni.

1.4.3. *Stillingar í farþegarými*

1.4.3.1. Stilling stýris

Sé stýrið stillanlegt skal það vera í venjulegri stöðu sem framleiðandi gefur upp, en annars í miðjustillingu ef ekki er um slíka ábendingu að ræða. Við lok hreyfingar ökutækisins, sem er knúið áfram, skal stýrið vera laust og hjólrifin í þeirri stöðu sem framleiðandi gefur upp fyrir beina ferð áfram.

1.4.3.2. Rúður

Allar hreyfanlegar rúður í ökutækinu skulu vera uppdregnar. Vegna prófunarmælinga og að fengnu samþykki framleiðandans er heimilt að draga þær niður, svo fremi að staða handfanga til gluggaopnunar samsvari því að þær séu uppdregnar.

1.4.3.3. Gírstöng

Gírstöngin skal vera í hlutlausri stöðu.

1.4.3.4. Fetlar

Fetlar skulu vera í venjulegri hvíldarstöðu. Séu þeir stillanlegir skulu þeir vera í miðstöðu nema framleiðandi mæli fyrir um aðra stöðu.

1.4.3.5. Dyr

Dyr skulu vera lokaðar en ólæstar.

1.4.3.6. Opnanlegtþak

Sé ökutækið búið opnanlegu eða fellanlegu þaki skal það vera á sínum stað og lokað. Vegna prófunarmælinga og að fengnu samþykki framleiðandans er heimilt að hafa það opið.

1.4.3.7. Sólskyggni

Sólskyggni skulu vera uppi.

1.4.3.8. Baksýnispegill

Innri baksýnispegill skal vera í venjulegri notkunarstöðu.

1.4.3.9. Armpúðar

Armpúðar í framsætum og baksætum skulu vera niðri ef þeir eru stillanlegir, nema slíkt reynist ekki unnt vegna stöðu brúðanna í ökutækjunum.

1.4.3.10. Höfuðpúðar

Höfuðpúðar sem hægt er að stilla með tilliti til hæðar skulu vera í efstu stöðu.

1.4.3.11. Sæti

1.4.3.11.1. Stilling framsæta

Sæti, sem eru stillanleg eftir lengdarás, skulu þannig stillt að „H”-punkturinn (sjá 3.1.1) sé í miðjustillingu eða næstu læstu stillingu við hana og í þeirri hæðarstillingu sem framleiðandi mælir fyrir um (ef hægt er að hæðarstilla sætin sérstaklega).

Sé um bekksæti að ræða skal miða við „H”-punkt ökumannssætis.

1.4.3.11.2. Stilling framsætisbaka

Séu sætisbök stillanleg skal stilla þau þannig að hallinn á bol brúðunnar verði sem næstur þeim sem framleiðandinn mælir með við venjulega notkun eða, sé sérstökum fyrirmælum frá framleiðanda ekki til að dreifa, um 25° aftur á bak miðað við lóðrétta stöðu.

1.4.3.11.3. Aftursæti

Séu aftursætin stillanleg skulu aftursætin eða afturbekksætin stillt í öftustu stöðu.

2. BRÚÐUR

2.1. Framsæti

2.1.1. Brúðu, sem samsvarar forskriftunum fyrir Hybrid-brúðu III ⁽¹⁾, með 45° ökkla og stillt eftir forskriftunum fyrir Hybrid-brúðu III, er komið fyrir í ysta framsæti hvoru megin í samræmi við fyrirmælin í 3. viðbæti. Brúðan er búin til að skrá nauðsynlegar upplýsingar til að ákvarða álagsviðmiðin með mælibúnaði í samræmi við forskriftirnar í 5. viðbæti. Ökkli brúðunnar skal vera vottaður í samræmi við aðferðina sem mælt er fyrir um í 7. viðbæti við II. viðauka.

2.1.2. Ökutækið er prófað með aðhaldsbúnaði frá framleiðanda.

3. KNÚNINGSAFL OG STEFNA ÖKUTÆKIS

3.1. Ökutækið skal annað hvort knúið eigin vélarafli eða öðru knúningstæki.

3.2. Við högg skal enginn aukastýris- eða aukaknúningsbúnaður lengur verka á ökutækið.

3.3. Stefna ökutækisins verður að samræmast þeim kröfum sem settar eru fram í lið 1.2 og 1.3.1.

4. PRÓFUNARHRAÐI

Hraði ökutækisins við högg skal vera 56 - 0 + 1 km/klst. Prófunin gildir jafnvel þótt hún hafi verið gerð á meiri hraða og ef ökutækið er í samræmi við gerðar kröfur.

5. MÆLINGAR Á BRÚÐUM Í FRAMSÆTUM

5.1. Allar mælingar, sem eru nauðsynlegar til að sannprófa álagsviðmið, skulu gerðar um gagnarásir sem samsvara skilgreiningunum í 5. viðbæti.

5.2. Mismunandi færíbreytur eru skráðar með sjálfstæðum gagnarásum í eftirtöldum rásartíðniflokkum (Channel Frequency Class, CFC):

(¹) Fyrir Hybrid-brúðu III eru til tæknilegar forskriftir og nákvæmar teikningar sem svara til helstu málá bandarísks karlmanns við fimmtugasta hundraðshlutamark og eru geymdar hjá framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna, ásamt forskriftum að stillingu brúðunnar fyrir þessa prófun, og er unnt að kynna sér þetta efni á skrifstofu Efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu, Palais des Nations, Genf, Sviss.

5.2.1. *Mælingar í höfði brúðunnar*

Hröðunin (a) miðað við þungamiðjuna er reiknuð út frá þríasá þáttum hröðunarinnar sem mæld er með rásartíðniflokki 1 000.

5.2.2. *Mælingar í hálsi brúðunnar*

5.2.2.1. Áslægur togkraftur og fram- og afturvirkt álag á tengistykki háls og höfuðs mælist með rásartíðniflokki 1 000.

5.2.2.2. Beygjukraftvægi um láréttan ás við tengistykki háls og höfuðs mælist með rásartíðniflokki 600.

5.2.3. *Mælingar í brjóstakassa brúðunnar*

Sveigja á bringu milli bringubeins og hryggjar skal mæld með rásartíðniflokki 180.

5.2.4. *Mælingar í lærlegg og sköflungi brúðunnar*

5.2.4.1. Áslægur samþjöppunarkraftur og beygjukraftvægi mælist með rásartíðniflokki 600.

5.2.4.2. Færsla sköflungsins miðað við lærlegg skal mælast við hnélið með rásartíðniflokki 180.

6. MÆLINGAR SEM GERA SKAL Á ÖKUTÆKI

6.1. Til þess að unnt sé að framkvæma einfölduðu prófunina sem lýst er í 4. viðbæti skal ákvarða hraðaminnkunarferil burðarvirkisins út frá gildum hröðunarmæla eftir lengdarási við botninn á „B”súlunni á höggklið ökutækisins með rásartíðniflokki 180 um gagnarásir sem samsvara kröfunum sem eru settar fram í 5. viðbæti.

6.2. Hraðaferillinn, sem nota á í prófunaraðferðinni sem er lýst í 4. viðbæti, fæst með hröðunarmælunum eftir lengdarási við botn „B”súlunnar á höggklið.

2. viðbætur

ÁKVÖRÐUN ÁLAGSVIÐMIÐA

1. ÁLAGSVIÐMIÐ FYRIR HÖFUÐ (HPC)

1.1. Þessu viðmiði telst fullnægt þegar höfuðið kemst ekki í snertingu við neinn hluta ökutækisins meðan á prófun stendur.

1.2. Að öðrum kosti er gildi álagsviðmiðs fyrir höfuð reiknað út, á grundvelli hröðunar (a), sem mæld er samkvæmt lið 5.2.1 í 1. viðbæti við þennan viðauka, með eftirfarandi jöfnu:

$$HPC = (t_2 - t_1) \left[\frac{1}{t_2 - t_1} \int_{t_1}^{t_2} a dt \right]^{2,5}$$

þar sem:

1.2.1. „a” er hröðun sem er mæld í samræmi við lið 5.2.1 í 1. viðbæti við þennan viðauka og gefin upp í þyngdarafleiðingum, g (1 g = 9,81 m/s²);

1.2.2. ef unnt er að ákvarða upphaf höfuðsnertingar með viðunandi hætti eru t_1 og t_2 þeir tveir tímapunktar, gefnir upp í sekúndum, sem afmarka tímabil frá upphafi höfuðsnertingar til loka skráningar, þegar gildi álagsviðmiðs fyrir höfuð er í hámarki;

1.2.3. ef ekki er unnt að ákvarða upphaf höfuðsnertingar eru t_1 og t_2 þeir tveir tímapunktar, gefnir upp í sekúndum, sem afmarka tímabil frá upphafi til loka skráningar, þegar gildi álagsviðmiðs er í hámarki;

1.2.4. þau gildi álagsviðmiðs fyrir höfuð, sem eiga við tímabil ($t_1 - t_2$) sem er lengra en 36 millísekúndur, eru ekki tekin með við útreikning á hámarksgildi.

1.3. Gildi uppsafnaðrar hröðunar höfuðsins við hreyfingu þess fram á við eftir högg, sem fer yfir tiltekin mörk í 3 millísekúndur, skal reikna út frá uppsafnaðri hröðun höfuðsins sem er mæld eins og mælt er fyrir um í lið 5.2.1 í 1. viðbæti við þennan viðauka.

2. VIÐMIÐ FYRIR HÁLSÁVERKA (NIC)

2.1. Þessi viðmið ákvarðast af áslægum samþjöppunarkrafti, áslægum togkrafti og fram- og afturvirku álagi í tengistykki milli háls og höfuðs, gefið upp í Nm og mælt samkvæmt lið 5.2.2 í 1. viðbæti við þennan viðauka, og af tímalengd þessara krafta í millísekúndum talið.

2.2. Viðmið fyrir hálsbeygjukraftvægi ákvarðast af beygjukraftvæginu, sem gefið er upp í Nm, um láréttan ás við tengistykki háls og höfuðs og mælt samkvæmt lið 5.2.2 í 1. viðbæti við þennan viðauka.

2.3. Skrá skal hálsbeygjukraftvægi í Nm.

3. VIÐMIÐ FYRIR SAMÞJÖPPUN BRJÓSTKASSA (ThCC) OG SEIGJUVIÐMIÐ (V*C)

3.1. Viðmið fyrir samþjöppun brjóstkassa ákvarðast af algildi formbreytingar brjóstkassans, gefið upp í mm og mælt samkvæmt lið 5.2.3 í 1. viðbæti við þennan viðauka.

3.2. Seigjuviðmið (V*C) er reiknað út sem augnabliksgildi margfeldis samþjöppunar og sveigjuhraða bringubeinsins sem mælist í samræmi við 6. lið og einnig lið 5.2.3 í 1. viðbæti við þennan viðauka.

4. VIÐMIÐ FYRIR KRAFT Á LÆRLEGG (FFC)
- 4.1. Þetta viðmið ákvarðast af áslægu samþjöppunarálagi, gefið upp í kN, sem hvor lærleggur brúðunnar um sig verður fyrir og mælt er samkvæmt 5.2.4 í 1. viðbæti við þennan viðauka, og af tímalengd samþjöppunarálagsins sem er gefin upp í millisekúndum.
5. VIÐMIÐ FYRIR SAMÞJÖPPUNARKRAFT Á SKÖFLUNG (TCFC) og SKÖFLUNGSSTUÐULL (TI)
- 5.1. Viðmið fyrir samþjöppunarkraft á sköflung ákvarðast af áslægu samþjöppunarálagi (F_z), gefið upp í kN, sem hvor sköflungur brúðunnar um sig verður fyrir og mælt er samkvæmt lið 5.2.4 í 1. viðbæti við II. viðauka.
- 5.2. Sköflungsstuðullinn er reiknaður út á grundvelli beygjukraftvægistilvika (M_x og M_y) sem mælist í samræmi við lið 5.1. samkvæmt eftirfarandi jöfnu:

$$TI = | M_R / (M_C)_R | + | F_z / (F_C)_z |$$

þar sem: M_x = beygjukraftvægi um x-ás

M = beygjukraftvægi um y-ás

$(M_C)_R$ = markbeygjukraftvægi, miðað við 225 Nm

F_z = áslægur samþjöppunarkraftur í stefnu z

$(F_C)_z$ = marksamþjöppunarkraftur í stefnu z skal vera 35,9 kN

$$M_R = \sqrt{(M_x)^2 + (M_y)^2}$$

Sköflungsstuðullinn er reiknaður fyrir efri og neðri hluta hvors sköflungs; þó má mæla F_z á hvorum staðnum sem er. Gildið sem fæst er notað til að reikna út sköflungsstuðulinn fyrir efri og neðri hluta. Kraftvægistilvikin M_x og M_y eru reiknuð út hvort í sínu lagi á báðum stöðum.

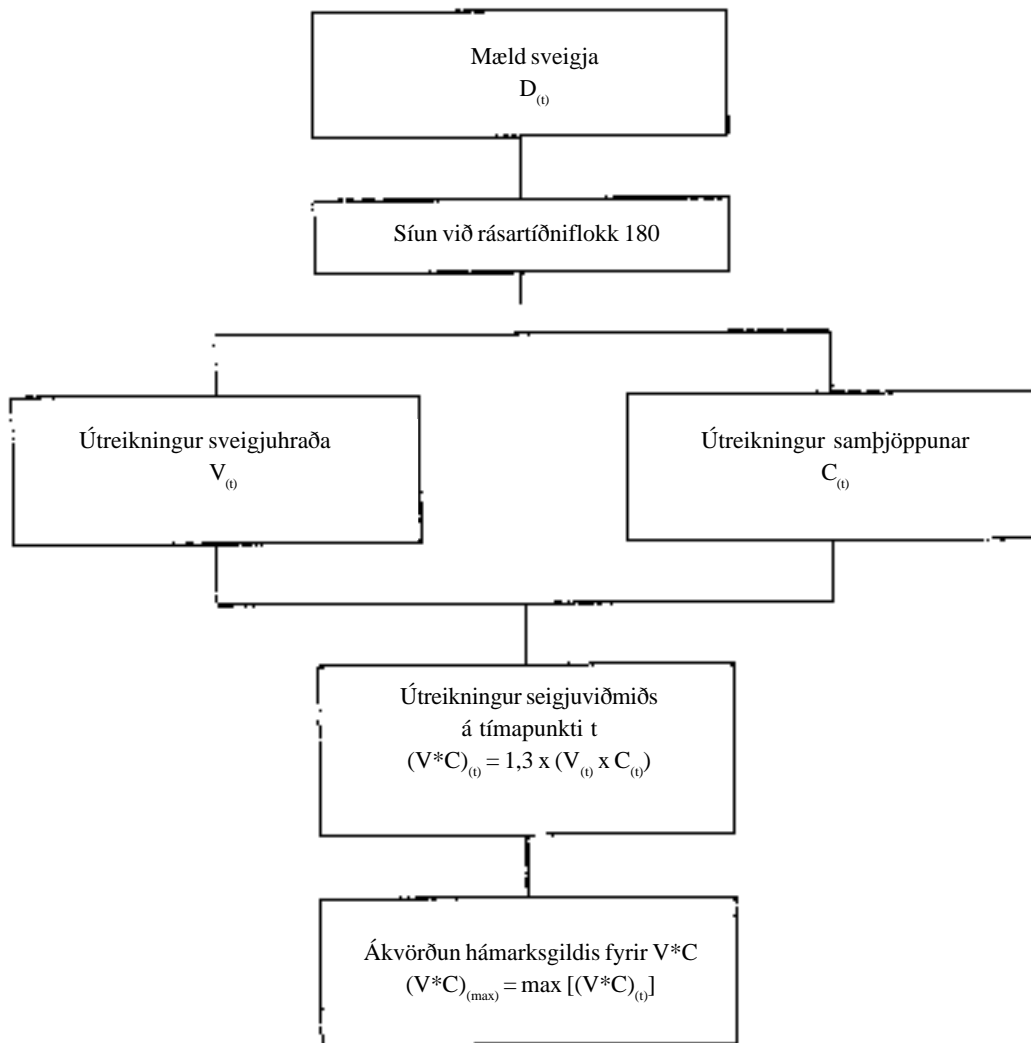
6. AÐFERÐ VIÐ AÐ REIKNA ÚT SEIGJUVIÐMIÐ (V^*C) FYRIR HYBRID-BRÚÐU III
- 6.1. Seigjuviðmiðið (V^*C) er reiknað út sem augnabliksgildi margfeldis samþjöppunar og sveigjuhraða bringubeinsins. Bæði gildin eru leidd af mælingum á sveigju bringubeinsins.
- 6.2. Merkið sem gefur til kynna sveigju bringubeinsins er sáð einu sinni við rásartíðniflokk 180. Samþjöppun á tímapunkti t er reiknuð út frá þessu sáða merki sem:

$$C_{(t)} = \frac{D_{(t)}}{0,229}$$

Sveigjuhraði bringubeinsins á tímapunkti t er reiknaður út frá sáðri sveigjunni með jöfnunni:

$$V_{(t)} = \frac{8 \times (D_{(t+1)} - D_{(t-1)}) - D_{(t+2)} - D_{(t-2)}}{12 \delta t}$$

þar sem $D_{(t)}$ er sveigja á tímapunkti t í metrum og t er tíminn í sekúndum milli sveigjumælinga. Hæsta t-gildi skal vera $1,25 \times 10^{-4}$ sekúndur. Reikniðferðin er sýnd á mynd hér að á eftir:

3. viðbætur

FYRIRKOMULAG OG UPPSETNING BRÚÐNA OG STILLING AÐHALDSBÚNAÐAR

1. FYRIRKOMULAG BRÚÐNA

1.1. Stök sæti

Samhverfuplan brúðunnar skal falla saman við lóðrétt miðjuplan sætisins.

1.2. Framsætisbekkur

1.2.1. Ökumaður

Samhverfuplan brúðunnar skal liggja á lóðréttu planinu sem liggur um miðju stýrishjólsins og samhliða lengdarmiðjuplani ökutækisins. Afmarkist sætið af lögun bekkjarins skal litið á það sem stakt sæti.

1.2.2. Ytri farþegi

Samhverfuplan brúðufarþega skal vera samhverft samhverfuplani brúðuökumanns um lengdarmiðjuplan ökutækisins. Afmarkist sætið af lögun bekkjarins skal litið á það sem stakt sæti.

1.3. Framsætisbekkur fyrir farþega (ekki ökumann)

Samhverfuplön brúðunnar skulu falla saman við lengdarmiðjuplön sætanna samkvæmt skilgreiningu framleiðanda.

2. UPPSETNING BRÚÐNA

2.1. Höfuð

Þverplata undir tækjabúnað í höfði skal vera lárétt innan 2,5° skekkjumarka. Til þess að rétta höfuð prófunarbrúðu í ökutækjum með uppréttum sætum og óstillanlegum bökkum skal fara að sem hér segir. Fyrst er staða „H“-punktsins stillt innan þeirra marka sem kveðið er á um í lið 2.4.3.1 í þessum viðbæti þannig að þverplatan undir tækjabúnað í höfði prófunarbrúðunnar sé lárétt. Dugi það ekki til skal stilla mjaðmahalla brúðunnar innan þeirra marka sem kveðið er á um í lið 2.4.3.2 í þessum viðbæti. Ef þverplatan undir tækjabúnað í höfði er enn ekki lárétt skal stilla hálsklauf brúðunnar eins lítið og hægt er, en þó þannig að þverplata undir tækjabúnað í höfði sé lárétt innan 2,5° skekkjumarka.

2.1. Handleggir

2.2.1 Upphandleggir brúðuökumanns skulu liggja upp að bolnum og miðlínur þeirra vera sem næst því að vera lóðréttar.

2.2.2 Upphandleggir brúðufarþega skulu snerta sætisbakið og hliðar búksins.

2.3. Hendur

2.3.1 Lófar brúðuökumanns skulu snerta ytri brún hjólhrings stýrisins við lárétta miðlínu hans. Þumlarirnir skulu ná yfir hjólhring stýrisins og límdir laust við hann þannig að höndin losni frá honum við þrýsting upp á við með krafti sem er að minnsta kosti 9 N og ekki yfir 22 N.

- 2.3.2. Lófar brúðufarþega skulu snerta utanverð lærin. Litli fingurinn skal snerta sætisþúðann.

2.4. **Bolur**

- 2.4.1. Í ökutækjum sem eru búin sætisbekkjum skal efri hluti bols brúðuökumanns og brúðufarþega hvíla við sætisbak. Samhverfuplan brúðuökumanns skal vera lóðrétt og samsíða lengdarmiðlínu ökutækisins og liggja um miðju hjólhings stýrisins. Samhverfuplan brúðufarþega skal vera lóðrétt á og samsíða lengdarmiðlínu ökutækisins og í sömu fjarlægð frá lengdarmiðlínu ökutækisins og samhverfuplan brúðuökumanns.

- 2.4.2. Í ökutækjum, sem eru búin stökum sætum, skal efri hluti bols brúðuökumanns og brúðufarþega hvíla við sætisbak. Samhverfuplan brúðuökumanns og brúðufarþega skal vera lóðrétt og falla saman við lengdarmiðlínu staka sætisins.

2.4.3. *Neðri hluti bols*

2.4.3.1. „H“-punktur

„H“-punktur brúðuökumanns og brúðufarþega verða, með 13 mm vikmörkum lóðrétt og 13 mm vikmörkum lárétt, að falla saman við punkt sem er 6 mm fyrir neðan „H“-punkt tækisins en þó skal breyta lengd læris og fótleggs, sem notuð er til að reikna út „H“-punktinn, þannig að hún verði 414 mm og 401 mm, í stað 432 mm og 417 mm.

2.4.3.2. Mjaðmahalli

Hallinn fæst með því að nota mjaðmahallamæla⁽¹⁾ sem er komið fyrir í mæligati í „H“-punkti á brúðunni, og hallinn, sem er mældur frá láréttnu á 76,2 mm flöt mælis, skal vera $22,5^\circ \pm 2,5^\circ$.

2.5. **Fótleggur**

- 2.5.1. Læri brúðuökumanns og brúðufarþega skulu hvíla við sætisþúða að því marki sem staða fóta leyfir. Upphafsfjarlægð milli ytri flata gaffalbolta í hnjáliðum skal vera 270 mm \pm 10 mm.

- 2.5.2. Eftir því sem við verður komið skulu vinstri fótleggur brúðuökumanns og báðir fótleggir brúðufarþega vera í lóðréttum lengdarplönunum. Eftir því sem við verður komið skal hægri fótleggur brúðuökumanns vera í lóðréttu plani. Leyfilegt er að lagfæra stillinguna eftir á til þess að staðsetja megi fótleggina samkvæmt lið 2.6 miðað við mismunandi lögun farþegarýmis.

2.6. **Fætur**

- 2.6.1. Hægri fótur brúðuökumanns skal hvíla á eldsneytisgjöfinni, sem ekki er þrýst niður, þannig að aftasti hluti hælsins hvíli á gólffletinum í sama plani og eldsneytisgjöfin. Sé ekki unnt að setja fótinn á eldsneytisgjöfina skal stilla hann hornrétt á sköflunginn og eins langt fram og unnt er eftir miðlínu eldsneytisgjafarinnar, þannig að aftasti hluti hælsins hvíli á gólffletinum. Hæll á vinstri fæti skal vera eins framarlega og unnt er og hvíla á fóthvílunni. Lengdarmiðlína vinstri fótars skal vera sem næst því að vera samsíða lengdarmiðlínu ökutækisins.

- 2.6.2. Hælar á báðum fótum brúðufarþega skulu staðsettir eins langt fram og unnt er og hvíla á gólffletinum. Báðir fætur skulu liggja eins flatir og unnt er á fóthvílunni. Lengdarmiðlína fótanna skal vera sem næst því að vera samsíða lengdarmiðlínu ökutækisins.

⁽¹⁾ Um þennan hlut gildir enginn alþjóðlegur staðall enn sem komið er en þar til alþjóðlegur staðall hefur verið settur fyrir slíkan mæli skal nota mæla sem eru í samræmi við teikningu GM nr. 78051-532, með tilvísun í hluti 572.

2.7. Mælitækin, sem komið hefur verið fyrir, mega ekki á nokkurn hátt hafa áhrif á hreyfingar brúðunnar við höggið.

2.8. Brúðurnar og mælitækjabúnaðurinn skulu hafa náð stöðugum hita áður en prófunin fer fram og skal halda honum á bilinu 1926því sem unnt er.

2.9. **Fatnaður brúðu**

2.9.1. Brúðurnar, sem eru útbúnar mælitækjum, eru íklæddar þéttum stuttermat fatnaði úr teygjanlegri baðmull, buxurnar ná niður á miðja kálfa, eins og tilgreint er í FMVSS 208, teikningu 78051-292 og 293 eða samsvarandi.

2.9.2. Skór af stærð 11EE, eins og tilgreint er í FMVSS 208, teikningu 78051-294 (vinstri) og 78051-295 (hægri), eða samsvarandi, eru dregnir á fætur hverrar prófunarbrúðu.

3. **STILLING AÐHALDSBÚNAÐAR**

Þegar prófunarbrúðan situr í samræmi við ákvæði liða 2.1. - 2.6. er beltið sett um hana og spennt. Allur slaki er tekinn af þverbeltinu. Skábeltið er dregið út úr inndráttarbúnaðinum og látið dragast inn; þetta er endurtekið fjórum sinnum. Beita skal 9 til 18 N álagstogi á þverbeltið. Ef í öryggisbeltissamstæðunni er búnaður til að draga úr spennu skal setja eins mikinn slaka á skábeltið og framleiðandinn mælir með við venjulega notkun í eigandahandbók sem fylgir ökutækinu. Ef ekki er í öryggisbeltissamstæðunni búnaður til að draga úr spennu skal láta inndráttarbúnaðinn draga inn umframlengd skábeltisins.

4. viðbætur

VINNUAÐFERÐ VIÐ PRÓFUN MEÐ VAGNI

1. UPPSETNING VIÐ PRÓFUN OG VINNUAÐFERÐ

1.1. **Vagn**

Vagninn verður að vera þannig byggður að varanlegar formbreytingar komi ekki fram á honum eftir prófunina. Honum skal stýrt þannig að við höggið verði frávik ekki meiri en 5° í lóðréttu planinu og 2° í láréttu planinu.

1.2. **Ástand burðarvirkis**1.2.1. *Almennt*

Burðarvirkið, sem er prófað, skal vera dæmigert fyrir framleiðsluröð viðkomandi ökutækja. Heimilt er að fjarlægja íhluta eða skipta þeim út hafi slíkt augljóslega engin áhrif á niðurstöður prófunarinnar.

1.2.2. *Stillingar*

Stillingar skulu vera í samræmi við þær sem mælt er fyrir um í lið 1.4.3 í 1. viðbæti við þennan viðauka, að teknu tilliti til þess sem kemur fram í lið 1.2.1 hér á undan.

1.3. **Festing burðarvirkisins**

1.3.1. Burðarvirkið skal festa svo kyrfilega við vagninn að innbyrðis afstaða þeirra breytist ekki við prófunina.

1.3.2. Aðferðin við að festa burðarvirkið við vagninn má ekki verða til þess að styrkja sætisfestingarnar eða aðhaldsbúnaðinn eða valda óeðlilegri formbreytingu á burðarvirkinu.

1.3.3. Mælt er með festingarbúnaði sem gerir kleift að láta burðarvirkið hvíla á stoðum sem eru staðsettar hér um bil á ási hjólanna eða, sé þess kostur, að burðarvirkið sé fest við vagninn með festingum fjöðrunarbúnaðarins.

1.3.4. Hornið milli lengdaráss ökutækisins og akstursstefnu vagnsins skal vera $0^\circ \pm 2^\circ$.

1.4. **Brúður**

Brúðurnar og staðsetning þeirra skulu vera í samræmi við 2. lið í 3. viðbæti.

1.5. **Mælitæki**1.5.1. *Hraðaminnkun burðarvirkisins*

Staðsetning boðbreytanna, sem mæla hraðaminnkun burðarvirkisins meðan höggið varir, skal vera samsíða lengdarási vagnsins samkvæmt forskriftunum í 5. viðbæti (CFC 180).

1.5.2. *Mælingar sem gera skal á brúðunum*

Þær mælingar, sem nauðsynlegar eru til að ákvarða hvort tilskilin viðmið séu uppfyllt, eru tífundaðar í lið 5 í 1. viðbæti.

1.6. **Hraðaminnkunarferill burðarvirkisins**

Hraðaminnkunarferill burðarvirkisins í höggfasa skal vera þannig, að sú tímatengda hraðabreyting, sem fæst með heildun, víki aldrei um meira en ± 1 m/s frá viðmiðunarferli tímatengdrar hraðabreytingar fyrir viðkomandi ökutæki eins og hann er skilgreindur á mynd 1 í þessum viðbæti. Nota má hliðrun með tilliti til tímaáss viðmiðunarferilsins til þess að fá út hraða burðarvirkisins innan tiltekins svæðis á línuritinu.

1.7. **Viðmiðunarferill $\Delta V = f(t)$ fyrir viðkomandi ökutæki**

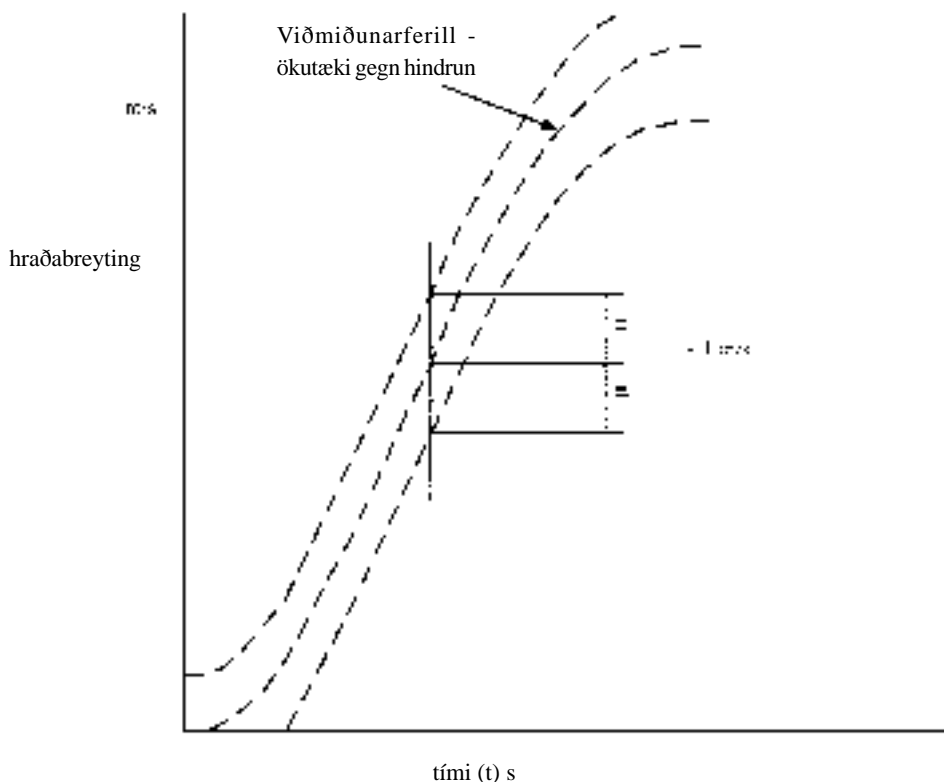
Þessi viðmiðunarferill fæst með heildun hraðaminnkunarferils viðkomandi ökutækis sem mælist í höggprófun að framan með hindrun eins og kveðið er á um í 6. lið í 1. viðbæti við þennan viðauka.

1.8. **Jafngild aðferð**

Prófunina má framkvæma með annarri aðferð en hraðaminnkun vagns, að því tilskildu að sú aðferð samræmist kröfunni um mörk hraðabreytinga sem er lýst í lið 1.6.

Mynd 1

Jafngildisferill - leyfileg vikmörk fyrir feril $V = f(t)$

5. viðbætur

TÆKNI VIÐ MÆLINGAR Í MÆLINGAPRÓFUNUM: MÆLITÆKI

1. SKILGREININGAR

1.1. Gagnarás

Til gagnarásar heyra öll mælitæki, allt frá boðbreyti (eða margþættum boðbreytum með samtengt frágang) til og að meðtöldum hugsanlegum greiningaraðferðum sem gætu breytt tíðni- eða sveifluviddarinntaki gagna.

1.2. Boðbreytir

Fyrsta tækið í gagnarás, sem breytir efnislegri mælistærð í annars konar stærð (t.d. rafspennu), sem hægt er að vinna úr í öðrum hlutum gagnarásarinnar.

1.3. Sveifluviddarflokkur rásar (channel amplitude class): CAC

Heiti gagnarásar sem hefur tiltekin sveifluviddareinkenni sem eru tilgreind í þessum viðbæti. Tala sveifluviddarflokks rásar er tölulega jafnhá efri mörkum mælingarsviðsins.

1.4. Einkennandi tíðni F_H , F_L , F_N

Þessi tíðnisvið eru skilgreind á mynd 1.

1.5. Rásartíðniflokkur (channel frequency class): CFC

Rásartíðniflokkur er táknaður með tölu sem gefur til kynna að tíðnisvið rásar sé innan þeirra marka sem tilgreind eru á mynd 1. Sú tala er tölulega jafnhá og tíðni F_H í Hz.

1.6. Næmisstuðull

Halli beinu línunnar sem sýnir bestu hugsanlegu samsvörun við kvörðunargildin sem ákvörðuð eru með aðferð minnstu kvaðrata innan sveifluviddarflokks rásarinnar.

1.7. Kvörðunarstuðull gagnarásar

Meðalgildi næmisstuðla sem reiknast á tíðnisviðum sem dreifast jafnt á lógaritmískum kvarða á bilinu frá F_L til $0,4 F_H$.

1.8. Línuleikaskekkja

Hlutfallstala, í hundraðshlutum, hámarks mismunar milli kvörðunargildis og samsvarandi gildis sem er lesið af beinu línunni, sem skilgreind er í lið 1.6, við efri mörk sveifluviddarflokks rásar.

1.9. Væxlæmi

Hlutfall milli frálagsmerkis og flagsmerkis þegar boðbreytirinn er örvaður hornrétt á mælingarásinn. Það er gefið upp sem hundraðshluti næmisins eftir mælingarásnum.

1.10 Fasaseinkun

Fasaseinkun gagnarásar er jöfn fasaseinkun (í bogaeiningum) sínusmerkis deilt með hornatíðni þess merkis (í bogaeiningum/s).

1.11. **Umhverfi**

Heildaráorkan allra ytri aðstæðna og áhrifa á gagnarásina á tilteknu augnabliki.

2. **NOTHÆFIKRÖFUR**

2.1. **Línuleikaskekkja**

Algildi línuleikaskekkju gagnarásar á hvaða tíðni sem er innan rásartíðniflokksins skal vera jöfn eða minni en 2,5% gildis sveifluvíddarflokks rásar, á öllu mælingarsviðinu.

2.2. **Sveifluvídd á móti tíðni**

Tíðnisvörðun gagnarásar skal vera innan marka ferlanna á mynd 1. Línan núll dB ákvarðast af kvörðunarstuðlinum.

2.3. **Fasaseinkun**

Ákvarða skal fasaseinkun milli flagsmerkis og frálagsmerkis gagnarásar og mega frávik ekki vera meiri en $0,1F_H$ s milli $0,03 F_H$ og F_H .

2.4. **Tímamerki**

2.4.1. Skrá ber tímamerki ekki sjaldnar en á 10 ms fresti og með 1% nákvæmni.

2.4.2. *Afstæð seinkun*

Afstæð seinkun milli merkis tveggja gagnarása eða fleiri, án tillits til tíðniflokks þeirra, má ekki vera umfram 1 ms ef frá er talin seinkun vegna fasaskipta.

Tvær eða fleiri gagnarásir með samtengdum merkjum skulu vera í sama tíðniflokki og skal afstæð seinkun þeirra ekki vera meiri en $0,1 F_H$ s.

Þetta ákvæði á jafnt við um flaumræn (analog) merki sem samfösunarpúlsa og stafræn merki.

2.5. **Víxlæmi boðbreytis**

Víxlæmi boðbreytis skal vera innan við 5% í hvaða átt sem er.

2.6. **Kvörðun**

2.6.1. *Almennt*

Gagnarás skal kvarða árlega miðað við viðmiðunarbúnað sem rekja má til þekktra staðla. Aðferðirnar, sem notaðar eru við samanburð við viðmiðunarbúnað, mega ekki leiða til meiri skekkju en sem nemur 1% af sveifluvíddarflokki rásarinnar. Notkun viðmiðunarbúnaðarins takmarkast við það tíðnisvið sem hann er kvarðaður fyrir. Undirkerfi gagnarásar má meta hvert um sig og nota niðurstöðurnar við útreikning á nákvæmni gagnarásarinnar í heild. Í þessum tilgangi má til dæmis nota rafmagnsmerki með þekkta sveifluvídd sem líkir eftir frálagsmerki boðbreytisins og gerir kleift að ganga úr skugga um styrkukningu gagnarásarinnar, að boðbreytinum undanskildum.

2.6.2. *Nákvæmni viðmiðunarbúnaðar sem notaður er við kvörðun*

Nákvæmni viðmiðunarbúnaðar skal vera vottuð eða staðfest afopinberri mælitækniþjónustu.

2.6.2.1. Stöðukvörðun

2.6.2.1.1. Hröðunartilvik

Skekkjur skulu vera innan við $\pm 1,5\%$ af sveifluvíddarflokki rásarinnar.

2.6.2.1.2. Kraftar

Skekkjur skulu vera innan við $\pm 1\%$ af sveifluvíddarflokki rásarinnar.

2.6.2.1.3. Tilfærslur

Skekkjur skulu vera innan við $\pm 1\%$ af sveifluvíddarflokki rásarinnar.

2.6.2.2. Afleiddileg kvörðun

2.6.2.2.1. Hröðunartilvik

Skekkja í viðmiðunarhröðunartilvikum, gefin upp sem hundradshluti af sveifluvíddarflokki rásarinnar, skal vera minni en $\pm 1,5\%$ undir 400 Hz, minni en $\pm 2\%$ á bilinu 400 Hz til 900 Hz og minni en $\pm 2,5\%$ yfir 900 Hz.

2.6.2.3. Tími

Afstæð skekkja að því er varðar viðmiðunartíma skal vera minni en 10^{-5} .

2.6.3. *Næmisstuðull og línuleikaskekkja*

Ákvarða skal næmisstuðul og línuleikaskekkju með því að mæla frálagsmerki gagnarásarinnar við þekkt ílagsmerki fyrir mismunandi gildi þess merkis. Kvörðun gagnarásarinnar skal spanna allt svið sveifluvíddarflokksins.

Nota skal bæði jákvæð og neikvæð gildi ef um tvístefnurásir er að ræða.

Geti kvörðunarbúnaðurinn ekki myndað tilskilið ílag vegna þess að gildin, sem mæla skal, eru svo há skal kvörðun gerð innan marka kvörðunarstaðlanna og ber að skrá þessi mörk í prófunarskýrslu.

Gagnarásin í heild skal kvörðuð við tíðni eða tíðniróf sem hafa marktæk gildi á bilinu F_L og $0,4 F_H$.

2.6.4. *Kvörðun tíðnisvörunar*

Svörunarferlar fasa og sveifluvíddar miðað við tíðni ákvarðast með mælingu á frálagsmerkjum gagnarásarinnar með tilliti til fasa og sveifluvíddar við þekkt ílagsmerki fyrir mismunandi gildi þess merkis á bilinu F_L og tífalt gildi tíðniflokks rásar eða 3 000 Hz, hvort heldur sem er lægra.

2.7. **Áhrif frá umhverfi**

Reglulegt eftirlit er nauðsynlegt til að greina áhrif frá umhverfi (til dæmis raf- eða segulstreymi, kapalhraða o.s.frv.). Þetta má til dæmis gera með því að skrá frálag aukarása sem eru búnar gerviboðbreytum. Verði vart merkjanlegra frálagsmerkja er úrbóta þörf, til dæmis mætti skipta um kapla.

2.8. Val og auðkenning gagnarásarinnar

Gagnarás ákvarðast af sveifluvíddarflokki rásar og tíðniflokki rásar.

Sveifluvíddarflokkur rásarinnar skal vera 1^{10} , 2^{10} eða 5^{10} .

3. UPPSETNING BOÐBREYTA

Boðbreytar skulu vera tryggilega festir svo að titringur truflí skráningu þeirra sem minnst. Festing telst gild ef lægsta ómtíðni hennar er að minnsta kosti fimmföld tíðni F_H viðkomandi gagnarásar. Sérstaklega skal setja hröðunarboðbreyta upp þannig að upphaflegt horn milli raunmælingarássins og samsvarandi áss viðmiðunarásakerfisins sé ekki meira en 5° nema að undangengnu mati með greiningu eða tilraunum á áhrifum uppsetningarinnar á skráð gögn. Þegar mæla á margása hröðunartilvik á einum punkti skal sérhver ás hröðunarbreytis vera innan við 10 mm frá þeim punkti og miðpunktur skjálftamassa hvers hraðamælis skal vera innan 30 mm frá þeim punkti.

4. SKRÁNING**4.1. Flaumrænn segulriti**

Bandhraði skal vera svo stöðugur að ekki skeiki meira en 0,5% bandhraðans sem er notaður. Hlutfall merkis og suðs í ritanum skal ekki vera minna en 42 dB við mesta bandhraða. Samanlögð yfirsveiflubjörgun skal vera minni en 3% og línuleikaskekkja minni en 1% mælingarsviðsins.

4.2. Stafrænn segulriti

Bandhraði skal vera svo stöðugur að ekki skeiki meira en 10% bandhraðans sem er notaður.

4.3. Pappírsriti

Sé um að ræða beina skráningu gagna skal hraði pappírsins í mm/s vera að minnsta kosti hálf önnur talan sem F_H er gefin upp með í Hz. Í öðrum tilvikum skal hraði pappírsins miðast við að sams konar upplausn fáiast.

5. VINNSLA GAGNA**5.1. Síun**

Síun sem svarar til tíðnisviða gagnarásarflokksins getur farið fram annað hvort á meðan á skráningu stendur eða við vinnslu gagna. Þó ætti flaumræn síun að fara fram á hærri stigi en rásartíðniflokkur áður en skráning fer fram svo að nýta megi að minnsta kosti 50% styrksviðs ritans og draga úr hættunni á að hátíðni setti ritann eða leiði til stöllumarskekkju í stafvæðingunni.

5.2. Stafvæðing

5.2.1. Sýnatökutíðni skal vera að minnsta kosti $8 F_H$. Ef um flaumræna skráningu er að ræða þar sem skráningarhraði er annar en aflestrarhraði má deila í sýnatökutíðnina með hraðahlutfallinu.

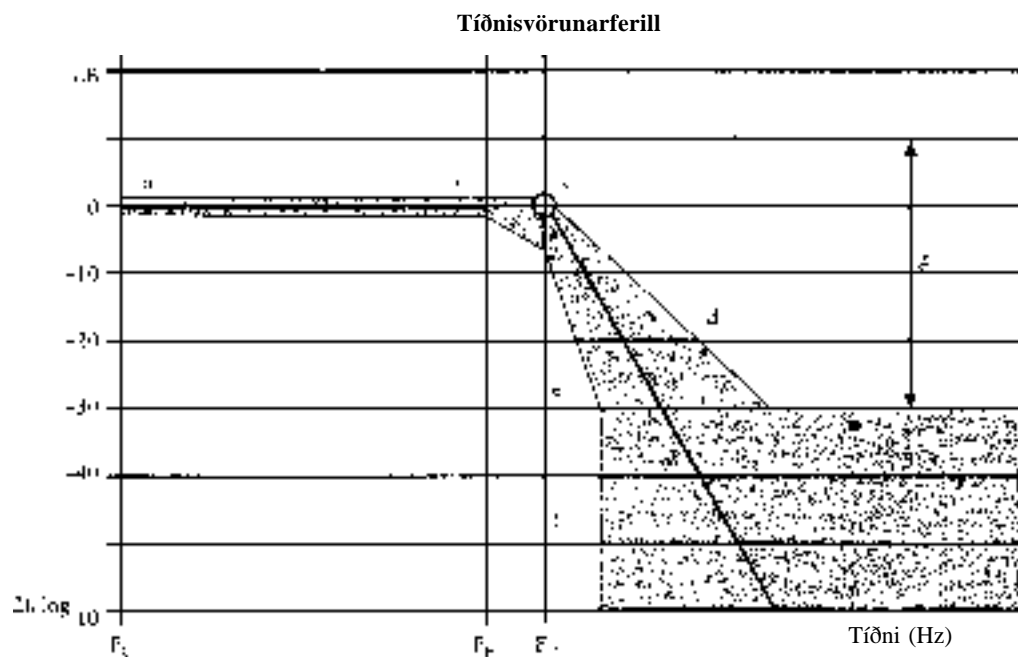
5.2.2. Upplausn sveifluvíddar

Stafræn orð skulu vera að minnsta kosti 7 bitar að stærð auk speglunarbita.

6. FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Niðurstöður skal setja fram á blöðum í A4-stærð (210 x 297 mm). Séu niðurstöður settar fram á myndum skulu vera á myndunum ásar sem kvarðaðir eru mælieiningum sem svara til hentugs margfeldis viðkomandi einingar (t.d. 1, 2, 5, 10, 20 mm). Nota skal SI-einingar, þó ekki fyrir hraða ökutækis, þar sem nota má km/klst., né fyrir hröðun af völdum höggs, en þá má nota eininguna g þar sem $g = 9,81 \text{ m/s}^2$.

Mynd 1

6. viðbætur

SKILGREINING Á FORMBREYTTANLEGU HINDRUNINNI

1. FORSKRIFTIR FYRIR ÍHLUTA OG EFNI

Mál hindrunarinnar eru sýnd á mynd 1 í þessum viðbæti. Mál einstakra íhluta hindrunarinnar eru tilgreind sérstaklega hér á eftir.

1.1. **Blokk úr sexstrendum hólfum (honeycomb),uppistaða**

<i>Mál</i>	Öll mál skulu hafa leyfileg frávik $\pm 2,5$ mm
Hæð:	650 mm (eftir ási sexstrendu hólfaraðanna)
Breidd:	1 000 mm
Dýpt:	450 mm (eftir ási sexstrendu hólfanna)
<i>Efni</i>	Ál 3003 (ISO 209, 1. hluti)
Þykkt þynnu:	0,076 mm
Hólfastærð:	19,14 mm
Þéttleiki:	28,6 kg/m ³
Álagsþol:	0,342 MPa + 0% - 10% ⁽¹⁾

1.2. **Stuðari**

<i>Mál</i>	Öll mál skulu hafa leyfileg frávik $\pm 2,5$ mm
Hæð:	330 mm (eftir ási sexstrendu hólfaraðanna)
Breidd:	1 000 mm
Dýpt:	90 mm (eftir ási sexstrendu hólfanna)
<i>Efni</i>	Ál 3003 (ISO 209, 1. hluti)
Þykkt þynnu:	0,076 mm
Hólfastærð:	6,4 mm
Þéttleiki:	82,6 kg/m ³
Álagsþol:	1,711 MPa + 0% - 10% ⁽¹⁾

1.3. **Bakþynna**

<i>Mál</i>	
Hæð:	800 mm $\pm 2,5$ mm
Breidd:	1 000 mm $\pm 2,5$ mm
Þykkt:	2,0 mm $\pm 0,1$ mm

1.4. **Klæðningarþynna**

<i>Mál</i>	
Lengd:	1 700 mm $\pm 2,5$ mm
Breidd:	1 000 mm $\pm 2,5$ mm
Þykkt:	0,81 mm $\pm 0,07$ mm
<i>Efni</i>	Ál 5251/5052 (ISO 209, 1. hluti)

1.5. **Þynna framan á stuðara**

<i>Mál</i>	
Hæð:	330 mm $\pm 2,5$ mm
Breidd:	1 000 mm $\pm 2,5$ mm
Þykkt:	0,81 mm $\pm 0,07$ mm
<i>Efni</i>	Ál 5251/5052 (ISO 209, 1. hluti)

⁽¹⁾ Í samræmi við vottunaraðferðina sem er lýst í 2. lið.

1.6. Lím

Nota skal alls staðar tvísamsett pólýúretanlím (til dæmis Ciba-Geigy XB5090/1 kvoðu ásamt herði XB5304, eða samsvarandi).

2. VOTTUN SEXSTRENDRAR HÓLFABLOKKAR ÚR ÁLI

Í NHTSA TP-214D er að finna ítarlega lýsingu á aðferð við vottun sexstrendrar hólfablokkar úr áli. Hér á eftir fer samantekt um aðferðina sem beita skal fyrir efni með álagsstyrk 0,342 MPa og 1,711 Mpa, til nota í hindrun við högg að framan.

2.1. Staðsetning sýna

Til þess að ganga úr skugga um að álagsstyrkur sé sá sami alls staðar framan á hindruninni skulu tekin átta sýni af fjórum stöðum með jöfnu millibili yfir sexstrendu hólfablokkina. Blokkinn fæst vottuð ef sjö af sýnunum átta standast álagsstyrkskröfurnar sem settar eru fram hér á eftir.

Hvar sýnin eru tekin veltur á stærð sexstrendu hólfablokkarinnar. Fyrst skal skera fjögur sýni, sem hvert mælist 300 mm x 300 mm x 50 mm þykkt, úr efnisblokkinni á framhlið hindrunarinnar. Á mynd 2 er sýnt hvernig skuli ákvarða staðsetningu þessara hluta í hólfablokkinni. Hvert þessara stóru sýna er skorið niður í sýni til vottunar (150 mm x 150 mm x 50 mm). Vottunin byggist á prófun á tveimur sýnum frá hverjum þessara fjögurra staða. Hin tvö sýnin skal heimilt að afhenda umsækjanda, óski hann þess.

2.2. Stærð sýna

Stærð sýna til prófunar skal vera sem hér segir:

Lengd: 150 mm ± 6 mm

Breidd: 150 mm ± 6 mm

Þykkt: 50 mm ± 2 mm

Veggir hólfabrota á brúnum sýnisins skulu snyrtir sem hér segir:

í „W“-stefnu skulu jaðrar ekki vera stærri en 1,8 mm (sjá mynd 3),

í „L“-stefnu skal skilja eftir hálfa vegg lengd hólf (í stefnu hólfaraða) á hvorum enda sýnisins (sjá mynd 3).

2.3. Mæling flatar

Lengd sýnis er mæld á þremur stöðum, 12,7 mm frá hvorum enda og í miðju, og er skráð sem L1, L2 og L3 (mynd 3). Á sama hátt er breiddin mæld og skráð sem W1, W2 og W3 (mynd 3). Mæla skal í miðri þykkt efnisins. Álagsflöturinn er reiknaður út sem hér segir:

$$A = \frac{(L1 + L2 + L3)}{3} \times \frac{(W1 + W2 + W3)}{3}$$

2.4. Álagshraði og -vegalengd

Sýnið skal verða fyrir álagi á hraða sem er ekki undir 5,1 mm/mín. og ekki umfram 7,6 mm/mín. Lágmarksálagsvegalengd er 16,5 mm.

2.5. Gagnasöfnun

Safna skal gögnum um vensl krafts og sveigju, annaðhvort í flaumrænu eða starfrænu formi, fyrir sérhvert sýni sem prófað er. Sé safnað flaumrænum gögnum verður að vera unnt að stafvæða þær. Öllum stafrænum gögnum skal safna með 5 Hz tíðni hið minnsta (5 punktar á sekúndu).

2.6. Álagsstyrkur ákvarðaður

Sleppa skal öllum gögnum sem skráðar eru fjær en 6,4 mm fyrir högg og 16,5 mm eftir högg. Öðrum gögnum er skipt í þrjá hluta eða færslubil ($n = 1, 2, 3$) (sjá mynd 4) sem hér segir:

- 1) frá og með 6,4 mm til og með 9,7 mm,
- 2) frá 9,7 mm að 13,2 mm,
- 3) frá og með 13,2 mm til og með 16,5 mm.

Meðaltal fyrir hvern hluta er reiknað út sem hér segir:

$$F(n) = \frac{[F(n)1 + F(n)2 + \dots F(n)m]}{m}; m = 1, 2, 3$$

þar sem m táknar fjölda gagnapunkta sem mældir voru á hverju bilanna þriggja. Álagsstyrkur fyrir hvern hluta er reiknaður út sem hér segir:

$$S(n) = \frac{F(n)}{A}; n = 1, 2, 3$$

2.7. Forskrift fyrir álagsstyrk sýnis

Sýni úr sexstrendri hólfablokk telst standast vottunina ef það uppfyllir eftirtalið skilyrði:

$0,308 \text{ MPa} \leq S(n) \leq 0,342 \text{ MPa}$ fyrir efni með álagsstyrk 0,342 MPa

$1,540 \text{ MPa} \leq S(n) \leq 1,711 \text{ MPa}$ fyrir efni með álagsstyrk 1,711 MPa þar sem $n = 1, 2, 3$.

2.8. Forskrift fyrir álagsstyrk blokkar

Prófa skal átta sýni sem tekin eru á fjórum stöðum með jöfnu millibili yfir blokkina. Blokk telst standast vottunina ef sjö sýnanna átta eru í samræmi við forskriftina um álagsstyrk í liðnum hér á undan.

3. AÐFERÐ VIÐ LÍMINGU

- 3.1. Strax áður en límt er skal hreinsa vandlega þá álþynnufleti sem líma á saman og nota til þess hentugt leysiefni eins og 1-1-1-tríklóretan. Þetta skal endurtaka að minnsta kosti einu sinni eða eftir þörfum, uns öll fita eða óhreinindi hafa verið fjarlægð. Síðan skal svarfa hreinu fletina með sandpappír nr. 120. Ekki má nota málmkenndan/sílfkonborinn slípipappír. Fletina skal svarfa vandlega og skipta reglulega um sandpappír við verkið til þess að forðast grófa kekki sem gætu slípað fletina. Þegar búið er að svarfa fletina þarf að hreinsa þá vandlega aftur á sama hátt og er lýst hér að framan. Alls þarf að hreinsa fletina ekki sjaldnar en fjórum sinnum með leysiefni. Allt ryk og svarfefni fjarlægist þar sem það kann að draga verulega úr virkni límsins.

- 3.2. Límið skal aðeins bera á annan flötinn og nota til þess rífflaða gúmmírúllu. Þegar sextrenda hólfablokkinn er límd við álþynnu skal aðeins límbera álþynnuna. Ekki skal bera á meira en sem nemur 0,5 kg/m² jafnt á flötinn, þannig að þykkt límlags verði mest 0,5 mm.

4. SAMSETNING

- 4.1. Líma skal uppistöðu sextrendu hólfablokkarinnar við bakþynnuna þannig að ásar hólfanna liggi hornrétt á þynnuna. Festa skal klæðninguna framan á hólfablokkina. Ekki skal líma efri og neðri flöt klæðningarinnar við sjálfa uppistöðu hólfablokkarinnar heldur skal þynnan liggja þétt að henni. Klæðninguna skal líma við bakþynnuna við uppsetningarflansana.
- 4.2. Stuðaraeininguna skal líma framan á klæðningarþynnuna þannig að ásar hólfanna liggi hornrétt á þynnuna. Neðri brún stuðarans skal standast á við neðri flöt klæðningarþynnunnar. Líma skal framhlið stuðarans framan á stuðaraeininguna.
- 4.3. Stuðaraeiningunni skal skipta í þrjá jafna hluta með tveimur láréttum skurðum. Skurðirnir skulu ná í gegnum alla þykkt stuðarans og yfir alla breidd hans. Til þess skal nota sög; skurðirnir skulu vera jafnbreiðir sagarblaðinu og ekki breiðari en 4,0 mm.
- 4.4. Bora skal göt til uppsetningar hindrunarinnar í uppsetningarflansa (sjá mynd 5). Götin skulu vera 9,5 mm í þvermál. Bora skal fimm göt í efsta flansann 40 mm frá efri brún flansans og fimm í neðsta flansa, 40 mm frá neðri brún hans. Götin skulu vera 100 mm, 300 mm, 500 mm, 700 mm og 900 mm frá hvorri brún hindrunarinnar. Öll göt skulu staðsett með ± 1 mm nákvæmni.

5. UPPSETNING

- 5.1. Formbreytanlega hindrunin skal tryggilega fest við brún klossa sem vegur ekki undir 7×10^4 kílóum, eða við burðarvirki áfast honum. Gengið skal þannig frá framhlið hindrunarinnar að ökutækið komi hvergi við nokkurn hluta burðarvirkisins ofar en 75 mm frá efsta fleti hindrunarinnar (ef frá er talinn efsti flansinn) þann tíma sem höggið varir ⁽¹⁾. Framhlið flatarins, sem formbreytanlega hindrunin er fest á, skal vera slétt og samfelld á hæð og breidd, lóðrétt $\pm 1^\circ$ og hornrétt $\pm 1^\circ$ á ás aðkeyrslubrautarinnar. Yfirborð festingarinnar má ekki færast meira úr stað en sem nemur 10 mm á meðan prófunin fer fram. Ef þörf krefur skal nota viðbótarfestingar eða stöðvunarbúnað til þess að koma í veg fyrir að steypublokkinn haggist. Brún formbreytanlegu hindrunarinnar skal standast á við brún steypublokkarinnar þeim megin sem samsvarar þeirri hlið ökutækisins sem verið er að prófa.
- 5.2. Formbreytanlega hindrunin skal fest við steypublokkina með tíu boltum, fimm á efri uppsetningarflansa og fimm á þeim neðri. Boltarnir skulu vera minnst 8 mm á þvermál. Nota skal styrktarræmur úr stáli bæði á efsta og neðsta uppsetningarflansa (sjá myndir 1 og 5). Ræmurnar skulu vera 60 mm breiðar og 1 000 mm langar og að minnsta kosti 3 mm að þykkt. Fimm göt, 9,5 mm í þvermál, skulu boruð í báðar ræmurnar og samsvara götunum í uppsetningarflansa hindrunarinnar (sjá 4. lið). Engin festinganna má gefa sig við höggprófunina.

⁽¹⁾ Klossi með hliðar sem eru milli 925 mm og 1 000 mm á hæð og að dýpt að minnsta kosti 1 000 mm telst uppfylla þessa kröfu.

ÍSLENSK útgáfa

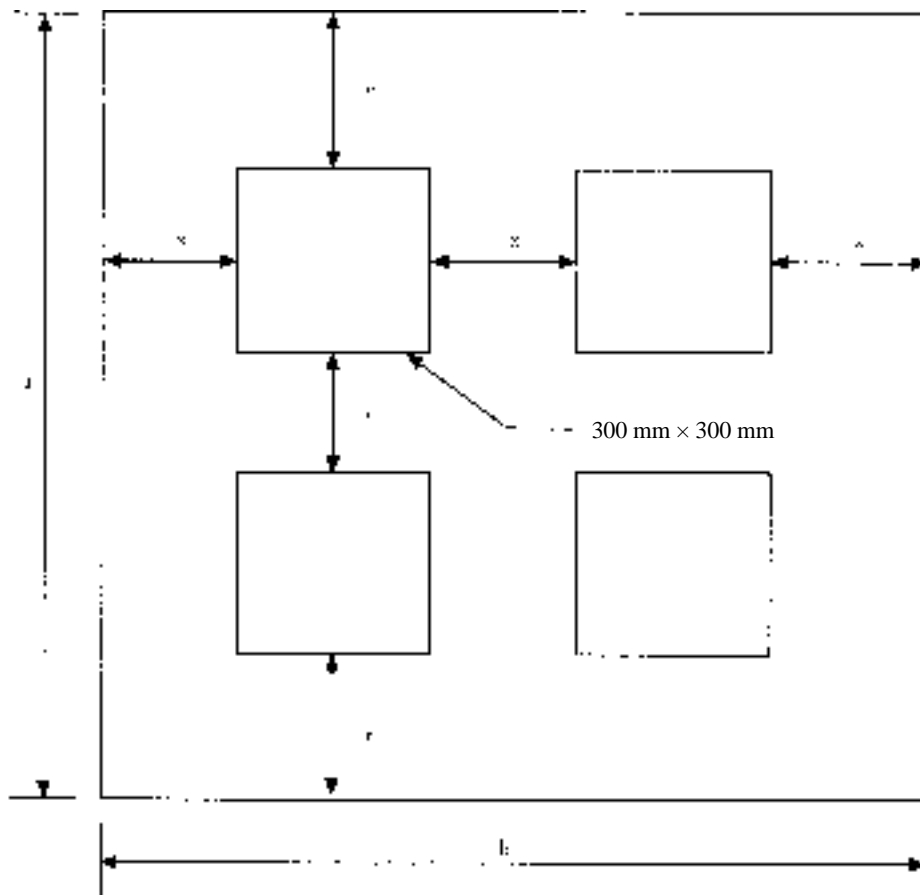
ÍSLENSK útgáfa

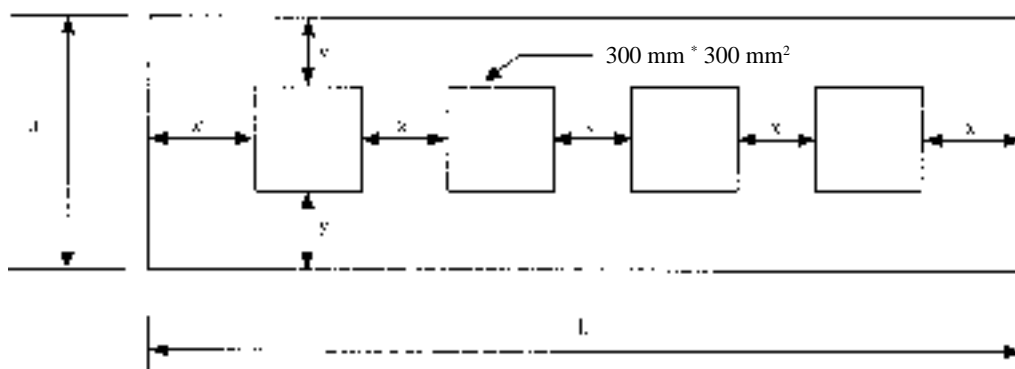
ÍSLENSK útgáfa

Mynd 2

Staðsetning sýna til vottunar

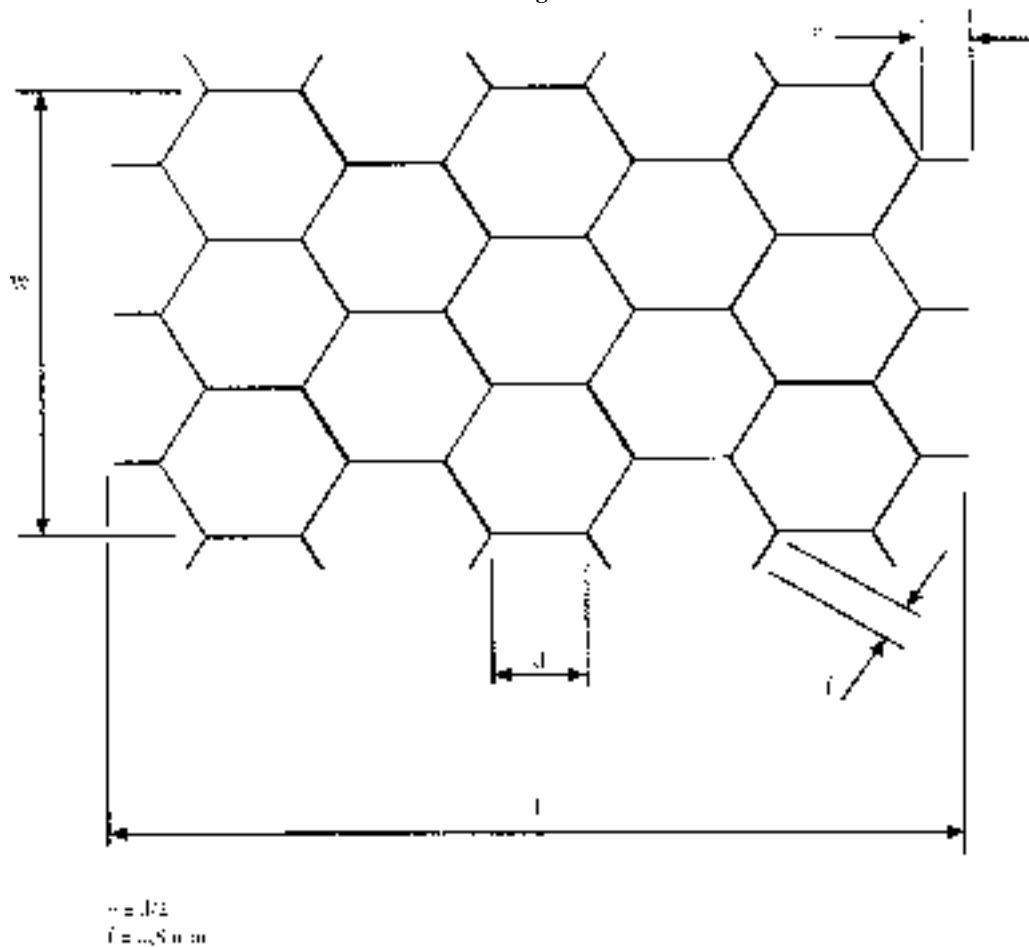
Ef $a \geq 900 \text{ mm}$: $x = \frac{1}{3}(b - 600 \text{ mm})$ og $y = \frac{1}{3}(a - 600 \text{ mm})$ (þegar $a \leq b$)

Ef $a < 900 \text{ mm}$: $x = \frac{1}{5}(b - 1\,200 \text{ mm})$ og $y = \frac{1}{2}(a - 300 \text{ mm})$ (þegar $a \leq b$)

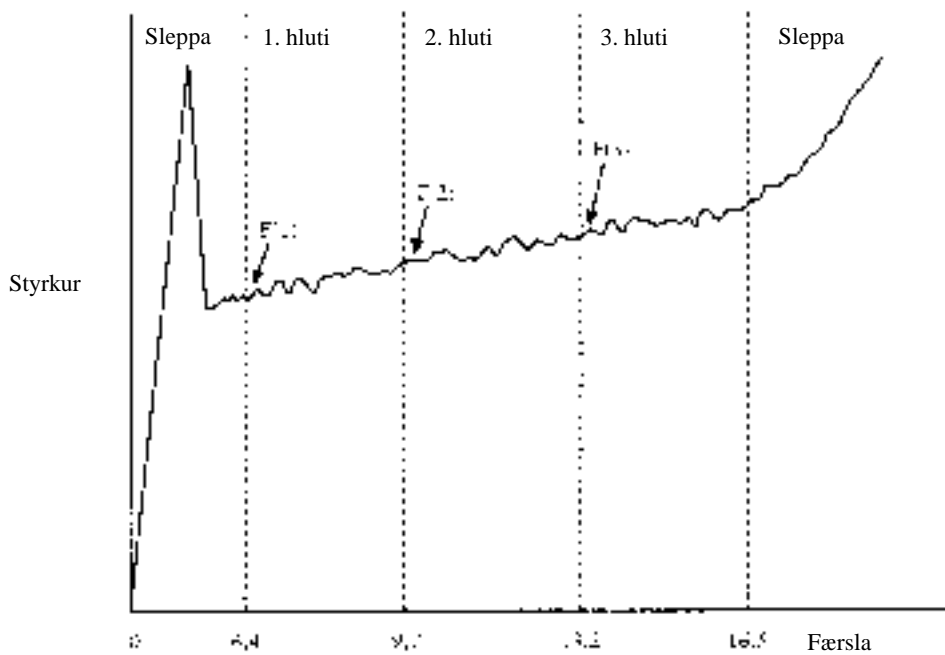
Mynd 3

Ásar sexstrendra hólfa og mældar stærðir

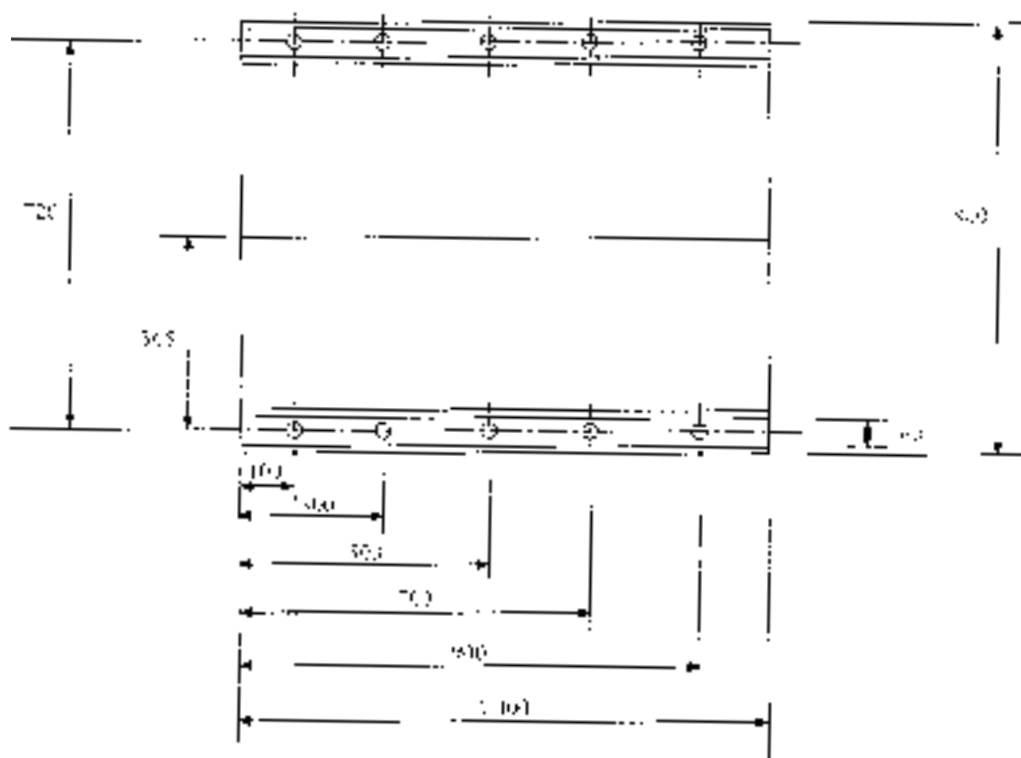
Mynd 4

Álagsstyrkur og færsla

Mynd 5

Staðsetning gata til uppsetningar á hindrun

Þvermál gata 9,5 mm.

Öll mál gefin upp í millímetrum.

7. viðbætur

VOTTUNARAÐFERÐ FYRIR FÓTLEGG FYRIR NEÐAN HNÉ OG FÓT BRÚÐU

1. **HÖGGPRÓFUN Á SKÖFLUNGI**
 - 1.1. Í prófuninni eru mæld viðbrögð sköflungshúðar og –fyllingar Hybrid-brúðu III við ítarlega skilgreindum höggum kólfs með hörðu yfirborði.
 - 1.2. Við prófun skal nota vinstri og hægri fótlegg af Hybrid-brúðu III frá gaffalbolta í hnjálið að fæti. Hvor fótleggur um sig skal kyrfilega tengdur við festinguna.
 - 1.3. **Prófunaraðferð**
 - 1.3.1. Fyrir prófun eru báðir fótleggir látnir standa í 4 klukkustundir við 22 ± 3 rakastig $40 \pm 30\%$. Í þessum tíma felst ekki sá tími sem er nauðsynlegur til þess að stöðugu ástandi sé náð.
 - 1.3.2. Hröðunarmæli höggbúnaðarins er komið fyrir þannig að næmi ás hans er samhliða lengdarmiðlínu höggbúnaðarins.
 - 1.3.3. Fyrir prófunina er höggflötur húðarinnar hreinsaður með ísóprópýlalkóhóli eða samsvarandi efni, einnig framhlið höggbúnaðarins.
 - 1.3.4. Fótleggurinn er tengdur við festinguna við gaffalbolta í hnélið eins og sýnt er á mynd 1. Skorða ber festinguna kyrfilega þannig að hún hreyfist ekki við högg. Festingin er þannig útbúin að meðan á prófun stendur kemst hún ekki í snertingu við neinn hluta fótleggjarins nema þar sem hann er tengdur. Línan milli gaffalbolta í hnélið og miðju ökkaliðarins skal vera lóðrétt $\pm 5^\circ$. Fyrir hverja prófun skal stilla gaffalbolta í hnélið og ökkalið á $1,5 \pm 0,5$ g.
 - 1.3.5. Massi höggbúnaðarins skal vera $5,0 \pm 0,2$ kg að mælitækjum meðtöldum. Framhlið höggbúnaðarins skal vera hálfur sívalningur og skal aðalás hans vera láréttur $\pm 1^\circ$ og hornréttur á höggstefnu. Rádus höggflatarins skal vera 40 ± 2 mm og breidd hans að minnsta kosti 80 mm. Höggbúnaðurinn skal hæfa sköflunginn í punkti á miðlínu sköflungsins, miðja vegu milli gaffalbolta í hnélið og ökkaliðarins. Höggbúnaðurinn skal hæfa sköflunginn þannig að lárétt miðlína höggbúnaðarins myndi í mesta lagi $0,5^\circ$ horn við lárétta línu sem er samhliða álagsnemahermin lærleggjarins í núllstöðu. Höggbúnaðinum skal stýra svo að útiloka megi marktæka hliðarhreyfingu, lóðréttu hreyfingu eða snúning við núllstillingu.
 - 1.3.6. Að minnsta kosti 30 mínútur skulu líða milli höggprófana á sama fótlegg.
 - 1.3.7. Gagnasöfnunarkerfið, að meðtöldum boðbreytum, skal vera í samræmi við forskriftir fyrir rásartíðniflokk 600, sbr. 5. viðbæti við þennan viðauka.
 - 1.4. **Álagsforskrift**
 - 1.4.1. Þegar hvor sköflungur um sig verður fyrir höggi á hraðanum $2,1 \pm 0,3$ m/s í samræmi við lið 1.3, skal höggkrafturinn, sem er margfeldi af massa kólfsins og hraðaminnkuninni, vera $2,3 \pm 0,3$ kN.
2. **HÖGGPRÓFUN Á TÁBERGSSVÆÐI**
 - 2.1. Í prófuninni eru mæld viðbrögð fótleggjar og ökkla Hybrid-brúðunnar III við ítarlega skilgreindum höggum kólfs með hörðu yfirborði.

- 2.2. Við prófun skal nota fótleggi, vinstri (86-5001-001) og hægri (86-5001-002), búna fótum og ökklum, vinstri (78051-614) og hægri (78051-615) af Hybrid-brúðu III, ásamt hnjám. Álagsnemahermir (78051-319 Rev A) skal notaður til þess að festa hnéskelina (78051-16 Rev B) við festinguna.

2.3. **Prófunaraðferð**

- 2.3.1. Fyrir prófun eru báðir fótleggirnir látnir standa í 4 klukkustundir við $22 \pm 3^\circ\text{C}$ og rakastig $40 \pm 30\%$. Í þessum tíma felst ekki sá tími sem nauðsynlegur er til þess að stöðugu ástandi sé náð.
- 2.3.2. Fyrir prófun er höggflötur húðarinnar hreinsaður með ísóprópylalkóhóli eða samsvarandi efni, einnig framhlið höggbúnaðarins.
- 2.3.2.a. Hröðunarmæli höggbúnaðarins er komið fyrir þannig að næmi ás hans er samhliða höggstefnu við snertingu við fótinn.
- 2.3.3. Fótleggurinn er tengdur við festinguna eins og sýnt er á mynd 1a. Skorða ber festinguna kyrfilega þannig að hún hreyfist ekki við högg. Miðlína álagsnemahermis á lærlegg (78051-319) skal vera lóðrétt $\pm 0,5^\circ$. Undirstaðan er stillt þannig af að línan milli gaffalbolta í hnélið og bolta í ökkla sé lárétt $\pm 3^\circ$ og hællinn liggi á tveimur lögum úr lágnúningsefni (PTFE-örkum). Ganga skal úr skugga um að vöðvi á sköflungi liggi í átt að hnénu. Ökklinn er stilltur af þannig að ilin sé lóðrétt $\pm 3^\circ$. Hné- og ökkliðið stillist á $1,5 \pm 0,5$ g fyrir hverja prófun.
- 2.3.4. Stíffi höggbúnaðurinn er samsettur úr láréttum sívalningi sem er 50 ± 2 mm í þvermál og kólfburðararmi 19 ± 1 mm í þvermál (mynd 3a). Massi sívalningsins er $1,25 \pm 0,02$ kg að mælitækjum meðtöldum, einnig þeim hlutum burðararmsins sem eru í sívalningnum. Massi armsins er 285 ± 5 g. Enginn snúningshluta ássins, sem burðararmurinn er festur við, má vera þyngri en 100 g. Fjarlægðin milli láréttss miðáss höggsívalningsins og snúningsáss kólfsins í heild skal vera 1250 ± 1 mm. Höggsívalningnum er komið fyrir þannig að lengdarás hans er láréttur og hornréttur á höggstefnuna. Kólfurinn skal hæfa ilina á svæði sem er 185 ± 2 mm frá neðsta punkti hælans sem hvílir á stífum láréttum fleti, þannig að lengdarmiðlína kólfsarmsins sé innan við 1° frá lóðrétttri línu við höggið. Höggbúnaðinum skal stýra svo að útiloka megi marktæka hliðarhreyfingu, lóðréttu hreyfingu eða snúning í núllstöðu.
- 2.3.5. Að minnsta kosti 30 mínútur skulu líða milli höggprófana á sama fótlegg.
- 2.3.6. Gagnasöfnunarkerfið, að meðtöldum boðbreytum, skal vera í samræmi við forskriftir fyrir rásartíðniflokk 600, sbr. 5. viðbæti við þennan viðauka.

2.4. **Álagsforskrift**

- 2.4.1. Þegar táberg á hvorum fæti um sig verður fyrir höggi á hraðanum $6,7 \pm 0,2$ m/s í samræmi við lið 2.3 skal hámarksbeygjukraftvægi sköflungsins um y-ás (M_y) vera á bilinu 100 - 140 Nm.

3. **HÖGGPRÓFUN Á HÆLSVÆÐI**

- 3.1. Í prófuninni eru mæld viðbrögð fótahúðar og -fyllingar Hybrid-brúðunnar III við ítarlega skilgreindum höggum kólfs með hörðu yfirborði.
- 3.2. Við prófun skal nota fótleggi, vinstri (86-5001-001) og hægri (86-5001-002), með fótum og ökklum, vinstri (78051-614) og hægri (78051-615) af Hybrid-brúðu III ásamt hnjám. Álagsnemahermir (78051-319 Rev A) er notaður til þess að festa hnéskelina (78051-16 Rev B) við festinguna.

3.3. Prófunaraðferð

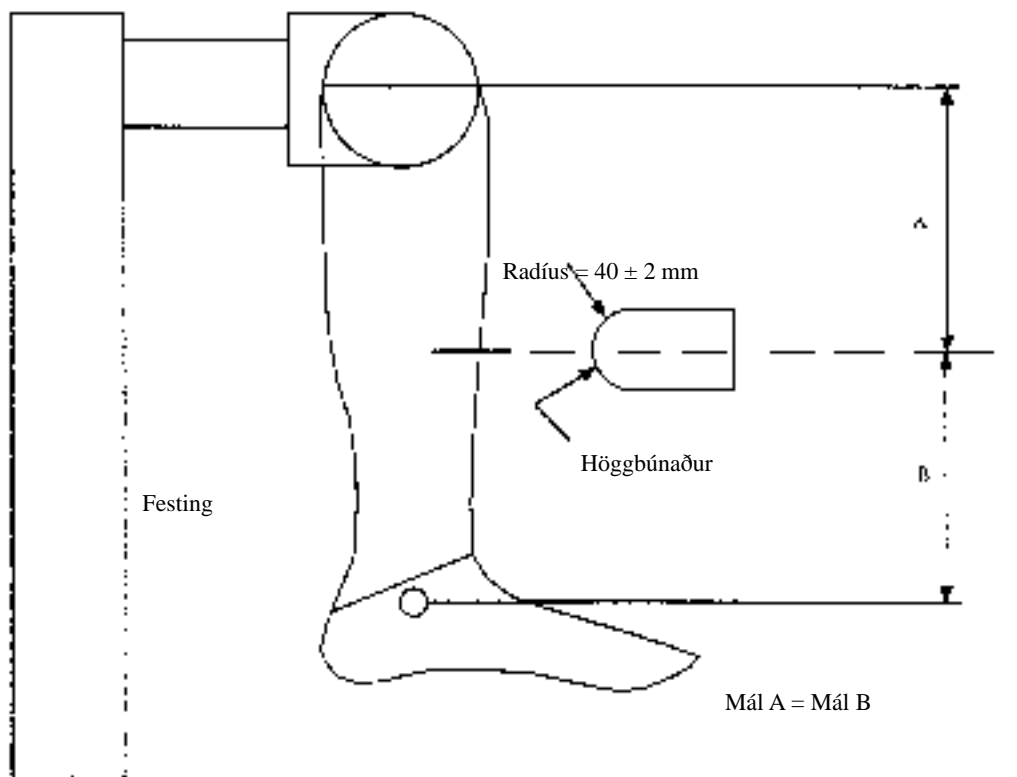
- 3.3.1. Fyrir prófun eru báðir fótleggir látnir standa í 4 klukkustundir við $22 \pm 3^\circ\text{C}$ og rakastig $40 \pm 30\%$. Í þessum tíma felst ekki sá tími sem nauðsynlegur er til þess að stöðugu ástandi sé náð.
- 3.3.2. Hröðunarmæli höggbúnaðarins er stillt upp þannig að næmi ásinn sé samhliða lengdarmiðlínu höggbúnaðarins.
- 3.3.3. Fyrir prófun er höggflötur húðarinnar hreinsaður með ísóprópylalkóhóli eða samsvarandi efni, einnig framhlið höggbúnaðarins.
- 3.3.4. Fótleggurinn er tengdur við festinguna eins og sýnt er á mynd 1b. Skorða ber festinguna kyrrilega þannig að hún hreyfist ekki við högg. Miðlína álagsnemahermis á lærlegg (78051-319) skal vera lóðrétt $\pm 0,5^\circ$. Undirstaðan er stillt þannig af að línan milli gaffalbolta í hnélið og bolta í ökkla sé lárétt $\pm 3^\circ$ og hællinn liggi á tveimur þynnum úr lágnúningsefni (PTFE-örkum). Ganga skal úr skugga um að vöðvi á sköflungi liggi í átt að hnénu. Ökklinn er stilltur af þannig að ilin sé lóðrétt $\pm 3^\circ$. Hné- og ökklaðið er stillt á $1,5 \pm 0,5$ g fyrir hverja prófun.
- 3.3.5. Stíffi höggbúnaðurinn er samsettur úr láréttum sívalningi sem er 50 ± 2 mm í þvermál og kólfburðararmi sem er 19 ± 1 mm í þvermál (mynd 3a). Massi sívalningsins er $1,25 \pm 0,02$ kg að mælitækjum meðtöldum, einnig þeim hlutum burðararmsins sem eru í sívalningnum. Massi kólfsarmsins er 285 ± 5 g. Enginn snúningshluta öxulsins, sem burðararmurinn er festur við, má vera þyngrir en 100 g. Fjarlægðin milli láréttis miðáss höggsívalningsins og snúningsáss kólfsins í heild skal vera $1\,250 \pm 1$ mm. Höggsívalningnum er komið fyrir þannig að lengdarás hans er láréttur og hornréttur á höggstefnuna. Kólfurinn skal hæfa ilina á fætinum á svæði sem er 62 ± 2 mm frá neðsta punkti halsins sem hvílir á stífum, láréttum fleti, þannig að lengdarmiðlína kólfsarmsins sé innan við 1° frá lóðréttri línu við höggið. Höggbúnaðinum skal stýra svo að útiloka megi marktæka hliðarhreyfingu, lóðréttu hreyfingu eða snúning í núllstöðu.
- 3.3.6. Að minnsta kosti 30 mínútur skulu líða milli höggprófana á sama fótlegg.
- 3.3.7. Gagnasöfnunarkerfið, að meðtöldum boðbreytum, skal vera í samræmi við forskriftir fyrir rásartíðniflokk 600, sbr. 5. viðbæti við þennan viðauka.

3.4. Álagsforskrift

- 3.4.1. Þegar hæll á hvorum fæti um sig verður fyrir höggi á hraðanum $4,4 \pm 0,2$ m/s í samræmi við lið 3.3 skal hámarkshröðun höggbúnaðar vera 340 ± 50 g.

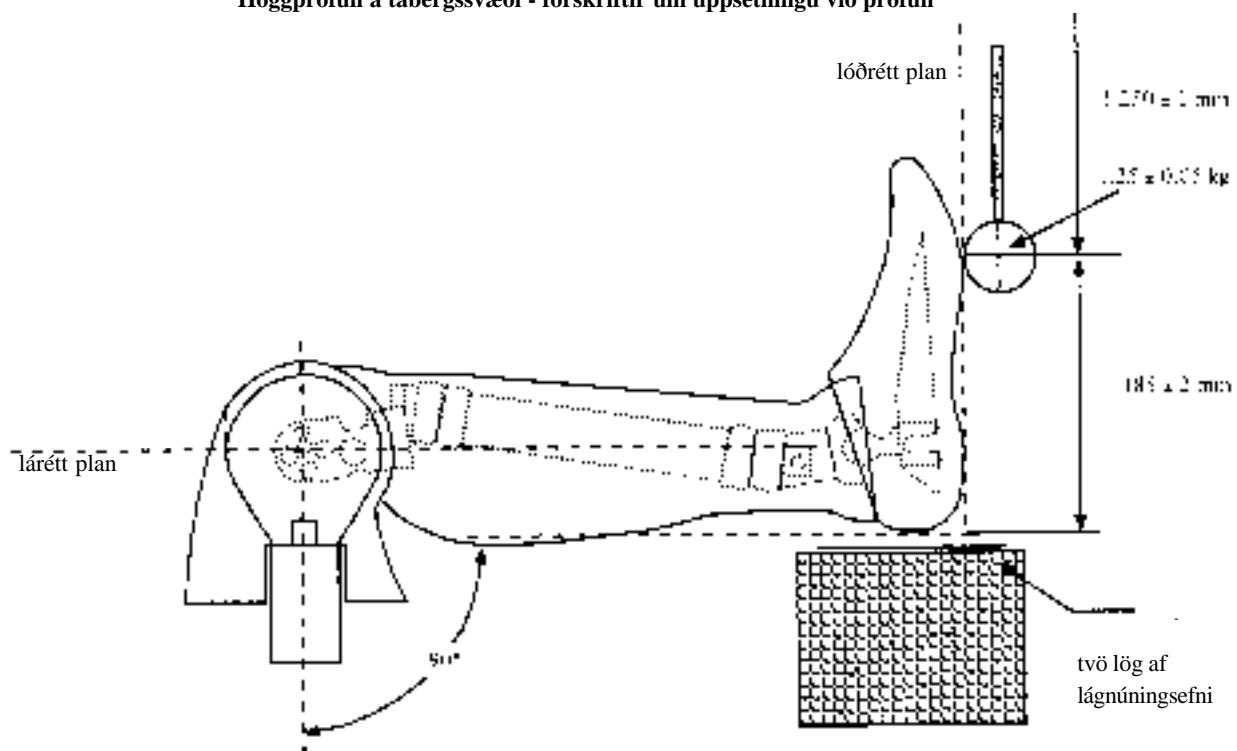
Mynd 1

Höggprófun á sköflungi - forskriftir um uppsetningu við prófun

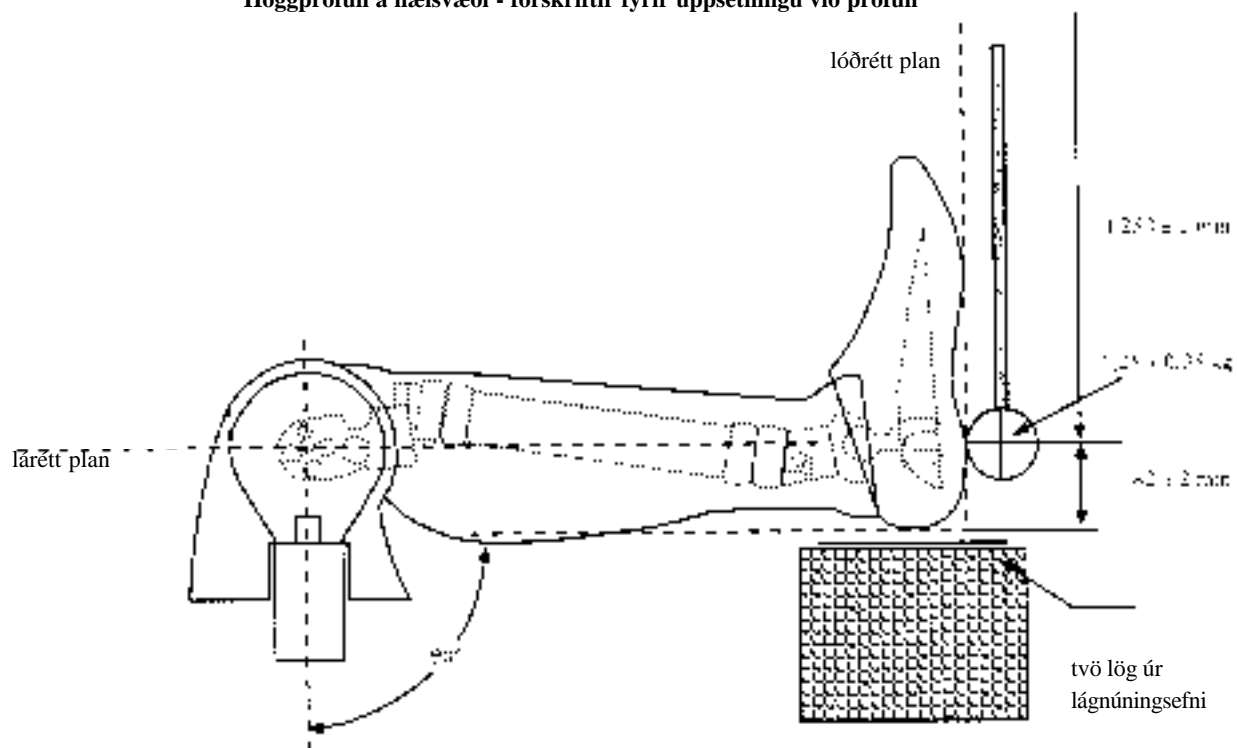

Mynd 1a

Höggprófun á tábergssvæði - forskriftir um uppsetningu við prófun

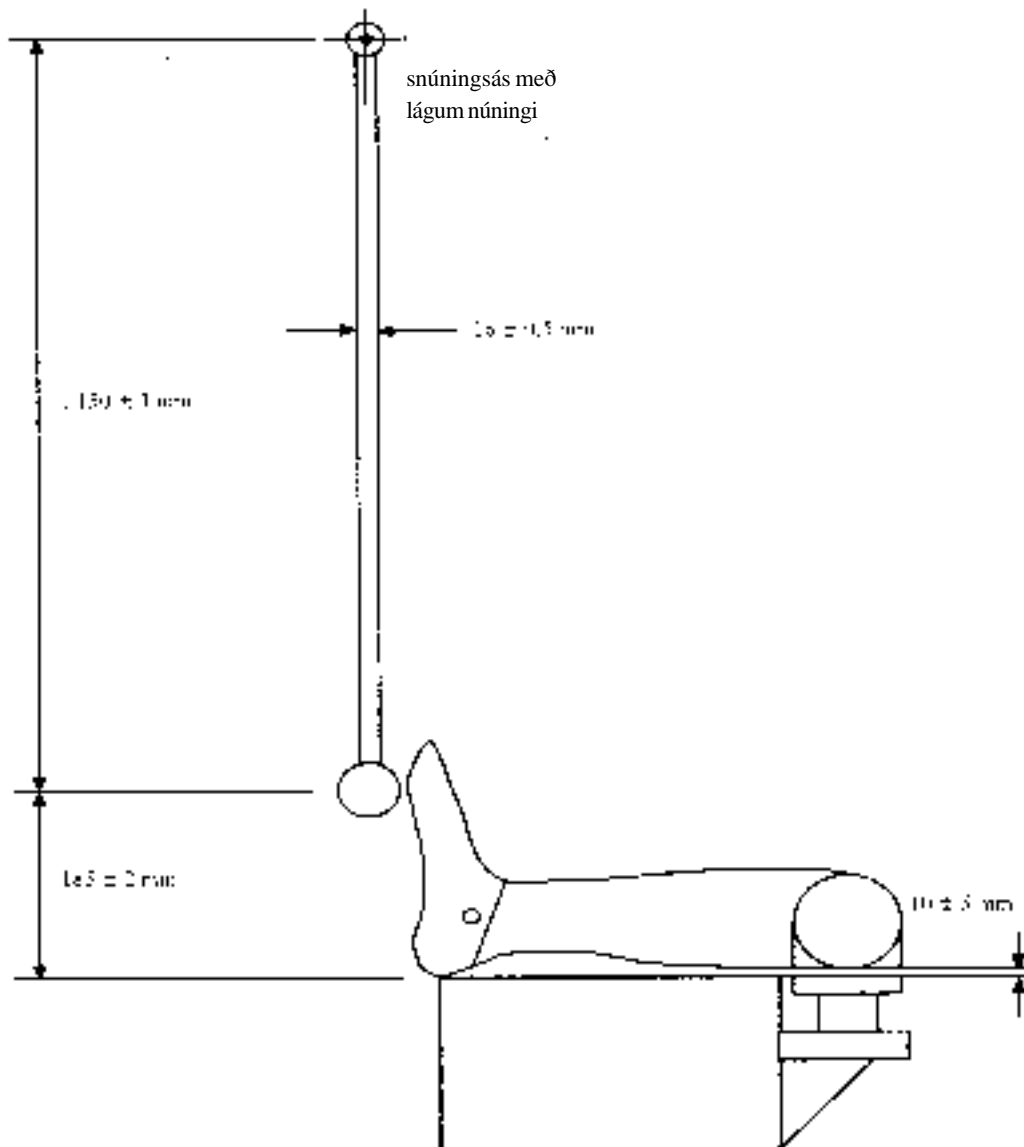

Mynd 1b

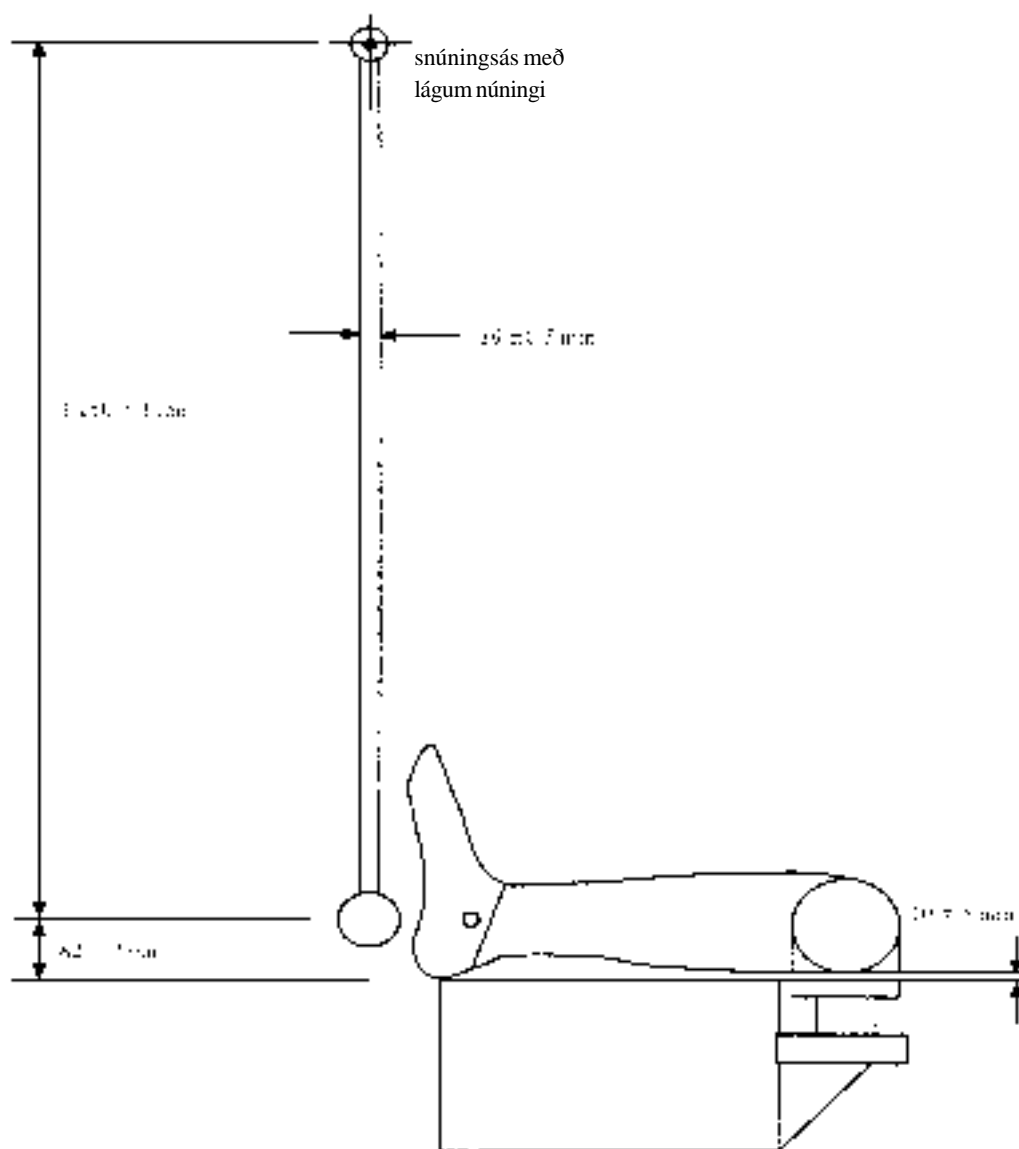
Höggprófun á hælsvæði - forskriftir fyrir uppsetningu við prófun

Mynd 2

Höggprófun á tábergssvæði - forskriftir um uppsetningu við prófun

Mynd 3

Höggprófun á hælsvæði - forskriftir fyrir uppsetningu við prófun

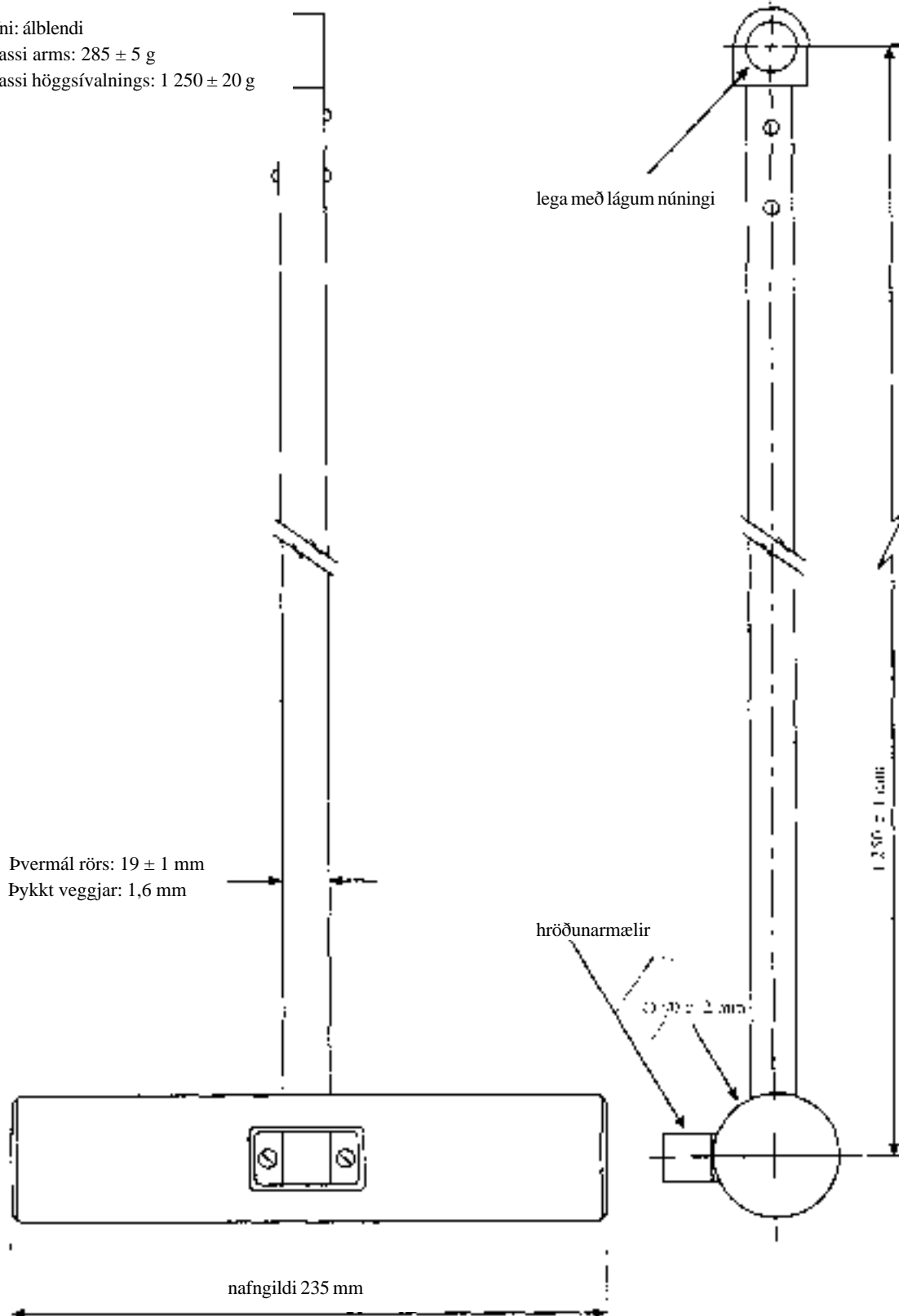
Mynd 3a

Höggkólfur

Efni: álblendi

Massi arms: 285 ± 5 g

Massi höggsívalnings: $1\,250 \pm 20$ g

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**99/EES/6/07****nr. 45/98
frá 29. maí 1998****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/73/EB frá 16. desember 1996 um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum⁽¹⁾ skal felld inn í samninginn.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílleiti⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/37/EB frá 19. júní 1997 um aðlögun að tækniframförum á I. og II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB um textílleiti⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi liður komi aftan við 4. lið (tilskipun ráðsins 75/36/EBE) í XI. kafla II. viðauka við samninginn:

„4a. **396 L 0073:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/73/EB frá 16. desember 1996 um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum (Stjtið. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 7).

4b. **396 L 0074:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílleiti (Stjtið. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 38), eins og henni var breytt með:

- **397 L 0037:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/37/EB frá 19. júní 1997 (Stjtið. EB nr. L 169, 27. 6. 1997, bls. 74.”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipana 96/73/EB, 96/74/EB og 97/37/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 38.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 169, 27. 6. 1997, bls. 74.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 96/73/EB**frá 16. desember 1996****um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum(*)****EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Á tilskipun ráðsins 72/276/EBE frá 17. júlí 1972 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum ⁽⁴⁾ hafa verið gerðar margar og verulegar breytingar. Til glöggvunar og hagræðingar ber að steypa fyrirnefndri tilskipun og breytingum við hana saman.

Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílleiti ⁽⁵⁾ er þess krafist að í merkingum komi fram trefjasamsetning textílværa og kanna skal með greiningu hvort þær séu í samræmi við ábendingar á merkimiða.

Nota ber samræmdar aðferðir við opinber próf í aðildarríkjunum til að ákvarða trefjasamsetningu textílværa, bæði þegar um er að ræða formeðferð sýnis og magngreiningu vörunnar.

Í tilskipun 96/74/EB er kveðið á um að aðferðir við sýnatöku og greiningu, sem er beitt í aðildarríkjunum til að ákvarða trefjasamsetningu vara, verði tilgreindar í sértilskipunum. Því er

í II. viðauka við þessa tilskipun mælt fyrir um 15 samræmdar greiningaraðferðir fyrir flestar textílvörur á markaðinum sem eru samsettar úr tveimur efnum.

Vegna tækniframfara er oft nauðsynlegt að breyta tæknilýsingum sem eru skilgreindar í sértilskipunum og fjalla um greiningaraðferðir á textílsviðinu. Í því skyni að auðvelda framkvæmd nauðsynlegra ráðstafana í þessu sambandi ber að mæla fyrir um málsmeðferð til að koma á, innan nefndarinnar um tilskipanir um textílleiti og merkingar textílværa, nánú samstarfi milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar.

Þegar um er að ræða blöndur úr tveimur efnum, sem engin samræmd greiningaraðferð finnst fyrir innan bandalagsins, er þeirri rannsóknarstofu sem annast viðkomandi próf heimilt að ákvarða samsetningu slíkra blandna með því að nota allar gildar aðferðir sem hún hefur tök á og tilgreina fengnar niðurstöður í rannsóknarskýrslu og hversu nákvæm rannsóknaraðferðin er, að svo miklu leyti sem það er vitað.

Ákvæði þessarar tilskipunar eru í samræmi við álit nefndarinnar um tilskipanir um textílleiti og merkingar textílværa.

Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til að lögleiða tilskipanirnar sem um getur í B-hluta III. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Í tilskipun þessari er fjallað um aðferðir við magngreiningu tiltekinna textíltrefjablandna úr tveimur efnum, m.a. um undirbúning rannsóknarsýna og prófsýna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 96, 6. 4. 1994, bls. 20.

(2) Stjtið. EB nr. C 195, 18. 7. 1994, bls. 20.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 15. febrúar 1995 (Stjtið. EB nr. C 56, 6. 3. 1995, bls. 53), sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. febrúar 1996 (Stjtið. EB nr. C 196, 6. 7. 1996, bls. 20) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 198, 8. 7. 1996, bls. 25), ákvörðun ráðsins frá 7. október 1996.

(4) Stjtið. EB nr. L 173, 31. 7. 1972, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 87/184/EBE (Stjtið. EB nr. L 75, 17. 3. 1987, bls. 21).

(5) Stjtið. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 38.

2. gr.

„Rannsóknarsýni“ merkir sýni af hæfilegri stærð til greiningar, tekið af vörusýnum sem aftur eru tekin af samsafni vara til greiningar.

„Prófsýni“ merkir þann hluta rannsóknarsýnisins sem nauðsynlegur er til að fá fram einstaka prófniðurstöðu.

3. gr.

Aðildarríkjnum ber að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, í samræmi við tilskipun 96/74/EB, til að tryggja að ákvæðum í I. og II. viðauka um aðferðir við magngreiningu tiltekinnar textíltrefjablandna úr tveimur efnum, m.a. um undirbúning rannsóknarsýna og prófsýna, sé beitt í öllum opinberum prófum til þess að ákvarða samsetningu textílfara sem settar eru á markað.

4. gr.

Öllum rannsóknarstofum, sem annast prófun blandna úr tveimur efnum sem engin samræmd greiningaraðferð finnst fyrir innan bandalagsins, ber að ákvarða samsetningu slíkra blandna með því að nota allar gildar aðferðir sem þær hafa tök á og tilgreina fengnar niðurstöður í rannsóknarskýrslu og hversu nákvæm rannsóknaraðferðin er, að svo miklu leyti sem það er vitað.

5. gr.

1. Hér með er stofnuð nefnd um tilskipanir um textílhæiti og merkingar textílfara (hér eftir kölluð „nefndin“). Í henni eiga sæti fulltrúar aðildarríkjanna með fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar í forsæti.

2. Nefndin setur sér starfsreglur.

3. Aðlögun aðferða við magngreiningu að tækniframförum, sem kveðið er á um í II. viðauka, skal vera í samræmi við málsmæðferð sem mælt er fyrir um í 6. gr.

6. gr.

1. Þegar fylgja skal málsmæðferðinni, sem sett er fram í grein þessari, ber formanni nefndarinnar að vísa málinu til hennar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að ósk fulltrúa aðildarríkis.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skilar álit sínu á drögnum fyrir þau tímamörk sem formaður setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitð skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin samþykkir fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

b) Ef fyrirhugaðar ráðstafanir eru ekki í samræmi við álit nefndarinnar eða skili nefndin ekki álit ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal.

Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

c) Hafi ráðið ekkert aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það, samþykkir framkvæmdastjórnin fyrirhugaðar ráðstafanir.

7. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

8. gr.

Tilskipanirnar, sem eru taldar upp í A-hluta III. viðauka, eru hér með felldar úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til að lögleiða tilskipanirnar sem um getur í B-hluta III. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í IV. viðauka.

9. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 16. desember 1996.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

K. HÄNSCH

forseti

Fyrir hönd ráðsins,

I. YATES

forseti.

I. VIÐAUKI

UNDIRBÚNINGUR RANNSÓKNARSÝNA OG PRÓFSÝNA TIL ÁKVÖRÐUNAR Á TREFJASAMSETNINGU TEXTÍLVARA

1. GILDISSVIÐ

Í þessum viðauka er mælt fyrir um hvernig beri að taka rannsóknarsýni af hæfilegri stærð til formeðferðar fyrir magngreiningu (þ.e. massi sem er 100 g eða minni) af vörusýnum og hvernig beri að velja prófsýni úr þeim rannsóknarsýnum sem hlotið hafa formeðferð þar sem önnur efni en trefjar eru fjarlægð.⁽¹⁾

2. SKILGREININGAR

- 2.1 Vöruskammtur - það efnismagn sem metið er á grundvelli einnar raðar prófniðurstaðna. Þetta getur t.d. náð til alls efnis í klæðissendingu, alls klæðis sem er ofið í sömu rifur, sendingar af garni, eins eða fleiri balla af óunnum trefjum.
- 2.2 Vörusýni - sá hluti vöruskammtsins sem litið er á sem dæmigerðan fyrir heildina og viðkomandi rannsóknarstofa hefur aðgang að. Vörusýnið skal vera þannig að stærð og gerð að það veiti réttar upplýsingar um öll afbrigði vöruskammtsins og sé auðvelt í meðförum á rannsóknarstofu.⁽²⁾
- 2.3 Rannsóknarsýni - sá hluti vörusýnisins sem hlotið hefur formeðferð þar sem önnur efni en trefjar eru fjarlægð og sem prófsýni eru tekin úr. Rannsóknarsýnið skal vera þannig að stærð og gerð að það veiti réttar upplýsingar um öll afbrigði vörusýnisins.⁽³⁾
- 2.4 Prófsýni - sá hluti efnisins sem nauðsynlegur er til þess að fá fram einstaka prófniðurstöðu og tekinn er af rannsóknarsýni.

3. MEGINREGLA

Rannsóknarsýni er valið þannig að það sé dæmigert fyrir vörusýni.

Prófsýnin eru tekin úr rannsóknarsýninu með þeim hætti að hvert þeirra sé dæmigert fyrir rannsóknarsýnið.

4. SÝNATAKA - LAUSAR TREFJAR

- 4.1 Óreglulegar trefjar - rannsóknarsýni er tekið með því að velja brúska af handahófi úr vörusýni. Allt rannsóknarsýnið er blandað vandlega í rannsóknarstofukembivél.⁽⁴⁾ Vefurinn eða blandan, þar með taldar lausar trefjar og trefjar sem loða við blöndunartækin, hljóti formeðferð. Prófsýnið er síðan tekið úr vefnum eða blöndunni, úr lausu trefjunum og úr trefjunum sem loða við blöndunartækin í réttu hlutfalli við viðeigandi massa.

Ef hinn kembdi vefur er eftir sem áður óbreyttur að lokinni formeðferð eru prófsýnin tekin á þann hátt sem er lýst í 4.2. Ef kembdi vefurinn breytist við formeðferðina er hvert prófsýni tekið með því að taka af handahófi a.m.k. 16 smábrúska af hentugri og um það bil sömu stærð og sameinið þá.

- 4.2 Reglulegar trefjar (kembd efni, vefnaður, lyppur, vindingar) - minnst tíu lengjur af vörusýni valdar af handahófi eru klipptar, massi hverrar lengju skal vera um það bil 1 g. Rannsóknarsýnið, sem þannig er til komið, skal hljóta formeðferð. Lengjurnar eru sameinaðar aftur og lagðar

⁽¹⁾ Í sumum tilvikum er nauðsynlegt að prófsýni hljóti formeðferð.

⁽²⁾ Varðandi tilbúnað og frágengnar vörur, sjá 7. tölul.

⁽³⁾ Sjá 1. tölulið.

⁽⁴⁾ Heimilt er að nota trefjablandara í stað rannsóknarstofukembivélar eða að blanda trefjarnar með því að beita aðferðinni „brúskar og úrkast“.

samhliða og prófsýnið tekið með því að klippa þvert á þær þannig að hluti af hverri hinna tíu lengja sé tekinn.

5. SÝNATAKA - GARN

5.1 Garn á spólum og í hespum - sýni er tekið af öllum spólum eða hespum í vörusýninu.

Samhangandi garn er tekið, jafnlangt og af hæfilegri lengd af hverri spólu eða hespu, annaðhvort með því að vinda jafnoft ofan af hesputré⁽¹⁾ eða á annan hátt. Lengjurnar eru sameinaðar og lagðar samhliða, annaðhvort sem ein hespa eða kapall til þess að mynda rannsóknarsýni og tryggja skal að lengjurnar, sem teknar eru af hverri spólu í hespuna eða kapalinn, séu jafnlangar.

Rannsóknarsýnið skal hljóta formeðferð.

Prófsýni er tekið af rannsóknarsýni með því að klippa þráðarenda sömu lengdar af hespunni eða kaplinum um leið og þess er gætt að þeir séu af öllum þráðum í sýninu.

Ef t er númer garnsins í „tex“ og n spólu- eða hespufjöldi, sem er valinn úr vörusýninu, er lengd

garnsins, sem taka á af hverri spólu eða hespu, $\frac{10^6}{N_t}$ cm ef rannsóknarsýni á að vera 10 g.

Ef nt er hátt, þ.e. 2 000 eða hærra, er þykkari hespa undin og klippt þvert á hana á tveimur stöðum til þess að úr verði kapall með hæfilegan massa. Áður en formeðferð fer fram skal binda vel og vandlega saman enda á öllum sýnum í formi kapals og taka prófsýni á stað fjarri hnútnum.

5.2 Garn sem uppistaða - Rannsóknarsýni er tekið með því að klippa hluta af enda uppistöðunnar, eigi styttri en 20 cm, sem inniheldur allt garn í uppistöðunni nema jaðargarnið sem ekki er tekið með. Þræðirnir eru bundnir saman við annan endann. Ef allt sýnið er of stórt fyrir formeðferð er því skipt í tvo eða fleiri hluta, sem hver er bundinn saman fyrir formeðferð, og að aflokinni formeðferð eru þeir sameinaðir að nýju. Prófsýni er tekið með því að klippa hæfilega lengd af rannsóknarsýninu af endanum fjær hnútnum, þannig að allir þræðir í uppistöðunni fylgi með. Lengd sýnis, sem hefur

massann 1 g, fyrir uppistöðu með N þræði og númer garns t „tex“ er $\frac{10^3}{N_t}$ cm.

6. SÝNATAKA - EFNI

6.1 Vörusýni sem myndað er af einum dæmigerðum afskurði klæðisins

- Ræma er klippt á ská úr einu horni í annað og jaðrarnir fjarlægðir. Þessi ræma er rannsóknarsýnið.

Til þess að ná rannsóknarsýni sem er x g skal flatarmál ræmunnar vera

$$\frac{x10^4}{G} \text{ cm}^2, \text{ þar sem } G \text{ er massi klæðisins í g/m}^2.$$

Rannsóknarsýnið skal hljóta formeðferð; ræman er síðan klippt þversum í fjórar jafnar lengjur og hver lögð ofan á aðra.

Prófsýni er tekið einhvers staðar af lagskipta efninu með því að klippa gegnum öll lögin þannig að hvert sýni innihaldi öll lögin í sömu lengd.

Ef mynstur er ofið í efnið skal breidd rannsóknarsýnisins, mælt samhliða uppistöðunni, ekki vera minni en sem samsvarar lengd einnar uppistöðu í mynstrinu. Ef rannsóknarsýnið, að uppfylltu

(¹) Ef unnt er að setja spólurnar upp á hentuga grind má vinda nokkrar í einu.

Þessu skilyrði, er of stórt fyrir meðferð allt í senn er það klippt í jafna hluta sem hver um sig skal hljóta formeðferð og hver hluti er lagður ofan á annan áður en prófsýnið er valið um leið og þess er gætt að samsvarandi hlutar mynstursins falli ekki saman.

6.2 Vörusýni sem myndað er af nokkrum afskurðum

- Hver afskurður er meðhöndlaður eins og er lýst í 6.1 og niðurstöðurnar birtar í hverju tilviki fyrir sig.

7. SÝNATAKA - TILBÚNAR OG FRÁGENGNAR VÖRUR

Vörusýnið er venjulega fullbúin eða frágengin vara eða dæmigerður hluti slíkrar vöru.

Hundraðshlutar ólíkra hluta vörunnar sem ekki hafa sömu trefjasamsetningu eru ákvarðaðir, þar sem við á, til að unnt sé að kanna hvort ákvæðum 9. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílheiti sé hlítt.

Rannsóknarsýni er tekið sem er dæmigert fyrir þann hluta tilbúinnar eða frágenginnar vöru sem skylt er að sýna samsetningu fyrir á vörumiða. Hafi varan fleiri en einn vörumiða, er tekið rannsóknarsýni sem er dæmigert fyrir hvern hluta sem merktur er með vörumiða.

Ef vara, sem ákvarða á samsetningu fyrir, er ekki alls staðar eins kann að reynast nauðsynlegt að velja rannsóknarsýni úr öllum hlutum hennar og að ákvarða innbyrðis hlutföll hinna ólíku hluta með tilliti til vörunnar í heild.

Hundraðshlutarnir eru síðan reiknaðir út og tekið tillit til innbyrðis hlutfalla þeirra hluta sem sýni hafa verið tekin úr.

Rannsóknarsýnin skulu hljóta formeðferð.

Prófsýni eru síðan tekin sem eru dæmigerð fyrir þau rannsóknarsýni sem hlotið hafa formeðferð.

II. VIÐAUKI

AÐFERÐIR VIÐ MAGNGREININGU TILTEKINNA TREFJABLANDNA ÚR TVEIMUR EFNUM

1. ALMENN ATRIÐI

Inngangur

Aðferðir við magngreiningu trefjablandna byggjast aðallega á tvenns konar ferlum, handvirkri og efnafræðilegri sundurgreiningu trefja.

Nota ber handvirka sundurgreiningu ef kostur er þar eð hún gefur almennt nákvæmari niðurstöður en efnafræðilega aðferðin. Unnt er að beita henni á alla textíla séu trefjahlutar þeirra ekki sameinaðir um of, eins og t.d. þegar garn er samsett úr ólíkum uppistöðuefnum, hvert úr einni gerð trefja einvörðungu, eða þegar um er að ræða vefnað þar sem trefjar í uppistöðu eru annarrar gerðar en í ívafi eða upprekjanlegar þrjónavörur úr garni ólíku að gerð.

Almennt eru efnafræðilegar aðferðir við magngreiningu byggðar á valvísri lausn einstakra efnispátta. Eftir að efnispáttur hefur verið fjarlægður er hinn óleysanlegi hluti veginn og hlutfall hins leysanlega efnispátta reiknað út frá massatapi. Í þessum fyrsta hluta viðaukans eru veittar upplýsingar sem almennt varða greiningu samkvæmt þessari aðferð á öllum trefjablöndum sem fjallað er um í viðaukanum, hver sem samsetning þeirra kann að vera. Því ber að nota hann með hliðsjón af einstökum köflum viðaukans sem eftir koma og innihalda sundurliðaðar aðferðir sem beitt er við tiltekna trefjablöndur. Í einstaka tilvikum byggist greining á annarri meginreglu en valvísri lausn; í slíkum tilvikum eru allar upplýsingar veittar í viðkomandi hluta.

Trefjablöndur notaðar við framleiðslu og í minna mæli fullunnir textílar kunna að innihalda önnur efni en trefjar, t.d. fituefni, vax eða gljáefni eða vatnsleysanleg efni sem annaðhvort stafa af eðlilegum orsökum eða er bætt við til þess að auðvelda framleiðsluna. Fjarlægja skal önnur efni en trefjar áður en greining fer fram. Af þessum sökum er einnig tilgreind aðferð til þess að fjarlægja olíu, fitu, vax og vatnsleysanleg efni.

Textílar geta að auki innihaldið trjákvöðu eða önnur efni sem bætt er við til þess að ná fram sérstökum eiginleikum. Slík efni, þar með talin litarefni í undantekningartilfellum, geta truflað virkni hvarfefnisins gagnvart hinum leysanlega efnispætti og/eða hvarfefnið fjarlægt eða leyst þau upp að hluta eða alveg. Þessi gerð viðbótarefna gæti þannig skekkt niðurstöður og ber að fjarlægja áður en rannsóknarsýnið er tekið til greiningar. Aðferðir við efnafræðilega magngreiningu sem tilgreindar eru í þessum viðauka eru ónothæfar ef ekki reynist unnt að fjarlægja slík viðbótarefni.

Litur í lituðum efnum er talinn óaðskiljanlegur hluti trefjanna og er ekki fjarlægður.

Til grundvallar greiningu er þurr efnismassi og er prófaðferð til að ákvarða þurran efnismassa tilgreind.

Niðurstöður eru fengnar með því að nota viðtekin frávik, sem eru talin upp í II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílheiti, fyrir þurran efnismassa hvernar trefjategundar.

Áður en greining hefst þarf að ganga úr skugga um hvaða trefjar eru í blöndunni. Nokkrar aðferðir eru þess eðlis að hvarfefnið, sem notað er til þess að leysa upp hinn leysanlega efnispátt, getur leyst upp hinn óleysanlega efnispátt blöndu að hluta. Þar sem því hefur verið komið við hafa hvarfefni verið valin sem lítil eða engin áhrif hafa á óleysanlegar trefjar. Leiðréttar ber niðurstöður sé vitað til að efnismassi hafi rýrnað við greiningu; tilgreindir eru leiðréttingarstuðlar í þessu skyni. Þessir leiðréttingarstuðlar hafa verið ákvarðaðir á nokkrum rannsóknarstofum með því að beita viðeigandi hvarfefnum, sem tilgreind eru í greiningaraðferðinni, á trefjar sem hreinsaðar hafa verið í formedferðinni. Þessir leiðréttingarstuðlar gilda einungis fyrir trefjar sem hafa ekki raskast og kann að vera þörf annars konar leiðréttingarstuðla hafi verið hróflað við trefjunum fyrir meðferð eða á meðan á henni stóð. Þær prófaðferðir sem eru tilgreindar gilda um einstakar greiningar. Framkvæma ber a.m.k. tvær greiningar á aðgreindum prófsýnum, bæði þegar um er að ræða handvirka sundurgreiningu og efnafræðilega sundurgreiningu. Ef um vafa er að ræða er mælt með því, nema það sé tæknilega óframkvæmanlegt, að frekari greining fari fram þar og notuð aðferð þar sem efnispátturinn, sem varð eftir þegar fyrri aðferðinni var beitt, er leystur upp.

I. ALMENNAR UPPLÝSINGAR UM AÐFERÐIR VIÐ EFNAFRÆÐILEGA MAGNGREININGU TEXTÍLTREFJABLANDNA

Almennar upplýsingar um aðferðir sem tilgreindar eru fyrir efnafræðilega magngreiningu trefjablandna.

I.1. **Gildissvið**

Tilgreint er undir gildissviði hverrar aðferðar fyrir hvaða trefjar viðkomandi aðferð gildir.

I.2. **Meginregla**

Eftir að efnishlutar í blöndu hafa verið greindir er annað efni en trefjar fjarlægð með viðeigandi formeðferð og síðan annar efnishlutinn, venjulega með valvísri lausn⁽¹⁾. Hinn óleysanlegi hluti er veginn og hlutfall hins leysanlega efnishluta reiknað út frá massatapi. Æskilegt er, nema slíkt valdi tæknilegum örðugleikum, að leysa upp þá trefjategund sem er til staðar í meira mæli þannig að trefjategund sú sem er til staðar í minna mæli gangi af.

I.3. Efni og tækjabúnaður

I.3.1. *Búnaður*

I.3.1.1. Sífudeiglur og vigtarglös nægjanlega stór til að rúma slíkar deiglur eða annar búnaður sem gefur sömu niðurstöður.

I.3.1.2. Sogflaska.

I.3.1.3. Þurrkari með lituðum kísilkristöllum sem gefa til kynna raka.

I.3.1.4. Viftuofn sem þurrkar sýni við $150^{\circ} \pm 3^{\circ}\text{C}$.

I.3.1.5. Fínvog með 0,0002 g nákvæmni.

I.3.1.6. Soxhlet-skilja eða annar búnaður sem gefur sömu niðurstöður.

I.3.2. *Hvarfefni*

I.3.2.1. Lágsumðu-kolvetnablanda, endureimuð, suðumörk 40 -60°C.

I.3.2.2. Önnur hvarfefni eru tilgreind í viðkomandi hluta hverrar aðferðar. Öll hvarfefni skulu vera hrein í efnafræðilegu tilliti.

I.3.2.3. Eimað vatn eða afjónað.

I.4. **Andrúmsloft við stöðlun og prófun**

Þar eð ákvarða á innihald þurrs efnismassa er ekki þörf á að staðla sýnið sérstaklega eða framkvæma greiningu í stöðluðu andrúmslofti.

I.5. **Rannsóknarsýni**

Rannsóknarsýni, dæmigert fyrir vörusýnið, nægilega efnismikið er tekið til þess að fá öll prófsýni sem krafist er, hvert og eitt minnst 1 g.

⁽¹⁾ Aðferð nr. 12 er undantekning. Hún byggist á því að ákvarða innihald efnishluta annars efnisþáttanna.

I.6. Formeðferð rannsóknarsýnis⁽¹⁾

Ef efni er til staðar sem ekki ber að taka tillit til við útreikninga hundraðshluta (sjá 3. mgr. 12. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílfleiti) ber fyrst að fjarlægja það á viðeigandi hátt sem ekki skaðar efnishluta trefjanna.

Í þessu skyni eru önnur efni en trefjar, sem unnt er að skilja út með lágsuðu-kolvetnablöndu og vatni, fjarlægð með því að hið loftþurrkaða rannsóknarsýni hljóti meðferð í Soxhlet-skilju með kolvetnablöndu í eina klukkustund með minnst sex snúningum á klst. Kolvetnablöndunni er leyft að gufa upp úr sýninu sem síðan er skilið með því að bleyta það í vatni við stofuhita í eina klukkustund og síðan í vatni við $65 \pm 5^\circ\text{C}$ í klukkustund til viðbótar og hrært í af og til. Hlutfall vökva og sýnis skal vera 100:1. Umframvatn er kreist úr sýninu eða fjarlægt með loftsogi eða í þeytivindu og sýnið

síðan látið þorna við lofthita. Reynist ekki unnt að skilja út önnur efni en trefjar með kolvetnablöndu og vatni ber að fjarlægja þau með því að grípa til viðeigandi meðferðar í stað vatnsmeðferðarinnar sem lýst var að framan, þar sem ekki er hróflað að ráði við efnishlutum trefjanna. Samt sem áður er athygli vakin á því að með venjubundinni formeðferð með kolvetnablöndu og vatni er ekki unnt að fjarlægja öll náttúruleg efni önnur en trefjar, þar sem nokkrar óbleiktar, náttúrulegar plöntutrefjar (t.d. júta og kókostrefjar) eru annars vegar; engu að síður er aukalegri formeðferð ekki beitt nema sýnið innihaldi gljáefni sem óleysanleg eru bæði í kolvetnablöndu og vatni.

Lýsa skal aðferðum, sem beitt er við formeðferð, nákvæmlega í rannsóknarskýrslu.

I.7. Prófaðferð**I.7.1. Almennar leiðbeiningar****I.7.1.1. Þurrkun**

Þurrkun vari minnst 4 klukkustundir og mest 16 klukkustundir við $105 \pm 3^\circ\text{C}$ í víftuofni með lokuðum dyrum. Standi þurrkun yfir skemur en 14 klukkustundir ber að vigta sýnið til að ganga úr skugga um að massi þess sé stöðugur. Heimilt er að líta svo á að massinn sé stöðugur ef frávik er minna en 0,05% eftir frekari þurrkun í 60 mínútur.

Forðast ber að handleika síudeiglur og vigtarglös, sýni eða óuppleyst efni berum höndum meðan á þurrkun, kælingu og vigtun stendur.

Sýni er þurrkað í viktarglasi með lokið við hliðina á glasinu. Vigtarglasinu er lokað að aflokinni þurrkun áður en það er tekið úr ofninum og samstundis flutt í þurrkarann.

Síudeiglan er þurrkuð í viktarglasi með lokið við hliðina á glasinu í ofninum. Vigtarglasinu er lokað að aflokinni þurrkun og samstundis flutt í þurrkarann.

Ef notað er annað tæki en síudeigla ber að standa þannig að þurrkun í ofninum að unnt sé að ákvarða þurran efnismassa trefjanna án massataps.

I.7.1.2. Kæling

Öll kæling fari fram í þurrkaranum sem hafa skal við hlið vogarinnar uns viktarglösín hafa verið kæld alveg niður eða í minnst tvær klukkustundir.

⁽¹⁾ Sjá 1. lið í I. viðauka.

I.7.1.3. Vigtun

Vigtarglasið er vigtað að kælingu afstaðinni innan tveggja mínútna frá því að það er tekið úr þurrkaranum. Vigtað er með 0,0002 g nákvæmni.

I.7.2. Prófaðferð

Prófsýni, sem vegur a.m.k. 1 g, er tekið úr rannsóknarsýni sem hlotið hefur formeðferð. Garn eða klæði er klippt niður í um það bil 10 mm langar lengjur og greitt eins vel í sundur og hægt er. Sýnið er þurrkað í vigtarglasi, kælt í þurrkara og vigtað. Sýnið er flutt í glerflát sem er lýst í viðeigandi hluta viðkomandi bandalagsaðferðar, vigtarglasið er vigtað strax aftur og þurr efnismassi sýnisins fenginn fram sem mismunur. Prófinu er lokið eins og er lýst í viðkomandi hluta aðferðarinnar sem við á. Það sem ekki leysist upp í smásjá er skoðað til þess að ganga úr skugga um að hinn leysanlegi trefjahluti hafi í reynd verið fjarlægður í meðferðinni.

I.8. Útreikningar og framsetning niðurstaðna

Massi hins óleysanlega efnisþáttar er gefinn upp sem hundraðshluti heildarmassa trefja í efnisblöndu. Hundraðshluti leysanlegs efnisþáttar er fenginn fram sem mismunur. Niðurstöður eru reiknaðar út á grundvelli hreins, þurrs efnismassa sem hefur verið leiðréttur með tilliti til viðkomandi viðtekinna frávika annars vegar og hins vegar leiðréttingarstuðla sem nauðsynlegir eru til að unnt sé að taka tillit til efnistaps meðan á formeðferð og greiningu stendur. Við útreikninga skal beita formúlunni sem fram kemur í I.8.2.

- I.8.1. Útreikningur hundraðshluta óleysanlegs efnisþáttar á grundvelli hreins, þurrs efnismassa án þess að tillit sé tekið til þess trefjamassa sem tapast meðan á formeðferð stendur:

$$P_1 \% = \frac{100rd}{m}$$

þar sem

P_1 er hundraðshluti hreins, þurrs óleysanlegs efnisþáttar

m er þurr efnismassi sýnisins að aflokinni formeðferð

r er þurr efnismassi óuppleysts efnisþáttar

d er leiðréttingarstuðullinn fyrir massatap hins óleysanlega efnisþáttar í hvarfefninu meðan á greiningu stendur. Gildi sem eiga við „ d “ eru gefin upp í viðkomandi hluta hvernar meðferðar.

Slík gildi fyrir „ d “ eru að sjálfsögðu venjuleg gildi sem eiga við trefjar sem ekki eru leystar upp með efnafræðilegum aðferðum.

- I.8.2. Útreikningur hundraðshluta óleysanlegs efnisþáttar á grundvelli hreins, þurrs efnismassa, sem hefur verið leiðréttur með tilliti til viðtekinna þátta, og þar sem það á, leiðréttingarstuðla fyrir massatap meðan á formeðferð stendur:

$$P_{1A} \% = \frac{100 P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right)}{P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right) + (100 - P_1) \left(1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \right)}$$

þar sem

- P_{1A} er hundraðshluti óleysanlegs efnisþáttar sem hefur verið leiðréttur með tilliti til viðtekinnna frávika og leiðréttingarstuðla fyrir massatap meðan á formeðferð stendur
- P_1 er hundraðshluti hreins, þurrs óleysanlegs efnisþáttar reiknaður út samkvæmt formúlu sem fram kemur í lið I.8.1
- a_1 er hið viðtekna frávik fyrir óleysanlega efnisþáttinn (sjá II. viðauka við tilskipunina um textíllheiti)
- a_2 er hið viðtekna frávik fyrir leysanlega efnisþáttinn (sjá II. viðauka við tilskipunina um textíllheiti)
- b_1 er tap óleysanlegs efnisþáttar í hundraðshlutum sem stafar af formeðferð
- b_2 er tap leysanlegs efnisþáttar í hundraðshlutum sem stafar af formeðferð

Hundraðshluti annars efnisþáttarins ($P_{2A}\%$) jafngildir $100 - P_{1A}\%$.

Þar sem sérstakri formeðferð hefur verið beitt ber, ef kostur er, að ákvarða gildi fyrir b_1 og b_2 með því að allir hreinir trefjaefnisþættir hljóti formeðferð þá sem beitt er við greiningu. Hreinar trefjar eru trefjar án allra annarra efna en trefja, að undanskildum þeim sem þær innihalda að staðaldri (annaðhvort af náttúrulegum orsökum eða af völdum framleiðsluferlisins) í því ástandi (óbleiktar, bleiktar) sem þær fyrirfinnast í, í því efni sem greina á.

Ef engir hreinir, aðskildir trefjaefnisþættir, sem notaðir hafa verið við framleiðslu þess efnis sem greina á, eru fyrir hendi skal taka mið af meðalgildum af b_1 og b_2 úr prófum sem framkvæmd hafa verið á hreinum trefjum sem svara til trefjanna í þeirri efnablöndu sem rannsaka á.

Ef venjubundinni formeðferð er beitt, þar sem efni eru skilin út með kolvetnablöndu og vatni, er almennt heimilt að sleppa leiðréttingarstuðlunum b_1 og b_2 nema um óbleikta baðmull, óbleiktan hör og óbleiktan hamp sé að ræða þar sem massatap í formeðferðinni er oftast talið 4% en 1% þegar pólýprópýlen er annars vegar.

Massatapi í formeðferð er oftast sleppt í útreikningum þegar um er að ræða aðrar trefjar.

II. MAGNGREINING MEÐ HANDVIRKRI SUNDURGREININGU

II.1. Gildissvið

Þessi aðferð skal gilda fyrir textíltrefjar af öllum gerðum myndi þær ekki óleysanlega blöndu og séu aðskiljanlegar með handvirkri aðferð.

II.2. Meginregla

Eftir að efnisþættir textílsins hafa verið greindir er annað efni en trefjar fjarlægð með viðeigandi formeðferð og trefjarnar síðan aðskildar handvirkt, þurrkaðar og vegnar í þeim tilgangi að reikna út hlut hverrar trefjategundar í blöndunni.

II.3. Búnaður

II.3.1. Vigtarglas eða annar búnaður sem gefur sömu niðurstöður.

II.3.2. Þurrkari með lituðum kísilkristöllum sem gefa til kynna raka.

II.3.3. Viftuofn sem þurrkar sýni við 105 ± 3 °C.

II.3.4. Fínvog með 0,0002 g nákvæmni.

II.3.5. Soxhlet-skilja eða annar búnaður sem gefur sömu niðurstöðu.

II.3.6. Nál.

II.3.7. Vindingsprófunarbúnaður eða ámóta búnaður.

II.4. **Hvarfefni**

II.4.1. Lágsumu-kolvetnablanda, endureimuð, suðumörk 40 – 60 °C.

II.4.2. Eimað vatn eða afjónað.

II.5. **Andrúmsloft við stöðlun og prófun**

Sjá I.4

II.6. **Rannsóknarsýni**

Sjá I.5

II.7. **Formeðferð rannsóknarsýnis**

Sjá I.6

II.8. **Prófaðferð**

II.8.1. *Greining garns*

Prófsýni er tekið úr rannsóknarsýni sem hlotið hefur formeðferð, minnst 1 g að efnismassa. Ef garnið er mjög fínt er heimilt að greining sé gerð á minnst 30 m lengju hver sem efnismassi hennar kann að vera.

Garnið er klippt í hæfilegar lengjur og ólíkar gerðir trefja aðskildar með nál og vindingsprófunarbúnaði ef nauðsyn krefur. Trefjagerðunum, sem fengnar eru fram á þennan hátt, er komið fyrir í vigtarglösum sem áður hafa verið vegin og þær þurrkaðar við 105 ± 3 °C uns stöðugum massa er náð eins og er lýst í liðum I.7.1 og I.7.2.

II.8.2. *Greining klæðis*

Prófsýni er tekið, innan jaðra, úr rannsóknarsýni sem hlotið hefur formeðferð, minnst 1 g að efnismassa, með vandlega klipptum köntum til þess að koma í veg fyrir að þeir trosni og liggi samhliða ívafi eða uppistöðuþræði eða, þegar um er að ræða prjónles, eftir lykkjuröð, langsum og þversum. Ólíkar gerðir trefja eru aðskildar, settar saman í vigtarglös sem áður hafa verið vegin og þeirri prófaðferð fylgt sem er lýst í II.8.1.

II.9. **Útreikningar og framsetning niðurstaðna**

Efnismassi hvers trefjaefnisþáttar er gefinn upp sem hundraðshluti heildarefnismassa trefja í efnisblöndu. Niðurstöður eru reiknaðar út á grundvelli hreins, þurrs efnismassa sem hefur verið leiðréttur með tilliti til viðtekinna frávika annars vegar og hins vegar leiðréttingarstuðla sem eru nauðsynlegir til að unnt sé að taka tillit til efnistaps meðan á formeðferð stendur.

- II.9.1. Útreikningur hundraðshluta efnismassa hreinna, þurra trefja án þess að tekið sé tillit til massataps trefja meðan á formeðferð stendur:

$$P_1 \% = \frac{100 \cdot m_1}{m_1 + m_2} = \frac{100}{1 + \frac{m_2}{m_1}}$$

þar sem

P_1 er hundraðshluti fyrsta hreina, þurra efnisþáttarins

m_1 er hreinn, þurr efnismassi fyrsta efnisþáttarins

m_2 er hreinn, þurr efnismassi annars efnisþáttarins.

- II.9.2. Útreikningur hundraðshluta hvers efnisþáttar, leiðréttur með tilliti til viðtekinna frávika, og þar sem við á, leiðréttingarstuðla fyrir efnistap meðan á formeðferð stendur, sjá I.8.2.

III.1 Nákvæmni aðferðarinnar

Nákvæmni gefin til kynna varðandi einstakar aðferðir vísar til endurtakanleika.

Með endurtakanleika er átt við áreiðanleika, þ.e. hversu samkvæðar niðurstöðutölur einstakra rannsókna eru sem fást fram í mismunandi rannsóknastofum eða á mismunandi tímum þar sem sömu aðferðum er beitt við rannsókn sýna úr efnisblöndu sem er eins að öllu leyti.

Endurtakanleiki er gefinn til kynna með öryggismörkum fyrir niðurstöður þar sem öryggisstig er 95%.

Með þessu er átt við að mismunur milli tveggja niðurstaðna í flokki greininga, sem fram fara í mismunandi rannsóknarstofum, þar sem viðkomandi rannsóknaraðferð er beitt á venjubundinn og réttan hátt á sams konar efnisblöndu, myndi einungis vera meiri í 5 tilvikum af 100.

III.2 Rannsóknarskýrsla

- III.2.1. Gefa skal upp hvort greiningin sé gerð samkvæmt þeirri aðferð sem hér er lýst.

- III.2.2. Veita skal nákvæmar upplýsingar um sérstaka formeðferð (sjá I.6).

- III.2.3. Birta skal einstakar niðurstöður og reiknað meðaltal, hvort tveggja með nákvæmni þar sem tölur eru gefnar upp með einum aukastaf.

2. SÉRSTAKAR AÐFERÐIR — YFIRLITSTAFLA

Aðferð	Gildissvið		Hvarfefni
Nr. 1	Asetat	Aðrar tilteknað trefjar	Aseton
Nr. 2	Tilteknað eggjahvítuefnistrefjar	Aðrar tilteknað trefjar	Hýpóklórít
Nr. 3	Viskósa, kúpró eða tilteknað gerðir móðals	Baðmull	Maurasýra og sinkklóríð
Nr. 4	Pólýamíð eða nælon	Aðrar tilteknað trefjar	80% maurasýra m/m
Nr. 5	Asetat	Tríasetat	Bensýlalkóhól
Nr. 6	Tríasetat	Aðrar tilteknað trefjar	Díklórmetan
Nr. 7	Tilteknað beðmi-	Pólýester	75% brennisteinstrefjar sýra m/m
Nr. 8	Akrýltrefjar, til teknað móðakrýltrefjar eða tilteknað klórtrefjar	Aðrar tilteknað trefjar	Dímetylformamíð
Nr. 9	Tilteknað klórtrefjar	Aðrar tilteknað trefjar	Kolefnisdísúlfíð/ Aseton, 55,5/44,5 v/v
Nr. 10	Asetat	Tilteknað klórtrefjar	Ísedik
Nr. 11	Silki	Ull eða dýrahár	75% brennisteinssýra m/m
Nr. 12	Júta	Tilteknað dýratrefjar	Köfnunarefnisá- kvörðunaraðferð
Nr. 13	Pólýprópýlen	Aðrar tilteknað trefjar	Xýlen
Nr. 14	Klórtrefjar (einsleitar fjölíður vinýlklóríðs)	Aðrar tilteknað trefjar	Óblönduð brennisteinssýra
Nr. 15	Klórtrefjar, tilteknað gerðir móðakrýla, tilteknað gerðir elastans, asetöt, tríasetöt	Aðrar tilteknað trefjar	Sýklóhexanon

AÐFERÐ NR. 1

ASETAT OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR

(Aseton-aðferðin)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. asetati (19)

og

2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), hör (7), hampi (8), jútu (9), abaka (10), alfa (11), kókostrefjum (12), gíflí (13), ramí (14), sísalí (15), kúpró (21), módal (22), eggjahvítuefni (23), viskósu (25), akrýli (26), pólýamíði eða næloni (30) og pólýester (31).

Þessari aðferð er aldrei beitt á asetattrefjar þar sem asetýl hefur verið fjarlægt af yfirborði.

2. MEGINREGLA

Asetattrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með asetoni. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þveginn, þurrkaður og veginn; efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Sá hundraðshluti sem myndar þurt asetat er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (til viðbótar þeim sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

Erlenmeyerkolbur með glertappa sem taka minnst 200 ml.

3.2 Hvarfefni

Aseton.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Við sýnið, sem Erlenmeyerkolba með glertappa, sem tekur minnst 200 ml, hefur að geyma, er bætt 100 ml af asetoni fyrir hvert gramm af sýninu; kolban er hrist og látin standa við stofuhita í 30 mínútur, hrært er af og til og vökvanum síðan hellt um í vögnu síudeigluna.

Endurtaka ber þessa meðferð tvisvar (þrír útdráttir alls) en einungis í 15 mínútur, þannig að asetonmeðferðin vari alls í eina klukkustund. Óleysanlegi hlutinn er fluttur yfir í síudeigluna. Óleysanlegi hlutinn er þveginn í síudeiglunni með asetoni og þurrkað með loftsogi. Deiglan er fyllt með asetoni á ný og síað í gegn án loftsogs.

Að lokum er deiglan tæmd með loftsogi, hún þurrkuð og óleysanlegi hlutinn og kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Niðurstöður skal reikna út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 2

TILTEKNAR EGGJAHVÍTUEFNISTREFJAR OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR

(Aðferð þar sem hýpóklórít er notað)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. tilteknum eggjahvítuefnistrefjum, til að mynda: ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), eggjahvítuefni (23)

og
2. baðmull (5), kúpró (21), viskósu (25), akrýli (26), klórtrefjum (27), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (31), pólýprópýlen (33), elastan (39) og glertrefjum (40).

Ef fleiri en ein gerð eggjahvítuefnistrefja er til staðar veitir aðferðin upplýsingar um heildarmagn þeirra en ekki hundraðshluta hvers og eins.

2. MEGINREGLA

Eggjahvítuefnistrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með hýpóklórítlausn. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn; efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurru eggjahvítuefnistrefjanna er reiknaður út sem mismunur.

Unnt er að nota annaðhvort litúmhyþpóklórít eða natríumhyþpóklórít við lögun hýpóklórítlausnarinnar.

Mælt er með litúmhyþpóklóríti í tilvikum þar sem um fáar greiningar er að ræða eða þegar tiltölulega langt hlé verður á milli greininga. Ástæðan er sú að hundraðshluti hýpóklóríts í litúmhyþpóklóríti í föstu formi - ólíkt því sem á við natríumhyþpóklórít - er því sem næst stöðugur. Ef hundraðshluti hýpóklóríts er þekktur er óþarft að kanna hýpóklórítmagn við hverja greiningu með mælingum með joðaðferð þar sem unnt er að nota stöðugt, vegið litúmhyþpóklórítmagn.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

- i) 250 ml Erlenmeyerkolba með glertappa;
- ii) hitastillir, stillanlegur á $20 (\pm 2) ^\circ\text{C}$.

3.2 Hvarfefni

- i) *Hýpóklóríthvarfefni*
- a) Litúmhyþpóklórítlausn

Hvarfefni þetta er samsett úr nýlagaðri lausn, sem hefur að geyma $35 (\pm 2)$ g/l af virku klóri (u.þ.b. 1 M) sem $5 (\pm 0,5)$ g/l af natríumhyþpóklóríti, sem áður hefur verið leyst upp, er bætt í. Lögun fer þannig fram að 100 grömm af litúmhyþpóklóríti, sem inniheldur 35% virkan klór (eða 115 grömm sem innihalda 30% virkan klór), eru leyst upp í u.þ.b. 700 ml af eimuðu vatni, 5 g af víttissóða er bætt við sem eru leyst upp í u.þ.b. 200 ml af eimuðu vatni og eimuðu vatni bætt við að einum lítra. Óþarft er að kanna þessa nýlögðu lausn með mælingum þar sem joðaðferð er beitt.

b) Natriumhýpóklórítlausn

Hvarfefni þetta er samsett úr nýlagaðri lausn, sem hefur að geyma 35 (\pm 2) g/l af virku klóri (u.þ.b. 1 M) sem 5 (\pm 0,5) g/l af vítissóða, sem áður hefur verið leystur upp, er bætt í.

Fyrir hverja greiningu skal kanna innihald virks klórs í lausninni með mælingum þar sem joðaðferð er beitt.

ii) Þynnt ediksýra

Fimm ml af ísediki eru þynntir með vatni í einn lítra.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst: um það bil 1 g af sýninu er blandað saman við u.þ.b. 100 ml af hýpóklórítlausninni (litíumhýpóklórít eða vítissóði) í 250 ml kolbunni og hrært vel og vandlega til þess að gegnbleyta sýnið.

Kolban er síðan hituð í hitastilli í 40 mínútur við 20°C og hrært stöðugt eða a.m.k. með reglulegu millibili. Þar eð varmaorka leysist úr læðingi við uppleysingu ullarinnar skal dreifa eða eyða þeim varma sem myndast við efnahvörfin sem eiga sér stað þegar þessari aðferð er beitt. Að öðrum kosti getur uppleysing óleysanlegra trefja í upphafi valdið umtalsverðum skekkjum.

Innihald kolbunnar er síðað að 40 mínútum liðnum gegnum vegna síudeiglu með glersú og allar óuppleystar trefjar fluttar yfir í deigluna með því að skola kolbuna með örlitlu hýpóklóríthvarfefni. Deiglan er þurrkuð með loftsogi og óleysanlegi hlutinn þvegin fyrst með vatni, þá þynntri ediksýru og loks vatni og deiglan þurrkuð með loftsogi eftir hvern þvott. Loftsogi er aðeins beitt þegar þvottalögurinn hefur síast í gegn án tilverknaðar þess.

Að lokum er deiglan tæmd með loftsogi, hún þurrkuð og óleysanlegi hlutinn, kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00 nema fyrir baðmull, viskósu og módal þar sem „d“ jafngildir 1,01 og óbleikta baðmull þar sem „d“ jafngildir 1,03.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fengnar eru með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi \pm 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 3

VISKÓSA, KÚPRÓ EÐA TILTEKNAR GERÐIR MÓDALS OG BAÐMULLAR

(Aðferð þar sem maurasýra og sinkklóríð eru notuð)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. viskósu (25) eða kúpró (21), þar með taldar tilteknar gerðir módaltrefja (22),

og

2. baðmull (5).

Ef módaltrefjar eru til staðar ber að framkvæma forprófun til þess að kanna hvort þær séu leysanlegar í hvarfefninu.

Þessi aðferð gildir ekki fyrir blöndur þar sem baðmullin hefur verið leyst upp að stórum hluta með efnafræðilegum aðferðum eða ef viskósu- eða kúprótrefjar eru illleysanlegar sakir litar- eða gljáefna sem ekki er unnt að fjarlægja algerlega.

2. MEGINREGLA

Viskósu-, kúpró- eða módaltrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með hvarfefni úr maurasýru og sinkklóríði. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn; efnismassinn er gefinn upp leiðréttur sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurru viskósu-, kúpró- eða módaltrefjanna er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

- i) Erlenmeyerkolbur með glertappa sem taka minnst 200 ml;
- ii) búnaður til að halda kolbunum 40 ± 2 °C heitum.

3.2 Hvarfefni

- i) Lausn samsett úr 20 g af sameinuðu vatnslausu sinkklóríði og 68 g af vatnslausri maurasýru fyllt upp með vatni í 100 g (nánar tiltekið 20 hlutar af massa sameinaðs vatnslauss sinkklóríðs í 80 hluta af massa 85% maurasýru m/m).

Ath.:

Í þessu sambandi er vakin athygli á tölulið I.3.2.2. þar sem mælt er fyrir um að öll hvarfefni, sem eru notuð, skuli vera hrein í efnafræðilegu tilliti; þar að auki er nauðsynlegt að einungis sé notað sameinað vatnslaust sinkklóríð.

- ii) salmfakspírituslausn: 20 ml af hreinni ammóníakslausn (tiltekin efnisþyngd 0,880 g/ml) eru þynntir með vatni í einn lítra.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst: sýnið er sett strax í kolbuna sem hefur verið hituð í 40°C. 100 ml er bætt við af maurasýru- og sinkklóríðlausninni, sem hituð hefur verið í 40°C, fyrir hvert gramm af sýninu. Tappinn er settur í og kolban hrist kröftuglega. Stöðugum hita, 40°C, er haldið á kolbunni og innihaldi hennar í tvær og hálf klukkustund og hún hrist á klukkustundar fresti. Innihald kolbunnar er síð gegnum vegna síudeiglu og allar trefjar, sem kunna að sitja eftir í kolbunni, eru fluttar yfir í deigluna með hjálp hvarfefnisins. Skolað er með 20 ml af hvarfefni.

Deiglan og óleysanlegi hlutinn eru þvegin vel og vandlega með vatni við 40°C. Óleysanlegu trefjarnar eru skolaðar í um það bil 100 ml af kaldri ammóníaklausn (3.2.ii)) og gengið úr skugga um að þeim sé sökk ofan í lausnina í 10 mínútur⁽¹⁾; síðan er skolað vandlega með köldu vatni.

Loftsogi er ekki beitt fyrr en þvottalögurinn hefur síast í gegn án tilverknaðar þess. Að lokum er deiglan tæmd með loftsogi, hún þurrkuð og óleysanlegi hlutinn og kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ fyrir baðmull er 1,02.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 2 miðað við 95% öryggisstig.

⁽¹⁾ Til þess að ganga úr skugga um að óleysanlegu trefjunum sé algerlega sökk ofan í ammóníaklausnina í 10 mínútur er t.d. unnt að nota síudeiglu útbúna með aðhæfi þar sem flæði ammóníaklausnarinnar er stýrt í gegnum krana.

AÐFERÐ NR. 4

PÓLYAMÍÐ EÐA NÆLON OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR

(Aðferð þar sem 80% maurasýra m/m er notuð)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. pólýamíði eða næloni (30)
og
2. ull (1), dýrahári (2 og 3), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), akrýli (26), klórtrefjum (27), pólýester (31), pólýprópýlen (33) og glertrefjum (40).

Eins og að framan greinir gildir þessi aðferð einnig fyrir blöndur sem innihalda ull, en fari ullarmagn yfir 25% ber að beita aðferð nr. 2 (ull leyst upp í natríumhýpóklórítlausn).

2. MEGINREGLA

Pólýamíðtrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með maurasýru. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þveginn, þurrkaður og veginn; efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurrs pólýamíðs eða nælons er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 200 ml.

3.2 Hvarfefni

- i) Maurasýra (80% m/m með hlutfallslegan eðlismassa: 1,186 við 20°C). 880 ml af 90% maurasýru m/m (hlutfallslegur eðlismassi: 1,204 við 20°C) eru þynntir með vatni í einn lítra. Að öðrum kosti eru 780 ml af 98 - 100% maurasýru m/m þynntir (hlutfallslegur eðlismassi 1,220 við 20°C) í einn lítra með vatni.

Styrkurinn er innan þolmarka ef maurasýran er á bilinu 77 - 83% m/m.

- ii) Þynnt ammóníakslausn: 80 ml af óblandaðri ammóníakslausn (hlutfallslegur eðlismassi: 0,880 við 20°C) eru þynntir með vatni í einn lítra.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst: við sýnið, sem Erlenmeyerkolba, sem tekur minnst 200 ml, hefur að geyma, skal bæta 100 ml af maurasýru fyrir hvert gramm af sýninu. Tappinn er settur í, kolban hrist til þess að gegnbleyta sýnið. Kolban er látin standa við stofuhita í 15 mínútur, hrist með jöfnu millibili. Innihald kolbunnar er síað gegnum vegna síudeiglu og allar óuppleystar trefjar fluttar yfir í deigluna með því að skola kolbuna með örlitlu maurasýruhvarfefni. Deiglan er þurrkuð með loftsogi og óleysanlegi hlutinn þveginn í síunni með maurasýruhvarfefni, heitu vatni, þynntri ammóníakslausn og loks köldu vatni,

í þessari röð, og deiglan er þurrkuð með loftsogi eftir hvern þvott. Loftsogi skal ekki beita fyrr en þvottalögurinn hefur síast í gegn án tilverknað þess. Að lokum er deiglan tæmd með loftsogi, hún þurrkuð og óleysanlegi hlutinn og kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 5

ASETAT OG TRÍASETAT

(Aðferð þar sem bensýlalkóhól er notað)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

- asetati (19)
- og
- tríasetati (24)

2. MEGINREGLA

Asetattrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með bensýlalkóhóli við $52 \pm 2^\circ\text{C}$.

Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn; efnismassinn er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurrs asetats er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

- i) Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 200 ml;
- ii) vélknúinn hristari;
- iii) hitastillir eða annar búnaður til þess að halda $52 \pm 2^\circ\text{C}$ hita á kolbunni.

3.2 Hvarfefni

- i) Bensýlalkóhól;
- ii) etanól.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Við sýnið í Erlenmeyerkolbunni er bætt 100 ml af bensýlalkóhóli fyrir hvert gramm af sýninu. Tappinn er settur í, kolbunni er komið tryggilega fyrir í hristaranum og sett í vatnsbað, sem vera skal $52 \pm 2^\circ\text{C}$ heitt, og hrist í 20 mínútur við þennan hita.

(Heimilt er að hrista kolbuna kröftuglega í höndunum í stað þess að nota vélknúinn hristara.)

Vökvanum er síðan hellt um í vagnu síudeigluna. Viðbótarskammti af bensýlalkóhóli er bætt í kolbuna og hún hrist sem fyrr við $52 \pm 2^\circ\text{C}$ í 20 mínútur.

Vökvanum er hellt um gegnum deigluna. Aðgerðin er endurtekin í þriðja sinn.

Vökvanum og óleysanlega hlutanum er að lokum hellt í deigluna; allar óleysanlegar trefjar eru skolaðar úr kolbunni í deigluna með aukaskammti af bensýlalkóhóli við $52 \pm 2^\circ\text{C}$. Deiglan er þurrkuð vandlega.

Trefjarnar eru fluttar yfir í kolbu, skolað er með etanóli og hellt um gegnum síudeiglu eftir að kolban hefur verið hrist í höndunum.

Skolað er aftur tvisvar eða þrisvar. Óleysanlegi hlutinn er fluttur yfir í deigluna og þurrkað vandlega. Deiglan er þurrkuð og óleysanlegi hlutinn og kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 6

TRÍASETATTREFJAR OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR

(Aðferð þar sem díklórmetan er notað)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. Tríasetati (24)

og

2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), akrýli (26), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (31) og glertrefjum (40).

Ath.:

Tríasetattrefjar, sem hafa verið gljábornar og það hefur leitt til vatnsrofs að hluta, eru ekki að öllu leyti leysanlegar í hvarfefninu. Í þeim tilvikum er aðferðin ónothæf.

2. MEGINREGLA

Tríasetattrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með díklórmetani. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þveginn, þurrkaður og veginn; efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurrs tríasetats er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 200 ml.

3.2 Hvarfefni

Díklórmetan.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Við sýnið, sem 200 ml Erlenmeyerkolba með glertappa hefur að geyma, er bætt 100 ml af díklórmetani fyrir hvert gramm af sýninu, tappinn er settur í, kolban hrist á tíu mínútna fresti til þess að gegnvæta sýnið og hún látin standa við stofuhita í 30 mínútur; kolban er hrist með jöfnu millibili. Vökvanum er helld gegnum vegna síudeiglu. 60 ml af díklórmetani er bætt í kolbuna með óuppleysta efnishlutanum í, kolban er hrist í höndunum og innihald hennar síað gegnum síudeiglu. Óuppleystu trefjarnar eru fluttar yfir í deigluna með því að skola kolbuna með aðeins meira af díklórmetani. Deiglan er þurrkuð með loftsogi til þess að fjarlægja umframvökva, hún fyllt á ný með díklórmetani og vökvinn látinn síast í gegn án loftsogs.

Að lokum er loftsogi beitt til þess að fjarlægja umframvökva, óleysanlegi hlutinn hljóti síðan meðferð með sjóðandi vatni til þess að fjarlægja allt leysiefnið, þurrkað er með loftsogi, deiglan þurrkuð og óleysanlegi hlutinn, kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00 nema þegar pólýester er annars vegar er það 1,01.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 7

TILTEKNAR BEÐMITREFJAR OG PÓLÝESTERTREFJAR

(Aðferð þar sem 75% brennisteinssýra m/m er notuð)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. baðmull (5), hör (7), hampi (8), ramí (14), kúpró (21), módal (22), viskósu (25)

og

2. pólýester (31).

2. MEGINREGLA

Beðmitrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með 75% brennisteinssýru. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn; efnismassinn er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hlutfall þurru beðmitrefjanna er reiknað út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

- i) Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 500 ml;
- ii) hitastillir eða annar búnaður til að halda kolbunni $50 \pm 5^\circ\text{C}$ heitri.

3.2 Hvarfefni

- i) Brennisteinssýra $75\% \pm 2\%$ m/m.

Brennisteinssýran er undirbúin með því að bæta gætilega, undir kælingu, 700 ml af brennisteinssýru (hlutfallslegur eðlismassi 1,84 við 20°C) út í 350 ml af eimuðu vatni. Þynnt er í einn lítra með vatni eftir að lausnin hefur kólnað niður í stofuhita.

- ii) Þynnt ammóníakslausn

80 ml ammóníakslausn (hlutfallslegur eðlismassi við 20°C 0,88) eru þynntir í einn lítra með vatni.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Við sýnið, sem Erlenmeyerkolban með glertappanum, sem tekur minnst 500 ml, inniheldur, skal bæta 200 ml af 75% brennisteinssýru fyrir hvert gramm af sýninu, tappinn er settur í og kolban hrist vandlega til þess að bleyta í sýninu. Haldið er $50 \pm 5^\circ\text{C}$ hita á kolbunni í eina klukkustund og hrist með reglulegu millibili, um það bil á tíu mínútna fresti. Innihald kolbunnar er síð með loftsogi gegnum vegna síudeiglu. Allar óuppleystar trefjar eru fluttar á milli með því að skola kolbuna með örlitlu magni af 75% brennisteinssýru. Deiglan er þurrkuð með loftsogi og óleysanlegi hlutinn skolaður einu sinni í súnni með því að fylla deigluna með nýjum skammti af brennisteinssýru. Loftsogi skal ekki beita fyrr en sýran hefur síast í gegn án tilverknað þess.

Óleysanlega hlutann skal skola nokkrum sinnum í röð með köldu vatni, tvisvar með þynntri ammóníakslausn og síðan vel og vandlega með köldu vatni og þurrka skal deigluna með loftsogi eftir hverja skolon. Loftsogi skal ekki beita fyrr en þvottalögurinn hefur síast í gegn án tilverknaðar þess. Að lokum er deiglan tæmd með loftsogi, hún þurrkuð og óleysanlegi hlutinn og kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 8

AKRÝLTREFJAR, TILTEKNAR MÓDAKRÝLTREFJAR EÐA TILTEKNAR KLÓRTREFJAR
OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR

(Aðferð þar sem dímetýlformamít er notað)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. akrýltrefjum (26), tilteknum módakrýltrefjum (29) eða tilteknum klórtrefjum (27)⁽¹⁾
og
2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), pólýamíði eða næloni (30) og pólýester (31).

Hún gildir jafnt um akrýltrefjar og tilteknar módakrýltrefjar, sem hafa hlotið meðferð með málmauknum litarefnum, en ekki um þær sem litaðar eru með litum sem krómaðir eru eftir á.

2. MEGINREGLA

Akrýltrefjarnar, módakrýltrefjarnar eða klórtrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með dímetýlformamíti, hituðu að suðumarki í vatnsbaði. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn. Efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar og hundraðshluti þurru akrýltrefjanna, módakrýltrefjanna eða klórtrefjanna er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

- i) Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 200 ml;
- ii) sjóðandi vatnsbað.

3.2 Hvarfefni

Dímetýlformamít (suðumark $153 \pm 1^\circ\text{C}$) sem ekki inniheldur meira en 0,1% af vatni.

Hvarfefni þetta er eitrad og því er mælt með notkun hlífur.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Við sýnið, sem Erlenmeyerkolban með glertappanum, sem tekur minnst 200 ml, inniheldur, skal bæta 80 ml af dímetýlformamíti fyrir hvert gramm af sýninu, forhituðu í vatnsbaði við suðumark, tappinn er settur í, kolban er hrist til þess að gegnvæta sýnið og hún hituð í sjóðandi vatnsbaðinu í eina klukkustund. Kolban og innihald hennar eru hrist varlega í höndunum fimm sinnum á þeim tíma.

Vökvanum er helld um gegnum vegna síudeiglu, trefjunum er haldið í kolbunni. Bætt er enn í kolbuna 60 ml af dímetýlformamíti og hitað í 30 mínútur til viðbótar og hún varlega hrist með innihaldi í höndunum tvisvar á þeim tíma.

(¹) Kanna ber leysanleika slíkra módakrýl- eða klórtrefja í hvarfefninu áður en greiningin er gerð.

Innihald kolbunnar er síað gegnum síudeigluna með loftsogi.

Flytja skal allar óuppleystar trefjar yfir í deigluna með því að skola krukkuna með dímetýlformamíði. Deiglan er þurrkuð með loftsogi. Óleysanlegi hlutinn er þveginn með u.þ.b. einum lítra af 70 - 80°C vatni og deiglan fyllt í hvert sinn. Beita skal loftsogi skamma stund í hvert sinn eftir að vatni hefur verið bætt í en ekki fyrr en vatnið hefur síast í gegn án loftsogs. Síst þvottalögurinn of hægt gegnum deigluna er heimilt að beita lítillsháttar loftsogi.

Að lokum skal þurrka deigluna með óleysanlega hlutanum, kælt er og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00 nema í eftirfarandi tilvikum:

ull	1,01
baðmull	1,01
kúpró	1,01
módal	1,01
pólýester	1,01

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 9**TILTEKNAR KLÓRTREFJAR OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR**

(Aðferð þar sem 55,5/44,5 blanda karbondísúlfríðs og asetons er notuð)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. tilteknum klórtrefjum (27), einkum tilteknum pólývinýlklóríðtrefjum, einnig klórbornum eftir á⁽¹⁾

og
2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), akrýli (26), pólýamíð eða nælon (30), pólýester (31), glertrefjum (40).

Ef ullar- eða silkiinnihald blöndunnar er yfir 25% ber að beita aðferð nr. 2.

Ef innihald pólýamíðs eða nælons í blöndunni er yfir 25% ber að beita aðferð nr. 4.

2. MEGINREGLA

Klórtrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með aseótrópískri blöndu koldísúlfríðs og asetons. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn. Efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurru pólývinýlklóríðtrefjanna er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)**3.1 Búnaður**

- i) Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 200 ml;
- ii) vélknúinn hristari.

3.2 Hvarfefni

- i) Aseótrópísk blanda koldísúlfríðs og asetons (55,5% koldísúlfríð miðað við rúmmál á mótí 44,5% af asetoni). Þar eð hvarfefni þetta er eitrad er mælt með notkun hlífár.
- ii) Etanól (92% miðað við rúmmál) eða metanól.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Við sýnið, sem Erlenmeyerkolban með glertappanum, sem tekur minnst 200 ml, inniheldur, skal bæta 100 ml af aseótrópísku blöndunni fyrir hvert gramm af sýninu. Kolbunni er vandlega lokað og hún hrist í vélknúnum hristara eða kröftuglega í höndunum í 20 mínútur við stofuhita. Ofanáfljótandi vökvanum er hellt gegnum vegnu síudeigluna.

⁽¹⁾ Kanna ber leysanleika pólývinýlklórtrefjanna í hvarfefninu áður en greiningin er gerð.

Þessi meðferð er endurtekin með 100 ml af nýju hvarfefni. Þetta ferli er endurtekið uns engin fjölíðuútfelling kemur fram á úrgleri þegar dropi af útdrættinum er gufaður upp. Óleysanlegi hlutinn er fluttur yfir í deigluna með síunni með því að nota meira hvarfefni, loftsogi er beitt til þess að fjarlægja vökvann og deiglan skuluð og óleysanlegi hlutinn með 20 ml af alkóhóli og síðan með vatni þrisvar sinnum. Þvottalögurinn er látinn síast í gegn án loftsogs áður en þurrkað er með loftsogi. Deiglan er þurrkuð og óleysanlegi hlutinn og kælt og vigtað.

Ath.:

Umtalsverð rýrnun getur orðið á sýninu við þurrkun þegar um er að ræða tilteknar blöndur sem innihalda mikið magn klórtrefja sem veldur erfiðleikum við að leysa klórtrefjarnar upp með leysiefninu. Þetta hefur samt sem áður ekki áhrif á endanlega lausn klórtrefjanna í leysiefninu.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 10

ASETAT OG TILTEKNAR KLÓRTREFJAR

(Aðferð þar sem ísedik er notað)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. asetati (19)

og

2. tilteknum klórtrefjum (27), þ.e. pólývínýlklóríði, einnig klórbornum eftir á.

2. MEGINREGLA

Asetattrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með ísediki. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn. Efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurrs asetats er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1 Búnaður

i) Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 200 ml;

ii) vélknúinn hristari.

3.2 Hvarfefni

Ísedik (yfir 99%). Þar eð hvarfefni þetta er mjög ætandi ber að meðhöndla það með gætni.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Fyrir hvert gramm af sýninu skal bæta 100 ml af ísediki við sýnið, sem Erlenmeyerkolban með glertappanum, sem tekur minnst 200 ml, inniheldur. Kolbunni er lokað vandlega og hrist í vélknúna hristaranum eða kröftuglega í höndunum í 20 mínútur við stofuhita. Ofanáfljótandi vökvanum er hellt gegnum vegnu síudeigluna. Meðferðin er endurtekin tvisvar og 100 ml af nýju hvarfefni notaðir í hvort sinn þannig að þrír útdrættir eru gerðir alls. Óleysanlegi hlutinn er fluttur yfir í síudeigluna, þurrkað er með loftsogi til þess að fjarlægja vökvann og deiglan skoluð og óleysanlegi hlutinn með 50 ml af ísediki og síðan með vatni þrisvar sinnum. Vökvinn er látinn síast í gegn án loftsogs eftir hverja skolon áður en loftsogi er beitt. Deiglan er þurrkuð og óleysanlegi hlutinn og kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 11**SILKI OG ULLEÐA DÝRAHÁR**

(Aðferð þar sem 75% brennisteinssýra m/m er notuð)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. silki (4)

og

2. ull (1) eða dýrahári (2 og 3).**2. MEGINREGLA**

Silkitrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með 75% brennisteinssýru m/m⁽¹⁾.

Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þveginn, þurrkaður og veginn. Efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurrs silkis er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)**3.1 Búnaður**

Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 200 ml.

3.2 Hvarfefni**i) Brennisteinssýra ($75 \pm 2\%$ m/m)**

Lausnin er undirbúin með því að bæta gætilega, undir kælingu, 700 ml af brennisteinssýru (eðlismassi 1,84 við 20°C) út í 350 ml af eimuðu vatni.

Lausnin er þynnt í einn lítra með vatni eftir að hún hefur kólnað niður við stofuhita.

ii) Þynnt brennisteinssýrulausn: 100 ml af brennisteinssýru (eðlismassi 1,84 við 20°C) er bætt varlega út í 1900 ml af eimuðu vatni.**iii) Þynnt ammóníakslausn: 200 ml af óblönduðu ammóníaki (eðlismassi við 20°C 0,880) eru þynntir með vatni að 1 000 ml.****4. PRÓFAÐFERÐ**

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Við sýnið, sem Erlenmeyerkolban með glertappanum, sem tekur minnst 200 ml, inniheldur, skal bæta 100 ml af 75% brennisteinssýru m/m fyrir hvert gramm af sýninu. Tappinn er settur í. Kolban er hrist kröftuglega og látin standa í 30 mínútur við stofuhita. Kolban er hrist aftur og látin standa í

⁽¹⁾ Hrásilki, eins og tússasilki, er ekki algerlega leysanlegt í 75% brennisteinssýru m/m.

30 mínútur. Hrist er í síðasta sinn og innihald kolbunnar síað gegnum vegnu síudeigluna. Allar óuppleystar trefjar eru skolaðar úr kolbunni með 75% brennisteinssýruhvurfefninu. Óleysanlegi hlutinn í deiglu er skolaður með 50 ml af þynnta brennisteinssýruhvurfefninu, 50 ml af vatni og 50 ml af þynntu ammóníakslausninni, í þessari röð. Áður en loftsogi er beitt eru trefjarnar látnar liggja í vökvanum í tíu mínútur í hvert sinn. Að lokum er skolað með vatni og trefjarnar látnar liggja í vatninu í um það bil 30 mínútur. Deiglan er þurrkuð með loftsogi, hún þurrkuð og óleysanlegi hlutinn og kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ fyrir ull er 0,985⁽¹⁾.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

⁽¹⁾ Hrásilki, eins og tússasilki, er ekki algerlega leysanlegt í 75% brennisteinssýru m/m.

AÐFERÐ NR. 12**JÚTA OG TILTEKNAR TREFJAR ÚR DÝRUM**

(Aðferð þar sem stuðst er við ákvörðun köfnunarefnismagns)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. júta (9)

og

2. tilteknar trefjar úr dýrum.

Heimilt er að efnispátturinn úr dýratrefjum sé einvörðungu úr dýrahári (2 og 3) eða ull (1) eða úr hvaða blöndu sem er af þessu tvennu. Þessi aðferð gildir ekki fyrir textílblöndur sem innihalda önnur efni en trefjar (litarefni, gljáefni o.s.frv.) með köfnunarefni sem grunnefni.

2. MEGINREGLA

Köfnunarefnismagn blöndunnar er ákveðið og hlutfall hvors efnispáttar reiknað út frá því og þekktu eða áætluðu köfnunarefnismagni efnispáttanna tveggja.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennum leiðbeiningunum)**3.1 Búnaður**

- i) 200 - 300 ml Kjeldahl-niðurbrotskolba;
- ii) Kjeldahl-eimingarbúnaður með gufuframleiðara;
- iii) títrunarbúnaður með 0,05 ml nákvæmni.

3.2 Hvarfefni

- i) Tólúen.
- ii) Metanól.
- iii) Brennisteinssýra, hlutfallslegur eðlismassi 1,84 við 20°C ⁽¹⁾.
- iv) Kalíumsúlfat⁽¹⁾.
- v) Seleníumdíoxíð⁽¹⁾.
- vi) Natríumhýdroxíðlausn (400 g/l). 400 g af natríumhýdroxíði eru leyst í 400 - 500 ml af vatni og þynnt í einn lítra með vatni.
- vii) Blandaður litvísir. 0,1 g af metýl-rauðu er leyst í 95 ml af etanóli og 5 ml af vatni og blandað saman við 0,5 g af brómókresól-grænu, sem er leyst upp í 475 ml af etanóli og 25 ml af vatni.
- viii) Bórsýrulausn. 20 g af bórsýru eru leyst í einum lítra af vatni.
- ix) Brennisteinssýra, 0,02N (stöðluð lausn hvað rúmmál varðar).

⁽¹⁾ Hvarfefni þessi skulu vera án köfnunarefnis.

4. FORMEDFERÐ RANNSÓKNARSÝNIS

Eftirfarandi formeðferð kemur í stað formeðferðar sem er lýst í almennu leiðbeiningunum:

Lofthurrkaða sýnið er dregið út í Soxhlet-búnaði með blöndu af einum rúmmálshluta tólúens og þremur rúmmálshlutum metanóls í fjórar klukkustundir með minnst fimm snúningum á klukkustund. Lausninni er leyft að gufa upp úr sýninu af sjálfu sér og síðustu ummerki hennar eru fjarlægð í ofni við $105 \pm 3^\circ\text{C}$. Sýnið er síðan dregið út í vatni (50 ml fyrir hvert gramm af sýninu) sem soðið er með endurbéttingu (reflux) í 30 mínútur. Vökvinn er síaður, sýnið er sett aftur í kolbuna og útdrátturinn endurtekinn með sama vatnsmagni. Vökvinn er síaður, umframvatn kreist úr sýninu, það fjarlægt með loftsogi eða í þeytivindu og sýnið síðan látið þorna við lofthita.

Ath.:

Hafa ber í huga eitruverkanir tólúens og metanóls og gæta skal fyllstu varúðar við notkun þessara efna.

5. PRÓFAÐFERÐ

5.1 Almennar leiðbeiningar

Fylgja skal þeirri aðferð sem er lýst í almennu leiðbeiningunum hvað varðar val, þurrkun og vigtnun sýnisins.

5.2 Prófaðferðin í smáatriðum

Sýnið er flutt yfir í Kjeldahl-niðurbrotskolbu. Við sýnið, sem vegur minnst 1 g og er í niðurbrotskolbunni, er bætt í þessari röð: 2,5 g af kalíumsúlfati, 0,1 - 0,2 g af seleníumdíoxíði og 10 ml af brennisteinssýru (hlutfallslegur eðlismassi 1,84). Kolban er hituð, varlega í fyrstu, uns allar trefjar hafa brotnað niður og síðan hraðar uns lausnin verður tær og næstum litlaus. Hitað er áfram í 15 mínútur. Kolban er látin kólna, innihaldið þynnt varlega með 10 - 20 ml af vatni, það kælt, flutt yfir í 200 ml mælikolbu og mælt aftur og fyllt upp að réttu rúmmáli með vatni til þess að fá fram greiningarlausnina.

Um það bil 20 ml af bórsýrulausn eru settir í 100 ml Erlenmeyerkolbu og henni komið fyrir undir gufuþétti Kjeldahl-eimingarbúnaðarins þannig að frárennslisrörið nái rétt niður fyrir yfirborð bórsýrulausnarinnar. Nákvæmlega 10 ml af greiningarlausn eru fluttir yfir í eimingarkolbuna, a.m.k. 5 ml af natríumhýdroxíðlausn er bætt við í trektina, tappanum er lyft lítið eitt og natríumhýdroxíðlausninni leyft að renna hægt í kolbuna. Hafi greiningarlausnin og natríumhýdroxíðlausnin tilhneigingu til að mynda tvö aðskilin lög er þeim blandað saman með því að hræra varlega í. Eimingarkolban er hituð lítillega um leið og gufa frá gufuframleiðaranum er leidd inn í hana. Um það bil 20 ml af eimuðum vökva er safnað, Erlenmeyerkolbuna er lækkuð þannig að endi frárennslisrörs gufuþéttisins sé um það bil 20 mm fyrir ofan yfirborð vökvans og eimað er áfram í eina mínútu. Endi frárennslisrörsins er skolaður með vatni þannig að það skili sér í Erlenmeyerkolbuna. Erlenmeyerkolban er fjarlægð og önnur Erlenmeyerkolba sett í hennar stað sem inniheldur um það bil 10 ml af bórsýrulausn og í hana er safnað um það bil 10 ml af eimuðum vökva.

Eimuðu vökvarnir tveir eru mældir með títrun, hvor í sínu lagi með 0,02 N brennisteinssýru, og notaður er blandaður litvísir. Heildarniðurstaða er skráð fyrir báða eimuðu vökvana. Ef niðurstaðan fyrir síðari eimaða vökvann er yfir 0,2 ml er prófunin endurtekin og eimað á nýjan leik með nýjum skammti af greiningarlausninni.

Framkvæma skal núllprófun, þ.e. niðurbrot og eimingu þar sem einungis eru notuð hvarfefni.

6. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

6.1 Hundraðshluti köfnunarefnis er reiknaður út í þurru sýninu á eftirfarandi hátt:

$$A \% = \frac{28 (V - b) N}{W}$$

þar sem

A = hundraðshluti köfnunarefnis í hreinu, þurru sýninu,

V = heildarrúmmál staðlaðrar brennisteinssýru í ml notað við ákvörðunina,

b = heildarrúmmál staðlaðrar brennisteinssýru í ml notað við núllprófun,

N = styrkur staðlaðrar brennisteinssýru,

W = þurr efnismassi (g) sýnisins.

6.2 Samsetning blöndunnar er reiknuð út á eftirfarandi hátt þar sem gildið 0,22% er notað fyrir köfnunarefnismagn júta og 16,2% fyrir köfnunarefnismagn dýratrefja og báðir hundraðshlutar eru reiknaðir út af þurru efnismassa trefjanna:

$$PA \% = \frac{A - 0,22}{16,2 - 0,22} \times 100$$

þar sem

PA % = hundraðshluti dýratrefja í hreinu, þurru sýninu.

7. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fást með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 13

PÓLÝPRÓPÝLENTREFJAR OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR

(Aðferð þar sem xýlen er notað)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. pólýprópýlentrefjum (33)

og

2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), asetati (19), kúpró (21), módal (22), tríasetati (24), viskósu (25), akrýli (26), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (31) og glertrefjum (40).

2. MEGINREGLA

Pólýprópýlentrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með sjóðandi xýleni. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn. Massi hans, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti pólýprópýlens er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1. Búnaður

- i) Erlenmeyerkolbur með glertappa sem tekur minnst 200 ml.
- ii) Endurstreymisþéttir (hentugur fyrir vökva með hátt suðumark) sem passar fyrir Erlenmeyerkolburnar í i).

3.2. Hvarfefni

Xýlen sem eimast við 137 til 142.

Athugasemd:

Hvarfefni þetta er mjög eldfimt og eittraðar gufur stíga frá því. Gera skal viðeigandi varúðarráðstafanir við notkun þess.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Við sýnið, sem Erlenmeyerkolban inniheldur (3.1.i)), skal bæta 100 ml af xýleni (3.2) fyrir hvert gramm af sýninu. Þéttirinn er tengdur (3.1.ii)), innihaldið er hitað að suðu og haldið við suðumark í þrjár mínútur. Heitum vökvanum er strax hellt í gegnum vegna sífudeiglu (sjá 1. athugasemd). Meðferðin er endurtekin tvisvar sinnum til viðbótar og nýr 50 ml skammtur af leysiefninu notaður í bæði skipti.

Óleysanlegi hlutinn er skolaður í kolbunni tvisvar með 30 ml af sjóðandi xýleni, þá tvisvar með 75 ml af lágsuðu-kolvetnablöndu (I.3.2.1 í almennu leiðbeiningunum). Innihald kolbunnar er síað gegnum deigluna að aflokinni síðari skolun með kolvetnablöndu, allar óuppleystar trefjar eru færðar yfir í deigluna og til þess notaður smáskammtur af kolvetnablöndu og leysiefnið látið gufa upp. Deiglan og óleysanlegi hlutinn eru þurrkuð, kælt og vigtað.

Athugasemdir:

1. Síudeiglan, sem hella á xýleninu í gegnum, skal forhituð.
2. Gengið er úr skugga um, að aflokinni meðferðinni með sjóðandi xýleni, að kolban sem inniheldur óleysanlega hlutann sé kæld nægilega niður áður en kolvetnablöndunni er hellt yfir.
3. Til að draga úr brunahættu og hættu á eitrun fyrir rannsóknarmenn er heimilt að nota heitan skiljunarbúnað þar sem beitt er viðeigandi aðferðum sem gefa sömu niðurstöður⁽¹⁾.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fengnar eru með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

⁽¹⁾ Sjá t.d. búnaðinn sem er lýst í Melland Textilberichte 56 (1975), bls. 643 - 645.

AÐFERÐ NR. 14

KLÓRTREFJAR (SAMFJÖLLIÐUR ÚR VINÝLKLÓRÍÐI) OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR

(Aðferð þar sem óblönduð brennisteinssýra er notuð)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

- klórtrefjum (27) sem eru byggðar á samfjöliliðum úr vinýlklóríði, einnig klórbornum eftir á
og
- baðmull (5), asetati (19), kúpró (21), módal (22), tríasetati (24), viskósu (25), tilteknum akrýlum (26), tilteknum módakrýlum (29), pólýamíði eða næloni (30) og pólýester (31).

Módakrýlarnir sem um er að ræða eru þeir sem gefa tæra lausn eftir að hafa verið sökkt ofan í óblandaða brennisteinssýru (hlutfallslegur eðlismassi 1,84 við 20).

Unnt er að nota þessa aðferð í stað aðferða nr. 8 og nr. 9.

2. MEGINREGLA

Efnisþátturinn, að klórtrefjunum undanskildum (þ.e. þær trefjar sem tilteknar eru í 2. tölulið 1. mgr.), í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með óblandaðri brennisteinssýru (hlutfallslegur eðlismassi 1,84 við 20°C). Óleysanlega hlutanum, sem samanstendur af klórtrefjum, er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og vegin. Efnismassinn, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundradshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundradshluti hins efnisþáttarins er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1. Búnaður

- Erlenmeyerkolba með glertappa sem tekur minnst 200 ml.
- Glerspaði.

3.2. Hvarfefni

- Brennisteinssýra, óblönduð (hlutfallslegur eðlismassi 1,84 við 20).
- Brennisteinssýra, um það bil 50% vatnslausn (m/m).

Lausnin er undirbúin með því að bæta gætilega, undir kælingu, 400 ml af brennisteinssýru (hlutfallslegur eðlismassi 1,84 við 20°C) við 500 ml af eimuðu vatni eða afjónuðu. Lausnin er þynnt með vatni í einn lítra eftir að hún hefur kólnað niður í stofuhita.

- Ammóníak, þynnt lausn;

60 ml af óblandaðri ammóníakslausn (hlutfallslegur eðlismassi 0,880 við 20°C) eru þynntir með eimuðu vatni í einn lítra.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Bæta skal við sýnið í kolbunni (3.1.(i)) 100 ml af brennisteinssýru (3.2.(i)) fyrir hvert gramm af sýninu.

Innihald kolbunnar er látið standa í tíu mínútur við stofuhita og hrært í sýninu við og við á þeim tíma með glerspaðanum. Ef ofið eða þrjónað efni er til meðferðar skal þrýsta því að glerinu með glerspaðanum til þess að skilja frá efnið sem er leyst upp í brennisteinssýrunni.

Vökvanum er hellt um í vegna síudeiglu. Í kolbuna er bætt nýjum 100 ml skammti af brennisteinssýru (3.2.(i)) og meðferðin endurtekin. Innihald kolbunnar er flutt yfir í síudeigluna og við það notaður glerspaðann á úppleystar trefjarnar. Ef nauðsyn krefur er smáskammti af óblandaðri brennisteinssýru (3.2.(i)) bætt í kolbuna til þess að fjarlægja trefjar sem loða við glerið. Síudeiglan er þurrkuð með loftsogi. Síðaði vökvinn er fjarlægður með því að tæma kolbuna með síunni eða skipta um kolbu. Óleysanlegi hlutinn í deiglu er síðan skolaður með 50% brennisteinssýrulausn (3.2.(ii), eimuðu vatni eða afjönuðu (I.3.2.3 í almennu leiðbeiningunum), ammóníakslausn (3.2.(iii)) og að lokum er skolað vandlega með eimuðu vatni eða afjönuðu, þannig að deiglan sé þurrkuð með loftsogi eftir hverja skolon. (Loftsogi skal ekki beita meðan á skolon stendur heldur einungis eftir að vökvinn hefur sífast í gegn án loftsogs.)

Deiglan og óleysanlegi hlutinn eru þurrkuð, kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fengnar eru með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

AÐFERÐ NR. 15

KLÓRTREFJAR, TILTEKNAR MÓDAKRÝLTREFJAR, TILTEKNAR ELASTANTREFJAR,
ASETATTREFJAR, TRÍASETATTREFJAR OG AÐRAR TILTEKNAR TREFJAR

(Aðferð þar sem sýklóhexanon er notað)

1. GILDISSVIÐ

Þessi aðferð gildir, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. asetati (19), tríasetati (24), klórtrefjum (27), tilteknum módafrýlum (29), tilteknum elastantrefjum (39)

og

2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), pólýamíði eða næloni (30), akrýli (26) og glertrefjum (40).

Ef módafrýl- eða elastantrefjar eru til staðar skal fyrst framkvæma forprófun til þess að komast að hvort trefjarnar séu algerlega leysanlegar í hvarfefninu.

Einnig er mögulegt að greina blöndur sem innihalda klórtrefjar með því að beita aðferð nr. 9 eða 14.

2. MEGINREGLA

Asetat- og tríasetattrefjarnar, klórtrefjarnar, tilteknar módafrýltrefjar og tilteknar elastantrefjar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með sýklóhexanoni við hitastig nálægt suðumarki. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn; massi hans, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti klórtrefjanna, módafrýl, elastan, asetat og tríasetat er reiknaður út sem mismunur.

3. BÚNAÐUR OG HVARFEFNI (önnur en þau sem tilgreind eru í almennu leiðbeiningunum)

3.1. Búnaður

- i) Búnaður fyrir skiljun við háan hita sem hentar til notkunar við framkvæmd prófsins í 4. hluta. (Sjá meðfylgjandi skýringarmynd af afbrigði búnaðarins sem er lýst í *Melliand Textilberichte* 56 (1975) 643-645).
- ii) Súdeigla undir sýnið.
- iii) Gropin þynna (gropstig 1).
- iv) Endurstreymisþéttir sem passar á eimingarkolbur.
- v) Hitari.

3.2. Hvarfefni

- i) Sýklóhexanon, suðumark 156.
- ii) Etanól, 50% miðað við rúmmál.

Ath.: Sýklóhexanon er eldfimt og eitrad. Gera skal viðeigandi varúðarráðstafanir við notkun þess.

4. PRÓFAÐFERÐ

Fylgja skal aðferðinni, sem er lýst í almennu leiðbeiningunum, með þeim hætti sem hér er lýst:

Fyrir hvert gramm af sýni er 100 ml af sýklóhexanoni hellt í eimingarkolbuna; skiljunarbúnaðinum, sem síudeiglan með sýninu og gropnu þynnunni, lítillaga skáhallri, hefur áður verið sett í, er síðan komið fyrir. Þéttirinn fyrir endurstreymið er settur á. Hitað er að suðu og skiljun haldið áfram í 60 mínútur með minnst 12 snúningum á klukkustund. Ílátið undir útdráttinn er fjarlægð að lokinni skiljun og kælingu, síudeiglan er tekin út og gropna þynnan fjarlægð. Innihald síudeiglunnar er þvegið þrisvar til fjórum sinnum með 50% etanóli, sem er hitað í u.þ.b. 60°C, og þar á eftir með einum lítra af 60°C heitu vatni.

skal ekki beita á meðan eða á milli þess sem þvegið er. Vökvinn er fyrst látinn síast í gegn og loftsogi síðan beitt.

Að lokum er deiglan þurrkuð og óleysanlegi hlutinn, kælt og vigtað.

5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

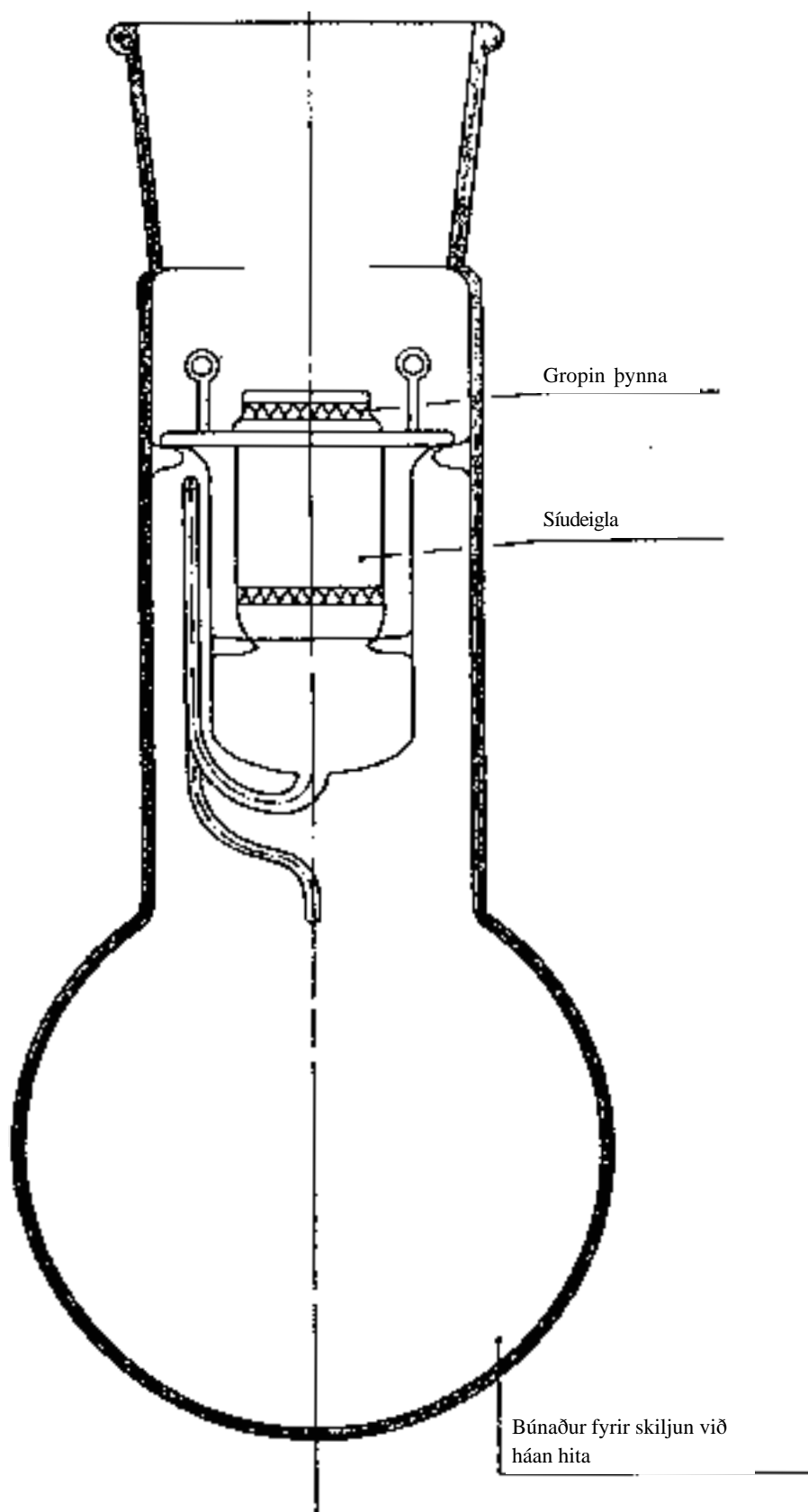
Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00 með eftirfarandi undantekningum:

silki: 1,01
akrýl: 0,98.

6. NÁKVÆMNI AÐFERÐARINNAR

Öryggismörk fyrir niðurstöður, sem fengnar eru með þessari aðferð þegar henni er beitt á einsleita blöndu textílefna, eru í hæsta lagi ± 1 miðað við 95% öryggisstig.

Skýringarmynd sem um getur í i-lið í tölulið 3.1 í aðferð nr. 15

III. VIÐAUKI

A-HLUTI

TILSKIPANIR FELLDAR ÚR GILDI

(sem um getur í 8. gr.)

- Tilskipun ráðsins 72/276/EBE (Stjtið. EB nr. L 173, 31. 7. 1972, bls. 1) ásamt síðari breytingum:
 - Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/76/EBE (Stjtið. EB nr. L 17, 24. 1. 1979, bls. 17)
 - Tilskipun ráðsins 81/75/EBE (Stjtið. EB nr. L 57, 4. 3. 1981, bls. 23)
 - Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/184/EBE (Stjtið. EB nr. L 75, 17. 3. 1987, bls. 21)

B-HLUTI

LÖGLEIÐINGARFRESTIR

Tilskipun	Lögleiðingarfrestur
72/276/EBE	18. janúar 1974
79/76/EBE	28. júní 1979
81/75/EBE	27. febrúar 1982
87/184/EBE	1. september 1988

IV. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA

Þessi tilskipun	Tilskipun 72/276/EBE
1. gr.	1. gr.
2. gr.	2. gr.
3. gr.	3. gr.
4. gr.	4. gr.
5. gr.	5. gr.
6. gr.	6. gr.
7. gr.	2. mgr. 7. gr.
8. gr.	-
9. gr.	8. gr.
I. viðauki	I. viðauki
1. liður II. viðauka	1. liður II. viðauka
2. liður II. viðauka	2. liður II. viðauka
Aðferð nr. 1 í II. viðauka	Aðferð nr. 1 í II. viðauka
Aðferð nr. 2 í II. viðauka	Aðferð nr. 2 í II. viðauka
Aðferð nr. 3 í II. viðauka	Aðferð nr. 3 í II. viðauka
Aðferð nr. 4 í II. viðauka	Aðferð nr. 4 í II. viðauka
Aðferð nr. 5 í II. viðauka	Aðferð nr. 5 í II. viðauka
Aðferð nr. 6 í II. viðauka	Aðferð nr. 6 í II. viðauka
Aðferð nr. 7 í II. viðauka	Aðferð nr. 7 í II. viðauka
Aðferð nr. 8 í II. viðauka	Aðferð nr. 8 í II. viðauka
Aðferð nr. 9 í II. viðauka	Aðferð nr. 9 í II. viðauka
Aðferð nr. 10 í II. viðauka	Aðferð nr. 10 í II. viðauka
Aðferð nr. 11 í II. viðauka	Aðferð nr. 11 í II. viðauka
Aðferð nr. 12 í II. viðauka	Aðferð nr. 13 í II. viðauka
Aðferð nr. 13 í II. viðauka	Aðferð nr. 14 í II. viðauka
Aðferð nr. 14 í II. viðauka	Aðferð nr. 15 í II. viðauka
Aðferð nr. 15 í II. viðauka	Aðferð nr. 16 í II. viðauka
III. viðauki	-
IV. viðauki	-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 96/74/EB**frá 16. desember 1996****um textílheiti(*)****EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFAR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á tilskipun ráðsins 71/307/EEB frá 26. júlí 1971 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um textílheiti ⁽⁴⁾ hafa verið gerðar margar og verulegar breytningar. Til glöggvunar og hagræðingar ber að steypa fyrrnefndri tilskipun og breytingum við hana saman.
- 2) Það myndi valda hindrunum í eðlilegri starfsemi innri markaðarins ef ákvæði aðildarríkjanna um heiti, samsetningu og merkingu textílværa væru breytileg frá einu aðildarríki til annars.
- 3) Unnt er að ryðja hindrunum þessum úr vegi með því að setja samræmdar reglur um markaðssetningu textílværa innan bandalagsins. Þess vegna er nauðsynlegt að samræma heiti á textíltrefjum og upplýsingar sem birtar eru á vörumiðum, merkingum og fylgiskjöllum með textílvörum á ýmsum stigum framleiðslu, vinnslu og dreifingar. Víkka ber merkingu hugtaksins „textíltrefja“ þannig að það nái til lengja, flatra

eða holra, sem ekki sýnast breiðari en 5 mm og skornar eru af efnisþynnum, sem framleiddar eru með útpressun úr fjölliðum þeim sem skráðar eru undir 19. 38. tölulið og 41. tölulið í I. viðauka, og síðan strekktar á lengdina.

- 4) Einnig þyrfti að setja ákvæði um ákveðnar framleiðsluvörur sem ekki eru einvörðungu gerðar úr textílflefum en innihalda þau og mynda nauðsynlegan hluta vörunnar eða sem sérstök athygli er vakin á af hálfu framleiðanda, vinnsluaðila eða seljanda. Engin þörf er á að gera greinarmun í 30. tölulið í II. viðauka á pólýamíði eða næloni af ólíkum gerðum; því ber að samræma viðtekin frávík fyrir þessi efni.
- 5) Vikmörk hvað snertir „aðrar trefjar“, sem þegar hafa verið ákveðin fyrir hreinar framleiðsluvörur, verða einnig að gilda um blandaðar framleiðsluvörur.
- 6) Merkingar ættu að vera skyldubundnar til að ná fram markmiðum þeim sem liggja að baki ákvæðum landslaga á þessu sviði.
- 7) Þegar erfitt reynist af tæknilegum ástæðum að tilgreina samsetningu vöru við framleiðslu er heimilt að gefa upp allar trefjar, þá þekktar, á vörumiða séu þær tiltekinn hundradshluti hinnar fullunnu framleiðsluvöru.
- 8) Ráðlegt er, til að komast hjá því að ákvæðum sé beitt á mismunandi hátt eins og raunin hefur orðið innan bandalagsins í þessu sambandi, að tilgreina nákvæmar aðferðir við vörumerkingu tiltekinna textílværa sem samsettar eru úr tveimur eða fleiri þáttum og einnig efnisþætti textílværa sem ekki er þörf á að taka tillit til við vörumerkingar og greiningu.
- 9) Þjóða ber textílvörur, sem aðeins er skylt að merkja sameiginlega og seldar eru í metratali eða afskornum lengdum, til sölu þannig að neytandinn geti kynnt sér til hlítar upplýsingar á sameiginlegum umbúðum eða stranga. Það er aðildarríkjanna að ákveða ráðstafanir þær sem samþykkja ber í þessu skyni.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 38, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 96, 6. 4. 1994, bls. 1.

(2) Stjtið. EB nr. C 195, 18. 7. 1994, bls. 9.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 15. febrúar 1995, (Stjtið. EB nr. C 56, 6. 3. 1995, bls. 53), sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. febrúar 1996 (Stjtið. EB nr. C 196, 6. 7. 1996, bls. 1), ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 198, 8. 7. 1996, bls. 25) og ákvörðun ráðsins frá 7. október 1996.

(4) Stjtið. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 16. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 87/140/EEB (Stjtið. EB nr. L 56, 26. 2. 1987, bls. 24).

- 10) Notkun tegundar eða heita, sem njóta sérstaks álits meðal notenda og neytenda, ætti að vera háð sérstökum skilyrðum.
- 11) Komið hefur í ljós nauðsyn þess að mæla fyrir um aðferðir við sýnatöku og greiningu textílefna til að útiloka hugsanleg andmæli gegn aðferðum þeim sem notaðar eru. Enda þótt nógildandi aðferðir innan aðildarríkjanna séu viðhafðar enn um sinn kemur það ekki í veg fyrir að samræmdum reglum sé beitt.
- 12) Í II. viðauka við þessa tilskipun, þar sem tilgreind eru viðtekin frávík sem gilda um þurran massa hverrar trefjategundar við greiningu og ákvörðun trefjainnihalds, koma í 1., 2. og 3. tölulið fram tvenns konar viðtekin frávík við útreikning á samsetningu kembdra eða greiddra trefja sem innihalda ull og/eða dýrahár. Ekki er alltaf unnt að greina á tilraunastofum hvort framleiðsluvara sé kembd eða greidd og því getur ósamræmi komið fram í niðurstöðum sé ákvæði þessu beitt við prófanir á samræmi viðvíkjandi textílvörum innan bandalagsins. Því ber að heimila að beitt sé einu viðteknu frávíki á rannsóknastofum í vafamálum.
- 13) Ekki er ráðlegt að samræma, í sérstakri tilskipun um textílvörur, öll ákvæði sem gilda um slíkar vörur.
- 14) Ákvæði III. og IV. viðauka ættu einnig, með tilliti til séreinkenna þeirra atriða sem þar er getið, að gilda um aðrar framleiðsluvörur sem undanþegnar eru vörumerkingum, einkum og sér í lagi „einnota“ vörur eða vörur sem einungis er krafist sameiginlegra merkinga fyrir.
- 15) Ákvæði þau sem nauðsynleg eru til að ákvarða greiningaraðferðirnar og breyta þeim í samræmi við tækniframfarir eru framkvæmdarákvæði einvörðungu tæknilegs eðlis. Því er nauðsynlegt að beita málsmæðferð nefndarinnar, sem þegar er mælt fyrir um í 6. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 96/73/EB frá 16. desember 1996 um tiltekna aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum ⁽¹⁾, þegar um þessi framkvæmdarákvæði er að ræða og ákvæðin um aðlögun I. og II. viðauka við þessa tilskipun að tækniframförum.
- 16) Ákvæðin, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um tilskipanir um textílheiti og merkingar textílværa.
- 17) Tilskipun þessi skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar frest til að lögleiða tilskipanirnar sem um getur í B-hluta V. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Einungis er heimilt að markaðssetja textílvörur innan bandalagsins meðan á vinnslu stendur eða áður en hún hefst og á öllum stigum dreifingar séu þær í samræmi við ákvæði tilskipunar þessarar.

2. gr.

1. Í tilskipun þessari merkir „textílvörur“ allar óunnar, hálfunnar eða fullunnar vörur, framleiddar að hluta, fullframleiddar, tilbúnar að hluta eða fullbúnar eða vörur sem að öllu leyti eru samsettar úr textíltrefjum án tillits til þeirrar aðferðar sem notuð er við blöndun eða samsetningu.

2. Í tilskipun þessari merkir „textíltrefja“:

- efniseiningu sem einkennist af sveigjanleika, fínleika og mikilli lengd samanborið við mesta þvermál sem gerir hana nothæfa í textílfamleiðslu,
- sveigjanlegar lengjur, flatar eða holar, þar sem sýnileg breidd er ekki meiri en 5 mm, þar með talda lengjur skornar af breiðari lengjum eða lögum sem gerð eru úr efnum sem notuð eru við framleiðslu trefja þeirra sem skráðar eru undir töluliðum 19 - 41 í I. viðauka og eru nothæfar í textílfamleiðslu; sýnileg breidd er breidd hinnar flötu eða holu lengju samanbrotinnar, útflattrar, samanþjappaðrar eða undinnar eða meðalbreidd þar sem breiddin er ekki alls staðar sú sama.
- 3. Eftirfarandi vörur teljast til textílværa og heyra undir ákvæði tilskipunar þessarar:
 - vörur sem innihalda textíltrefjar sem eru minnst 80% af þyngd þeirra,
 - húsgagnaáklæði, regnhlífir- og sólhlífarefni sem er að hluta textíltrefjar, minnst 80% af þyngd; þetta á einnig við um textílfenishluta í marglaga gólfdukkum, í dýnum og í viðlegubúnaði og varmafóður í fótábúnaði, hönskum og vettlingum svo fremi slíkir hlutar eða fóður sé minnst 80% af heildarþyngd hlutarins,
 - textílfeni sem felld eru inn í aðrar framleiðsluvörur og mynda óaðskiljanlegan hluta þeirra, svo fremi samsetningar sé getið.

3. gr.

1. Heiti og lýsing trefja, sem um getur í 2. gr., eru skráð í I. viðauka.
2. Notkun heita í töflunni í I. viðauka er bundin við þær trefjar sem lýst er undir sama tölulið í töflunni.
3. Ekkert þessara heita má nota um aðrar trefjar, eitt sér, sem orðstofn eða sem lýsingarorð á neinu tungumáli.

⁽¹⁾ Stjótt. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 1.

4. Óheimilt er að nota orðið „silki“ til að gefa til kynna lögun eða sérstaka eiginleika textíltrefja sem óslitins þráðar.

4. gr.

1. Óheimilt er að lýsa textílvöru sem „100%“, „hreinni“ eða „al-“ eða nota aðrar áþekkar táknanir nema hún sé einvörðungu samsett úr trefjum sömu tegundar.

2. Heimilt er að textílvöru innihaldi aðrar trefjar allt að 2% af þyngd svo fremi tæknilegar orsakir liggi að baki og að þeim sé ekki aukið við kerfisbundið. Sé um kembdar textílvörur að ræða skal hækka vikmörkin í 5%.

5. gr.

1. Einungis er heimilt að lýsa ullarvöru með:

- „lana virgen“ eða „lana de esquilado“,
- „ren, ny uld“,
- „Schurwolle“,
- „παρθενο μαλλι“,
- „fleece wool“ eða „virgin wool“,
- „laine vierge“ eða „laine de tonte“,
- „lana vergine“ eða „lana di tosa“,
- „scheerwol“,
- „lã virgem“,
- „uusi villa“,
- „ren ull“,

ef hún er einvörðungu samsett úr trefjum sem ekki hafa áður verið notaðar í fullunna vöru, hafa ekki verið spunnar og/eða þæfðar nema vegna framleiðslu fyrirnefndrar ullarvöru og hafa ekki skemmst í meðhöndlun eða við notkun.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að nota orðin hér að framan til þess að lýsa ull í trefjablöndu þegar:

- a) öll ull í blöndunni stenst kröfur sem eru skilgreindar í 1. mgr.;
- b) ullin vegur ekki minna en 25% af heildarþyngd blöndunnar;
- c) ullinni er einvörðungu blandað saman við eina tegund trefja af annarri gerð þegar um grófkembda blöndu er að ræða.

Í tilviki því sem um getur í þessari málsgrein skal gefa upp hundraðshluta allra efna í samsetningunni.

3. Takmarka skal vikmörk þau sem koma fram af tæknilegum orsökum og tengjast framleiðslu við 0,3% trefjablöndun þegar um er að ræða framleiðsluvörur sem um getur í 1. og 2. mgr., þar með taldar kembdar ullarvörur.

6. gr.

1. Merkja skal textílvöru, sem samsett er úr tveimur eða fleiri tegundum trefja, þar sem ein tegundin er að minnsta kosti 85% af heildarþyngd:

- með heiti þeirrar trefjategundar ásamt hundraðshluta hennar miðað við þyngd, eða
- með heiti þeirrar trefjategundar og orðunum „minnst 85%“, eða
- með hundraðshlutum allra efna sem framleiðsluvaran er samsett úr.

2. Merkja skal textílvöru, sem samsett er úr tveimur trefjum eða fleiri, þar sem engin trefjategund nær 85% af heildarþyngd, með heiti og hundraðshluta a.m.k. tveggja helstu trefjanna miðað við þyngd ásamt heitum annarra trefjaefnisþátta á eftir í rétttri röð eftir þyngd með eða án upplýsinga um hundraðshluta miðað við þyngd. Samt sem áður,

- a) er heimilt að merkja trefjar, sem einar og sér eru minna en 10% af heildarþyngd framleiðsluvöru í einu lagi, með orðunum „aðrar trefjar“ og komi þar á eftir samanlagðir hundraðshlutar miðað við þyngd;
- b) skal gefa upp hundraðshluta allra efna sem framleiðsluvara er samsett úr sé heiti trefjategundar þeirrar sem ekki nær 10% af heildarþyngd vörunnar tilgreint.”

3. Heimilt er að gefa framleiðsluvörum með hreina baðmullaruppistöðu og hreinu hörívafi, þar sem hundraðshluti hörs er ekki undir 40% af heildarþyngd ósteinds vefnaðar, heitið „vefnaðarblanda úr baðmull og hör“ og skal þessi lýsing á samsetningu fylgja, „hreina baðmullaruppistaða - hreint hörívaf“.

4. Þegar um er að ræða textílvörur ætlaðar neytendum og með samsetningu í hundraðshlutum eins og fram kemur í 1., 2., 3. og 5. mgr. þessarar greinar:

- a) skal leyfa aðrar trefjar, sem eru allt að 2% af heildarþyngd textílvörunnar, sé það gert á tæknilegum forsendum og ekki gert að fastri venju; vikmörk þessi skulu aukin í 5% sé um kembdar framleiðsluvörur að ræða og sem vikmörk, er um getur í 3. mgr. 5. gr., gilda ekki um;
- b) skal heimila 3% framleiðsluvikmörk milli upp gefinna hundraðshluta trefja og hundraðshluta, sem fram koma við greiningu, miðað við heildarþyngd trefja sem fram kemur á vörumiða; sömu vikmörk gilda einnig um trefjar sem í samræmi við ákvæði 2. mgr. eru skráðar í röð eftir þyngd án þess að hundraðshluti þeirra komi fram. Vikmörk þessi gilda einnig um b-lið 2. mgr. 5. gr.

Við greiningu skal reikna fyrrnefnd vikmörk út hver fyrir sig; heildarþyngd sú sem taka skal mið af við útreikning vikmarka, sem um getur í b-lið, er heildarþyngd trefja fullunninnar vöru að frátalinni þyngd allra utanaðkomandi trefja sem fram koma þegar ákvæðum um vikmörk, sem um getur í a-lið, er beitt.

Einungis er heimilt að leggja saman tölurnar fyrir vikmörkin, sem um getur í a- og b-lið, ef einhverjar utanaðkomandi trefjar, sem fram koma við greiningu þegar vikmörkin sem um getur í a-lið eru notuð, reynast vera af sömu gerð og trefjar sem eru tilgreindar á vörumiða.

Þegar um er að ræða sérstakar vörur, þar sem við framleiðslu er krafist rýmri vikmarka en fram koma í a- og b-lið, eru hærri vikmörk heimil aðeins í undantekningartilvikum þegar gengið hefur verið úr skugga um að framleiðsluvaram samræmist ákvæðum 1. mgr. 13. gr. og þegar gild rök koma fram af hálfu framleiðanda. Aðildarríkin tilkynni framkvæmdastjórninni þegar þar um.

5. Heimilt er að nota hugtakið „blandaðar trefjar“ eða hugtakið „ótiltekin textílsamsetning“ um allar framleiðsluvörur sem ekki er unnt að tilgreina samsetningu fyrir með auðveldum hætti við framleiðslu.

7. gr.

Með fyrirvara um vikmörk, sem kveðið er á um í 2. mgr. 4. gr., 3. mgr. 5. gr. og 4. mgr. 6. gr., er ekki þörf á að nefna sýnilegar, aðgreinanlegar trefjar sem einungis eru til skrauts og ekki eru yfir 7% af þyngd fullunninnar vöru í trefjasamsetningum þeim sem kveðið er á um í 4. og 6. gr.; sama gildir um trefjar (t.d. málm-trefjar) sem felldar eru inn í til að koma í veg fyrir rafmögnun og ekki eru yfir 2% af þyngd fullunninnar vöru. Í framleiðsluvörum, sem um getur í 3. mgr. 6. gr., skal ekki reikna þessa hundraðshluta út miðað við þyngd vefnaðarins heldur þyngd uppistöðunnar og ívafsins sitt í hvoru lagi.

8. gr.

1. Setja skal vörumiða á eða merkja textílvörur í skilningi tilskipunar þessarar vegna framleiðslu eða í viðskiptaskyni í hvert sinn sem þær eru markaðssettar; heimilt er að í stað fyrrnefndra vörumiða eða merkinga eða þeim til viðbótar komi viðskiptafylgiskjöl þegar vörurnar eru ekki boðnar neytendum til sölu eða þær eru afgreiddar samkvæmt pöntun frá ríki eða öðrum lögpersónum sem heyra undir opinberan rétt eða í þeim aðildarríkjum, þar sem þetta hugtak er óþekkt, frá jafngildum aðila.

2. a) Tilgreina skal á skýran hátt í viðskiptaskjölunum heiti, lýsingu og upplýsingar varðandi textíltrefjainnihald sem um getur í 3. til 6. gr. og I. viðauka. Með kröfu þessari er sérstaklega girt fyrir notkun skammstafana í sölusamningum, á fylgireikningum og vörureikningum; samt sem áður er heimilt að nota vélrænt táknróf svo fremi að táknrófið sé útskýrt í sama skjali.

b) Þegar textílvörur eru boðnar til sölu eða seldar neytendum skal gefa heiti, lýsingu og upplýsingar varðandi trefjainnihald, sem um getur í 3. til 6. gr. og I. viðauka, til kynna með greinilegu og læsilegu prentlettri sömu tegundar, einkum í verðlistum, auglýsingabæklingum, á umbúðum, vörumiðum og merkingum.

Einstökum atriðum og upplýsingum öðrum en þeim sem kveðið er á um í tilskipun þessari skal haldið algerlega aðskildum. Ákvæði þetta gildir ekki um vörumerki eða fyrirtækjaheiti sem heimilt er að fram komi strax á undan eða eftir einstökum atriðum sem kveðið er á um í tilskipun þessari.

Sé vörumerki eða fyrirtækjaheiti samt sem áður gefið til kynna, þegar textílvara er boðin til sölu eða seld neytendum eins og um getur í síðustu málsgrein, og í því kemur fram heiti skráð í I. viðauka eða heiti, sem hætt er við að ruglað verði saman við það, eitt sér eða sem lýsingarorð eða orðstofn, skal vörumerkið eða fyrirtækjaheitið koma strax á eftir eða undan heitum, lýsingum og einstökum upplýsingum um trefjainnihald, eins og um getur í 3. til 6. gr. og I. viðauka, með greinilegu og læsilegu prentlettri.

c) Aðildarríkjunum er heimilt að krefjast þess, þegar textílvörur eru boðnar til sölu eða seldar neytendum á yfirráðasvæði þeirra, að vörumerkingar og merkingar, sem krafist er í grein þessari, séu einnig á þjóðtungum þeirra.

Þegar um er að ræða spólur, hesputré, hespur, hnykla eða annað sauma-, viðgerða- og útsaumsgarn í litlum einingum er aðildarríkjunum því aðeins heimilt að nýta valkost þann, sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, ef um er að ræða sameiginlegar vörumerkingar á umbúðum eða sýnishornum. Heimilt er að hafa upplýsingar á hvaða tungumáli bandalagsins sem er, með fyrirvara um þau tilvik sem um getur í 18. tölulið IV. viðauka.

d) Aðildarríkjunum er óheimilt að leggja bann við notkun lýsinga og upplýsinga, annarra en um getur í 3., 4. og 5. gr., sem varða sérkenni framleiðsluvara, séu slíkar lýsingar eða upplýsingar í samræmi við góða viðskiptahætti í viðkomandi landi.

9. gr.

1. Allar textílvörur, samsettar úr tveimur eða fleiri efnisþáttum sem innihalda ólíkar trefjategundir, hafi áfestan vörumiða þar sem fram kemur trefjainnihald hvers efnisþáttar. Ekki er skylt að viðhafa slíka vörumerkingu um efnisþætti, sem eru undir 30% af heildarþyngd framleiðsluvörunnar, nema um sé að ræða sýnilegt fóður.

2. Innihaldi tvær eða fleiri textílvörur sömu trefjategund, sem mynda venjulega eina samstæðu, er aðeins þörf á einum áfestum vörumiða.

3. Með fyrirvara um ákvæði 12. gr.:

- a) skal sýna trefjasamsetningu eftirfarandi lífstykkjavara með því að tilgreina samsetningu framleiðsluvörunnar í heild eða þeirra hluta, sem taldir eru upp hér að neðan, annaðhvort í einu lagi eða fyrir hvern um sig:

- brjóstahaldari: efni í ytri og innri hluta skála og bakhluta,
- lífstykki: framstykki, bakstykki og hliðarstykki,
- samfella: efni í ytri og innri hluta skála, framstykki, bakstykki og hliðarstykki.

Trefjasamsetningu lífstykkjavara, annarra en taldar eru upp í fyrstu undirgrein, skal gefa til kynna með því að tilgreina samsetningu framleiðsluvörunnar í heild eða samsetningu ólíkra hluta varanna, annaðhvort sameiginlega eða fyrir hvern um sig, en ekki er skylt að merkja vörunar þannig þegar um ræðir hluta sem eru minna en 10% af heildarþyngd framleiðsluvörunnar.

Aðskildar vörumerkingar ólíkra hluta lífstykkjavaranna, sem um getur að ofan, skulu þannig úr garði gerðar að neytendur eigi auðvelt með að átta sig á til hvaða hluta vörunnar upplýsingarnar á vörumiðanum vísa;

- b) gefa skal upp trefjasamsetningu ættra textílvara fyrir vöruna í heild og er heimilt að tilgreina sérstaklega samsetningu grunnefnisins og samsetningu ættu hlutanna. Hluta þessa skal tilgreina með heiti sínu;
- c) gefa skal upp trefjasamsetningu útsaumaðra textílvara fyrir vöruna í heild og er heimilt að tilgreina sérstaklega samsetningu grunnefnisins og samsetningu útsaumsgarnsins; hluta þessa skal tilgreina með heiti sínu; séu útsaumdu hlutarnir minna en 10% af yfirborði vörunnar nægir að tilgreina samsetningu grunnefnisins;
- d) gefa skal upp trefjasamsetningu garns, sem samanstendur af kjarna og slíðri úr ólíkum trefjum og er boðið neytendum til sölu sem slíkt, fyrir vöruna í heild og er heimilt að tilgreina samsetningu kjarnans og samsetningu slíðursins sérstaklega; hluta þessa skal tilgreina með heiti sínu;
- e) gefa skal upp trefjasamsetningu textílvara úr flaueli og flosi eða textílvara sem líkjast flaueli eða flosi fyrir vöruna í heild og hafi varan sérstakt undirlag og slitlag úr ólíkum trefjum er heimilt að gefa upp trefjasamsetningu fyrir hvorn þessara hluta sérstaklega; hluta þessa skal tilgreina með heiti sínu;
- f) ef undirlag og slitlag gólfduka og gólfteppa er úr ólíkum trefjum er heimilt að gefa einungis upp samsetningu slitlagsins; þann hluta skal tilgreina með heiti sínu.

10. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 8. og 9. gr.:

- a) er aðildarríkjnum óheimilt að krefjast vörumerkinga eða merkinga, þar sem heiti eða samsetning kemur fram á einhverju því stigi sem um getur í 1. mgr. 2. gr., þegar um ræðir textílvörur skráðar í III. viðauka. Ákvæði 8. og 9. gr. gilda samt hafi slíkar framleiðsluvörur áfestan vörumiða eða merkingu þar sem fram kemur heiti eða samsetning eða vörumerki eða heiti fyrirtækis sem hefur að geyma annaðhvort heiti skráð í I. viðauka eða heiti sem hætt er við að ruglað verði saman við það, eitt sér eða sem lýsingarorð eða orðstofn;
- b) er heimilt að bjóða saman til sölu textílvörur, skráðar í IV. viðauka, af sömu gerð og samsetningu með sameiginlegum vörumiða þar sem fram koma upplýsingar um samsetningu sem kveðið er á um í tilskipun þessari;
- c) einungis er nauðsynlegt að gefa upp samsetningu textílvara, sem seldar eru í metratali, á lengju þeirri eða stranga sem boðinn er til sölu.

2. Aðildarríkin geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að framleiðsluvörur þær, sem um getur í b- og c-lið 1. mgr., séu boðnar til sölu með þeim hætti að neytendur geti kynnt sér samsetningu þeirra til hlítar.

11. gr.

Aðildarríkin geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ekki sé unnt að rugla upplýsingum, sem veittar eru við markaðssetningu textílvara, saman við heiti og upplýsingar sem kveðið er á um í tilskipun þessari.

12. gr.

Að því er varðar beitingu 1. mgr. 8. gr. og annarra ákvæða tilskipunar þessarar um merkingar textílvara skal ákveða hundraðshluta trefja, sem um getur í 4., 5. og 6. gr., án þess að mið sé tekið af eftirtöldum atriðum:

1. að því er varðar allar textílvörur:

hlutum sem eru ekki úr textíli, sérofnunum jöðrum, vörumiðum og merkispjöldum, bryddingum og leggingum sem ekki eru óaðskiljanlegur hluti vörunnar, hnöppum og spennum þöktum textílefnunum, aukabúnaði, skrauti, óteygjanlegum borðum, teygjanlegum þráðum og böndum sem bætt er við vöruna á tilteknum og afmörkuðum stöðum og með fyrirvara um skilyrði tilgreind í 7. gr., sýnilegum, aðgreinanlegum trefjum til skrauts eingöngu og trefjum sem koma í veg fyrir rafmöggun;

2. a) að því er varðar gólfduka og gólfteppi: öllum öðrum hlutum en slitlagi;

- b) að því er varðar húsgagnaáklæði: uppistöðu og ívafi til bindingar og fyllingar sem ekki eru hluti slitlags;

að því er varðar hengi og tjöld: uppistöðu og ívafi til bindingar og fyllingar sem eru ekki hluti af rétta borði efnisins;

- c) að því er varðar aðrar textílvörur: grunnefnum, stífum og styrkingum, innra fódri og dúkundirlagi, saumagarni, svo fremi það komi ekki í stað uppistöðu og/eða ívafs efnisins, fyllingum sem ekki eru einangrandi og, með fyrirvara um ákvæði 1. mgr. 9. gr., fódri.

Að því er ákvæði þetta varðar:

- ber ekki að líta á grunnefni í textílvörum, sem gegna hlutverki undirlags fyrir slitlag, einkum í ábreiðum og tvöföldum efnum, og fyrir flauel eða flosefni og ámóta framleiðsluvörur, sem undirlag sem fjarlægja á,
- merkja „stífur og styrkingar“ garn eða efni sem bætt er við á tilteknum og afmörkuðum stöðum á textílvörum til þess að styrkja þær eða gera stífar eða þykkar;

3. fituefnum, bindingum, þyngingum og steiningu, gegnsýringarefnum, aukalitar- og prentefnum og öðrum efnum til þess að meðhöndla textílvörur. Ef ekki eru til ákvæði er að þessu lúta innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þessi atriði séu ekki til staðar í þeim mæli að villi um fyrir neytendum.

13. gr.

1. Athuganir á því hvort samsetning textílværa sé í samræmi við það sem segir í tilskipun þessari skulu fara fram samkvæmt greiningaraðferðum þeim sem tilgreindar eru í tilskipunum sem um getur í 2. mgr.

Í þessu skyni skal ákvarða hundraðshluta trefja í 4., 5. og 6. gr. með því að nota viðeigandi samþykkt frávík, sem mælt er fyrir um í II. viðauka, fyrir þurran massa hversrar trefjategundar eftir að atriði þau sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 12. gr. hafa verið fjarlægð.

2. Aðferðir við sýnatöku og greiningu, sem beita á í aðildarríkjunum til þess að ákvarða trefjasamsetningu framleiðsluvara sem tilskipun þessi fjallar um, verða tilgreindar í sértilskipunum.

14. gr.

1. Aðildarríkjunum er hvorki heimilt að banna né hindra markaðssetningu textílværa sem uppfylla skilyrði tilskipunar

þessarar af ástæðum sem tengjast heitum eða upplýsingum um samsetningu þeirra.

2. Ákvæði tilskipunar þessarar koma ekki í veg fyrir að beitt sé gildandi ákvæðum í hverju aðildarríki um að vernda eignarétt á sviði iðnaðar og verslunar, að gefa upplýsingar um uppruna framleiðsluvörunnar eða hvar kaup eiga sér stað og að hindra óréttmæta samkeppni.

15. gr.

Ákvæði tilskipunar þessarar gilda ekki um textílvörur sem:

1. eru ætlaðar til útflutnings til landa utan bandalagsins;
2. eru fluttar með gegnumflutningi um aðildarríki undir eftirliti tollýfirvalda;
3. eru fluttar inn frá löndum utan bandalagsins til aðvinnslu;
4. samið er um afhendingu á til heimavinnandi fólks eða sjálfstæðra fyrirtækja sem vinna úr aðfengnum efnum án þess að eignaréttur sem í þeim felst sé yfirfærður gegn greiðslu.

16. gr.

1. Samþykkinga skal viðbætur við I. viðauka og viðbætur og breytingar við II. viðauka við tilskipun þessa, sem nauðsynlegar eru til þess að laga viðaukana að tækniframförum, í samræmi við málsmæðferð sem mælt er fyrir um í 6. gr. tilskipunar 96/73/EB.

2. Einnig skal ákvarða hinar nýju aðferðir við magngreiningu blandna úr tveimur og þremur efnum, annarra en um getur í tilskipun 96/73/EB og tilskipun ráðsins 73/44/EBE frá 26. febrúar 1973 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um magngreiningu trefjablandna úr þremur efnum ⁽¹⁾, samkvæmt þeirri sömu málsmæðferð.

3. Heiti nefndarinnar sem um getur í 5. gr. tilskipunar 96/73/EB verði „Nefnd um tilskipanir um textílleiti og merkingar textílværa“.

17. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

18. gr.

Tilskipanirnar, sem eru taldar upp í A-hluta V. viðauka, eru hér með felldar úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna

⁽¹⁾ Stjóttíð. EB nr. L 83, 30. 3. 1973, bls. 1.

að því er varðar frest til að lögleiða tilskipanirnar sem um getur í B-hluta V. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í VI. viðauka.

19. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 16. desember 1996.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

K. HÄNSCH

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

I. YATES

forseti.

I. VIÐAUKI

TAFLA YFIR TEXTILTREFJAR

Númer	Heiti	Lýsing trefja
1	ull(1)	trefjar úr reyfi sauðfjár (<i>Ovis aries</i>)
2	alpaka, lama, úlfaldi, kasmír, móhár, angóra, vikúnja, jakuxi, gúanakó, bifur, otur, með eða án heitisins „ull“ eða „hár“(1)	hár af eftirtöldum dýrum: alpaka, lamadýri, úlfalda, kasmírgeit, angórageit, angórakanínu, vikúnja, jakuxa, gúanakó, bifur, otri
3	dýrahár eða hrosshár með eða án upplýsinga um dýrategund (t.d. nautshár, algeng geitarull, hrosshár)	hár af ýmsum dýrum sem ekki eru talin upp undir 1 eða 2
4	silki	trefjar einungis fengnar frá skordýrum sem spinna silki
5	baðmull	trefjar úr fræbelgjum baðmullarplöntunnar (<i>Gossypium</i>)
6	kapok	trefjar úr innveggjum hýðisaldina kapoktrésins (<i>Ceiba pentandra</i>)
7	hör	basttrefjar úr stönglum línplöntunnar (<i>Linum usitatissimum</i>)
8	hampur	basttrefjar úr stönglum hampplöntunnar (<i>Cannabis sativa</i>)
9	júta	basttrefjar úr stönglum <i>Corchorus olitorius</i> og <i>Corchorus capsularis</i> . Að því er varðar tilskipun þessa skal fara með basttrefjar úr eftirfarandi tegundum á sama hátt og júta: <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hibiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> , <i>Urena sinuata</i>
10	abaka (manillahampur)	trefjar úr blaðslíðri plöntunnar <i>Musa textilis</i>
11	alfa	trefjar úr laufi plöntunnar <i>Stipa tenacissima</i>
12	kókostrefjar (kókoshneta)	trefjar úr ávexti kókospálmans <i>Cocos nucifera</i>
13	gífill	basttrefjar úr stönglum plöntunnar <i>Cytisus scoparius</i> og/eða <i>Spartium Junceum</i>
14	ramí	basttrefjar úr <i>Boehmeria nivea</i> og <i>Boehmeria tenacissima</i>
15	sísal	trefjar úr laufi <i>Agave sisalana</i>
16	trefjar súnnplöntu	basttrefjar úr <i>Crotalaria juncea</i>
17	sísalhampur	basttrefjar úr <i>Agave Fourcroydes</i>

Númer	Heiti	Lýsing trefja
18	trefjar eyðimerkurlilju	basttrefjar úr <i>Agave Cantala</i>
19	asetat	trefjar úr sellulósaasetati með minna en 92% en a.m.k. 74% hýdroxílhópa af edíksýru (acetylated)
20	algínat	trefjar úr málmsöltum úr algínsýru
21	kúpró (kúprammóníum reion)	endurmyndaðar beðmitrefjar fengnar með kúprammóníumaðferðinni
22	módal	trefjategund úr endurmynduðu beðmi með háan slitkraft og mikið þanþol í vatni. Slitkraftur (B_c) við skilyrtar prófaðstæður og kraftur (B_M), sem þarf til að lengja trefjategundina um 5% í vætu, eru: $B_c \text{ (cN)} \geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$ $B_M \text{ (cN)} \geq 0,5 \sqrt{T}$ þar sem T er meðalþéttleiki trefja í decitex
23	eggjahvítuefni ⁽¹⁾	trefjar úr náttúrlegum hvítuefnum, endurmyndaðar og komið í jafnvægi fyrir tilverknað kemískra efna
24	tríasetat	trefjar úr sellulósaasetati með a.m.k. 92% hýdroxílhópa af edíksýru (acetylated)
25	viskósa	endurmyndaðar beðmitrefjar (trefjar úr hárfínun þræði og ósamfelldum) fengnar með viskósuaðferðinni
26	akríl ⁽¹⁾	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum sem ná a.m.k. yfir 85% af keðju þeirri sem akrílnítríl myndar (miðað við massa)
27	klórtrefjar	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum þar sem vínýlklóríð eða vínýlidenklóríð einliða einingar myndar meira en 50% keðjunnar miðað við massa
28	flúortrefjar	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum úr alifatískum einliða sameindum flúorkolefnis
29	móðakríl ⁽²⁾	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum þar sem akrílnítríl myndar meira en 50% og minna en 85% keðjunnar (miðað við massa)
30	pólýamíð eða nælon ⁽²⁾	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum sem hafa í keðjunni hinn virka amíðhóp sem kemur fram aftur og aftur
31	pólýester	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum sem ná a.m.k. yfir 85% (miðað við massa) af keðju þeirri sem mynduð er af ester úr díól- og tereftalsýru
32	pólýetýlen ⁽²⁾	trefjar myndaðar úr mettuðum línulaga stórsameindum úr alifatískum vetniskolefnum sem ekki er unnt að fjarlægja með skiptiefnahvörfum

Númer	Heiti	Lýsing trefja
33	pólýprópýlen ⁽²⁾	trefjar myndaðar úr mettuðum línulaga stórsameindum úr alifatískum kolvatnsefnum þar sem önnur hver kolefnisfrumeind er tengd metýlkeðju samkvæmt ísótaktískri niðurröðun og án frekari skiptiefnahvarfa
34	pólýkarbamíð ⁽²⁾	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum sem hafa í keðjunni hinn virka þvagefnishóp sem kemur fram aftur og aftur (NH-CO-NH)
35	pólýúretan ⁽²⁾	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum sem myndaðar eru úr keðjum með hinum virka úretanhópi sem kemur fram aftur og aftur
36	vinýlal	trefjar myndaðar úr línulaga stórsameindum sem hafa keðju byggða upp af pólývinýlalkóhóli með breytilegu stigi asetaliseringar
37	trívínýl ⁽²⁾	trefjar myndaðar úr þremur mismunandi einliða vínýlsameindum, þ.e. akrílnítríl, klórborinni einliða vínýlsameind og þriðju einliða vínýlsameind þar sem engin þeirra nær svo miklu sem 50% af heildarmassa
38	elastódíen ⁽²⁾	teygjanlegar trefjar úr náttúrlegu eða syntetísku pólýísópreni eða úr einum eða fleiri díenum, fjölliðuðum með eða án einnar einliða vínýlsameindar eða fleiri og skreppa strax saman næstum í upphaflega lengd þegar þær eru teygðar þrisvar upphaflega lengd sína og sleppt aftur
39	elastan	teygjanlegar trefjar úr minnst 85% (miðað við massa) af niðurlutudu pólýúretani og sem skreppa strax saman næstum í upphaflega lengd þegar þær eru teygðar í þrisvar sinnum upphaflega lengd sína og sleppt aftur
40	glertrefjar	trefjar úr gleri
41	heiti sem svarar til efnis þess sem trefjarnar eru myndaðar úr, t.d. málmí (málmkenndur, málmgerður), asbesti, pappír, með eða án viðbótarinnar „garn“ eða „trefjar“	trefjar úr ýmiss konar efnum eða nýjum efnum sem ekki eru skráðar að ofan

- (¹) Einnig er heimilt að nota heitið „ull“ í 1. tölul. viðauka þessa til að auðkenna trefjablöndu úr sauðfjárreyfi og hárum sem skráð eru í þriðja dálki 2. tölul. Ákvæði þetta gildir um textílvörur sem skráðar eru í 4. og 5. gr. og þær sem um getur í 6. gr. svo fremi sem þær síðarnefndu eru að hluta samansettar úr trefjum þeim sem skráðar eru í 1. og 2. tölul.
- (²) Orðið „trefjar“ er undirskilið.

II. VIÐAUKI

VIÐTEKIN FRÁVIK SEM NOTASKAL VIÐ ÚTREIKNING Á MASSA TREFJA Í
TEXTÍLVÖRU

Trefjanr.	Trefjar	Hundraðshlutar
2-2	Ull og dýrahár: greiddar trefjar kembdar trefjar	18,25 17,00 ⁽¹⁾
3	Dýrahár: greiddar trefjar kembdar trefjar Hrosshár: greiddar trefjar kembdar trefjar	18,25 17,00 ⁽¹⁾ 16,00 15,00
4	Silki	11,00
5	Baðmull: venjulegar trefjar styrktar trefjar	8,50 10,50
6	Kapok	10,90
7	Hör	12,00
8	Hampur	12,00
9	Júta	17,00
10	Abaka	14,00
11	Alfa	14,00
12	Kókostrefjar	13,00
13	Gífill	14,00
14	Ramí (bleikt trefja)	8,50
15	Sísal	14,00
16	Trefjar súnnplöntu	12,00
17	Sísalhampur	14,00
18	Trefjar eyðimerkurlilju	14,00
19	Asetat	19,00
20	Algínat	20,00

⁽¹⁾ Notaður ber einnig hin viðteknu frávik 17,00% þar sem ómögulegt er að ganga úr skugga um hvort ak textílvara, sem inniheldur ull og/eða dýrahár, er greidd eða kembd.

Trefjanr.	Trefjar	Hundraðshlutar
21	Kúpró	13,00
22	Módal	13,00
23	Prótín	17,00
24	Tríasetat	7,00
25	Viskósa	13,00
26	Akríl	2,00
27	Klórtrefjar	2,00
28	Flúortrefjar	0,00
29	Módakríl	2,00
30	Pólýamíð eða nælon: ósamfelldar trefjar	6,25
	samfelldur þráður	5,75
31	Pólýester: ósamfelldar trefjar	1,50
	samfelldur þráður	1,50
32	Pólýetýlen	1,50
33	Pólýprópýlen	2,00
34	Pólýkarbamíð	2,00
35	Pólýúretan: ósamfelldar trefjar	3,50
	samfelldur þráður	3,00
36	Vínýlal	5,00
37	Trívínýl	3,00
38	Elastódíen	1,00
39	Elastan	1,50
40	Glertrefjar: að meðalþvermáli yfir 5 µm	2,00
	að meðalþvermáli 5 µm eða minna	3,00
41	Málmtréfjar	2,00
	Málmgerðar trefjar	2,00
	Asbest	2,00
	Pappírsgarn	13,75

III. VIÐAUKI

FRAMLEIÐSLUVÖRUR SEM EKKI ER UNNT AÐ KREFJAST VÖRUMERKINGA EÐA MERKINGA FYRIR

(a-liður 1. mgr. 10. gr.)

1. Ermabönd
2. Úrarmbönd úr textílefnum
3. Vörumiðar og einkennismerki
4. Stoppuð handföng úr textílefnum
5. Kaffihettur
6. Tehettur
7. Ermahlífar
8. Handskjól önnur en úr flosvefnaði
9. Gerviblóm
10. Nálapúðar
11. Málað léreft
12. Textílvörur fyrir grunnefni og stífur
13. Flóki
14. Gamlar uppgerðar textílvörur svo fremi þær séu merktar þannig
15. Legghlífar
16. Umbúðir, ekki nýjar og seldar sem slíkar
17. Flókahattar
18. Ílát sem eru mjúk og án undirstöðu, reið- eða aktygi úr textílefnum
19. Ferðavörur úr textílefnum
20. Handunninn útsaumur, fullgerður eða ófullgerður, og efni til framleiðslu hans, þar með talið útsaumsgarn, sem er selt sérstaklega án strigans og ætlað til notkunar í slíkum listvefnaði
21. Rennilásar
22. Hnappar og spennur kappmellaðar með textílefnum
23. Bókarspjöld úr textílefnum
24. Leikföng
25. Textíflhlutar fótabúnaðar að undanskildu varmafóðri
26. Borðmottur samsettir úr ýmsum efnum allt að 500 cm² stórar
27. Ofnhanskar og pottaleppar
28. Eggjahettur
29. Snyrtivöruöskjur
30. Tóbakspungar úr textílefni
31. Gleraugnahulstur, vindlinga- og vindlahulstur, kveikjara- og greiðuhulstur úr textílefni
32. Íþróttahlífar að hönskum undanskildum
33. Snyrtitöskur
34. Skóburstunaröskjur
35. Varningur við útfarir
36. Einnota vörur, að vatti undanskildu

Að því er varðar tilskipun þessa ber að líta á textílvörur, sem ætlaðar eru til notkunar aðeins einu sinni eða í takmarkaðan tíma og þar sem eðlileg nýting slíkra vara útilokar alla endurnýjun til frekari notkunar í sama eða líkum tilgangi, sem einnota vörur

37. Textílvörur sem heyra undir reglur evrópsku lyfjaskrárinnar og sem tilvísun í þær reglur nær til, margnota sáraumbúðir til nota við lækningar og í bæklunarskurðlækningum og almennar textílvörur fyrir bæklaða

38. Textílvörur sem heyra undir 12. tölul. í IV. viðauka, þar á meðal kaðlar, taugar og reimar, venjulega ætlaðar til:
- a) notkunar sem fhlutar í búnað við framleiðslu og vinnslu vara
 - b) innsetningar í vélar, í uppsetningar (t.d. hitunarbúnað, loftkælingar eða lýsingar), heimilistæki og önnur tæki, ökutæki og önnur flutningatæki eða til notkunar við rekstur þeirra og viðhald eða til notkunar sem búnaður með þeim, að undanskildum ábreiðum úr segldúk og aukabúnaði úr textílefnum sem seldur er sér í vélknúin ökutæki
39. Textílvörur, ætlaðar til verndar og öryggis, svo sem öryggisbelti, fallhlífar, björgunarvesti, neyðarrennur, slökkvibúnaður, skotheld vesti og sérstakur hlífðarfatnaður (t.d. vörn gegn eldi, kemískum efnum eða annarri vá)
40. Loftuppblásin mannvirki (t.d. íþróttahallir, sýningastæði eða geymslur), svo fremi upplýsingar um afkastagetu og tæknilýsingar fylgi
41. Segl
42. Textílvörur fyrir dýr
43. Flögg og fánar

IV. VIÐAUKI

FRAMLEIÐSLUVÖRUR SEM EINUNGIS ER SKYLT AÐ NOTA SAMEIGINLEGAN VÖRUMÍÐA EÐA MERKI FYRIR

(b-liður 1. mgr. 10. gr.)

1. Gólfklútar
2. Hreingerningarklútar
3. Bryddingar og leggingar
4. Kögur, snúrur, fléttuð bönd
5. Belti
6. Axlabönd
7. Sokkabönd
8. Skóreimar
9. Borðar
10. Teygjur
11. Nýjar umbúðir, seldar sem slíkar
12. Bögglasnæri og baggabönd; reimar, kaðlar og taugar sem ekki falla undir 38. tölul. III. viðauka⁽¹⁾
13. Borðmottur
14. Vasaklútar
15. Hárnet
16. Hálstau og slaufur fyrir börn
17. Smekkir, þvottapokar og andlitsþurrkur
18. Garn til sauma, viðgerða og útsaums til smásölu í litlu magni, 1 gramm eða minna nettó
19. Bönd fyrir gluggatjöld og gluggahlífar

⁽¹⁾ Þegar um ræðir framleiðsluvörur sem falla undir lið þennan og seldar eru afskornar í lengjum skal sameiginleg vörumerking vera sú sama og á rúllunni. Telja skal kaðla og taugar til notkunar í fjallaklífri og siglingaþróttum til kaðla og tauga sem falla undir lið þennan.

V. VIÐAUKI

A-HLUTI

TILSKIPANIR FELLDAR ÚR GILDI

(sem um getur í 18. gr.)

- Tilskipun ráðsins 71/307/EBE (Stjtið. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 16) ásamt síðari breytingum:
 - Tilskipun ráðsins 75/36/EBE (Stjtið. EB nr. L 14, 20. 1. 1975, bls. 15)
 - Tilskipun ráðsins 83/623/EBE (Stjtið. EB nr. L 353, 15. 12. 1983, bls. 8)
 - Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/140/EBE (Stjtið. EB nr. L 56, 26. 2. 1987, bls. 24).

B-HLUTI

LÖGLEIÐINGARFRESTUR

Tilskipun	Lögleiðingarfrestur	
	Heimild til að versla með þær vörur sem eru í samræmi við tilskipun þessa	Bann við verslun með þær vörur sem eru í samræmi við tilskipun þessa
71/307/EBE	29. janúar 1973	29. janúar 1975
75/36/EBE		
83/623/EBE	29. nóvember 1985	29. maí 1987
87/140/EBE	1. september 1988	

VI. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA

Pessi tilskipun	Tilskipun 71/307/EBE	Pessi tilskipun	Tilskipun 71/307/EBE
1. gr.	1. gr.	II. viðauki, nr. 4	II. viðauki, nr. 4
2. gr.	2. gr.	II. viðauki, nr. 5	II. viðauki, nr. 5
3. gr.	3. gr.	II. viðauki, nr. 6	II. viðauki, nr. 6
4. gr.	4. gr.	II. viðauki, nr. 7	II. viðauki, nr. 7
5. gr.	5. gr.	II. viðauki, nr. 8	II. viðauki, nr. 8
6. gr.	6. gr.	II. viðauki, nr. 9	II. viðauki, nr. 9
7. gr.	7. gr.	II. viðauki, nr. 10	II. viðauki, nr. 10
8. gr.	8. gr.	II. viðauki, nr. 11	II. viðauki, nr. 11
9. gr.	9. gr.	II. viðauki, nr. 12	II. viðauki, nr. 12
10. gr.	10. gr.	II. viðauki, nr. 13	II. viðauki, nr. 13
11. gr.	11. gr.	II. viðauki, nr. 14	II. viðauki, nr. 15
12. gr.	12. gr.	II. viðauki, nr. 15	II. viðauki, nr. 16
13. gr.	13. gr.	II. viðauki, nr. 16	II. viðauki, nr. 16 a)
14. gr.	14. gr.	II. viðauki, nr. 17	II. viðauki, nr. 16 b)
15. gr.	15. gr.	II. viðauki, nr. 18	II. viðauki, nr. 16 c)
16. gr.	15. gr. a)	II. viðauki, nr. 19	II. viðauki, nr. 17
17. gr.	16. gr. 3)	II. viðauki, nr. 20	II. viðauki, nr. 18
18. gr.	-	II. viðauki, nr. 21	II. viðauki, nr. 19
19. gr.	17. gr.	II. viðauki, nr. 22	II. viðauki, nr. 20
I. viðauki, nr. 1	I. viðauki, nr. 1	II. viðauki, nr. 23	II. viðauki, nr. 21
I. viðauki, nr. 2	I. viðauki, nr. 2	II. viðauki, nr. 24	II. viðauki, nr. 22
I. viðauki, nr. 3	I. viðauki, nr. 3	II. viðauki, nr. 25	II. viðauki, nr. 23
I. viðauki, nr. 4	I. viðauki, nr. 4	II. viðauki, nr. 26	II. viðauki, nr. 24
I. viðauki, nr. 5	I. viðauki, nr. 5	II. viðauki, nr. 27	II. viðauki, nr. 25
I. viðauki, nr. 6	I. viðauki, nr. 6	II. viðauki, nr. 28	II. viðauki, nr. 26
I. viðauki, nr. 7	I. viðauki, nr. 7	II. viðauki, nr. 29	II. viðauki, nr. 27
I. viðauki, nr. 8	I. viðauki, nr. 8	II. viðauki, nr. 30	II. viðauki, nr. 28
I. viðauki, nr. 9	I. viðauki, nr. 9	II. viðauki, nr. 31	II. viðauki, nr. 29
I. viðauki, nr. 10	I. viðauki, nr. 10	II. viðauki, nr. 32	II. viðauki, nr. 30
I. viðauki, nr. 11	I. viðauki, nr. 11	II. viðauki, nr. 33	II. viðauki, nr. 31
I. viðauki, nr. 12	I. viðauki, nr. 12	II. viðauki, nr. 34	II. viðauki, nr. 32
I. viðauki, nr. 13	I. viðauki, nr. 13	II. viðauki, nr. 35	II. viðauki, nr. 33
I. viðauki, nr. 14	I. viðauki, nr. 15	II. viðauki, nr. 36	II. viðauki, nr. 34
I. viðauki, nr. 15	I. viðauki, nr. 16	II. viðauki, nr. 37	II. viðauki, nr. 35
I. viðauki, nr. 16	I. viðauki, nr. 16 a)	II. viðauki, nr. 38	II. viðauki, nr. 36
I. viðauki, nr. 17	I. viðauki, nr. 16 b)	II. viðauki, nr. 39	II. viðauki, nr. 37
I. viðauki, nr. 18	I. viðauki, nr. 16 c)	II. viðauki, nr. 40	II. viðauki, nr. 38
I. viðauki, nr. 19	I. viðauki, nr. 17	II. viðauki, nr. 41	II. viðauki, nr. 39
I. viðauki, nr. 20	I. viðauki, nr. 18	III. viðauki, nr. 1	III. viðauki, nr. 1
I. viðauki, nr. 21	I. viðauki, nr. 19	III. viðauki, nr. 2	III. viðauki, nr. 2
I. viðauki, nr. 22	I. viðauki, nr. 20	III. viðauki, nr. 3	III. viðauki, nr. 3
I. viðauki, nr. 23	I. viðauki, nr. 21	III. viðauki, nr. 4	III. viðauki, nr. 4
I. viðauki, nr. 24	I. viðauki, nr. 22	III. viðauki, nr. 5	III. viðauki, nr. 5
I. viðauki, nr. 25	I. viðauki, nr. 23	III. viðauki, nr. 6	III. viðauki, nr. 6
I. viðauki, nr. 26	I. viðauki, nr. 24	III. viðauki, nr. 7	III. viðauki, nr. 7
I. viðauki, nr. 27	I. viðauki, nr. 25	III. viðauki, nr. 8	III. viðauki, nr. 8
I. viðauki, nr. 28	I. viðauki, nr. 26	III. viðauki, nr. 9	III. viðauki, nr. 9
I. viðauki, nr. 29	I. viðauki, nr. 27	III. viðauki, nr. 10	III. viðauki, nr. 10
I. viðauki, nr. 30	I. viðauki, nr. 28	III. viðauki, nr. 11	III. viðauki, nr. 11

Þessi tilskipun	Tilskipun 71/307/EBE	Þessi tilskipun	Tilskipun 71/307/EBE
I. viðauki, nr. 31	I. viðauki, nr. 29	III. viðauki, nr. 12	III. viðauki, nr. 12
I. viðauki, nr. 32	I. viðauki, nr. 30	III. viðauki, nr. 13	III. viðauki, nr. 13
I. viðauki, nr. 33	I. viðauki, nr. 31	III. viðauki, nr. 14	III. viðauki, nr. 14
I. viðauki, nr. 34	I. viðauki, nr. 32	III. viðauki, nr. 15	III. viðauki, nr. 15
I. viðauki, nr. 35	I. viðauki, nr. 33	III. viðauki, nr. 16	III. viðauki, nr. 17
I. viðauki, nr. 36	I. viðauki, nr. 34	III. viðauki, nr. 17	III. viðauki, nr. 18
I. viðauki, nr. 37	I. viðauki, nr. 35	III. viðauki, nr. 18	III. viðauki, nr. 19
I. viðauki, nr. 38	I. viðauki, nr. 36	III. viðauki, nr. 19	III. viðauki, nr. 20
I. viðauki, nr. 39	I. viðauki, nr. 37	III. viðauki, nr. 20	III. viðauki, nr. 21
I. viðauki, nr. 40	I. viðauki, nr. 38	III. viðauki, nr. 21	III. viðauki, nr. 22
I. viðauki, nr. 41	I. viðauki, nr. 39	III. viðauki, nr. 22	III. viðauki, nr. 23
II. viðauki, nr. 1-2	II. viðauki, nr. 1-2	III. viðauki, nr. 23	III. viðauki, nr. 24
II. viðauki, nr. 3	II. viðauki, nr. 3	III. viðauki, nr. 24	III. viðauki, nr. 25
III. viðauki, nr. 25	III. viðauki, nr. 26	III. viðauki, nr. 36	III. viðauki, nr. 37
III. viðauki, nr. 26	III. viðauki, nr. 27	III. viðauki, nr. 37	III. viðauki, nr. 38
III. viðauki, nr. 27	III. viðauki, nr. 28	III. viðauki, nr. 38	III. viðauki, nr. 39
III. viðauki, nr. 28	III. viðauki, nr. 29	III. viðauki, nr. 39	III. viðauki, nr. 40
III. viðauki, nr. 29	III. viðauki, nr. 30	III. viðauki, nr. 40	III. viðauki, nr. 41
III. viðauki, nr. 30	III. viðauki, nr. 31	III. viðauki, nr. 41	III. viðauki, nr. 42
III. viðauki, nr. 31	III. viðauki, nr. 32	III. viðauki, nr. 42	III. viðauki, nr. 43
III. viðauki, nr. 32	III. viðauki, nr. 33	III. viðauki, nr. 43	III. viðauki, nr. 44
III. viðauki, nr. 33	III. viðauki, nr. 34	IV. viðauki	IV. viðauki
III. viðauki, nr. 34	III. viðauki, nr. 35	V. viðauki	-
III. viðauki, nr. 35	III. viðauki, nr. 36	VI. viðauki	-

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 97/37/EB**frá 19. júní 1997****um aðlögun að tækniframförum á I. og II. viðauka við tilskipun
Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB um textílheiti(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB
frá 16. desember 1966 um textílheiti ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Því aðeins er heimilt að markaðssetja textílvörur innan bandalagsins
að þær uppfylli ákvæði þessar tilskipunar.

Í þessari tilskipun um textílheiti er kveðið á um vörumiða eða
merkimiða eða áletrun þar sem gefin eru upp heiti textíltrefjanna,
sem eru í vörunni, í þeim tilgangi að verja hagsmuni neytenda
með því að veita réttar upplýsingar.

Einungis er heimilt að nota þær textíltrefjar, sem eru taldar upp í
I. viðauka við þessa tilskipun, í samsetningu textílvara sem eru
ætlaðar innri markaði bandalagsins. Nauðsynlegt er að laga
viðaukana, sem innihalda trefjaskrána, að tækniframförum til þess
að bæta megi við nýjum trefjum sem hafa komið fram eftir að
tilskipuninni var síðast breytt.

Ákvæði tilskipunar þessarar eru í samræmi við álit nefndarinnar
um tilskipanir um textílheiti og merkingar textílvara.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á I. viðauka við tilskipun
96/74/EB:

1. Nr. 2 breytist sem hér segir:

- í dálkinum „Heiti“ er orðinu „kasgóra“ skotið inn á
eftir „gúanakó“,

- í dálkinum „Lýsing trefja“ er orðinu „kasgórageit
(kynblendingur kasmírgeitar og angórageitar) bætt við
á eftir orðinu „gúanakó“.

2. Nr. 30 breytist sem hér segir:

- textinn í dálkinum „Heiti“ verði óbreyttur: „pólýamíð
eða nælon“,
- eftirfarandi texti komi í stað lýsingar á trefjum:

„trefja mynduð úr syntetískum línulaga
stórsameindum með endurteknum amíðtengingum í
keðjunni, þar sem að minnsta kosti 85% þeirra eru
bundnar alifatískum eða hringalifatískum einingum“.

3. Nr. 31 til 41 verði nr. 34 til 44.

4. Nýr liður, nr. 31, bætist við:

- textinn í dálkinum „Heiti“ verði sem hér segir:
„aramíð“,
- textinn í dálkinum „Lýsing trefja“ verði sem hér segir:

„trefja mynduð úr syntetískum línulaga
stórsameindum sem eru myndaðar úr arómatískum
hópum, innbyrðis bundnum með amíð- eða
ímíðtengingum, þar sem að minnsta kosti 85%
tenginganna bindast beint tveimur arómatískum
hringjum og þar sem ímíðtengingar, séu þær til staðar,
eru ekki fleiri en amíðtengingar“.

5. Nýr liður, nr. 32, bætist við:

- textinn í dálkinum „Heiti“ verði sem hér segir:
„pólýímíð“,
- textinn í dálkinum „Lýsing trefja“ verði sem hér segir:

„trefja mynduð úr syntetískum línulaga
stórsameindum með endurteknum ímíðeiningum í
keðjunni“.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 169, 27. 6. 1997, bls. 74, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/98 frá 29. maí
1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 32, 3. 2. 1997, bls. 38.

6. Nýr liður, nr. 33, bætist við:
- textinn í dálkinum „Heiti” verði sem hér segir:
„Lýósell”,
 - textinn í dálkinum „Lýsing trefja” verði sem hér segir:
„endurmynduð beðmitrefja fengin með uppleysingu og spuna í lífrænu leysiefni, án þess að afleiður verði til”,
 - á eftir textanum í dálkinum „Heiti” bætist við tilvísun í neðanmálgreinina. Neðanmálgreinin verði sem hér segir:
„litið er svo á að „lífrænt leysiefni” merki fyrst og fremst blöndu lífrænna kemískra efna og vatns”.

7. Eftirfarandi breytingar eru því gerðar á lið nr. 22:

Eftirfarandi texti komi í stað lýsingarinnar:

„Endurmynduð beðmitrefja, fengin með breyttri viskósuaðferð, með mikinn slitkraft og mikið þanþol í vætu. Slitkraftur (B_C) við skilyrtar prófaðstæður og kraftur (B_M) sem þarf til að lengja trefjategundina um 5% í vætu eru:

$$B_C \text{ (CN)} \geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$$

$$B_M \text{ (CN)} \geq 0,5 \sqrt{T}$$

þar sem T er meðalþéttleiki trefja í decitex”.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á II. viðauka við tilskipun 96/74/EBE:

1. Nr. 31 til 41 verði nr. 34 til 44.

2. Nýr liður, nr. 31, bætist við:
textinn í dálkunum „Trefjar” og „Hundraðshlutar” verði sem hér segir:
„Aramíð	8,00”
3. Nýr liður, nr. 32, bætist við:
textinn í dálkunum „Trefjar” og „Hundraðshlutar” verði sem hér segir:
„Pólýímíð	3,50”
4. Nýr liður, nr. 33, bætist við:
textinn í dálkunum „Trefjar” og „Hundraðshlutar” verði sem hér segir:
„Lýósell	13,00”

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að ákvæðum viðaukans við tilskipun 96/74/EB eigi síðar en 1. júní 1998.

Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. júní 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Emma BONINO

framkvæmdastjóri

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**99/EES/6/08****nr. 46/98
frá 29. maí 1998****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 90/97 frá 9. desember 1997⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/4/EB frá 27. janúar 1997 um breytingu á tilskipun 79/112/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliður bætist við í 18. lið (tilskipun ráðsins 79/112/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 L 0004:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/4/EB frá 27. janúar 1997 (Stjtið. EB nr. L 43, 14. 2. 1997, bls. 21).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/4/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 193, 9.7.1998, bls. 45 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 27, 9. 7. 1998, bls. 36.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 43, 14. 2. 1997, bls. 21.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 97/4/EB

frá 27. janúar 1997

um breytingu á tilskipun 79/112/EBE um samræmingu á lögum
aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til
neytenda(*)EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS
HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100.
gr. a,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 79/112/EBE frá 18. desember
1978 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu,
kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda ⁽¹⁾, einkum
c-lið 2. mgr. og 3. mgr. 6. gr. og 7. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

Í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 189. gr. b
í sáttmálanum ⁽⁴⁾, með tilliti til sameiginlega textans sem
sáttanefndin samþykkti 16. október 1996,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með skírskotun til markmiða innri markaðarinnar ber einnig að
leyfa notkun hefðbundins heitis í aðildarríkinu, þar sem framleiðsla
vöru fer fram, fyrir vörur sem selja á í öðru aðildarríki.

Bæta ber enn frekar reglur um merkingar með tilliti til nákvæms
eðlis og einkenna vara í þeim tvíþætta tilgangi að veita neytendum
gagnlegri upplýsingar og tryggja góða viðskiptahætti.

Í samræmi við reglur sáttmálans gilda almennar reglur um
merkingar í 2. gr. einnig um ákvæði sem gilda um vöruheiti, meðal

annars sú meginregla að merkingarnar skuli ekki vera þess eðlis
að þær villi um fyrir neytendum að því er varðar eiginleika
matvælananna.

Dómstóll Evrópubandalaganna hefur felld nokkra úrskurði þar
sem hann mælir með ítarlegum merkingum, einkum lögboðnum
viðeigandi merkimiðum þar sem eðli söluvöru er tilgreint. Þessar
aðgerðir, sem gera neytendum kleift að byggja val sitt á alhliða
þekkingu á vörunni, eru vel við hæfi þar eð þær stuðla að fæstum
hindrunum í fríverslun.

Það er hlutverk löggjafa bandalagsins að samþykkja ráðstafanir
byggðar á þessum fordæmisrétti.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 79/112/EBE:

1. Á eftir sjöttu forsendu formálsorðanna er eftirfarandi
forsendu skotið inn:

„Með þessari nauðsyn er átt við að aðildarríkjunum er
heimilt, í samræmi við reglur sáttmálans, að setja fram kröfur
varðandi tungumál.“.

2. Eftirfarandi bætist við 1. mgr. 3. gr.:

„2a) magn tiltekinna innihaldsefna eða flokka innihaldsefna
eins og kveðið er á um í 7. gr.“.

3. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 5. gr.:

„1. Það heiti sem matvælin eru seld undir skal vera það
heiti sem ákvæði Evrópubandalagsins, sem gilda um
þau, segja til um.

a) Vanti ákvæði Evrópubandalagsins skal það heiti sem
vara er seld undir vera það heiti sem kveðið er á um í
gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í
aðildarríkinu þar sem varan er seld neytendum eða
störelldhúsum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 43, 14. 2. 1997, bls. 2, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/98 frá 29. maí
1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 33, 8. 2. 1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með
tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/102/EB (Stjtið. EB nr. L 291,
25. 11. 1993, bls. 14).

(2) Stjtið. EB nr. C 122, 14. 5. 1992, bls. 12 og Stjtið. EB nr. C 118, 29. 4.
1994, bls. 6.

(3) Stjtið. EB nr. C 332, 16. 12. 1992, bls. 3.

(4) Álit Evrópuþingsins frá 27. október 1993 (Stjtið. EB nr. C 315, 22. 11.
1993, bls. 102), sameiginleg afstaða ráðsins frá 15. júní 1995 (Stjtið.
EB nr. C 182, 15. 7. 1995, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 25.
október 1995 (Stjtið. EB nr. C 308, 20. 11. 1995, bls. 30). Ákvörðun
Evrópuþingsins frá 10. desember 1996 og ákvörðun ráðsins frá 10.
janúar 1997.

Vanti slíkt heiti skal það heiti sem varan er seld undir vera hefðbundið heiti í aðildarríkinu, þar sem matvælin eru seld til neytenda eða stórelðhúsa, eða sú lýsing á þeim, og ef þörf krefur á notkun þeirra, sem er nógu nákvæm til að kaupandinn fái rétta hugmynd um eðli matvælna og geti greint þau frá öðrum vörum sem þau kunna að vera tekin í misgripum fyrir.

- b) Einnig er heimilt að nota vöruheiti, sem varan er löglega framleidd og markaðssett undir í aðildarríkinu þar sem hún er framleidd, í aðildarríkinu þar sem markaðssetning fer fram.

Komi beiting annarra ákvæða þessarar tilskipunar, einkum þeirra sem fram koma í 3. gr., í veg fyrir að neytendur í aðildarríkinu, þar sem markaðssetning fer fram, fái rétta hugmynd um eðli matvælna og geti greint þau frá vörum, sem þau kunna að vera tekin í misgripum fyrir, skulu vöruheitinu fylgja frekari upplýsingar sem birta ber hjá því.

- c) Í undantekningartilvikum skal ekki nota vöruheiti aðildarríkisins, þar sem framleiðsla fer fram, í aðildarríkinu þar sem markaðssetning fer fram ef matvælin, sem það auðkennir, eru svo frábrugðin þeim sem eru þekkt undir sama heiti, að því er varðar samsetningu eða framleiðslu, að ákvæði b-liðar eru ófullnægjandi til þess að tryggja sé að neytendur í aðildarríkinu, þar sem markaðssetning fer fram, fái réttar upplýsingar.“.

4. Eftirfarandi komi í stað c-liðar 2. mgr. 6. gr.:

„c) vörur gerðar úr einu innihaldsefni:

- þar sem viðskiptaheitið er hið sama og heiti innihaldsefnisins, eða
- þar sem viðskiptaheitið gefur eðli innihaldsefnisins til kynna á skýran hátt.“.

5. Eftirfarandi komi í stað fyrsta undirliðar b-liðar 5. mgr. 6. gr. (tilskipun 79/112/EBE):

„- þarf aðeins að tákna innihaldsefni, sem heyra undir einhvern flokkanna í I. viðauka og eru innihaldsefni í öðrum matvælum, með heiti þess flokks.

Heimilt er að gera breytingar á flokkaskránni í I. viðauka í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 17. gr.

Heitinu „sterkjur“, sem er talið upp í I. viðauka, skal þó alltaf fylgja ábending um sérstakan uppruna úr jurtaríkinu séu líkur á að í þessu innihaldsefni sé glúten.“.

6. Eftirfarandi komi í stað annars undirliðar b-liðar 5. mgr. 6. gr. (tilskipun 79/112/EBE):

„- skulu innihaldsefni, sem heyra undir einhvern flokkanna í II. viðauka, táknuð með heiti þess flokks og á eftir skal koma sérheiti eða EBE-númer; ef innihaldsefni heyrir undir fleiri en einn flokk skal tilgreina flokkinn sem gegnir meginhlutverki þar sem umrædd matvæli eru annars vegar.

Breytingar á þessum viðauka, byggðar á framförum í vísinda- og tækniþekkingu, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferð þá sem mælt er fyrir um í 17. gr.

Heitinu „umbreyttar sterkjur“, sem er talið upp í II. viðauka, skal þó alltaf fylgja ábending um sérstakan uppruna úr jurtaríkinu séu líkur á að í þessu innihaldsefni sé glúten.“.

7. Eftirfarandi komi í stað 7. gr.:

„7. gr.

1. Tilgreina ber magn innihaldsefnis eða flokk innihaldsefna, sem er notað við framleiðslu eða tilreiðslu matvæla, í samræmi við þessa grein.

2. Ábendingin, sem um getur í 1. mgr., er lögboðin:

- a) ef viðkomandi innihaldsefni eða flokkur innihaldsefna kemur fram í því heiti sem matvælin eru seld undir eða neytendur eru vanir að tengja það/hann við sama heiti; eða
- b) ef viðkomandi innihaldsefni eða flokkur innihaldsefna er dreginn fram í merkingunni með orðum, myndum eða grafískri framsetningu; eða
- c) ef viðkomandi innihaldsefni eða flokkur innihaldsefna er nauðsynlegur til að einkenna matvæli eða greina þau frá vörum sem þau kunna að vera tekin í misgripum fyrir vegna nafngiftar þeirra eða útlits; eða

- d) í þeim tilfellum sem eru ákveðin í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 17. gr.

3. Ákvæði 2. mgr. gilda ekki:

- a) um innihaldsefni eða flokk innihaldsefna:

- sem um gildir að nettóþyngd án lagar er gefin upp í samræmi við ákvæði 4. mgr. 8. gr., eða

- sem um gildir að þess er krafist að magn sé uppgæfið á merkingum samkvæmt bandalagsákvæðum,

- sem er notaður í litlu magni sem bragðefni,

- sem þrátt fyrir að koma fram í því heiti sem matvælin eru seld undir hefur ekki afgerandi áhrif á val neytenda í landinu, þar sem markaðssetning fer fram, af þeirri ástæðu að sveiflur í magni eru of lítilvægar til þess að einkenna matvælin eða greina þau frá líkum vörum. Í vafatilvikum ber að beita málsmeðferðinni, sem mælt er fyrir um í 17. gr., til að ákveða hvort skilyrðunum, sem mælt er fyrir um í þessum undirliði, er fullnægt;

b) ef sérstök bandalagsákvæði mæla fyrir um nákvæmt magn innihaldsefnis eða flokk innihaldsefna án þess að kveða á um að slíkt sé gefið til kynna í merkingum;

c) í þeim tilvikum sem um getur í fjórða og fimmta undirliði a-liðar 5. mgr. 6. gr.;

d) í þeim tilvikum sem eru ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr.

4. Magnið sem greint er frá, gefið upp sem hundraðshluti, skal samsvara magni innihaldsefnisins eða innihaldsefnanna þegar gripið er til notkunar þess/þeirra. Bandalagsákvæði geta þó heimilað að vikið sé frá þessari meginreglu að því er varðar tiltekin matvæli. Samþykkja ber slík ákvæði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr.

5. Ábendingin, sem um getur í 1. mgr., komi fram annaðhvort næst á eftir því heiti sem matvælin eru seld undir eða á eftir innihaldslýsingu í tengslum við innihaldsefnið sem um ræðir.

6. Ákvæði þessar greinar gilda með fyrirvara um bandalagsreglur um merkingu næringarinnihalds matvæla.“

8. Eftirfarandi grein er skotið inn:

„13. gr. a

1. Aðildarríkjunum ber að tryggja að sala matvæla á yfirráðasvæði þeirra sé bönnuð ef upplýsingarnar, sem kveðið er á um í 3. gr. og 2. mgr. 4. gr., eru ekki á tungumáli sem neytendur hafa á valdi sínu, nema aðrar ráðstafanir hafi verið gerðar til þess að upplýsa neytendur með öðrum hætti, sem er ákveðinn í samræmi við málsmeðferðina sem

mælt er fyrir um í 17. gr., um það eða þau atriði sem felast í merkingum.

2. Aðildarríkinu, þar sem varan er markaðssett, er heimilt, á yfirráðasvæði sínu og í samræmi við reglur sáttmálans, að mæla fyrir um að fyrrnefndar upplýsingar í merkingum skuli birtar á einu eða fleiri tungumálum sem það velur úr hópi opinberra tungumála bandalagsins.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. útiloka ekki að upplýsingar í merkingum séu tilgreindar á fleiri en einu tungumáli.“

9. Önnur málsgrein í 14. gr. falli brott.

2. gr.

Aðildarríki skulu, ef þörf krefur, breyta lögum sínum og stjórnsýslufyrirmælum þannig að þau:

- heimili viðskipti með vörur, sem samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar, eigi síðar en 14. ágúst 1998;

- banni viðskipti með vörur, sem samræmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar, eigi síðar en 14. febrúar 2000. Þó skal heimila viðskipti með vörur sem settar eru á markað eða merktar fyrir þann tíma, þótt ekki séu í samræmi við tilskipun þessa, þar til birgðir eru uppnar.

Aðildarríki skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. janúar 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. ZALM

forseti.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**99/EES/6/09****nr. 47/98
frá 29. maí 1998****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 90/97 frá 9. desember 1997⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 54q (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar og ráðsins (EB) nr. 2232/96) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„54r. **397 R 0194:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB)

nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum (Stjtið. EB nr. L 31, 1. 12. 1997, bls. 48).”.

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 193, 9.7.1998, bls. 45 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 27, 9. 7. 1998, bls. 36.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 31, 1. 2. 1997, bls. 48.

**REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(EB) nr. 194/97****frá 31. janúar 1997****um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 315/93 skal ákvarða hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í því skyni að stuðla að almannaeilbrigði. Samþykkja skal fyrirnefnt hámarksmagn í formi bandalagsskrár sem ekki er tæmandi og getur það falið í sér mörk fyrir sama mengunarefni í ólíkum matvælum og einnig greiningarmörk. Heimilt er tilgreina þær sýnatöku- og greiningaraðferðir sem nota ber.

Mikilvægt er, til að stuðla að almannaeilbrigði, að mengunarefnum sé haldið við mörk sem eru viðunandi í eiturefnafræðilegu tilliti. Vinna ber enn frekar að því að lækka þessi mörk með góðum starfsvenjum hvenær sem færi gefst.

Matjurtir eru sérstaklega næringarríkar og gegna mikilvægu hlutverki í heilsuvernd. Því ber að hvetja til neyslu matjurta með því að auka gæði þeirrar vöru sem er á boðstólum.

Nokkur aðildarríki hafa samþykkt, eða hyggjast samþykkja, hámarksmagn fyrir nítröt í tilteknum matjurtum.

Með hliðsjón af ósamræmi milli aðildarríkjanna og hættu á röskun á samkeppni af þeim sökum er nauðsynlegt að gera ráðstafanir á vettvangi bandalagsins í því skyni að stuðla að heildstæðum markaði um leið og hlutfallsreglan er höfð í heiðri.

Sérstakar ráðstafanir, sem miða að því að ná betri tókum á mengunarvöldum í landbúnaði, og reglur um góðar starfsvenjur geta stuðlað að því að minnka magn mengunarefna í tilteknum matjurtum, einkum nítratmagn.

Loftslagsskilyrði, framleiðsluáðferðir og neysluvenjur eru mjög ólík frá einu svæði til annars í bandalaginu. Því ber að ákveða breytilegt hámarksmagn nítrats í matjurtum eftir árstíma. Þá ber að heimila aðildarríkjunum að leyfa á aðlögunartímabili markaðssetningu salats og spínats sem eru ræktuð og ætluð til neyslu á yfirráðasvæði þeirra og innihalda nítrat í ríkari mæli en mælt er fyrir um í lið 1.1 í I. hluta viðaukans, að því tilskildu þó að það fyrirfinnist í því magni sem er viðunandi með tilliti til almannaeilbrigðis.

Salat- og spínatsframleiðendum, með staðfestu í þeim aðildarríkjum sem hafa gefið fyrirnefnd leyfi, ber að breyta búskaparháttum sínum smám saman með því að beita þeim góðu starfsvenjum sem er mælt með á landsvísi, þannig að þeir geti í lok aðlögunartímabilsins uppfyllt skilyrði um hámarksmagn sem mælt er fyrir um á vettvangi bandalagsins.

Æskilegt er að sameiginlegum gildum verði komið á eins fljótt og auðið er.

Gera ber könnun, byggða á fyrirliggjandi vísindagögnum, á því hvort ákvarða beri hámarksmagn mengunarefna í barnamat fyrir kornabörn og ung börn.

Tryggja ber, alls staðar í bandalaginu, frjálsa flutninga matvæla sem innihalda mengunarefni sem jafngilda eða eru undir þeim mörkum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

Aðildarríkin skulu samþykkja viðeigandi ráðstafanir til þess að hafa eftirlit með magni mengunarefna í matvælum.

Endurskoða skal hvert það hámarksmagn, sem er samþykkt á vettvangi bandalagsins, samhliða framförum í vísindum og tækni og bættum framleiðsluáðferðum.

Endurskoða ber mörk fyrir salat og spínat og lækka, ef nauðsyn krefur, fyrir 1. október 1998. Slík endurskoðun verður byggð á niðurstöðum eftirlits sem aðildarríkin framkvæma.

Haft hefur verið samráð við vísindanefndina um matvæli um ákvæði sem geta haft áhrif á almannaeilbrigði, í samræmi við 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 315/93.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 31, 1. 2. 1997, bls. 48, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 37, 13. 2. 1993, bls. 1.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Með þessari reglugerð er ákvarðað hámarksmagn tiltekinna mengunarefna sem er að finna í ýmsum matvælum.

2. gr.

1. Þegar vörurnar, sem um getur í viðaukanum við þessa reglugerð, eru markaðssettar skulu þær ekki innihalda mengunarefni yfir þeim mörkum sem þar eru tilgreind.

2. Aðildarríkjunum er heimilt, þegar ástæður leyfa, að leyfa tímabundið markaðssetningu salats og spínats sem eru ræktuð og ætluð til neyslu á yfirráðasvæði þeirra og innihalda nítrat í ríkari mæli en mælt er fyrir um í lið 1.1 í I. hluta viðaukans, að því tilskildu að góðar starfsvenjur séu hafðar í heiðri í því skyni að ná þeim mörkum, sem mælt er fyrir um á vettvangi bandalagsins, í áföngum.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni á hverju ári hvernig þau beita ákvæðum 2. mgr.

3. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 1. október 1998, á grundvelli niðurstaðna eftirlits sem aðildarríkin framkvæma, endurskoða hámarksmagn fyrir salat og spínat sem kveðið er á um í viðaukanum. Ef nauðsyn krefur ber að lækka þessi mörk.

4. gr.

Beita ber þeim sýnatöku- og greiningaraðferðum sem eru tilgreindar í viðaukanum við þessa reglugerð.

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 15. febrúar 1997. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. er heimilt að markaðssetja þær vörur, sem um getur í lið 1.2 í I. hluta viðaukans og þegar eru á markaði þann dag sem reglugerð þessi öðlast gildi en samræmast ekki ákvæðum hennar, uns birgðir eru uppnar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 31. janúar 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

HÁMARKSMAGN TILTEKINNA MENGUNAREFNA Í MATVÆLUM

I. Mengunarefni í landbúnaði

1. Nítröt

1.1. Ferskar matjurtir

Vara	Hámarksnítratmagn ⁽¹⁾ (mg NO ₃ /kg fersk vara)		Sýnatökuaðferð	Tilvísunargreiningaraðferð
Spínat (<i>Spinacia oleracea</i> L.)	frá 15. febrúar 1997 til 31. desember 1998: uppskorið frá 1. nóvember til 31. mars uppskorið frá 1. apríl til 31. október	3 000 2 500	Tilskipun 79/700/EBE ⁽³⁾	
	frá 1. janúar 1999	2 500 ⁽²⁾		
Salat (<i>Lactuca sativa</i> L.) undanskilið salat ræktað undir berum himni	uppskorið frá 1. október til 31. mars uppskorið frá 1. apríl til 30. september uppskorið frá 1. maí til 31. ágúst	4 500 ⁽²⁾ 3 500 ⁽²⁾ 2 500 ⁽²⁾	Tilskipun 79/700/EBE Þó skal taka minnst 10 stk. úr rannsóknarsýni	

1.2. Aðrar unnar matjurtir til neyslu

Vara	Hámarksnítratmagn ⁽¹⁾ (mg NO ₃ /kg fersk vara)		Sýnatökuaðferð	Tilvísunargreiningaraðferð
Niðurlagt, djúpfrost eða frost spínat		2 000	Tilskipun 79/700/EBE	

II. Önnur mengunarefni

⁽¹⁾ Tilgreint hámarksmagn gildir ekki um matvæli sem eru tilreidd sérstaklega fyrir kornabörn og ung börn.

⁽²⁾ Háð endurskoðun fyrir 1. október 1998 samkvæmt ákvæðum 3. gr.

⁽³⁾ Stjótið. EB nr. L 207, 15. 8. 1979, bls. 26.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

99/EES/6/10

nr. 48/98
frá 29. maí 1998

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

1. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 91/97 frá 9. desember 1997⁽¹⁾.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 434/97 frá 3. mars 1997 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 716/97 frá 23. apríl 1997 um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 748/97 frá 25. apríl 1997 um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽⁴⁾ skal felld inn í samninginn.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 749/97 frá 25. apríl 1997 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽⁵⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

Eftirfarandi undirliðir bætist við í 14. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90) í XIII. kafla II. viðauka við samninginn:

- „- **397 R 0434:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 434/97 frá 3. mars 1997 (Stjtið. EB nr. L 67, 7. 3. 1997, bls. 1).
- **397 R 0716:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 716/97 frá 23. apríl 1997 (Stjtið. EB nr. L 106, 24. 4. 1997, bls. 10).
- **397 R 0748:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 748/97 frá 25. apríl 1997 (Stjtið. EB nr. L 110, 26. 4. 1997, bls. 21).
- **397 R 0749:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 749/97 frá 25. apríl 1997 (Stjtið. EB nr. L 110, 26. 4. 1997, bls. 24).”.

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 434/97 og reglugerða framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 716/97, 748/97 og 749/97 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 193, 9. 7. 1998, bls. 46 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 27, 9. 7. 1998, bls. 41.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 67, 7. 3. 1997, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 106, 24. 4. 1997, bls. 10.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 110, 26. 4. 1997, bls. 21.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 110, 26. 4. 1997, bls. 24.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 434/97**frá 3. mars 1997**

**um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um
sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í
matvælum úr dýraríkinu(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 43. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í reglugerð (EBE) nr. 2377/90 ⁽⁴⁾ er kveðið á um mat efna í áföngum, sem heimilt var að nota þegar reglugerðin öðlaðist gildi, og í 14. gr. sömu reglugerðar er mælt fyrir um að frá og með 1. janúar 1997 sé „bannað innan bandalagsins að gefa dýrum, sem gefa af sér afurðir til manneldis, dýrallyf sem innihalda lyfjafræðilega virk efni sem eru ekki nefnd í I., II. eða III. viðauka“.

Til þess að þessi málsmeðferð bandalagsins verði áfram byggð á traustum vísindalegum grundvelli og komist verði hjá því að svipta dýralækna og notendur þeim efnum sem eru nauðsynleg til þess að vernda heilbrigði dýra skal framlengja fyrrnefndan frest, að því er varðar efni sem framkvæmdastjórninni eða Lyfjamálastofnun Evrópu hefur borist skjalfest umsókn vegna, þess efnis að ákvarðað verði hámarksmagn lyfjaleifa fyrir þau fyrir 1. janúar 1996, um leið og ákveða ber frestinn allt eftir eiginleikum hvers efnis.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliðir bætist við 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2377/90:

„Engu að síður ber að skjóta dagsetningunni, sem um getur í undirliðnum hér að framan, á frest að því er varðar efni sem heimilt var að nota daginn sem þessi reglugerð öðlaðist gildi og framkvæmdastjórninni eða Lyfjamálastofnun Evrópu hefur borist skjalfest umsókn vegna, þess efnis að ákvarðað verði hámarksmagns lyfjaleifa fyrir þau efni fyrir 1. janúar 1996:

- fram til 1. janúar 1998 fyrir vörur sem eru leiddar af pýrasólíddóni, nitróímídasólum, arsanílsýru og fenýlbútasóni, og
- fram til 1. janúar 2000 fyrir önnur efni.

Lyfjamálastofnunin skal birta skrá yfir þessi efni fyrir 7. júní 1997.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 1997.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. mars 1997.

Fyrir hönd ráðsins,

M. DE BOER

forseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 67, 7. 3. 1997, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. C 381, 17. 12. 1996, bls. 9.

(²) Áliti var skilað 20. febrúar 1997 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(²) Áliti var skilað 27. febrúar 1997 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(⁴) Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 17/97 (Stjtið. EB nr. L 5, 9. 1. 1997, bls. 12)

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 716/97**frá 23. apríl 1997****um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 434/97 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf ætluð dýrum sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ekki skal ákvarða hámarksmagn leifa (MRL) fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif leifanna á iðnaðarvinnslu matvæla.

Við ákvörðun á hámarksmagni leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundina sem lyfjaleifarnar kunna að finnast í, magnið sem kann að finnast í hverjum viðkomandi kjötvæf úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef) og hvaða eiginleikar leifanna skipta máli við eftirlit með lyfjaleifum (leifamerki).

Til að auðvelda eftirlitið með lyfjaleifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða

hámarksmagn lyfjaleifa í markvef lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða hámarksmagn lyfjaleifa í vöðva eða fituvef.

Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða hunangsflugur skal einnig ákvarða hámarksmagn lyfjaleifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

Bæta ber DPhe⁶-leysihormóni gulbúshormóns og neóstigmíni við í II. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Svo að unnt sé að ljúka vísindalegum rannsóknum ber að bæta ívermektíni við í III. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Fresta skal gildistöku þessarar reglugerðar um 60 daga svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á leyfum sem hafa verið veitt til að markaðssetja viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Ákvæðum II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 106, 24. 4. 1997, bls. 10, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 1.

(²) Stjtið. EB nr. L 67, 7. 3. 1997, bls. 1.

(³) Stjtið. EB nr. L 317, 6. 11. 1981, bls. 1.

(⁴) Stjtið. EB nr. L 214, 24. 8. 1993, bls. 31.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. apríl 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

A. II. viðauka er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„2.85. D-Phe ⁶ -leysihormón gulbúshormóns 2.86.Neóstigmín	Allar tegundir sem eru nýttar til matar Allar tegundir sem eru nýttar til matar“	

B. III. viðauka er breytt sem hér segir:

2. Sníklalyf

2.3. Út- og innsníklalyf

2.3.1. Avermektín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
„2.3.1.6. Ívermektín	22,23-Díhýdró- avermektín B 1 a	Hjartardýr, þar með talin hreindýr	20 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir MRL falla úr gildi 1. 1. 1999“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 748/97

frá 25. apríl 1997

um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 716/97 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf ætluð dýrum sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ekki skal ákvarða hámarks magn leifa (MRL) fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif leifanna á iðnaðarvinnslu matvæla.

Við ákvörðun á hámarks magni leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundina sem lyfjaleifarnar kunna að finnast í, magnið sem kann að finnast í hverjum viðkomandi kjötvef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef) og hvaða eiginleikar leifanna skipta máli við eftirlit með lyfjaleifum (leifamerki).

Til að auðvelda eftirlitið með lyfjaleifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða

hámarks magn lyfjaleifa í markvef lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða hámarks magn lyfjaleifa í vöðva eða fituvef.

Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða hunangsflugur skal einnig ákvarða hámarks magn lyfjaleifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

Bæta ber mofídektíni við í I. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Bæta ber ísoxsúpríni og prasikvanteli við í II. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Fresta skal gildistöku þessarar reglugerðar um 60 daga svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á leyfum sem hafa verið veitt til að markaðssetja viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 110, 26. 4. 1997, bls. 21, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 106, 24. 4. 1997, bls. 10.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 317, 6. 11. 1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 214, 24. 8. 1993, bls. 31.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. apríl 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Nr.6/218

EES-viðbætur við Stjórnartíðindi EB

4.2.1999

Viðaukunum við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

A. I. viðauka er breytt sem hér segir:

2. Sníklalyf

2.3. Út- og innsníklalyf

2.3.1. Avermektín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
„2.3.1.5. Moxídektín	Moxídektín	Nautgripir, sauðfé	500 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Fita Lifur Vöðvi, nýra“	

B. II. viðauka er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„2.79. Ísoxsúprín	Nautgripir, hófdýr	Aðeins til lækninga í samræmi við tilskipun ráðsins 96/22/EBE(*)
2.80.Prasíkvantel	Sauðfé	Aðeins fyrir sauðkindur sem eru ekki mjólkandi

(*) Stjóttíð. EB nr. L 125, 23. 5. 1996, bls. 3.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 749/97**frá 25. apríl 1997****um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 748/97 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf ætluð dýrum sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ekki skal ákvarða hámarks magn leifa (MRL) fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif leifanna á iðnaðarvinnslu matvæla.

Við ákvörðun á hámarks magni leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundina sem lyfjaleifarnar kunna að finnast í, magnið sem kann að finnast í hverjum viðkomandi kjötvef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef) og hvaða eiginleikar leifanna skipta máli við eftirlit með lyfjaleifum (leifamerki).

Til að auðvelda eftirlitið með lyfjaleifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða hámarks magn lyfjaleifa í markvef lifrar eða nýrna. Hins vegar eru

lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða hámarks magn lyfjaleifa í vöðva eða fituvef.

Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða hunangsflugur skal einnig ákvarða hámarks magn lyfjaleifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

Bæta ber dífloxasíni og vedaprófeni við í I. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Bæta ber þíómersali og tímerfónati við í II. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Svo að unnt sé að ljúka vísindalegum rannsóknum ber að bæta klavúlansýru við í III. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Svo að unnt sé að ljúka vísindalegum rannsóknum, sem unnið er að, ætti að framlengja gildistíma bráðabirgðagilda fyrir hámarks magn leifa, sem áður hefur verið kveðið á um í III. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90, fyrir dexametasón.

Fresta skal gildistöku þessarar reglugerðar um 60 daga svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á leyfum sem hafa verið veitt til að markaðssetja viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 110, 26. 4. 1997, bls. 24, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 110, 26. 4. 1997, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 317, 6. 11. 1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 214, 24. 8. 1993, bls. 31.

1. gr.

Ákvæðum I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. apríl 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Viðaukunum við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

A. I. viðauka er breytt sem hér segir:

- 1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.3. Kínólón

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
„1.2.3.3. Dífloxasín	Dífloxasín	Kjúklingar, kalkúnar	1 900 µg/kg 600 µg/kg 300 µg/kg 400 µg/kg	Lifur Nýra Vöðvi Hamur/fita“	

- 4. Bólgueyðandi lyf
- 4.1. Steralaus bólgueyðandi lyf
- 4.1.1. Afleiður arýlprópíónsýru

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
„4.1.1.1. Vedaprófen	Vedaprófen	Hófdýr	1 000 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 20 µg/kg	Nýra Lifur Vöðvi Fita“	

B. II. viðauka er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efнасambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„2.82. Þíómersal	Allar tegundir sem eru nýttar til matar	Einungis til notkunar sem rotvarnarefni í fjölskammta bóluefni, enda fari styrkur ekki yfir 0,02%
2.83.Tímerfónat	Allar tegundir sem eru nýttar til matar	Einungis til notkunar sem rotvarnarefni í fjölskammta bóluefni, enda fari styrkur ekki yfir 0,02%

C. III. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf

1.2. Sýklalyf

1.2.10. Betalaktamasa-hemlar

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
„1.2.10.1. Klavúlansýra	Klavúlansýra	Nautgripir, sauðfé, svín	200 µg/kg	Vöðvi, lifur, nýra, fíta	Bráðabirgðagildi fyrir MRL falla úr gildi 1. 7. 1999“
		Nautgripir, sauðfé	200 µg/kg	Mjólk	

4. Barksterar

4.1. Sykursterar

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
„4.1.1.1. Dexametasón	Dexametasón	Nautgripir, svín, hófdýr	2,5 µg/kg	Lifur	Bráðabirgðagildi fyrir MRL falla úr gildi 1. 7. 1997“
			0,5 µg/kg	Vöðvi, nýra	
		Nautgripir	0,3 µg/kg	Mjólk	

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**99/EES/6/11****nr. 49/98
frá 29. maí 1998****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/98 frá 6. mars 1998⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/16/EB frá 10. apríl 1997 um fimmtánda breytingu á tilskipun 76/769/EBE um takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliður bætist við í 4. lið (tilskipun ráðsins 76/769/EBE) í XV. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 L 0016:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/16/EB frá 10. apríl 1997 (Stjtið. EB nr. L 116, 6. 5. 1997, bls. 31).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/16/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 272, 8.10.1998, bls. 16 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 42, 8. 10. 1998, bls. 39.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 116, 6. 5. 1997, bls. 31.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 97/16/EB**frá 10. apríl 1997****um fimmtánda breytingu á tilskipun 76/769/EBE um takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna(*)****EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HAGA,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 7. gr. a í sáttmálanum er komið á fót svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir.

Öll aðildarríkin, nema Austurríki, Finnland, Grikkland, Ítalía og Lúxemborg, eru aðilar að samningi um varnir gegn mengun sjávar frá landstöðvum (Parísarsamningnum frá 1974). Parísarnefndin, sem hefur framkvæmd Parísarsamningsins með höndum, lítur svo á að hexaklóretan og efni, sem geta myndast við notkun þess, séu efni sem valdi mengun sem beri að uppræta í samræmi við alíð 1. mgr. 4. gr. Parísarsamningsins. Hinn 4. mars 1996 veitti ráðið framkvæmdastjórninni umboð til að hefja samningaviðræður um að ákveðið yrði að hætta notkun hexaklóretans í áföngum með nokkrum undanþágum vegna notkunar í málmiðnaði, öðrum en járníðnaði, einkum í álsteypum með einhæfa framleiðslu og við framleiðslu á vissum tegundum af magnesíumblendri. Í

framhaldi af samningaviðræðum á fundi Óslóar- og Parísarnefndanna í Ósló í júní 1996 var samþykkt PARCOM-ákvörðun 96/1 um að hætta notkun hexaklóretans í áföngum í málmiðnaði, öðrum en járníðnaði, og kom hún í stað eldri PARCOM-ákvæðana 92/4 og 93/1 um sama efni. Í PARCOM-ákvörðun 96/1 er kveðið á um að undanþágurnar frá banni við notkun hexaklóretans verði endurskoðaðar árið 1998.

Þau takmörk, sem aðildarríkjunum eru sett hvað varðar markaðssetningu hexaklóretans til notkunar í málmiðnaði, öðrum en járníðnaði, hafa bein áhrif á starfsemi innra markaðarins. Því er nauðsynlegt að samræma löggjöf aðildarríkjanna á þessu sviði og breyta I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE ⁽⁴⁾.

Með tilliti til gildissviðs og áhrifa fyrirhugaðrar aðgerðar eru þær ráðstafanir bandalagsins, sem fjallað er um í þessari tilskipun, ekki aðeins nauðsynlegar, heldur ómissandi til að ná settum markmiðum. Aðildarríkin geta ekki náð þeim markmiðum hvert í sínu lagi. Enn fremur er þegar kveðið á um það í tilskipun 76/769/EBE að unnið skuli að þeim á vettvangi bandalagsins.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 31. desember 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 116, 6. 5. 1997, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 382, 31. 12. 1994, bls. 35 og Stjtið. EB nr. C 12, 17. 1. 1996, bls. 12.

(2) Stjtið. EB nr. C 236, 11. 9. 1995, bls. 12.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 20. september 1995 (Stjtið. EB nr. C 269, 16. 10. 1995, bls. 63), sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. nóvember 1996 (Stjtið. EB nr. C 41, 10. 2. 1997, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. janúar 1997 (Stjtið. EB nr. C 33, 3. 2. 1997) og ákvörðun ráðsins frá 13. mars 1997.

(4) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/60/EB (Stjtið. EB nr. L 365, 31. 12. 1994, bls. 1).

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 1998.

3. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. apríl 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

Fyrir hönd ráðsins,

J.M. GIL-ROBLES

A. VAN DOK VAN WEELE

forseti.

forseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi efni bætist við I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE:

„xx Hexaklóretan
CAS-nr. 67-72-1
EINECS-nr. 2006664

Má ekki nota við framleiðslu eða vinnslu málma sem innihalda ekki járn

Aðildarríkin geta gert þá undantekningu frá þessu að heimila notkun hexaklóretans (HCE) á yfirráðasvæði sínu:

- í álsteypum með einhæfa framleiðslu sem steypa málm til sérstakra nota samkvæmt ströngum gæða- og öryggisstöðlum, enda sé notkunin minni en 1,5 kg af HCE á dag að meðaltali. Með tilliti til aukinnar þekkingar og tæknikunnáttu á sviði staðgönguefna mun framkvæmdastjórnin láta fara fram endurskoðun á þessari undanþágu fyrir 31. desember 1998, í samráði við aðildarríkin og á grundvelli PARCOM-samstarfsins;
- til kornasmækkunar við framleiðslu á magnesíumblendi af gerðunum AZ81, AZ91 og AZ92. Með tilliti til aukinnar þekkingar og tæknikunnáttu á sviði staðgönguefna mun framkvæmdastjórnin láta fara fram endurskoðun á þessari undanþágu fyrir 31. desember 1998, í samráði við aðildarríkin og á grundvelli PARCOM-samstarfsins.“

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**99/EES/6/12****nr. 50/98
frá 29. maí 1998****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn(*)****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/98 frá 30. apríl 1998⁽¹⁾.

Tuttugusta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/1/EB frá 10. janúar 1997 um aðlögun að tækniframförum á II., III., VI., og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/18/EB frá 17. apríl 1997 um frestun á banni við því að prófa á dýrum innihaldsefni í snyrtivörum eða samsetningar af slíkum efnum⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliðir bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 76/768/EBE) í XVI. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 L 0001:** Tuttugusta tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/1/EB frá 10. janúar 1997 (Stjtið. EB nr. L 16, 18. 1. 1997, bls. 85).

- **397 L 0018:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/18/EB frá 17. apríl 1997 (Stjtið. EB nr. L 114, 1. 5. 1997, bls. 43).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipana framkvæmdastjórnarinnar 97/1/EB og 97/18/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

(¹) Stjtið. EB nr. L 310, 19.11.1998, bls. 14 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48, 19. 11. 1998, bls. 222.

(²) Stjtið. EB nr. L 16, 18. 1. 1997, bls. 85.

(³) Stjtið. EB nr. L 114, 1. 5. 1997, bls. 43.

TUTTUGASTA TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 97/1/EB frá 10. janúar 1997

um aðlögun að tækniframförum á II., III., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur(*)

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/41/EB ⁽²⁾, einkum 12. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefnd um fegrunarfræði,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við 12 gr. tilskipunar 76/768/EBE hefur ríkisstjórn Frakklands tilkynnt framkvæmdastjórninni að hún hafi stöðvað um eins árs skeið markaðssetningu á snyrtivörum og vörum til hreinlætisnota, hvort sem þeim er dreift ókeypis eða gegn endurgjaldi, sem innihalda efni úr heila, mænu eða augum nautgripa eldri en sex mánaða og sauðfjár eða geita eldri en 12 mánaða.

Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/362/EB ⁽³⁾ um breytingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/239/EB ⁽⁴⁾ um neyðarráðstafanir til varna gegn smitandi heilahrönnun í nautgripum er áskilið að ekki megi flytja frá Breska konungsríkinu til annarra aðildarríkja eða þriðju landa afurðir af nautgripum, sem slátrað er í Breska konungsríkinu, og ætlaðar eru meðal annars til notkunar í snyrtivörur, að þeim undanskildum sem skráðar eru í viðauka við framangreinda ákvörðun, og að Breska konungsríkið megi eingöngu leyfa framleiðslu á vörum, sem þar er getið, í fyrirtækjum sem lúta opinberu eftirliti dýralækna og sýnt hefur verið fram á að starfi í samræmi við skilyrðin sem sett eru í viðaukanum.

Smitandi heilahrönnun í nautgripum (BSE) er komin upp í Breska konungsríkinu. Útbreiðsla sjúkdómsins í landinu er þó ekki nægilega kunn á þessari stundu.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 16, 18. 1. 1997, bls. 85, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 169.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 198, 8. 8. 1996, bls. 36.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 139, 12. 6. 1996, bls. 17.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 78, 28. 3. 1996, bls. 47.

Sem stendur er ekki unnt að greina sjúkdóminn á meðgöngutíma hans.

Vísindaleg þekking á smitandi heilahrönnun eykst stöðugt. Nýjar upplýsingar kunna að koma fram í ýmsum vísindaritum og skýrslum frá viðurkenndum alþjóðlegum stofnunum á borð við Alþjóðaheilbrigðismálastofnunina.

Með því að komið er fram nýtt afbrigði af Creutzfeldt-Jakobsjúkdómi (CJD-V) virðist hugsanlegt að BSE geti borist í menn. Ekki hefur þó enn verið sýnt fram á orsakasamband milli CJD-V og þess að menn verða fyrir áreiti af BSE-smitefni.

Samkvæmt þeim gögnum, sem nú eru tiltæk, hefur reynst unnt að greina smithæfni í heila, mænu og augum nautgripa sem eru smitaðir af BSE.

Viðurkennt er að í snyrtivöruframleiðslu er ekki unnt að beita þeim aðferðum, sem mælt hefur verið með til að gera smitefni óvirkt, á efni sem unnin eru úr heila, mænu og augum.

Snyrtivöruframleiðendur hafa um nokkurra ára skeið farið að tilmælum ríkisstofnana og alþjóðlegra stofnana um BSE. Hinn 22. apríl 1996 ráðlögðu Evrópusamtök ilmvatns- og snyrtivöruframleiðenda (COLIPA) félögum sínum að nota hvorki vefi úr heila, mænu og augum nautgripa né efni unnin úr þeim. Vefir og vökvar úr heila, mænu og augum sauðfjár og geita, og innihaldsefni sem eru unnin úr þeim, eru nánast aldrei notuð í snyrtivörur.

Hinn 21. október 1994, 29. mars, 11. apríl og 18. júlí 1996 sendi vísindanefnd um fegrunarfræði frá sér álit um hættuna sem er því samfara að nota afurðir úr nautgripum sem gætu flutt með sér BSE-smitefnið.

Hinn 2. október 1996 sendi vísindanefnd um fegrunarfræði frá sér álit þess efnis að ekki væri unnt að útiloka að hætta væri því samfara að nota í snyrtivörur vefi og vökva úr heila, mænu eða augum nautgripa, sauðfjár eða geita eða innihaldsefni sem eru unnin úr þeim.

Reynslan hefur sýnt að riðuveiki í sauðfé er ekki hættuleg mönnum. Á hinn bóginn sýna nýleg gögn að BSE-smitefnið getur borist í sauðfé. Þess vegna er nauðsynlegt að taka tillit til þess að smitleiðir BSE-smitefnisins eru greiðari en gerist með riðuveiki.

Nauðsynlegt er að gera ráðstafanir til að vernda heilsu og öryggi neytenda án þess að bíða eftir óhrekjanlegri vísindalegri sönnun fyrir því að orsakasamband sé milli smitandi heilahrörnnunar í nautgripum (BSE) og Creutzfeldt-Jakobsjúkdómsins (CJD) eða afbrigðis af honum.

Þess vegna er hyggilegt að leggja tímabundið bann við markaðssetningu vissra innihaldsefna í snyrtiefnum sem unnin eru úr nautgripum, sauðfé eða geitum.

Þessa tilskipun verður að endurskoða þegar öll framangreind atriði hafa verið rannsökuð og í síðasta lagi tveimur árum eftir að hrundið hefur verið í framkvæmd þeim ráðstöfunum sem getið er í viðaukanum.

Ráðstafanir þær, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 76/786/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að frá 30. júní 1997 séu ekki settar á markað snyrtivörur sem innihalda efnin sem skráð eru í viðaukanum.

3. gr.

Eigi síðar en tveimur árum eftir að tilskipunin öðlast gildi skal framkvæmdastjórnin leggja til hugsanlegar breytingar á tilskipuninni með tilliti til aukinnar vísindabekkingar.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 30. júní 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða fylgja þeim slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. janúar 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Emma BONINO

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Eftirfarandi færsla bætist við II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE:

„419. Vefir og vökvar úr heila, mænu og augum nautgripa, sauðfjár og geita og innihaldsefni sem eru unnin úr þeim.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

97/18/EB
frá 17. apríl 1997um frestun á banni við því að prófa á dýrum innihaldsefni í snyrtivörum
eða samsetningar af slíkum efnum(*)

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1996 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/1/EB ⁽²⁾, einkum i-lið 1. mgr. 4. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefnd um fegrunarfræði,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Meginmarkmiðið með tilskipun 76/768/EBE er að tryggja almannahelbrigði. Í þeim tilgangi er óhjákvæmilegt að gera tilteknar eiturefnaprófanir til að unnt sé að meta hvort innihaldsefni í snyrtivörum og samsetningar þeirra séu hættulausar heilsu manna.

Samkvæmt i-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 76/768/EBE skulu aðildarríkin banna markaðssetningu snyrtivara, sem hafa að geyma innihaldsefni eða samsetningar innihaldsefna sem eru prófaðar á dýrum eftir 1. janúar 1998 í því skyni að fullnægja kröfum tilskipunarinnar.

Í öðrum málslíð sama ákvæðis er kveðið á um það að hafi þróun fullnægjandi aðferða í stað prófana á dýrum ekki gengið sem skyldi, einkum í þeim tilvikum þar sem annars konar prófunaraðferðir hafa ekki, þrátt fyrir góða viðleitni, hlotið vísindalega staðfestingu á því að þær gætu tryggt öryggi neytenda á sambærilegan hátt, með hliðsjón af leiðbeiningum OECD um eiturhrifaprófanir, skuli framkvæmdastjórnin leggja fram tillögu að reglum um frestun framkvæmdar.

Framfarir hafa orðið í rannsóknum á öðrum prófunaraðferðum, einkum að því er varðar aðsög í gegnum húð og staðbundna áhættu

fyrir augu og húð. Ekki hefur enn fengist vísindaleg staðfesting á öðrum prófunaraðferðum. OECD hefur ekki enn samþykkt viðeigandi leiðbeiningar um eiturhrifaprófanir sem gilda um aðrar prófunaraðferðir.

Ekki er við því að búast að á þessu verði breytingar fyrir 1. janúar 1998. Þess vegna er rétt að lengja frestinn, sem kveðið er á um í i-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 76/768/EBE, í samræmi við annan málslíð þess ákvæðis.

Í tilskipun 76/768/EBE er kveðið á um það að fresturinn skuli lengdur nægilega mikið eða um tvö ár að minnsta kosti. Þess vegna er nauðsynlegt að mæla fyrir um dagsetningu eftir 1. janúar 2000. Á þessu stigi málsins er ákaflega erfitt að segja til um hvenær vísindaleg staðfesting muni fást á tilteknum aðferðum öðrum til að prófa hvort heilsu manna stafar tiltekin hættu af tilteknum innihaldsefnum eða samsetningum innihaldsefna.

Engu að síður er við því að búast að smám saman verði tiltækar aðrar aðferðir sem lúta að aðsogi í gegnum húð, ljósertingu, augnertingu og húðertingu.

Með tilliti til þess markmiðs, sem liggur að baki ákvæðinu, má vísindalegt endurmat ekki heldur dragast óhóflega. Þess vegna er nauðsynlegt á þessu stigi að ákveða dagsetningu með þeim hætti að fyrirsjáanlegt sé að ekki verði komin fram fullnægjandi vísindaleg staðfesting á neinni annarri prófunaraðferð fyrir þann tíma.

Þess vegna er hæfilegt að lengja frestinn til 30. júní 2000.

Við þessar aðstæður er ógerlegt að mæla fyrir um frest með þeim hætti að öruggt sé að bann við prófunum á dýrum geti öðlast gildi á tilteknum degi. Þess vegna getur framkvæmdastjórnin aðeins beitt að hluta til því umboði sínu, sem kveðið er á um í i-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunarinnar.

Því er nauðsynlegt að kveða á um að framkvæmdastjórnin leggi fram nýjar tillögur um ráðstafanir í samræmi við skilyrðin sem kveðið er á um í umræddri grein.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 114, 1. 5. 1997, bls. 43, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 169.

(²) Stjtið. EB nr. L 16, 18. 1. 1997, bls. 85.

Frestunin má ekki vinna gegn því markmiði að fækka tilraunadýrum og draga úr þjáningum þeirra þar sem þess er kostur, einkum með kembirannsóknunum.

Leita ber allra leiða til að tryggja að aðrar aðferðir en dýratilraunir séu þróaðar, staðfestar og viðurkenndar. Samkvæmt 3. mgr. 130. gr. f í sáttmálanum og fjórðu rammaáætluninni um rannsóknir ber framkvæmdastjórninni að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að stuðla að rannsóknum og staðfestingu á öðrum aðferðum en dýratilraunum á sviði innihaldsefna og samsetninga innihaldsefna sem eru notuð við gerð snyrtivara.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað dagsetningarinnar „1. janúar 1998“ í fyrsta málslíð i-liðar 1. mgr. í 4. gr. tilskipunar 76/768/EBE komi „30. júní 2000“.

2. gr.

Hafi þróun fullnægjandi aðferða í stað prófana á dýrum ekki gengið sem skyldi, einkum í þeim tilvikum þar sem annars konar prófunaraðferðir hafa ekki, þrátt fyrir góða viðleitni, hlotið vísindalega staðfestingu á því að þær gætu tryggt öryggi neytenda á sambærilegan hátt, með hliðsjón af leiðbeiningum OECD um eiturhrifaprófanir, skal framkvæmdastjórnin leggja fram fyrir 1.

janúar 2000 tillögu að reglum um lengingu á frestinum, sem um getur í 1. gr., vegna prófunaraðferða sem svo háttar til um að þróun annarra aðferða hefur ekki gengið sem skyldi, í samræmi við málsmæðferðina í 10. gr tilskipunar 76/768/EBE. Áður en slíkar reglur eru lagðar fram ráðfærir framkvæmdastjórnin sig við vísindanefnd um fegrunarfræði.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 31. desember 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða fylgja þeim slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. apríl 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Emma BONINO

framkvæmdastjóri.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

99/EES/6/13

nr. 51/98
frá 29. maí 1998

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/97 frá 4. október 1997⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/467/EB frá 24. október 1995 um framkvæmd 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur⁽²⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB frá 4. október 1996 um samantekt skrár yfir vörur sem falla undir flokk A „Stuðlar ekki að útbreiðslu elds“ sem kveðið er á um í ákvörðun 94/611/EB um framkvæmd 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur⁽³⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/161/EB frá 17. febrúar 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar málmfestingar sem á að nota í steinsteypu til að festa léttar byggingarhluta⁽⁴⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/176/EB frá 17. febrúar 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar smíðavið í burðarvirki og fylgihluti⁽⁵⁾ og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/177/EB frá 17. febrúar 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar límdar málmfestingar í múrvirki⁽⁶⁾ skulu felldar inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliðir bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 89/106/EBE) í XXI. kafla II. viðauka við samninginn:

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

„- 395 D 0467: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/467/EB frá 24. október 1995 (Stjtið. EB nr. L 268, 10. 11. 1995, bls. 29),

- 396 D 0603: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB frá 4. október 1996 (Stjtið. EB nr. L 267, 19. 10. 1996, bls. 23),

- 397 D 0161: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/161/EB frá 17. febrúar 1997 (Stjtið. EB nr. L 62, 4. 3. 1997, bls. 41),

- 397 D 0176: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/176/EB frá 17. febrúar 1997 (Stjtið. EB nr. L 73, 14. 3. 1997, bls. 19),

- 397 D 0177: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/177/EB frá 17. febrúar 1997 (Stjtið. EB nr. L 73, 14. 3. 1997, bls. 24).”.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar 95/467/EB, 96/603/EB, 97/161/EB, 97/176/EB og 97/177/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 30, 5. 2. 1998, bls. 38 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 5, 5. 2. 1998, bls. 146.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 268, 10. 11. 1995, bls. 29.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 267, 19. 10. 1996, bls. 23.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 62, 4. 3. 1997, bls. 41.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 73, 14. 3. 1997, bls. 19.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 73, 14. 3. 1997, bls. 24.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 24. október 1995

um framkvæmd 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur(*)

(Texti sem varðar EES)

(95/467/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE er kveðið á um tvær mismunandi aðferðir við staðfestingu á samræmi vöru. Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. ber framkvæmdastjórninni að velja aðferð í skilningi framangreindrar 3. mgr. 13. gr. fyrir ákveðna vöru eða vöruflokk, að höfðu samráði við fastanefndina um byggingarmál.

Valið milli aðferðanna tveggja skal fara fram í samræmi við viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 13. gr.

Í 4. mgr. 13. gr. er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli, að því er varðar hvora aðferð um sig, velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, með stöðugu eftirliti.

Samráð var haft við fastanefndina um byggingarmál, eins og kveðið er á um 13. gr. og í samræmi við ákvæði 20. gr., og gaf hún jákvætt álit 27. september 1995.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í 1. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi verksmiðju sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í 2. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi verksmiðju sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 268, 10. 11. 1995, bls. 29, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 31. 8. 1993, bls. 1.

3. gr.

Í stöðlunarumboðum skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt 3. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. október 1995.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

1. VIÐAUKI

- Reykháfar, loftrásir og sérhæfðar byggingarvörur: hettur á reykháfa.
- Byggingarvörur úr gífsi: gífsplötur, blokkir, loftplötur og gífssementsplötur, þar með taldir viðeigandi fylgihlutir, að undanskildum þeim sem um getur í 2. viðauka.
- Legur: allar tegundir af legum sem eru ætlaðar til nota í byggingum og við mannvirkjagerð þar sem ekki eru gerðar afgerandi kröfur varðandi einstakar legur ⁽¹⁾.

2. VIÐAUKI

- Reykháfar, loftrásir og sérhæfðar byggingarvörur: tilbúnir reykháfar (hæðarháar einingar), loftrásaklæðningar (einingar eða blokkir), reykháfar með mörgum veggjum (einingar eða blokkir), blokkir fyrir reykháfa með einum vegg, frístandandi reykháfar og innbyggðir reykháfar í samstæðum.
- Gífsplötur og loftplötur með þunnri klæðningu, trefjagífsplötur og samsettar þiljur (lagskiptar), sem innihalda efni sem flokkast undir Evróflokka A, B eða C og hafa þá eiginleika með tilliti til viðbragða við bruna að nothæfi þeirra getur tekið breytingum á meðan á framleiðsluferlinu stendur og þegar um það er að ræða að efnishlutarnir eru á fleti sem getur komist í snertingu við eld, þar með taldir viðeigandi fylgihlutir, sem til stendur að nota í vegg, skilveggi eða loft (eða klæðningu þeirra) sem falla undir kröfur um viðbrögð við bruna.
- Legur: allar tegundir af legum sem eru ætlaðar til nota í byggingum og við mannvirkjagerð þar sem gerðar eru afgerandi kröfur varðandi einstakar legur ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ekki afgerandi í þeim skilningi að með þessum kröfum geta mannvirkin eða hlutar þeirra, komi til þess að legurnar gefi sig, við eðlilegar kringumstæður ekki komist í það ástand sem getur talist óviðunandi eða við ystu þolmörk.

⁽²⁾ Afgerandi í þeim skilningi að með þessum kröfum geta mannvirkin eða hlutar þeirra, komi til þess að legurnar gefi sig, komist í það ástand sem getur talist óviðunandi eða við ystu þolmörk.

3. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR:

REYKHÁFAR, LOFTRÁSIR OG SÉRHÆFÐAR BYGGINGARVÖRUR (1/1)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna) ⁽¹⁾	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Tilbúnir reykháfar (hæðarháar einingar), loftrásaklæðningar (einingar eða blokkir), reykháfar með mörgum veggjum (einingar eða blokkir), blokkir fyrir reykháfa með einum vegg, frístandandi reykháfar og innbyggðir reykháfar í samstæðum	Reykháfar	A	2+ ⁽²⁾
Hettur á reykháfa	Reykháfar	A – B	4 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Hvað varðar viðbrögð við bruna vísast til ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB (Stjtið. EB nr. L 241, 16. 9. 1994, bls. 25).

⁽²⁾ Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvörutilskipunina, þar með talin vottun samþykktis aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli stöðugs eftirlits, mats og samþykkis.

⁽³⁾ 4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvörutilskipunina.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvörutilskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR:

BYGGINGARVÖRUR ÚR GIFSI (1/4)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (Viðbrögð við bruna) ⁽¹⁾	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Gifspötur og loftplötur með þunnri klæðningu, trefjagifspötur og samsettar þiljur (lagskiptar) þegar um það er að ræða að efnishlutarnir eru á fleti sem getur komist í snertingu við eld, þar með taldir viðeigandi fylgihlutir	Í veggi, skilveggi eða loft (eða klæðningu þeirra) sem falla undir kröfur um viðbrögð við bruna.	A - B - C ⁽²⁾ A - B - C ⁽³⁾ D - E - F	1 ⁽⁴⁾ 3 ⁽⁵⁾ 4 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Hvað varðar viðbrögð við bruna vísast til ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB.

⁽²⁾ Efni í flokkum A, B eða C sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru framleidd úr eldfimur hráefnum) eða hafa þegar breyst vegna ísetningar tiltekinnar efna, eins og eldtregðunarefna.

⁽³⁾ Efni í flokkum A, B eða C sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru framleidd úr eldtraustum hráefnum).

⁽⁴⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvörutíðskipunina, án úttektarprófunar á sýnum.

⁽⁵⁾ 3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvörutíðskipunina.

⁽⁶⁾ 4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvörutíðskipunina.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekinnar eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvörutíðskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR:

BYGGINGARVÖRUR ÚR GIFSI (2/4)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (Brunaþol)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Gifspötur, blokkir, loftplötur og gifssementsplötur, þar með taldir viðeigandi fylgihlutir	Í veggi, skilveggi eða loft, eftir atvikum, sem eru ætluð til að verja burðareiningar gegn bruna og/eða skipta byggingum upp í brunahólf	Allir	3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvörutíðskipunina.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekinnar eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvörutíðskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR:

BYGGINGARVÖRUR ÚR GIFSI (3/4)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Gifsplötur, þar með taldir viðeigandi fylgihlutir	Til að stífa af timburup-pistöður vindálagsveggja eða þaksperrur úr timbri	-	3 ⁽¹⁾

(¹) 3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvöruútlitunina.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruútlitunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR:

BYGGINGARVÖRUR ÚR GIFSI (4/4)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Gifsplötur, blokkir, loft-plötur og gifssementsplötur, þar með taldir viðeigandi fylgihlutir	Í veggi, skilveggi eða loft, eftir atvikum, í tilvikum og fyrir not sem ekki eru tilgreind í yfirlitum (1/4), (2/4) eða (3/4)	-	4 ⁽¹⁾

(¹) 4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvöruútlitunina.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruútlitunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR:

LEGUR (1/1)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Legur	Í byggingar og við mannvirkjagerð þar sem gerðar eru afgerandi kröfur varðandi einstakar legur ⁽¹⁾		1 ⁽³⁾
	Í byggingar og við mannvirkjagerð þar sem ekki eru gerðar afgerandi kröfur varðandi einstakar legur ⁽²⁾		3 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Afgerandi í þeim skilningi að með þessum kröfum geta mannvirkin eða hlutar þeirra, komi til þess að legurnar gefi sig, komist í það ástand sem getur talist óviðunandi eða við ystu þolmörk.

⁽²⁾ Ekki afgerandi í þeim skilningi að með þessum kröfum geta mannvirkin eða hlutar þeirra, komi til þess að legurnar gefi sig, við eðlilegar kringumstæður ekki komist í það ástand sem getur talist óviðunandi eða við ystu þolmörk.

⁽³⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina, án úttektarprófunar á sýnum.

⁽⁴⁾ 3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 4. október 1996

um samantekt skrár yfir vörur sem falla undir flokk A „Stuðlar ekki að útbreiðslu elds“ sem kveðið er á um í ákvörðun 94/611/EB um framkvæmd 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur(*)

(Texti sem varðar EES)

(96/603/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾,

með hliðsjón af ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB frá 9. september 1994 um framkvæmd 20. gr. tilskipunar 89/106/EBE um byggingarvörur ⁽³⁾, einkum 1. mgr. 1. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 89/106/EBE segir að til að taka mið af ólíkum kröfum um vernd byggingarframkvæmda í mismunandi löndum, héruðum eða byggðum kunni að vera ástæða til að skipta hverri grunnkröfu í flokka í grunnskjölnum og tækniforskriftunum.

Samkvæmt lið 4.2.1 í grunnskjali nr. 2 „Varnir gegn eldsvoða“, sem er að finna í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar varðandi grunnskjöl með tilskipun ráðsins 89/106/EBE ⁽⁴⁾, geta stig grunnkrafna ákvarðast af gerð mannvirkis, notkun þess og staðsetningu, útfærslu byggingarmannvirkis og því hversu aðgengilegur neyðarbúnaður er.

Í lið 2.2 í grunnskjali nr. 2 eru taldar upp ýmsar innbyrðis tengdar ráðstafanir sem hafa það að markmiði að fullnægja grunnkröfunni „Varnir gegn eldsvoða“ auk þess sem með þeim er lagður grunnur að mótun stefnu á sviði brunavarna sem má útfæra á mismunandi vegu í aðildarríkjunum.

Í lið 4.2.3.3 í grunnskjali nr. 2 er gerð grein fyrir einni þeirra aðgerða sem er útbreidd í aðildarríkjunum og felst í því að takmarka

myndun og útbreiðslu elds og reyks á upptakastað (eða á nánar tilgreindu svæði) með því að draga úr því að byggingarvörur stuðli að fullþróðum bruna.

Skilgreining á flokkum grunnkrafna er að hluta til háð því á hvaða stigi slík takmörkun er.

Viðtæki þessarar takmörkunar verður aðeins tjáð með því að flokka nothæfi byggingarvara niður í stig eftir viðbrögðum við bruna við raunveruleg notkunarskilyrði.

Í lið 4.3.1.1 í grunnskjali nr. 2 segir að til að hægt sé að meta byggingarvörur með hliðsjón af viðbrögðum þeirra við bruna verði fundin samhæfð lausn sem felur í sér allsherjar- eða hlutaprófanir sem samsvara raunverulegum brunaaðstæðum.

Þessi lausn er hluti af flokkunarkerfi sem ekki er fjallað um í grunnskjalinu en er aftur á móti tekið upp með ákvörðun 94/611/EB.

Í flokkunarkerfinu, sem fram kemur í ákvörðun 94/611/EB, var flokkurinn „Stuðlar ekki að útbreiðslu elds“ tekinn upp með það í huga að hann tæki til byggingarvara sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna og eru merktar sem flokkur A í töflum 1 og 2 og jafnframt sem „skrá yfir eldtraust efni“ í töflu 1.

Í 2. mgr. 20. gr tilskipunar 89/106/EBE er tilgreint hvaða aðferð beri að nota við setningu ákvæða þegar ákvæða þarf kröfuflokka sem eru ekki tilgreindir í grunnskjölnum.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Efnin, og byggingarvörur úr þeim, sem eru talin upp í viðaukanum við þessa ákvörðun, skulu falla undir flokk A („Stuðlar ekki að útbreiðslu elds“), vegna þess hve lítt eldfim þau eru og með fyrirvara um skilyrðin sem fram koma í viðaukanum, samanber töflur 1 og 2 í viðaukanum við ákvörðun 94/611/EB.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 267, 19. 10. 1996, bls. 23, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

(³) Stjtið. EB nr. L 241, 16. 9. 1994, bls. 25.

(⁴) Stjtið. EB nr. C 62, 28. 2. 1994, bls. 1.

Ekki þarf að prófa þessi efni og byggingarvörur úr þeim með tilliti til viðbragða við bruna að því er þessa flokkun varðar.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. október 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Efni, sem skulu án prófunar teljast til flokks A samkvæmt ákvörðun 94/611/EB með tilliti til viðbragðabruna

Almennar athugasemdir

Byggingarvörurnar verða alfarið að vera gerðar úr einu eða fleiri eftirtalinna efna eigi þær að teljast tilheyrja flokki A án prófunar. Byggingarvörur, sem eru gerðar með því að líma saman eitt eða fleiri af eftirtöldum efnum, teljast tilheyrja flokki A án prófunar ef límið er ekki meira en 0,1% af þyngd eða rúmmáli (hvort heldur er lægra).

Þiljur (t.d. einangrunarefni) með einu eða fleiri lífrænum lögum eða byggingarvörur með lífrænu efni sem dreifist ekki með einsleitum hætti (að lími undanskildu) falla ekki undir þessa skrá.

Byggingarvörur, sem eru hjúpaðar með ólífrænu lagi af einu eftirtalinna efna (t.d. húðaðar málmvörur), geta einnig talist tilheyrja flokki A án prófunar.

Ekkert efnanna í töflunni má innihalda meira en 1,0 % af þyngd eða rúmtaki (hvort heldur er lægra) af lífrænu efni sem dreifist með einsleitum hætti.

Efni	Athugasemdir
Þaninn leir	
Þaninn perlusteinn	
Þanið vermikúlít	
Steinull	
Frauðgler	
Steinsteypa	Þar með talin tilbúin steypublanda og forsteyptar, styrktar og forspenntar byggingarvörur
Steypa með íblöndunarefni (þéttum og léttum málmíblöndunarefnum, þó ekki innbyggð varmaeinangrun)	Getur innihaldið íbætt efni og viðbótarefni (t.d. kornótta flugösku (PFA)), dreifuliti og önnur efni. Tekur einnig til forsteyptra eininga
Gufusæfðar loftblandaðar steyptar einingar bindiefnum á borð við sement og/eda kalk í	Einingar sem eru framleiddar úr vatnskenndum samsetningum með fínkornóttum efnum (kísilefnum, kornótttri flugösku, ofnhituðu gjalli) ásamt frauðmyndandi efni. Tekur einnig til forsteyptra eininga

Efni	Athugasemdir
Trefjasement	
Sement	
Kalk	
Ofnhitað gjall/kornótt flugaska (PFA)	
Málmíblöndunarefni	
Járn, stál og ryðfrítt stál	Ekki fínskipt
Kopar og koparblendi	Ekki fínskipt
Efni	Athugasemdir
Sink og sinkblendi	Ekki fínskipt
Ál og álblendi	Ekki fínskipt
Blý	Ekki fínskipt
Gifs og gífssementsplötur fyllingarefni, trefjar, litarefni, vatnað kalk, loft- og	Geta innihaldið viðbótarefni (tregðunarefni, vatnsbindandi efni og mýkiefni), þétt íblöndunarefni (t.d. náttúrulegan eða mulinn sand) eða létt íblöndunarefni (t.d. perlustein eða vermikúlít)
Steinlím með ólífrænum bindiefnum gólfafréttingar að stofni til úr einu eða fleiri	Steinlím til múrhúðunar/gífsunar og steinlím til ólífrænum bindiefnum, t.d. sementi, kalki, múrsementi og gífsi
Byggingarsteinn úr leir	Byggingarsteinn úr leir eða önnur leirkennd efni, með eða án sands, eldsneytis eða annarra viðbótarefna. Þar með talið múrsteinar, þaksteinar, hellur og eldfastar leirflísar (t.d. til klæðningar reykháfa)
Kalksandsteinn	Einingar gerðar úr blöndu af kalki og náttúrulegum kísilefnum (sandi, kísilríkri möl eða steinum eða blöndu þessara efna). Getur einnig innihaldið litarefni
Byggingarvörur úr náttúrulegum steini og plötum	Unninn eða óunninn byggingarsteinn úr náttúrusteini (kvikusteini, setbergi og myndbreyttu bergi) eða plötum
Gíseiningar	Þar með talið blokkir og aðrar einingar úr kalsíumsúlfati og vatni, sem geta innihaldið trefjar, fyllingarefni, íblöndunarefni og önnur viðbótarefni auk litarefna
Terrasó (slípað sements- og marmaragólf)	Þar með taldar tilbúnar steinflísar úr terrasói og gólfklæðning sem er steyp t í á staðnum
Gler	Þar með talið hitastyrkt, efnafræðilega hert gler, lagskipt glar og vírglar
Keramíkgler	Keramíkgler samsett úr kristölluðum fasa og leifaglerfasa
Leirvörur	Þar með talið þurrpressaðar og útblásnar vörur, ýmist gljábrenndar eða ekki

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 17. febrúar 1997**

**um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar málmfestingar
sem á að nota í steinsteypu til að festa létta byggingarhluta(*)**

(Texti sem varðar EES)

(97/161/EB)

**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember
1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum
aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt
með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á
milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun
89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem
samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er
að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort
framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð
á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á
samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila
af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin,
tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að
nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og
notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst
ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er
nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III.
viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er

varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin
fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna
sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og
þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um
getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í
i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III.
viðauka, með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í
samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með
aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við
framleiðslustýringarkerfi verksmiðju sem framleiðandi starfrækir,
þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með
framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í stöðlunarumboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt
tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að
staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. febrúar 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 62, 4. 3. 1997, bls. 41, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/98 frá 29. maí
1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Málmfestingar sem á að nota í steinsteypu til að festa léttu byggingarhluta: til notkunar í kerfi, sem eru ekki hluti af burðarvirkinu, í því skyni að festa og/eða styðja við steypa byggingarhluta, svo sem létt upphengd loft og lagnabúnað.

II. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

Málmfestingar sem á að nota í steinsteypu til að festa léttu byggingarhluta (1/1)**Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Málmfestingar til notkunar í steinsteypu (í léttu byggingarhluta)	Til notkunar í kerfi, sem ekki eru hluti af burðarvirkinu, í því skyni að festa og/eða styðja við steypa byggingarhluta, svo sem létt upphengd loft og lagnabúnað		2+

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 17. febrúar 1997****um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar smíðavið í
burðarvirki og fylgihluti(*)**

(Texti sem varðar EES)

(97/176/EB)

**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Pegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig

þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi verksmiðju sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi verksmiðju sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 73, 14. 3. 1997, bls. 19, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

3. gr.

Í stöðlunarmáttölum skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. febrúar 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Fylgihlutir fyrir smíðavið í burðarvirki

Tengihlutar fyrir smíðavið í burðarvirki, geirhringar, sívalir stál- og tréblindingjar, tréskrúfur, snittaðir boltar, trésaumur.

Þessar byggingarvörur geta verið meðhöndlaðar með vörn gegn bruna eða líffræðilegu áreiti eða verið án slíkrar meðhöndlunar.

II. VIÐAUKI

Gegnheill smíðaviður í burðarvirki*Hlutar*

Brúarhlutar, grindarbitar, brautarbitar, gólf-, vegg- og þakeiningar, svo sem burðarbitar, bogar, þverbjálkar, sperrur, stöplar, staurar, stólpar.

Samstæður

Grindarbitar, gólf, veggir, þök, rammar.

Þessar byggingarvörur geta verið meðhöndlaðar með vörn gegn bruna eða líffræðilegu áreiti eða verið án slíkrar meðhöndlunar.

Tréstaurar**Burðarbitar úr lagskiptu límtré og aðrar límdar trévörur***Hlutar*

Brúarhlutar, grindarbitar, gólf-, vegg- og þakeiningar, svo sem burðarbitar, bogar, þverbjálkar, sperrur, stöplar, staurar, stólpar.

Samstæður

Grindarbitar, gólf, veggir, þök, rammar.

Þessar byggingarvörur geta verið meðhöndlaðar með vörn gegn bruna eða líffræðilegu áreiti eða verið án slíkrar meðhöndlunar.

III. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

SMÍÐAVIÐUR Í BURÐARVIRKI (1/3)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Þessar byggingarvörur geta verið meðhöndlaðar með vörn gegn bruna eða líffræðilegu áreiti eða verið án slíkrar meðhöndlunar	Í brýr, járnbrautarteina og byggingar	A, B, C ⁽¹⁾	1 ⁽⁴⁾
Gegnheill smíðaviður í burðarvirki		A, B, C ⁽²⁾ A ⁽³⁾ , D, E, F	2+ ⁽⁵⁾
<i>Hlutar</i>			
Brúarhlutar, grindarbitar, brautarbitar, gólf-, vegg- og þakeiningar, svo sem burðarbitar, bogar, þverbjálkar, sperrur, stöplar, staurar, stólpar			
<i>Samstæður</i>			
Grindarbitar, gólf, veggir, þök, ramar			
Tréstaurar	Fyrir loftlínur		2+ ⁽⁵⁾

- ⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru framleidd úr eldfimur hráefnum).
- ⁽²⁾ Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru framleidd úr eldtraustum hráefnum).
- ⁽³⁾ Efni í flokki A sem ekki þarfnast prófunar með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun 96/603/EB.
- ⁽⁴⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.
- ⁽⁵⁾ Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

SMÍÐAVIÐUR Í BURÐARVIRKI (2/3)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
<p>Þessar byggingarvörur geta verið meðhöndlaðar með vörn gegn bruna eða líffræðilegu áreiti eða verið án slíkrar meðhöndlunar</p> <p>Burðarbitar úr lagskiptu límtré og aðrar límдар trévörur</p> <p><i>Hlutar</i></p> <p>Brúarhlutar, grindarbitar, gólf-, vegg- og þakeiningar, svo sem burðarbitar, bogar, þverbjálkar, sperrur, stöplar, staurar, stólpar</p> <p><i>Samstæður</i></p> <p>Grindarbitar, gólf, veggir, þök, rammar</p>	Í brýr og byggingar		1 ⁽¹⁾

(¹) 1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

SMÍÐAVIÐUR Í BURÐARVIRKI (3/3)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Þessar byggingarvörur geta verið meðhöndlaðar með vörn gegn bruna eða líffræðilegu áreiti eða verið án slíkrar meðhöndlunar Fylgihlutir fyrir smíðavið í burðarvirki Tengihlutar fyrir smíðavið í burðarvirki, geirhringar, sívalir stál- og tréblindar, tréskrúfur, snittaðir boltar, trésaumur	Smíðaviður í burðarvirki		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EEC.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EEC og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 17. febrúar 1997

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar límdar
málmfestingar í múrverk(*)

(Texti sem varðar EES)

(97/177/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember
1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum
aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt
með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á
milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í
tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af
þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að
nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða
vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem
framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði
fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum
viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar
í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin,
tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að
nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og
notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst
ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt
að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka,
hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar
hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir
önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna
sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og
þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur
í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2.
þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka,
með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í
samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMPYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með
aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við
framleiðslustýringarkerfi verksmiðju sem framleiðandi starfrækir,
þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með
framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 73, 14. 3. 1997, bls. 24, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/98 frá 29. maí
1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

2. gr.

Í stöðlunarumboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. febrúar 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Límdar málmfestingar í múrverk: sem á að nota til að festa og/eða styðja við múrverk, burðareiningar (sem stuðla að stöðugleika mannvirkis) eða þyngri einingar á borð við klæðningu og lagnabúnað.

II. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

LÍMDAR MÁLMFESTINGAR Í MÚRVIRKI (1/1)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglu um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Límdar málmfestingar í múrverki	Til að festa og/eða styðja við múrverk, burðareiningar (sem stuðla að stöðugleika mannvirkis) eða þyngri einingar á borð við klæðningu og lagnabúnað		1 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

99/EES/6/14

nr. 52/98
frá 29. maí 1998

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/97 frá 4. október 1997⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/462/EB frá 27. júní 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar plötur unnar úr viði⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/463/EB frá 27. júní 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar plastfestingar til notkunar í steinsteypu og múrvirki⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/464/EB frá 27. júní 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar fráveitubúnað⁽⁴⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/555/EB frá 14. júlí 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sement, byggingarkalk og önnur bindiefni sem harðna í vatni⁽⁵⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/556/EB frá 14. júlí 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar múreinangrunarkerfi á útveggi⁽⁶⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/638/EB frá 19. september 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar fylgihluti fyrir smíðavið í burðarvirki⁽⁷⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliðir bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 89/106/EBE) í XXI. kafla II. viðauka við samninginn:

- „- **397 D 0462:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/462/EB frá 27. júní 1997 (Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 27),
- **397 D 0463:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/463/EB frá 27. júní 1997 (Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 31),
- **397 D 0464:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/464/EB frá 27. júní 1997 (Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 33),
- **397 D 0555:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/555/EB frá 14. júlí 1997 (Stjtið. EB nr. L 229, 20. 8. 1997, bls. 9),
- **397 D 0556:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/556/EB frá 14. júlí 1997 (Stjtið. EB nr. L 229, 20. 8. 1997, bls. 14),
- **397 D 0638:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/638/EB frá 19. september 1997 (Stjtið. EB nr. L 268, 1. 10. 1997, bls. 36).“

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 30, 5. 2. 1998, bls. 38 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 5, 5. 2. 1998, bls. 146.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 27.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 31.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 33.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 229, 20. 8. 1997, bls. 9.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 229, 20. 8. 1997, bls. 14.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB nr. L 268, 1. 10. 1997, bls. 36.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar 97/462/EB, 97/463/EB, 97/464/EB, 97/555/EB, 97/556/EB og 97/638/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 27. júní 1997

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar plötur unnar úr
viði(*)

(Texti sem varðar EES)

(97/462/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember
1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum
aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt
með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á
milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í
tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af
þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að
nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða
vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem
framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði
fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum
viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar
sem um getur í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin,
tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að
nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og
notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst
ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt

að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka,
hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar
hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir
önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna
sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og
þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur
í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið
2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka,
með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í
samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMPYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í
I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á
framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé
í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka,
með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við
framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi
starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit
með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 27, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/98 frá 29. maí
1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

3. gr.

Í stöðlunarmáttölum skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. júní 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Spónlagðar eða húðaðar plötur unnar úr viði, yfirborðsmeðhöndlaðar en ekki fullfrágengnar, úr Evróflokki B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾, D, E eða F, ætlaðar í byggingarhluta, sem eru ekki hluti af burðarvirki, innanhúss eða utanhúss.

II. VIÐAUKI

Spónlagðar eða húðaðar plötur unnar úr viði, yfirborðsmeðhöndlaðar en ekki fullfrágengnar, ætlaðar í byggingarhluta sem eru hluti af burðarvirki, innanhúss eða utanhúss.

Spónlagðar eða húðaðar plötur unnar úr viði, yfirborðsmeðhöndlaðar en ekki fullfrágengnar, úr Evróflokki B ⁽²⁾ eða C ⁽²⁾, ætlaðar í byggingarhluta sem eru ekki hluti af burðarvirki, innanhúss eða utanhúss.

⁽¹⁾ Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

⁽²⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar vegna ísetningar kemískra efna.

III. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

PLÖTUR UNNAR ÚR VIÐI (1/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Spónlagðar eða húðaðar plötur unnar úr viði, yfirborðsmeðhöndlaðar en ekki fullfrágengnar	Í byggingarhluta, sem eru hluti af burðarvirki, innanhúss eða utanhúss	B-C ⁽¹⁾	1 ⁽³⁾
		- B-C ⁽²⁾ D, E eða F	- 2+ ⁽⁴⁾

- (¹) Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur vegna ísetningar kemískra efna.
- (²) Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.
- (³) 1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.
- (⁴) Kerfi 2+: sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykktis aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota það, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

PLÖTUR UNNAR ÚR VIÐI (2/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Spónlagðar eða húðaðar plötur unnar úr viði, yfirborðsmeðhöndlaðar en ekki fullfrágengnar	Í byggingarhluta, sem eru ekki hluti af burðarvirki, innan húss eða utan húss	B-C ⁽¹⁾	1 ⁽³⁾
		- B-C ⁽²⁾	- 3 ⁽⁴⁾
		- D-E-F	- 4 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur vegna ísetningar kemískra efna.

⁽²⁾ Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

⁽³⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

⁽⁴⁾ 3. kerfi: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, annan kost.

⁽⁵⁾ 4. kerfi: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þriðja kost.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota það, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 27. júní 1997

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar plastfestingar til
notkunar í steinsteypu og múrverk(*)

(Texti sem varðar EES)

(97/463/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember
1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum
aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt
með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Pegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á
milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í
tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af
þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að
nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða
vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem
framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði
fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum
viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar
sem um getur í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin,
tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að
nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og
notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst
ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt
að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka,
hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar

hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir
önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna
sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og
þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur
í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið
2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka,
með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í
samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með
aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við
framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi
starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit
með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í stöðlunarumboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt
tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að
staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. júní 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 31, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/98 frá 29. maí
1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(2) Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Plastfestingar til notkunar í steinsteypu og múrvirki: til notkunar í kerfi, svo sem klæðningarkerfi fyrir úthliðar, til að festa eða styðja við byggingarhluta sem stuðla að stöðugleika kerfanna.

II. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

Plastfestingar til notkunar í steinsteypu og múrvirki (1/1)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Plastfestingar til notkunar í steinsteypu og múrvirki	Til notkunar í kerfi, svo sem klæðningarkerfi fyrir úthliðar, til að festa eða styðja við byggingarhluta sem stuðla að stöðugleika kerfanna		2+ ⁽¹⁾

(¹) Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 27. júní 1997

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar fráveitubúnað(*)

(Texti sem varðar EES)

(97/464/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember
1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum
aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt
með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á
milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í
tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af
þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að
nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða
vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem
framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði
fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum
viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar
í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin,
tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að
nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og
notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst
ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt
að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka,
hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar

hverja vöru eða vöruflokk, þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram
yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna
sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og
þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur
í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið
2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka,
með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í
samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með
aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við
framleiðslustýringarkerfi verksmiðju sem framleiðandi starfrækir,
þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með
framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í stöðlunarumboðum skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að
staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. júní 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 198, 25. 7. 1997, bls. 33, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/98 frá 29. maí
1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Fráveitubúnaður til notkunar inni í byggingum

Bakstreymisbúnaður: loftþrýstilokar til að loftræsta pípulagnir

Samstæður fyrir skólpdælustöðvar og búnað til að sogu upp fráveituvatn

Fráveitubúnaður til notkunar fyrir utan byggingar

Samstæður og einingar fyrir skólphreinsistöðvar og hreinsibúnaður til notkunar á staðnum

Rotþrær

Tilbúin frárennslisrör

Mannop og brunnar til að sinna eftirliti

Hlerar, járnþrep, stigar og handrið fyrir mannop og brunna, niðurfallsristar

Skiljur

II. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

FRÁVEITUBÚNAÐUR TIL NOTKUNAR INNI Í BYGGINGUM (1/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Bakstreymisbúnaður: loftþrýstilokar til að loftræsta pípulagnir	Inni í byggingum		4 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

FRÁVEITUBÚNAÐUR TIL NOTKUNAR INNI Í BYGGINGUM (2/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Samstæður fyrir skólþælustöðvar og búnað til að soga upp fráveituvatn	Inni í byggingum		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

FRÁVEITUBÚNAÐUR TIL NOTKUNAR FYRIR UTAN BYGGINGAR (1/3)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Samstæður og einingar fyrir skólphreinsistöðvar og hreinsibúnaður til notkunar á staðnum - Rotþrær	Fyrir utan byggingar, vegna regnvatns, saurs eða lífræns frárennslis		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

FRÁVEITUBÚNAÐUR TIL NOTKUNAR FYRIR UTAN BYGGINGAR (2/3)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Tilbúin frárennslisrör	Fyrir utan byggingar, vegna skólps frá byggingum og mannvirkjum, meðal annars frá vegum		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

FRÁVEITUBÚNAÐUR TIL NOTKUNAR FYRIR UTAN BYGGINGAR (3/3)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Mannop og brunnar til að sinna eftirliti Á akbrautum, bílastæðum, vegköntum með bundnu slitlagi og fyrir utan byggingar	Hlerar, járnþrep, stigar og handrið fyrir mannop og brunna, niðurfallsristar		4 ⁽¹⁾
Skiljur	Vegna húsaskólps/frárennslisvatns frá byggingum og mannvirkjum, meðal annars frá vegum		4 ⁽¹⁾

(¹) 4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EEC.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EEC og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika, óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 14. júlí 1997**

**um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sement,
byggingarkalk og önnur bindiefni sem harðna í vatni(*)**

(Texti sem varðar EES)

(97/555/EB)

**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember
1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum
aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt
með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á
milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun
89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem
samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er
að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort
framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð
á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á
samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila
af ástæðum sem varða viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin,
tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að
nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og
notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst
ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er
nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af
III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að
því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru
tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna
sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og
þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um
getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í
i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar
III. viðauka, með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í
samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í
I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á
framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé
í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka,
með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við
framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi
starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit
með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Í stöðlunarumboðum er tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að
staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. júlí 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 229, 20. 8. 1997, bls. 9, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/98 frá 29. maí
1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Byggingarkalk, þar með talið:

Kalsíumkalk
Kalk úr dólómíti
Kalk sem harðnar í vatni

II. VIÐAUKI

Algengar sementstegundir, þar með talið:

Portlandssement

Portland-sementsblöndur: (Portland-slaggsement: A-S og B-S; Portland-örkísilsement: A-D; Portland-pozzolanasegment: A-P og B-P náttúru-sement, A-Q og B-Q gerviselement; Portland-flugöskusegment: kísilkennt A-V og B-V, kalkkennt A-W og B-W; brennt Portland-leirsteinssement: A-T og B-T; Portland-kalksteinssement: A-L og B-L; Portland-sementsblöndur: A-M og B-M)

Ofnblásið sement: A, B og C

Pozzolanískt sement: A og B

Sementsblöndur: A og B

Sérstakar sementstegundir, þar með talið:

Lághitasement

Súlfatpolíð sement

Hvítt sement

Sjávarsement

Lágalkalísement

Kalsíumálatsement

Múrsement

Bindiefni til vegagerðar sem harðna í vatni

III. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

SEMENT, BYGGINGARKALK OG ÖNNUR BINDIEFNI SEM HARÐNA Í VATNI

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not flokkar	Stig eða flokkur/	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Algengar sementstegundir, þar með talið: - Portlandssementfljótandi steinlími - Portland-sementsblöndur: Portland-slaggsement Portland-örkísilsement Portland-pozzolanasement Portland-flugöskusement brennt Portland-leirsteinssement Portland-kalksteinssement Portland-sementsblanda - Ofnblásið sement - Pozzolanískt sement - Sementsblöndur	Við framleiðslu á steinsteypu, steinlími, og öðrum blöndum til byggingarvinnu og til framleiðslu á byggingarvörum	-	1+
Sérstakar sementstegundir, þar með talið: - Lághitaselement - Súlfatþolið sement - Hvítt sement - Sjávarsement - Lágalkalísement		-	1+
Kalsúmálatsement		-	1+
Múrsement		-	1+
Byggingarkalk, þar með talið: - Kalsúmalkalk - Kalk úr dólómíti - Kalk sem harðnar í vatni		-	2
Bindiefni til vegagerðar sem harðna í vatni	Við framleiðslu á steinsteypu, steinlími, fljótandi steinlími og öðrum blöndum til að undirbyggja vegi	-	2+

Kerfi 1+: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, með úttektarprófun á sýnum sem eru tekin í verksmiðjunni.

2. kerfi: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju (án stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju).

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 14. júlí 1997****um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar
múreinangrunarkerfi á útveggi(*)**

(Texti sem varðar EES)

(97/556/EB)

**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar

hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í stöðlunarumboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. júlí 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 229, 20. 8. 1997, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(2) Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Einangrunarkerfi/samstæður með múrhuðun á útveggi þar sem notaðar eru byggingarvörur, sem eru flokkaðar með tilliti til viðbragða við bruna í flokka A (1), B (1) eða C (1) og A (án prófunar), D, E eða F og eru ætlaðar til notkunar á útveggi, sem falla undir brunareglugerðir, og einangrunarkerfi/samstæður með múrhuðun, til notkunar á útveggi sem falla ekki undir brunareglugerðir.

Einangrunarkerfi/samstæður með múrhuðun á útveggi þar sem notaðar eru byggingarvörur, sem eru flokkaðar með tilliti til viðbragða við bruna í flokka A (2), B (2) eða C (2) og eru ætlaðar til notkunar á útveggi sem falla undir brunareglugerðir.

- (1) Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.
- (2) Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

II. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

EINANGRUNARKERFI/SAMSTÆÐUR MEÐ MÚRHÚÐUN Á ÚTVEGGI (1/1)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Einangrunarkerfi/ samstæður með múrhuðun á útveggi	Á útveggi sem falla undir brunareglugerðir	A (1)-B (1)-C (1)	1
		A (2)-B (2)-C (2) A, (án prófunar) D-E-F	2+
	Á útveggi sem falla ekki undir brunareglugerðir	Öll/allir	2+

1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.
- Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.
- (1) Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur.
- (2) Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota það, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 19. september 1997****um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr.
20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar fylgihluti fyrir
smíðavið í burðarvirki(*)**

(Texti sem varðar EES)

(97/638/EB)

**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar

hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi verksmiðju sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í stöðlunarumboðum skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. september 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 268, 1. 10. 1997, bls. 36, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Skúfplötur, tennt millilög, gataðar naglplötur, saumplötur.

II. VIÐAUKI

STAÐFESTING Á SAMRÆMI

Vöruflokkur: Fylgihlutir fyrir smíðavið í burðarvirki (1/1)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Skúfplötur, tennt millilög, gataðar naglplötur, saumplötur	Á smíðavið í burðarvirki		2+

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**99/EES/6/15****nr. 53/98
frá 29. maí 1998****um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/98 frá 6. mars 1998⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/55/EB frá 6. október 1997 um breytingu á tilskipun 84/450/EBE varðandi villandi auglýsingar þannig að hún taki einnig til samanburðarauglýsinga⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi bætist við í 2. lið (tilskipun ráðsins 84/450/EBE) í XIX. viðauka við samninginn:

„eins og henni var breytt með:

- **397 L 0055:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/55/EB frá 6. október 1997 (Stjtið. EB nr. L 290, 23. 10. 1997, bls. 18).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/55/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 272, 8.10.1998, bls. 22 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 42, 8. 10. 1998, bls. 99.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 290, 23. 10. 1997, bls. 18.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 97/55/EB

frá 6. október 1997

um breytingu á tilskipun 84/450/EBE varðandi villandi auglýsingar þannig að hún taki einnig til samanburðarauglýsinga(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 189. gr. b sáttmálans ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 25. júní 1997,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Eitt af helstu markmiðum bandalagsins er að koma á innri markaði. Gera verður ráðstafanir til þess að stuðla að eðlilegri starfsemi þessa markaðar. Innri markaðurinn skal ná til svæðis án innri landamæra þar sem tryggðir eru frjálsir fólksflutningar, frjálsir vöruflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar.
- 2) Tilkomu innri markaðar fylgir æ meira úrval. Þar sem neytendur geta nýtt sér og eiga að nýta sér innri markaðinn sem best og þar sem auglýsingar eru mikilvæg aðferð við að skapa raunhæfa markaði fyrir allar vörur og þjónustugreinar í gervöllu bandalaginu þykir rétt að grundvallarákvæði um form og efni samanburðarauglýsinga séu alls staðar þau sömu og að skilyrði fyrir notkun samanburðarauglýsinga í aðildarríkjunum verði samhafð. Sé slíkum skilyrðum fullnægt verður hægara um vik að sýna fram á kosti ýmissa sambærilegra vörutegunda með óhlutdrægum hætti. Samanburðarauglýsingar geta einnig örvað samkeppni milli þeirra sem bjóða vöru og þjónustu þannig að neytandinn njóti góðs af.

- 3) Lög og stjórnsýslufyrirmæli einstakra aðildarríkja um samanburðarauglýsingar eru mjög mismunandi. Auglýsingar ná út yfir landamæri og til yfirráðasvæðis annarra aðildarríkja. Ákvæði ólíkra landslaga sem ýmist leyfa eða banna samanburðarauglýsingar kunna að hindra frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi og raska samkeppni. Einkum geta fyrirtæki orðið fyrir barðinu á auglýsingaaðferðum sem keppinautar hafa þróað en þeim er ekki unnt að svara í sömu mynt. Tryggja ber frelsi til að veita þjónustu í tengslum við samanburðarauglýsingar. Bandalaginu ber að ráða bót á stöðu mála.

- 4) Í sjöttu forsendu tilskipunar ráðsins 84/450/EBE frá 10. september 1984 sem varðar samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um villandi auglýsingar ⁽⁴⁾ er tekið fram að þegar lokið verði við að samhæfa ákvæði landslaga um villandi auglýsingar verði „á síðara stigi (...) fjallað um óréttmætar auglýsingar og jafnframt, að því marki sem nauðsyn ber til, um samanburðarauglýsingar, á grundvelli viðeigandi tillagna framkvæmdastjórnarinnar“.

- 5) Í d-lið 3. liðar viðauka við ályktun ráðsins frá 14. apríl 1975 um fyrstu áætlun Efnahagsbandalags Evrópu um stefnumörkun að því er varðar neytendavernd og miðlun upplýsinga til neytenda ⁽⁵⁾ er fjallað um réttinn til upplýsinga sem hluta grundvallarréttinda neytenda. Þessi réttur er staðfestur með ályktun ráðsins frá 19. maí 1981 um aðra áætlun Efnahagsbandalags Evrópu um stefnumörkun að því er varðar neytendavernd og miðlun upplýsinga til neytenda ⁽⁶⁾, en í 40. lið viðauka við hana er sérstaklega fjallað um upplýsingar til neytenda. Þegar bornir eru saman áþreifanlegir, viðeigandi, sannreynanlegir og dæmigerðir eiginleikar í samanburðarauglýsingu, án þess að það sé gert á villandi hátt, kann samanburðarauglýsingin að eiga rétt á sér sem miðill til að upplýsa neytendur um hagsmuni sína.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 290, 23. 10. 1997, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 53/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 180, 11. 7. 1991, bls. 14, og Stjtið. EB nr. C 136, 19. 5. 1994, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 49, 24. 2. 1992, bls. 35.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 18. nóvember 1992 (Stjtið. EB nr. C 337, 21. 12. 1992, bls. 142), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. mars 1996 (Stjtið. EB nr. C 219, 27. 7. 1996, bls. 14) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 23. október 1996 (Stjtið. EB nr. C 347, 16. 11. 1996, bls. 69). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. september 1997 og ákvörðun ráðsins frá 15. september 1997.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 250, 19. 9. 1984, bls. 17.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. C 92, 25. 4. 1975, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. C 133, 3. 6. 1981, bls. 1.

- 6) Æskilegt er að skilgreina samanburðarauglýsingu á sem víðtækastan hátt svo að allar tegundir samanburðarauglýsinga heyri undir hugtakið.
- 7) Setja ber skilyrði um leyfilegan samanburð í auglýsingum svo að unnt verði að ákvarða hvaða tegundir samanburðarauglýsinga geti raskað samkeppni, skaðað keppinauta og haft neikvæð áhrif á val neytenda. Til skilyrða fyrir leyfilegum auglýsingum er rétt að telja viðmiðanir um óhlutdrægan samanburð á eiginleikum vöru og þjónustu.
- 8) Samanburður, sem aðeins tekur til verðs vöru og þjónustu, ætti að vera mögulegur ef tiltekin skilyrði eru virt, einkum þess efnis að samanburðurinn sé ekki villandi.
- 9) Aðeins ber að leyfa samanburð á tegundum vöru og þjónustu sem eiga í innbyrðis samkeppni og fullnægja sömu þörfum eða eru ætlaðar til sömu nota, svo að komið verði í veg fyrir samkeppnishamlandi og ósanngjarna notkun samanburðarauglýsinga.
- 10) Alþjóðasamningar um höfundarrétt og ákvæði landslaga um samningsbundna og ósamningsbundna ábyrgð skulu gilda þegar vísað er til niðurstaðna samanburðarprófana á vegum þriðja aðila eða þær eru birtar í samanburðarauglýsingu.
- 11) Skilyrðin fyrir samanburðarauglýsingum skulu vera samstæð og uppfyllt í heild sinni. Í samræmi við sáttmálann eru aðildarríkin sjálfráð um form og aðferðir við að fylgja þessum skilyrðum eftir, að því marki sem ekki er mælt fyrir um form og aðferðir í þessari tilskipun.
- 12) Í þessum skilyrðum er rétt að taka sérstakt tillit til ákvæða sem byggjast á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2081/92 frá 14. júlí 1992 um verndun landfræðilegra merkinga og upprunatáknana fyrir landbúnaðarafurðir og matvæli ⁽¹⁾, einkum 13. gr., og annarra bandalagsákvæða sem samþykkt hafa verið á sviði landbúnaðar.
- 13) Í 5. gr. fyrstu tilskipunar ráðsins 89/104/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum aðildarríkja um vörumerki ⁽²⁾ er kveðið á um einkarétt réttshafa skrásetts vörumerkis á notkun þess og þar með heimild til að banna þriðja aðila að nota í atvinnuskyni tákn sem er eins og vörumerkið eða líkt því til að auðkenna vörur eða þjónustu sem eru eins og eða líkar þeim sem skrásetta vörumerkið auðkennir, einnig aðrar vörur ef svo ber undir.
- 14) Eigi samanburðarauglýsing að þjóna tilgangi sínum getur eigi að síður verið nauðsynlegt að tilgreina vöru eða þjónustu keppinautar og vísa til vörumerkis eða vöruheitis sem hann er réttthafi að.
- 15) Slík notkun á vörumerki, vöruheiti eða öðrum auðkennum annars brýtur ekki í bága við slíkan einkarétt ef hún stenst skilyrðin sem kveðið er á um í þessari tilskipun, þar sem eina markmiðið er að greina á milli vöruheita og vekja með óhlutdrægum hætti athygli á mismuninum á þeim.
- 16) Nauðsynlegt er að kveða á um að réttar- og/eða stjórnsýsluúrræði, sem um getur í 4. og 5. gr. tilskipunar 84/450/EBE, séu fyrir hendi hvað varðar eftirlit með samanburðarauglýsingum sem uppfylla ekki skilyrðin sem sett eru fram í þessari tilskipun. Samkvæmt 16. forsendu tilskipunarinnar kann eftirlit að eigin frumkvæði sjálfstæðra stofnana til að útiloka villandi auglýsingar að koma í veg fyrir að leita þurfi stjórnsýslu- eða réttarúrræða og ætti því að hvetja til slíks. Á sama hátt á 6. gr. einnig við um óheimilar samanburðarauglýsingar.
- 17) Sjálfstæðar stofnanir aðildarríkjanna geta samhæft starfsemi sína fyrir tilstilli samtaka eða stofnana innan bandalagsins og þannig fjallað meðal annars um kærumál sem ná yfir landamæri.
- 18) Ákvæði 7. gr. tilskipunar 84/450/EBE sem heimila að aðildarríkin viðhaldi eða samþykki ákvæði í því skyni að tryggja víðtækari vernd til handa neytendum og einstaklingum er stunda einhverja iðn, verslunarstarfsemi, handverk eða sérfræðistörf, svo og öllum almenningi, ættu ekki að gilda um samanburðarauglýsingar, þar eð tilgangurinn með breytingum á fyrrnefndri tilskipun er að skapa aðstæður þar sem samanburðarauglýsingar verða leyfðar.
- 19) Sé vara eða þjónusta kynnt í samanburðarskyni sem eftirlíking eða eftirgerð á vöru eða þjónustu sem ber verndað vörumerki eða vöruheiti skal litið svo á að varan eða þjónustan standist ekki skilyrðin sem sett eru um leyfilegar samanburðarauglýsingar.
- 20) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á bandalagsákvæði um auglýsingar á tilteknum tegundum vöru og/eða þjónustu eða takmarkanir eða bönn við auglýsingum í tilteknum miðlum.
- 21) Banni aðildarríki, í samræmi við ákvæði sáttmálans, auglýsingar sem varða tiltekna vöru eða þjónustu, getur slíkt bann, hvort heldur það er sett beint eða fyrir milligöngu aðila eða stofnunar sem samkvæmt lögum aðildarríkisins ber ábyrgð á eftirliti með verslun, iðn, handverki eða sérfræðistörfum, einnig náð til samanburðarauglýsinga.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 208, 24. 7. 1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun 92/10/EBE (Stjtið. EB nr. L 6, 11. 1. 1992, bls. 35).

- 22) Aðildarríkjunum er ekki skylt að heimila samanburðarauglýsingar í tengslum við vöru eða þjónustu ef þau hafa komið á eða viðhalda banni gagnvart þeim í samræmi við ákvæði sáttmálans, að meðtöldu banni við markaðssetningaraðferðum eða auglýsingum sem hafa viðkvæma neytendahópa að markhópum. Aðildarríkjunum er heimilt, í samræmi við ákvæði sáttmálans, að koma á eða viðhalda banni eða takmörkunum gagnvart notkun samanburðarauglýsinga sem varða sérfræðiþjónustu, hvort heldur það er gert beint eða fyrir milligöngu aðila eða stofnunar sem ber að lögum aðildarríkisins ábyrgð á eftirliti með störfum sérfræðinga.
- 23) Það er nauðsynlegt eðlilegri starfsemi innri markaðarins að setja reglur um samanburðarauglýsingar með þeim skilyrðum sem sett eru fram í þessari tilskipun og því þarf að bregðast við á vettvangi bandalagsins. Samþykkt tilskipunar er tilhlýðileg því að þar er kveðið á um samræmdar, almennar meginreglur og aðildarríkjunum er í sjálfsvald sett með hvaða aðferðum og leiðum þau ná fram þessum markmiðum. Slíkt er í samræmi við dreifræðisregluna.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 84/450/EBE er breytt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi komi í stað fyrirsagnarinnar:

„Tilskipun ráðsins frá 10. september 1984 um villandi auglýsingar og samanburðarauglýsingar“.

- 2) Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. gr.

Markmið tilskipunar þessarar er að vernda neytendur og einstaklinga sem stunda einhverja iðn, verslunarstarfsemi, handverk eða sérfræðistörf, að gæta hagsmuna alls almennings gegn villandi auglýsingum og óréttmætum afleiðingum þeirra og að setja skilyrði um notkun samanburðarauglýsinga.“

- 3) Eftirfarandi liður bætist við 2. gr.:

„2a) „samanburðarauglýsingar“: allar þær auglýsingar þar sem beint eða óbeint er vísað til keppinautar eða vöru eða þjónustu sem keppinautur býður.“

- 4) Eftirfarandi grein bætist við:

„3. gr. a

1. Samanburðarauglýsingar skulu, að því er samanburður varðar, leyfðar að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

- a) að þær séu ekki villandi í skilningi 2. mgr. 2. gr., 3. gr. og 1. mgr. 7. gr.
- b) að samanburðurinn taki til vöru eða þjónustu sem fullnægir sömu þörfum eða er ætluð til sömu nota;
- c) að gerður sé samanburður á einum eða fleiri áþreifanlegum, viðeigandi, sannreynanlegum og dæmigerðum eiginleika eða eiginleikum vöru eða þjónustu, að meðtöldu verði ef vill;
- d) að á markaðinum verði ekki villst á auglýsanda og keppinauti hans eða á vörumerkjum eða vöruheitum auglýsanda og keppinautar, öðrum auðkennum, vöru- og þjónustutegundum;
- e) að ekki sé kastað rýrð á vörumerki, vöruheiti, önnur auðkenni, vöru, þjónustu, starfsemi eða aðstæður keppinautar, eða þeim sýnd lítilsvirðing;
- f) að ef um er að ræða vöru með upprunatáknun skal í öllum tilvikum bera saman vörur með sömu táknun;
- g) að ekki sé með ósanngjörnum hætti hagnýttur orðstír vörumerkis, vöruheitis eða annarra auðkenna keppinautar eða upprunatáknunar samkeppnisvöru;
- h) að vara eða þjónusta sé ekki kynnt sem eftirlíking eða eftirgerð vöru eða þjónustu sem ber verndað vörumerki eða vöruheiti.

2. Sé getið um sértílbod í samanburði skal tiltaka með skýrum og ótvíræðum hætti á hvaða degi sértílbodinu ljúki, eða, þar sem við á, að sértílbodið sé háð framboði á vörunni eða þjónustunni og, hafi sértílbodið enn ekki tekið gildi, á hvaða degi byrjað verði að bjóða sérstakt verð eða önnur sérkjör.“

- 5) Í stað fyrstu og annarrar undirgreinar 1. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríki skulu tryggja að fullnægjandi og árangursrík úrræði séu fyrir hendi til að bregðast við villandi auglýsingum og hafa eftirlit með því að ákvæðum um samanburðarauglýsingar sé framfylgt í þágu neytenda sem og samkeppnisaðila og alls almennings.

Slík úrræði skulu meðal annars taka til ákvæða í lögum er heimila aðilum og félögum, sem að landslögum eru talin hafa lögmætra hagsmuna að gæta til að banna villandi auglýsingar eða setja reglur um samanburðarauglýsingar:

- a) að höfða mál gegn slíkum auglýsingum; og/eða
- b) að skjóta slíkum auglýsingum til stjórnvalds sem er til þess bært annaðhvort að kveða upp úrskurð í kærumálum eða hefja viðeigandi réttaraðgerðir.“

6) Ákvæði 2. mgr. 4. gr. breytast sem hér segir:

- a) í stað undirliða fyrstu undirgreinar komi eftirfarandi:

„- að fyrirskipa að hætt verði eða að hefja viðeigandi réttaraðgerðir til að láta hætta villandi auglýsingum eða óheimilum samanburðarauglýsingum, eða,

- hafi villandi auglýsingar eða óheimilar samanburðarauglýsingar ekki enn verið birtar, en birting sé yfirvofandi, að fyrirskipa bann við eða að hefja réttaraðgerðir til að banna slíka birtingu,“

- b) í stað inngangsorða að þriðju undirgrein komi eftirfarandi:

„Þegar tekin hefur verið endanleg ákvörðun um að stöðva villandi auglýsingu eða óheimila samanburðarauglýsingu, er aðildarríkjunum heimilt, í því skyni að útiloka áframhaldandi áhrif hennar, að veita dómstólum eða stjórnvöldum umboð til:“

7) Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

Tilskipun þessi útilokar ekki eftirlit að eigin frumkvæði, sem aðildarríkjunum er heimilt að stuðla að, með villandi auglýsingum eða samanburðarauglýsingum af hálfu sjálfstæðra aðila né að leitað sé til slíkra aðila af hálfu einstaklinga þeirra og félaga sem um getur í 4. gr., ef auk meðferðar fyrir dómi eða stjórnvöldum eins og segir í greininni, er unnt að skjóta málum til þessara aðila.“

8) Í stað a-liðar 6. gr. komi eftirfarandi:

„a) að krefjast þess að auglýsandinn leggi fram sönnunargögn um réttmæti staðhæfinga um staðreyndir í auglýsingum, ef slík krafa virðist réttmæt með tilliti til lögmætra hagsmuna auglýsanda og hvers þess aðila annars er málið varðar, sem og á grundvelli aðstæðna í því tiltekna máli, og sé um að ræða samanburðarauglýsingu, að krefjast þess að auglýsandinn leggi fram slík gögn með skömmum fyrirvara; og“

9) Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

1. Tilskipun þessi kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin viðhaldi eða samþykki ákvæði um villandi auglýsingar í því skyni að tryggja víðtækari vernd til handa neytendum og einstaklingum er stunda einhverja iðn, verslunarstarfsemi, handverk eða sérfræðistörf, svo og alls almennings.

2. Ákvæði 1. mgr. skal ekki, að því er samanburð varðar, eiga við um samanburðarauglýsingar.

3. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu gilda með fyrirvara um bandalagsákvæði um auglýsingar á tilteknum tegundum vöru og/eða þjónustu eða takmarkanir eða bönn við auglýsingum í tilteknum miðlum.

4. Þau ákvæði þessarar tilskipunar sem varða samanburðarauglýsingar skuldbinda ekki aðildarríki, sem í samræmi við ákvæði sáttmálans viðhalda banni eða leggja bann við tiltekinni vöru eða þjónustu, hvort heldur er beint eða fyrir milligöngu aðila eða stofnunar sem ber að lögum aðildarríkisins ábyrgð á eftirliti með verslunarstarfsemi, iðn, handverki eða sérfræðistörfum, til að heimila samanburðarauglýsingar sem varða slíka vöru eða þjónustu. Takmarkist bannið við tiltekna miðla á tilskipunin við um þá miðla þar sem slíkt bann gildir ekki.

5. Ekkert í tilskipun þessari kemur í veg fyrir að aðildarríkin, í samræmi við ákvæði sáttmálans, komi á eða viðhaldi banni eða takmörkunum gagnvart samanburði á sérfræðiþjónustu í auglýsingum, hvort heldur er beint eða fyrir milligöngu aðila eða stofnunar sem ber að lögum aðildarríkisins ábyrgð á eftirliti með starfsemi sérfræðinga.“

2. gr.**Kvartanakerfi**

Framkvæmdastjórnin skal kanna möguleikann á að koma á skilvirku kerfi til að meðhöndla kvartanir sem ná yfir landamæri að því er varðar samanburðarauglýsingar. Innan tveggja ára frá gildistöku þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um niðurstöður rannsókna, ásamt tillögum ef við á.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30 mánuðum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum*

Evrópubandalaganna. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða fylgja þeim slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. október 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J.M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. POOS

forseti.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**99/EES/6/16****nr. 54/98
frá 3. júní 1998****um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn
um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,****1. gr.**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 31 við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/94 frá 12. ágúst 1994⁽¹⁾.

Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 616/96/EB frá 25. mars 1996 um aðlögun ákvörðunar nr. 1110/94 um fjórðu rammaáætlun um aðgerðir Evrópubandalagsins á sviði rannsókna, tækniþróunar og tilraunaverkefna (1994 til 1998) í kjölfar aðildar Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands og Konungsríkisins Svíþjóðar að Evrópusambandinu⁽²⁾ og ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2535/97/EB frá 1. desember 1997 um aðra aðlögun ákvörðunar nr. 1110/94/EB um fjórðu rammaáætlun um aðgerðir Evrópubandalagsins á sviði rannsókna, tækniþróunar og tilraunaverkefna (1994 til 1998)⁽³⁾ skulu felldar inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

Eftirfarandi bætist við í öðrum undirliði í 5. mgr. 1. gr. í bókun 31 við samninginn:

„, eins og henni var breytt með:

- **396 D 0616:** Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 616/96/EB frá 25. mars 1996 (Stjtið. EB nr. L 86, 4. 4. 1996, bls. 69).
- **396 D 2535:** Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2535/97/EB frá 1. desember 1997 (Stjtið. EB nr. L 347, 18. 12. 1997, bls. 1).“.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 4. júní 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 3. júní 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 253, 29. 9. 1994, bls. 32 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 46, 29. 9. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 86, 4. 5. 1996, bls. 69.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 347, 18. 12. 1997, bls. 1.

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.1381- Imetal/English China Clays)

99/EES/6/17

1. Framkvæmdastjórninni barst 25. janúar 1999 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækið Imetal SA öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins full yfirráð yfir English China Clays PLC, með opinberu yfirtökuboði sem var auglýst 11. janúar 1999.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Imetal: byggingarefni, jarðefni til notkunar í iðnaði (þar með talið kaólín og kalsíumkarbónatmél), sem og málmvinnsla í Evrópu og Norður-Ameríku,
 - English China Clays: jarðefni (einkum kaólín og kalsíumkarbónöt), sem og kemísk efni í Evrópu og Norður-Ameríku.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB C 28, 3.2.1999. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 eða 296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. IV/M.1381- Imetal/English China Clays, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B – Merger Task Force
150, avenue de Cortenberg
B-1000 Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 395, 30. 12. 1989, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 257, 21. 9. 1990, bls. 13. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97, Stjtið. EB L 180, 9. 7. 1997, bls. 1 og leiðrétt með Stjtið. EB L 40, 13. 2. 1998, bls. 17.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.1423
- CRH/Ibstock)**

99/EES/6/18

1. Framkvæmdastjórninni barst 26. janúar 1999 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækið CRH plc, sem tilheyrir samstæðunni CRH öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins full yfirráð yfir Ibstock plc, með opinberu yfirtökuboði sem var auglýst 21. desember 1998.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - CRH: framleiðsla og útvegur á miklu úrvali af byggingarefnum og –vörum, verslunarstarfsemi og verslanir sem selja vörur til heimasníða og -viðgerða,
 - Ibstock: einkum byggingavörur.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB C 28, 3.2.1999. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 eða 296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. IV/M.1423- CRH/Ibstock, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B – Merger Task Force
150, avenue de Cortenberg
B-1000 Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 395, 30. 12. 1989, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 257, 21. 9. 1990, bls. 13. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97, Stjtið. EB L 180, 9. 7. 1997, bls. 1 og leiðrétt með Stjtið. EB L 40, 13. 2. 1998, bls. 17.

**Tilkynning um sameiginlegt fyrirtæki
(Mál nr. IV/E-2/37.359)**

99/EES/6/19

1. Framkvæmdastjórninni barst 23. desember 1998 tilkynning samkvæmt 2. og 4. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17/62 um fyrirhugað sameiginlegt fyrirtæki sem komið verður á fót af fyrirtækjunum Degussa AG (Degussa) og Norddeutsche Affinerie AG (NA) undir heitinu „Degussa-Na Edelmetalle GmbH“ (Degussa-NA). Bakgrunnur samningsins er að móðurfyrirtækin tvö ætla að hagræða starfsemi bræðslustöðva sinna fyrir góðmálma. Degussa ætlar að hætta starfsemi kúpólaofns og efnabæta góðmálm sem hefur að geyma efni á forvinnslustigi hjá NA með það í huga að framleiða hálfunnar vörur, málmstengur sem nefndar eru „Güldisch“. NA ætlar að hætta starfsemi með góðmálma og hreinsa eigið „Güldisch“ í verksmiðju Degussa, þ.e.a.s. framleiða hreinan góðmálm. Þar af leiðandi mun Degussa meðhöndla „Güldisch“ frá báðum framleiðendum.

Markmiðið með þessari skiptingu á starfsemi er að vinna saman að kaupum og sölu á efnum á forvinnslustigi. Af skattalegum ástæðum mun sameiginlega fyrirtækið alla jafna ekki starfa sjálfstætt, heldur sem dótturfyrirtæki móðurfyrirtækjanna.

2. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að sameiginlega fyrirtækið sem tilkynnt hefur verið um geti fallið undir gildissvið reglugerðar nr. 17/62.
3. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi sameiginlega fyrirtækið á framfæri við sig.
4. Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30 dögum eftir að þessi tilkynning birtist í Stjtið. EB C 29, 4.2.1999. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (+32 2 296 98 07) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. IV/E-2/37.359, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate E
Office 2/46
Avenue de Cortenberg 158
B-1049 Brussel

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.1410 - Deutsche Post/Danzas)**

99/EES/6/20

1. Framkvæmdastjórninni barst 18. janúar 1999 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækið Deutsche Post AG öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins full yfirráð yfir Danzas Holding AG, með opinberu yfirtökubóði sem var auglýst 19. janúar 1999.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Deutsche Post: póstútburður innanlands og í öðrum löndum, hraðsendingarþjónusta innanlands og á milli landa, sem og þjónusta á sviði vörustýringar,
 - Danzas: áframsendingarþjónusta og þjónusta á sviði vörustýringar.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB C 25, 30.1.1999. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 eða 296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. IV/M.1410 - Deutsche Post/Danzas, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B – Merger Task Force
150, avenue de Cortenberg
B-1000 Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 395, 30. 12. 1989, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 257, 21. 9. 1990, bls. 13. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97, Stjtið. EB L 180, 9. 7. 1997, bls. 1 og leiðrétt með Stjtið. EB L 40, 13. 2. 1998, bls. 17.

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.1335 – Dana/Glacier Vandervell)****99/EES/6/21**

Framkvæmdastjórnin ákvað 11.12.1998 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fánleg á ensku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fánleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CEN“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 398M1335. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.1387 – Lufthansa/Menzies/Sigma at Manchester)****99/EES/6/22**

Framkvæmdastjórnin ákvað 13.1.1999 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fánleg á ensku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fánleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CEN“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 398M1387. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

99/EES/6/23

**Beiðni um að mótmælum verði ekki hreyft og tilkynning
um samninga (Mál nr. IV/36.551 - Financial Times Information Ltd.,
Dow Jones Information Publishing Inc. og Knight Ridder Business
Information Inc. (nú Dialog Corporation plc.)**

1. Framkvæmdastjórninni barst 20. júní 1997 beiðni um að mótmælum verði ekki hreyft og tilkynning um samninga í samræmi við 2. og 4. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17/62 frá Financial Times Information Ltd., Dow Jones Information Publishing Inc. og Knight Ridder Business Information Inc. (sem nú heitir Dialog Corporation plc). Samningarnir, sem dagsettir eru 23. september 1996, varða samstarf á sviði þróunar og viðhalds á nýjum tölvuvæddum gagnagrunni fyrir sagnfræðilegar viðskipta- og fjármálaupplýsingar til að nota um allan heim.
2. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samningarnir sem tilkynnt hefur verið um geti fallið undir gildissvið reglugerðar nr. 17/62.
3. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi samningana á framfæri við sig.
4. Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30 dögum eftir að þessi tilkynning birtist í Stjtið. EB C 24, 29.1.1999. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (+32 2 296 98 07) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. IV/36.551/D1, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate D
Office 5/52
Avenue de Cortenberg 100
B-1040 Brussel

99/EES/6/24

**Tilkynning um samstarfssamninga
(Mál nr. IV/F-2/37.145 - MTU - Volvo Aero)**

1. Framkvæmdastjórninni barst 8. júlí 1998 tilkynning um samninga í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17/62 um samstarf milli MTU Motoren- und Turbinen-Union München GmbH (D) og Volvo Aero Corporation (S). Markmiðið með samningunum er að hanna í tölvu, þróa og framleiða lágþrýstihverfla í stórar flugvélar með að minnsta kosti 14 000 lbs krafti sem notaðar verða í atvinnuskyni. Samningsaðilar ætla að setja vörurnar á heimsmarkað.
2. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samningarnir sem tilkynnt hefur verið um geti fallið undir gildissvið reglugerðar nr. 17/62.
3. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi samningana á framfæri við sig.
4. Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni eigi síðar en einum mánuði eftir að þessi tilkynning birtist í Stjtið. EB C 23, 28.1.1999. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (+32 2 296 90 00) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. IV/F-2/37.145 - MTU - Volvo Aero, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate F
Office Cortenberg 150 - 1/63
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 Brussel